

ஆட்சித்தமிழ்

ஐ.ஏ.எஸ் அகாடெமி

TNPSC

புதிய சமச்சீர் பாட நூல்

குரூப் - II, IIA,
IV & VAO
அனைத்து போட்டித்
தேர்வுகளுக்கும்மான
ஆதார நூல்!

பொதுத்தமிழ்

1

இலக்கணம்

6-ம் வகுப்பு முதல் 12-ம் வகுப்பு வரை உள்ள
புதிய சமச்சீர் பாடங்களின் தொகுப்பு

TNPSC

பொதுத்தமிழ்

புதிய சமச்சீர் பாட நூல்

1

பகுதி - அ

இலக்கணம்

TNPSC

பொதுத்தமிழ்

புதிய சமச்சீர் பாட நூல்

பகுதி - அ

இலக்கணம்

ஆட்சித்தமிழ்

ஐ.ஏ.எஸ் அகாடெமி

142, ஜி.எஸ்.டி ரோடு, குரோம்பேட்டை, சென்னை-600044.

பொருளடக்கம்

வ.எண்.	பாடத்தலைப்புகள்	பக்க எண்
ஆறாம் வகுப்பு		
1.	தமிழ் எழுத்துகளின் வகையும் தொகையும்	11
2.	முதலெழுத்தும், சார்பெழுத்தும்	14
3.	மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்	16
4.	இன எழுத்துகள்	19
5.	மயங்கொலிகள்	21
6.	சுட்டு எழுத்துகள், வினா எழுத்துகள்	24
7.	நால்வகைச் சொற்கள்	27
8.	பெயர்ச்சொல்	28
9.	அணி இலக்கணம்	31
ஏழாம் வகுப்பு		
10.	குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம்	35
11.	நால்வகைக் குறுக்கங்கள்	38
12.	வழக்கு	40
13.	இலக்கியவகைச் சொற்கள்	44
14.	ஒரெழுத்து ஒருமொழி, பகுபதம், பகாப்பதம்	46
15.	தொழிற்பெயர்	49
16.	அணி இலக்கணம்	51
17.	அணி இலக்கணம்	53
18.	ஆகுபெயர்	54
எட்டாம் வகுப்பு		
19.	எழுத்துகளின் பிறப்பு	59
20.	வினைமுற்று	61
21.	எச்சம்	63
22.	வேற்றுமை	65
23.	தொகைநிலை, தொகாநிலைத் தொடர்கள்	69
24.	புணர்ச்சி	74
25.	வல்லினம் மிகும் இடங்களும் மிகா இடங்களும்	76
26.	யாப்பு இலக்கணம்	79
27.	அணி இலக்கணம்	81

ஒன்பதாம் வகுப்பு		
28.	தொடர் இலக்கணம்	85
29.	துணைவினைகள்	90
30.	வல்லினம் மிகும் இடங்கள்	93
31.	வல்லினம் மிகா இடங்கள்	95
32.	இடைச்சொல் - உரிச்சொல்	97
33.	ஆகுபெயர்	101
34.	புணர்ச்சி	103
35.	பொருளிலக்கணம்	106
36.	யாப்பிலக்கணம்	109
37.	அணிகள்	112
பத்தாம் வகுப்பு		
38.	எழுத்து, சொல்	117
39.	தொகைநிலைத் தொடர்கள்	120
40.	தொகாநிலைத் தொடர்கள்	122
41.	இலக்கணம் - பொது	124
42.	வினா, விடை வகை, பொருள்கோள்	126
43.	அகப்பொருள் இலக்கணம்	130
44.	புறப்பொருள் இலக்கணம்	133
45.	பா - வகை, அலகிடுதல்	135
46.	அணி	137
மேல்நிலை முதலாம் ஆண்டு பொதுத் தமிழ்		
47.	மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்	141
48.	மெய்ம்மயக்கம்	144
49.	பகுபத உறுப்புகள்	146
50.	புணர்ச்சி விதிகள்	150
51.	படைப்பாக்க உத்திகள்	155
52.	பா இயற்றப் பழகலாம்	160
53.	கலைச்சொல்லாக்கம்	165
54.	ஆக்கப்பெயர்கள்	169
55.	நிறுத்தக்குறிகள்	172
56.	மெய்ப்புத் திருத்தக் குறியீடுகள்	175

மேல்நிலை இரண்டாம் ஆண்டு பொதுத் தமிழ்		
57.	தமிழாய் எழுதுவோம்	181
58.	நால்வகைப் பொருத்தங்கள்	185
59.	பொருள் மயக்கம்	188
60.	பா இயற்றப் பழகலாம்	192
61.	படிமம்	196
62.	காப்பிய இலக்கணம்	199
63.	தொன்மம்	202
64.	குறியீடு	205
மேல்நிலை முதலாம் ஆண்டு சிறப்புத் தமிழ்		
65.	இலக்கண வரலாறு	209
66.	தொடரியல்	215
67.	அகராதிக் கலை	228
68.	மொழிபெயர்ப்புக் கலை	232
மேல்நிலை இரண்டாம் ஆண்டு சிறப்புத் தமிழ்		
69.	தமிழ், ஆங்கிலம் - தொடரமைப்பு ஒப்பீடு	244
70.	பொருண்மையும் சொற்பொருள் மாற்றமும்	252
71.	வேர்ச்சொல் ஆய்வு - ஓர் அறிமுகம்	257
72.	திறனாய்வு	261

வ்யாதுத்தமிழ்

**ஆறாம் வகுப்பு
இலக்கணம்**

**இயல்
ஒன்று**

தமிழ் எழுத்துகளின் வகையும் தொகையும்

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் மனிதன் உற்றுநோக்கினான். அவற்றின் இயல்புகளை அறிந்துகொண்டான். இவ்வாறே மொழியையும் ஆழ்ந்து கவனித்தான். மொழியை எவ்வாறு பேசவும் எழுதவும் வேண்டும் என்பதை வரையறை செய்தான். அந்த வரையறைகளே இலக்கணம் எனப்படும்.

தமிழ் மொழியின் இலக்கண வகைகள் ஐந்து.

- எழுத்து இலக்கணம்
- சொல் இலக்கணம்
- பொருள் இலக்கணம்
- யாப்பு இலக்கணம்
- அணி இலக்கணம்

**ஐந்துவகை
இலக்கணம்**

எழுத்து

ஒலி வடிவமாக எழுப்பப்படுவதும் வரிவடிவமாக எழுதப்படுவதும் எழுத்து எனப்படுகிறது.

உயிர் எழுத்துகள்

உயிருக்கு முதன்மையானது காற்று. இயல்பாகக் காற்று வெளிப்படும்போது **உயிர் எழுத்துகள்** பிறக்கின்றன. வாயைத் திறத்தல், உதடுகளை விரித்தல், உதடுகளைக் குவித்தல் ஆகிய எளிய செயல்பாடுகளால் 'அ' முதல் 'ஔ' வரையுள்ள **பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும்** பிறக்கின்றன.

ஒலித்துப் பார்த்து உணர்வோம்!

அ, இ, உ, எ, ஒ - ஆகிய ஐந்தும் குறுகி ஒலிக்கின்றன.
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ - ஆகிய ஏழும் நீண்டு ஒலிக்கின்றன.

• குறுகி ஒலிக்கும்

ஆகிய ஐந்தும் குறில் எழுத்துகள்.

• நீண்டு ஒலிக்கும்

ஆகிய ஏழும் நெடில் எழுத்துகள்.

ஒவ்வொரு எழுத்தையும் உச்சரிப்பதற்குக் கால அளவு உண்டு.

எழுத்தை உச்சரிக்க எடுத்துக்கொள்ளும் கால அளவைக் கொண்டே குறில், நெடில் என வகைப்படுத்துகிறோம்.

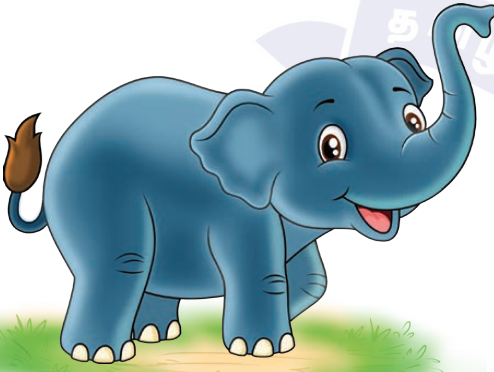
மாத்திரை

மாத்திரை என்பது இங்குக் கால அளவைக் குறிக்கிறது. ஒரு மாத்திரை என்பது ஒருமுறை கண் இமைக்கவோ ஒருமுறை கைநொடிக்கவோ ஆகும் கால அளவாகும்.

- குறில் எழுத்தை ஒலிக்கும் காலஅளவு - 1 மாத்திரை
- நெடில் எழுத்தை ஒலிக்கும் காலஅளவு - 2 மாத்திரை

மெய்யெழுத்துகள்

மெய் என்பது உடம்பு எனப் பொருள்படும். மெய் எழுத்துகளை ஒலிக்க உடல் இயக்கத்தின் பங்கு இன்றியமையாதது. க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் ஆகிய பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துகள் ஆகும்.

வல்லினம்
க், ச், ட், த், ப், ற்

மெல்லினம்
ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்

இடையினம்
ய், ர், ல், வ், ழ், ள்

மெய் எழுத்துகள் ஒலிக்கும் கால அளவு - அரை மாத்திரை

ஒலித்துப் பார்த்து உணர்வோம்!

- க், ச், ட், த், ப், ற் - ஆகிய ஆறும் வன்மையாக ஒலிக்கின்றன.
- ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் - ஆகிய ஆறும் மென்மையாக ஒலிக்கின்றன.
- ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - ஆகிய ஆறும் வன்மையாகவும் இல்லாமல், மென்மையாகவும் இல்லாமல் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டு ஒலிக்கின்றன.

உயிர்மெய்

மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டுடன் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் சேர்வதால் தோன்றும் 216 எழுத்துகளும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகும்.

மெய்யுடன் உயிர்க்குறில் சேர்ந்தால் உயிர்மெய்க் குறில் தோன்றுகிறது. மெய்யுடன் உயிர் நெடில் சேர்ந்தால் உயிர்மெய் நெடில் தோன்றுகிறது. ஆகவே உயிர்மெய் எழுத்துகளையும் உயிர்மெய்க் குறில், உயிர்மெய் நெடில் என இருவகைப்படுத்தலாம்.

ஆய்த எழுத்து

தமிழ்மொழியில் உயிர்,மெய்,உயிர்மெய் எழுத்துகள் தவிர தனி எழுத்து ஒன்றும் உள்ளது. அது ∴ என்னும் ஆய்த எழுத்தாகும்.

ஆய்த எழுத்தை ஒலிக்க ஆகும் காலஅளவு அரை மாத்திரை

கற்பவை கற்றபின்

உங்கள் பெயர் மற்றும் உங்கள் நண்பர்களது பெயர்களுக்கான மாத்திரை அளவைக் கண்டுபிடி.

(எ.கா.) கபிலர் - $1 + 1 + 1 + \frac{1}{2} = 3\frac{1}{2}$

மதிப்பீடு

கொடுக்கப்பட்டுள்ள மாத்திரை அளவுக்கேற்பச் சொற்களை எழுதுக

1. உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் இரண்டு மாத்திரை அளவுள்ள சொல் -----
2. இரண்டு மாத்திரை அளவுள்ள ஒரெழுத்துச்சொல் -----
3. ஆய்த எழுத்து இடம்பெறும் இரண்டரை மாத்திரை அளவுள்ள சொல் -----

குறுவினா

1. தமிழ் இலக்கணம் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?
2. மெய்யெழுத்துகளை மூவகை இனங்களாக வகைப்படுத்தி எழுதுக.
3. தமிழ் எழுத்துகளுக்குரிய மாத்திரை அளவுகளைக் குறிப்பிடுக.

**இயல்
இரண்டு**

முதலெழுத்தும் சார்பெழுத்தும்

எழுத்துகள் இரண்டு வகைப்படும்

1. முதல் எழுத்துகள்
2. சார்பு எழுத்துகள்

முதல் எழுத்துகள்

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டு, மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டு ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதல் எழுத்துகள் ஆகும். பிற எழுத்துகள் தோன்றுவதற்கும் இயங்குவதற்கும் முதற்காரணமாக இவை இருக்கின்றன. எனவே இவற்றை **முதல் எழுத்துகள்** என்பர்.

சார்பு எழுத்துகள்

முதல் எழுத்துகளைச் சார்ந்து வரும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள். இவை **பத்து** வகைப்படும்.

1. உயிர்மெய்
2. ஆய்தம்
3. உயிரளபெடை
4. ஒற்றளபெடை
5. குற்றியலிகரம்
6. குற்றியலுகரம்
7. ஐகாரக்குறுக்கம்
8. ஒளகாரக்குறுக்கம்

முதல் எழுத்துகள்

சார்பு எழுத்துகள்

9. மகரக்குறுக்கம்
10. ஆய்தக்குறுக்கம்

இவ்வகுப்பில் உயிர்மெய், ஆய்தம் ஆகிய இரண்டு சார்பெழுத்துகள் பற்றிக் காண்போம்.

உயிர்மெய்

- மெய் எழுத்துகளும் உயிர் எழுத்துகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்வதால் உயிர்மெய் எழுத்துகள் தோன்றுகின்றன.

- உயிர்மெய் எழுத்தின் ஒலிவடிவம் மெய்யும் உயிரும் சேர்ந்ததாக இருக்கும்.
- வரிவடிவம் மெய்யெழுத்தை ஒத்திருக்கும். ஒலிக்கும் கால அளவு உயிர் எழுத்தை ஒத்திருக்கும்.
- முதல் எழுத்துகளைச் சார்ந்து வருவதால் இவை சார்பெழுத்து வகையுள் அடங்கும்.

ஆய்தம்

- மூன்று புள்ளிகளை உடைய தனித்த வடிவம் பெற்றது.
- முப்புள்ளி, முப்பாற்புள்ளி, தனிநிலை, அஃகேனம் என்ற வேறு பெயர்களும் இதற்கு உண்டு.
- நுட்பமான ஒலிப்புமுறையை உடையது.
- தனக்குமுன் ஒரு குறில் எழுத்தையும் தனக்குப்பின் ஒரு வல்லின உயிர்மெய் எழுத்தையும் பெற்றுச் சொல்லின் இடையில் மட்டுமே வரும்.
- தனித்து இயங்காது.
- முதல் எழுத்துகளாகிய உயிரையும், மெய்யையும் சார்ந்து இயங்குவதால் ஆய்த எழுத்து சார்பெழுத்து ஆகும்

கற்பவை கற்றபின்

1. முதல் எழுத்துகள், சார்பு எழுத்துகள் தொடர்பைப் பற்றி விவாதிக்க
2. முதல் எழுத்துகள் மட்டும் இடம்பெறும் சொற்களை எழுதுக.
(எ.கா.) ஆம்
3. முதல் எழுத்துகள் இடம்பெறாத சொற்களை எழுதுக.
(எ.கா.) குருவி

மதிப்பீடு

1. முதல் எழுத்துகள் என்பவை யாவை? அவை எதனால் அவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றன ?
2. சார்பெழுத்துகள் எத்தனை? அவை யாவை?
3. சொற்களில் ஆய்த எழுத்து எவ்வாறு இடம்பெறும்?

இயல்
மூன்று

மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்

நம் தமிழ் மொழியின் சொற்கள் நாம் எளிதாக ஒலிக்கும் வகையில் உருவானவை. வேற்று மொழிச்சொற்களைப் பேசுகையில் நமக்குத் தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது. நம் மொழியின் சொற்களின் இயல்பையும் மரபையும் அறிந்து கொள்வது தேவையானது. சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் எந்தெந்த எழுத்துகள் வரும் என்பதை அறிந்து கொள்வதால் மொழியை நன்கு பேசமுடியும்.

கீழே உள்ள சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

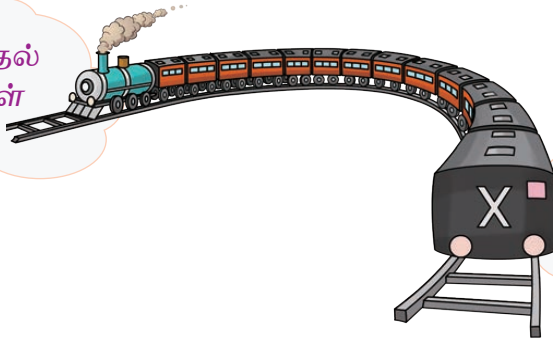
நன்றி ணன்றி னன்றி

இவற்றுள் நன்றி என்பதே சரியான சொல் அல்லவா?

பிழையின்றி எழுத எந்தெந்த எழுத்துகளை எங்கெங்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அறிந்துகொள்வதும் மிக இன்றியமையாதது.

தமிழ் எழுத்துகளின் வகை, தொகை பற்றி அறிந்து கொண்டோம். அவற்றுள் எல்லா எழுத்துகளும் எல்லா இடங்களிலும் வருவதில்லை. சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துகள் பற்றித் தெரிந்துகொள்வோம்.

மொழி முதல்
எழுத்துகள்

மொழி இறுதி
எழுத்துகள்

மொழி முதல் எழுத்துகள்

மொழி என்பதற்குச் சொல் என்னும் பொருளும் உண்டு. சொல்லின் முதலில் வரும் எழுத்துகளை மொழிமுதல் எழுத்துகள் என்பர்.

- உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் சொல்லின் முதலில் வரும்.
- க, ச, த, ந, ப, ம ஆகிய வரிசைகளில் உள்ள எல்லா உயிர்மெய் எழுத்துகளும் சொல்லின் முதலில் வரும்.
- ங, ஞ, ய, வ ஆகிய உயிர்மெய் எழுத்து வரிசைகளில் சில எழுத்துகள் மட்டுமே சொல்லின் முதலில் வரும்.
- ங - வரிசையில் 'ங' என்னும் ஓர் எழுத்து மட்டுமே சொல்லில் முதல் எழுத்தாக வருகிறது. எ.கா- ஙனம்
* (இக்காலத்தில் ஙனம் என்னும் சொல் தனித்து இயங்காமல் அங்ஙனம், இங்ஙனம், எங்ஙனம் என்னும் சொற்களில் மட்டுமே வழங்கி வருகிறது.)
- ஞ - வரிசையில் ஞ, ஞா, ஞெ, ஞொ ஆகிய நான்கு எழுத்துகளும் சொல்லின் முதலில் வரும்.
- ய - வரிசையில் ய, யா, யு, யூ, யோ, யௌ ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் சொல்லின் முதலில் வரும்.
- வ - வரிசையில் வ, வா, வி, வீ, வெ, வே, வை, வெள ஆகிய எட்டு எழுத்துகளும் சொல்லின் முதலில் வரும்.

(எ. கா.) க - வரிசை எழுத்துகள்
கடல், காக்கை, கிழக்கு,
கீற்று, குருவி, கூந்தல்,
கெண்டை, கேணி, கைகள்,
கொக்கு, கோலம், கௌதாரி.

மொழிக்கு முதலில் வராத எழுத்துகள்

- மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் சொல்லின் முதலில் வாரா.
- ட, ண, ர, ல, மு, ள, ற, ன ஆகிய எட்டு உயிர்மெய் எழுத்துகளின் வரிசையில் ஓர் எழுத்து கூடச் சொல்லின் முதலில் வராது.
- ஆய்த எழுத்து சொல்லின் முதலில் வராது.
- ங, ஞ, ய, வ ஆகிய உயிர்மெய் எழுத்து வரிசைகளில் மொழி முதலில் வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட எழுத்துகள் தவிர பிற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் வாரா.

டமாரம், ரம்பம், லண்டன். ஃப்ரான்ஸ், டென்மார்க், போன்றவை பிறமொழிச் சொற்கள். இவற்றைத் தமிழில் ஒலி பெயர்த்து எழுதுகிறோம்.

மொழி இறுதி எழுத்துகள்

சொல்லின் இறுதியில் வரும் எழுத்துகளை மொழி இறுதி எழுத்துகள் என்பர்.

- உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யுடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக மட்டுமே மொழி இறுதியில் வரும்.
- ஞ், ண், ன், ம், ய், ற், ல், வ், ழ், ள், ன் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் பதினொன்றும் மொழியின் இறுதியில் வரும். (உரிஞ், வெரிந், அவ்)

மொழி இறுதியாகா எழுத்துகள்

• சொல்லின் இறுதியில் உயிரெழுத்துகள் தனித்து வருவதில்லை.

- உயிர் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துடன் இணைந்து உயிர்மெய்யாக மட்டுமே சொல்லின் இறுதியில் வரும்.
- அளபெடை எழுத்துகளில் இடம் பெறும் போது உயிர் எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் வரும்.

- ஆய்த எழுத்து சொல்லின் இறுதியில் வராது.
- க், ங், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஏழு மெய் எழுத்துகளும் சொல்லின் இறுதியில் வருவதில்லை.
- உயிர்மெய் எழுத்துகளுள் 'ங்' எழுத்து வரிசை சொல்லின் இறுதியில் வராது.

கார்த்திக், ஹாங்காங், சுஜித், ஜாங்கிரி, திலீப், மியூனிச் போன்ற பிறமொழிப் பெயர்ச்சொற்களில் இவ்வெழுத்துகள் இறுதி எழுத்துகளாக இடம்பெறுவதுண்டு.

- எகர வரிசையில் கெ முதல் னெ முடிய எந்த உயிர்மெய் எழுத்தும் மொழி இறுதியில் வருவதில்லை.
- ஒகர வரிசையில் னொ தவிர பிற உயிர்மெய் எழுத்துகள் மொழி இறுதியில் வருவதில்லை.
- னொ என்னும் எழுத்து ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாகத் துன்பம் என்னும் பொருளில் வரும்

சொல்லின் இடையில் வரும் எழுத்துகள்

- மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டும் சொல்லின் இடையில் வரும்.
- உயிர்மெய் எழுத்துகள் சொல்லின் இடையில் வரும்.
- ஆய்த எழுத்து சொல்லின் இடையில் மட்டுமே வரும்.

அளபெடையில் மட்டுமே உயிர் எழுத்துகள் சொல்லின் இடையில் வரும்.

அளபெடை பற்றி உயர் வகுப்புகளில் அறிந்துகொள்வீர்கள்.

கற்கண்டு

இயல்
நான்கு

இன எழுத்துகள்

சில எழுத்துகளுக்கு இடையே ஒலிக்கும் முயற்சி, பிறக்கும் இடம் ஆகியவற்றில் ஒற்றுமை உண்டு. இவ்வாறு ஒற்றுமை உள்ள எழுத்துகள் இன எழுத்துகள் எனப்படும். ஆறு வல்லின மெய் எழுத்துகளுக்கும் ஆறு மெல்லின எழுத்துகளும் இன எழுத்துகள் ஆகும். சொற்களில் மெல்லின மெய் எழுத்தை அடுத்துப் பெரும்பாலும் அதன் இனமாகிய வல்லின எழுத்து வருகும்.

(எ.கா.) திங்கள், மஞ்சள், மண்டபம், சந்தனம், அம்பு, தென்றல்

இடையின எழுத்துகள் ஆறும் (ய், ர், ல், வ், ழ், ள்) ஒரே இனமாகும்.

மெய்யெழுத்துகளைப் போலவே உயிர் எழுத்துகளிலும் இன எழுத்துகள் உண்டு. உயிர் எழுத்துகளில் குறிலுக்கு நெடிலும், நெடிலுக்குக் குறிலும் இன எழுத்துகள் ஆகும். குறில் எழுத்து இல்லாத ஐ என்னும் எழுத்துக்கு இ என்பது இன எழுத்தாகும். ஓ எனும் எழுத்துக்கு உ என்பது இன எழுத்தாகும். சொல்லில் உயிர் எழுத்துகள் சேர்ந்து வருவது இல்லை. அளபெடையில் மட்டும் நெடிலைத் தொடர்ந்து அதன் இனமாகிய குறில் எழுத்து சேர்ந்து வரும்.

(எ. கா.) ஓஓதல், தூஉம், தழீஇ

தமிழ் எழுத்துகளில் ஆய்த எழுத்துக்கு மட்டுமே இன எழுத்து இல்லை.

கற்பவை கற்றபின்

தங்கப் பாப்பா வந்தாளே!
சிங்கப் பொம்மை தந்தாளே!
பஞ்சு போன்ற கையாலே!
பண்டம் கொண்டு வந்தாளே!
பந்தல் முன்பு நின்றாளே!
கம்பம் சுற்றி வந்தாளே!
தென்றல் காற்றும் வந்ததே!
தெவிட்டா இன்பம் தந்ததே!

இப்பாலில் இடம்பெற்றுள்ள இன எழுத்துச் சொற்களை எடுத்து எழுதுக.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- மெல்லினத்திற்கான இன எழுத்து இடம்பெறாத சொல் எது?
அ) மஞ்சள் ஆ) வந்தான் இ) கண்ணில் ஈ) தம்பி
- தவறான சொல்லை வட்டமிடுக.
அ) கண்டான் ஆ) வென்றான் இ) நண்டு ஈ) வண்டு

பின்வரும் சொற்களைத் திருத்தி எழுதுக.

பிழை	திருத்தம்
தென்றல்	-----
கண்டம்	-----
நன்றி	-----
மண்டபம்	-----

குறுவினா

இன எழுத்துகள் என்றால் என்ன?

கற்கண்டு

இயல்
ஐந்து

மயங்கொலிகள்

மணம் - மனம்

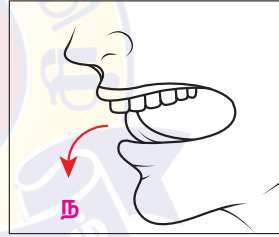
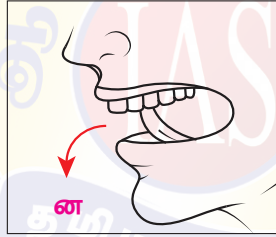
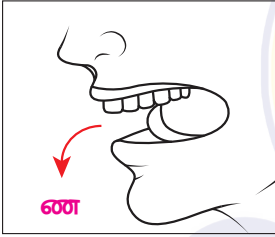
மேலே உள்ள இரண்டு சொற்களையும் கவனியுங்கள். உச்சரிக்கும் போது ஏறத்தாழ ஒன்று போலவே ஒலிக்கின்றன. ஆனால் இரண்டுக்கும் இடையே பொருள் வேறுபாடு உண்டு. இவ்வாறு உச்சரிப்பில் சிறிதளவு மட்டுமே வேறுபாடு உள்ள ஒலிகளை **மயங்கொலிகள்** என்கிறோம்.

ண, ன, ந

ல, ழ, ள

ர, ற ஆகிய எட்டும் மயங்கொலி எழுத்துகள் ஆகும்.

ண, ன, ந - எழுத்துகள்

ண - நாவின் நுனி மேல்வாய் அண்ணத்தின் நடுப் பகுதியைத் தொடுவதால் ணகரம் பிறக்கிறது.

ன - நாவின் நுனி மேல்வாய் அண்ணத்தின் முன் பகுதியைத் தொடுவதால் னகரம் பிறக்கிறது.

ந - நாவின் நுனி மேல்வாய்ப் பல்லின் அடிப் பகுதியைத் தொடுவதால் நகரம் பிறக்கிறது.

(ட, ண்) (த், ந்) (ற், ன்) ஆகியவை இன எழுத்துகள்.

இந்த இன எழுத்துகளைக் கொண்டு

டகரத்தை அடுத்து வரும் ணகரம் டண்ணகரம் என்றும்,

தகரத்தை அடுத்து வரும் நகரம் தந்நகரம் என்றும்,

றகரத்தை அடுத்து வரும் னகரம் றன்னகரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

தெரிந்து தெளிவோம்

சொற்களில் ண, ன இடம்பெறும் வகை

ட என்னும் எழுத்துக்கு முன் **ண்** வரும் (எ.கா.) கண்டம், வண்டி, நண்டு
ற என்னும் எழுத்துக்கு முன் **ன்** வரும் (எ.கா.) மன்றம், நன்றி, கன்று

ணகரம் வர வேண்டிய இடத்தில் னகரம் எழுதப்படுமானால் பொருள் மாறுபடும் என்பதை உணர்க.

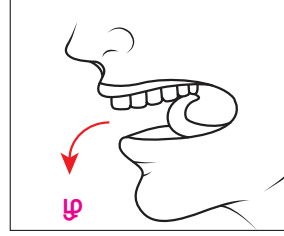
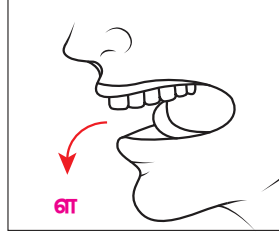
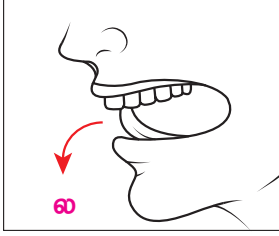
(எ. கா.) வாணம் - வெடி

பணி - வேலை

வானம் - ஆகாயம்

பனி - குளிர்ச்சி

ல, ள, ழ - எழுத்துகள்

ல- நா (நாவின் இருபக்கங்கள் தடித்து) மேல் பற்களின் அடியைத் தொடுவதால் லகரம் தோன்றும். இது 'வ' போல இருப்பதால் 'வகர லகரம்' என்கிறோம்.

ள- நா (நாவின் இருபக்கங்கள் தடித்து) மேல் அண்ணத்தின் நடுப்பகுதியைத் தொடுவதால் ளகரம் தோன்றும். இதனைப் பொது ளகரம் என்கிறோம். இது 'ன' போல இருப்பதால் 'னகர ளகரம்' என்று கூறுவர்.

ழ- நாவின் நுனி மேல்நோக்கி வளைந்து வருடுவதால் ழகரம் தோன்றும். (எகரமும் ழகரமும் ஒரே இடத்தில் ஒலிக்கப்படும்). ழ தமிழுக்கே சிறப்பானது. எனவே இதனைச் சிறப்பு ழகரம் என்று அழைக்கிறோம். இது 'ம' போல இருப்பதால் 'மகர ழகரம்' என்று கூறுவது இலக்கண மரபு.

பொருள் வேறுபாடு உணர்க.

வில்லை - பொருளின் மதிப்பு

இலை - செடியின் இலை

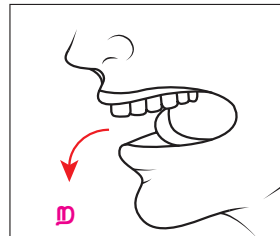
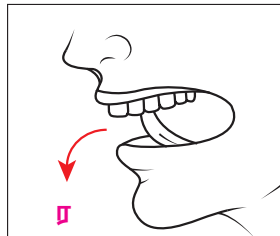
விளை - உண்டாக்குதல்

இளை - மெலிந்து போதல்

விழை - விரும்பு

இழை - நூல் இழை

ர, ற - எழுத்துகள்

ர - நாவின் நுனி மேல் அண்ணத்தில் முதல் பகுதியைத் தொட்டு வருவதால் ரகரம் தோன்றுகிறது. இஃது இடையின எழுத்து என்பதால் இடையின ரகரம் என்கிறோம்.

ற - நாவின் நுனி மேல் அண்ணத்தில் மையப்பகுதியை உரசுவதால் றகரம்

தோன்றுகிறது. இது வல்லின எழுத்து என்பதால் வல்லின றகரம் என்கிறோம்.

பொருள் வேறுபாடு உணர்வு

ஏரி - நீர்நிலை கூரை - வீட்டின் கூரை

ஏறி - மேலே ஏறி கூறை - புடவை

கற்பவை கற்றபின்

1. ல, ள, ழ ஆகிய எழுத்துகள் அமைந்த சொற்களைப் பொருளுடன் தொகுக்க.
2. மயங்கொலி எழுத்துகளை உங்களது நண்பரிடம் ஒலித்துக் காட்டுக.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- 1) சிரம் என்பது ----- (தலை / தளை)
- 2) இலைக்கு வேறு பெயர் ----- (தளை / தழை)
- 3) வண்டி இழுப்பது ----- (காலை / காளை)
- 4) கடலுக்கு வேறு பெயர் ----- (பரவை / பறவை)
- 5) பறவை வானில் ----- (பறந்தது / பரந்தது)
- 6) கதவை மெல்லத் ----- (திறந்தான் / திரந்தான்)
- 7) பூ ----- வீசும். (மனம் / மணம்)
- 8) புலியின் ----- சிவந்து காணப்படும். (கண் / கண்)
- 9) குழந்தைகள் ----- விளையாடினர். (பந்து / பந்து)
- 10) வீட்டு வாசலில் ----- போட்டனர். (கோலம் / கோளம்)

தொடர்களில் உள்ள மயங்கொலிப் பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக.

- 1) எண் வீட்டுத் தோட்டத்தில் மலர்கள் மனம் வீசின.
- 2) தேர்த் திருவிலாவிற்சுச் சென்றனர்.
- 3) வாழைப்பலம் உடலுக்கு மிகவும் நலளது.

குறுவினாக்கள்

1. மயங்கொலி எழுத்துகள் யாவை?
2. ண, ன, ந ஆகிய எழுத்துகள் பிறக்கும் முறையைக் கூறுக.

இயல்
ஆறு

சுட்டு எழுத்துகள், வினா எழுத்துகள்

சுட்டு எழுத்துகள்

அவன், இவள், அங்கு, இங்கு, அந்த, இந்த ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். அவை ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுவதற்கு அச்சொற்களின் முதலில் அமைந்துள்ள அ, இ ஆகிய எழுத்துகளே காரணம் ஆகும்.

இவ்வாறு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வரும் எழுத்துகளுக்குச் **சுட்டு எழுத்துகள்** என்று பெயர்.

அ, இ, உ ஆகிய மூன்று எழுத்துகளும் சுட்டு எழுத்துகள் ஆகும். ஆனால், இன்று 'உ' என்னும் எழுத்தைச் சுட்டாகப் பயன்படுத்துவது இல்லை.

அகச்சுட்டு

இவன், அவன், இது, அது - இச்சொற்களில் உள்ள சுட்டு எழுத்துகளை நீக்கினால் பிற எழுத்துகள் பொருள் தருவதில்லை. இவ்வாறு, சுட்டு எழுத்துகள் சொல்லின் **உள்ளேயே (அகத்தே) இருந்து** சுட்டுப்பொருளைத் தருவது அகச்சுட்டு எனப்படும்.

புறச்சுட்டு

அவ்வானம்-இம்மலை-இந்நூல்-இச்சொற்களில் உள்ள சுட்டு எழுத்துகளை நீக்கினாலும் பிற எழுத்துகள் பொருள் தரும். இவ்வாறு சுட்டு எழுத்துகள் சொல்லின் **வெளியே (புறத்தே) இருந்து** சுட்டுப்பொருளைத் தருவது புறச்சுட்டு எனப்படும்.

அண்மைச்சுட்டு

இவன், இவர், இது, இவை, இம்மரம், இவ்வீடு - இச்சொற்கள் நம் **அருகில் (அண்மையில்)** உள்ளவற்றைச் சுட்டுகின்றன. எனவே, இஃது அண்மைச்சுட்டு எனப்படும். அண்மைச்சுட்டுக்குரிய எழுத்து 'இ' ஆகும்.

சேய்மைச்சுட்டு

அவள், அவர், அது, அவை, அவ்வீடு, அம்மரம் - இச்சொற்கள் **தொலைவில் (சேய்மையில்)** உள்ளவற்றைச் சுட்டுகின்றன. எனவே, இது சேய்மைச்சுட்டு எனப்படும். சேய்மைச்சுட்டுக்குரிய எழுத்து 'அ' ஆகும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

அருகில் உள்ளவற்றிற்கும் தொலைவில் உள்ளவற்றிற்கும் இடையில் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட 'உ' என்ற சுட்டெழுத்து அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(எ.கா.) உது, உவன்

சுட்டுத்திரிபு

அம்மரம், இவ்வீடு ஆகியவை புறச்சுட்டுகள் என்பதை அறிவோம். இச்சொற்களை அந்த மரம், இந்த வீடு என்றும் வழங்குகிறோம்.

அ, இ ஆகிய சுட்டு எழுத்துகள் மாற்றம் பெற்று (திரிந்து) அந்த, இந்த என வழங்குகின்றன.

இவ்வாறு, அ, இ ஆகிய சுட்டு எழுத்துகள் அந்த, இந்த எனத் திரிந்து சுட்டுப் பொருளைத் தருவது சுட்டுத்திரிபு எனப்படும்.

கற்பவை கற்றபின்

கரிகாலனும் அவனுடைய தங்கை மலர்க்கொடியும் பூங்காவிற்குச் சென்றனர். அங்கு இருந்த செடிகளில் பூக்கள் மலர்ந்து இருந்தன. "இங்கு உள்ள மலர்களில் இம்மலர் அழகாக உள்ளது. அம்மலர் பெரியதாக உள்ளது" என்றாள் மலர்க்கொடி. "இந்த மலரைப் பார் அந்த மலரை விட அழகாக உள்ளது" என்றான் கரிகாலன்.

1. இப்பத்தியில் உள்ள சுட்டுச் சொற்களை எடுத்து எழுதுக
2. நீங்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சுட்டுச் சொற்கள் சிலவற்றை எழுதுக.

வினா எழுத்துகள்

வினாப் பொருளைத் தரும் எழுத்துகளுக்கு வினா எழுத்துகள் என்று பெயர். சில வினா எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் இடம்பெறும். சில வினா எழுத்துகள் சொல்லின் இறுதியில் இடம்பெறும்.

எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ ஆகிய ஐந்தும் வினா எழுத்துகள் ஆகும்.

- ❖ மொழியின் முதலில் வருபவை - எ, யா (எங்கு, யாருக்கு)
- ❖ மொழியின் இறுதியில் வருபவை - ஆ, ஓ (பேசலாமா, தெரியுமோ)
- ❖ மொழி முதலிலும் இறுதியிலும் வருபவை - ஏ (ஏன், நீதானே)

அகவினா

எது, யார், ஏன் இச்சொற்களில் உள்ள வினா எழுத்துகளை நீக்கினால் பிற எழுத்துகளுக்குப் பொருள் இல்லை.

இவ்வாறு வினா எழுத்துகள் சொல்லின் அகத்தே இருந்து வினாப் பொருளைத் தருவது அகவினா எனப்படும்.

புறவினா

அவனா? வருவானோ? இச்சொற்களில் உள்ள ஆ, ஓ ஆகிய வினா எழுத்துகளை நீக்கினாலும் பிற எழுத்துகள் பொருள் தரும்.

இவ்வாறு வினா எழுத்துகள் சொல்லின் புறத்தே வந்து வினாப் பொருளைத் தருவது புறவினா எனப்படும்.

கற்பவை கற்றபின்

பத்தியில் உள்ள வினாச் சொற்களை எடுத்து எழுதுக.

செழியன் துணிக்கடைக்குச் சென்றான். விற்பனையாளர் ஒருவரிடம் "ஆயத்த ஆடைகள் பகுதி எங்கு உள்ளது?" என்று வினவினான். "யாருக்கு ஆடை வேண்டும்? உனக்கா பெரியவர்களுக்கா?" என்று கேட்டார் விற்பனையாளர். "ஏன் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்? சிறுவர்களுக்கான ஆடைகள் இல்லையோ?" என்று வினவினான். "நீ கேட்பது உன் அளவுக்குரிய ஆடைதானே? அதோ அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது" என்றார் விற்பனையாளர்.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுது.

1. என் வீடு _____ உள்ளது. (அது / அங்கே)
2. தம்பி _____ வா. (இவர் / இங்கே)
3. நீர் _____ தேங்கி இருக்கிறது? (அது / எங்கே)
4. யார் _____ தெரியுமா? (அவர் / யாது)
5. உன் வீடு _____ அமைந்துள்ளது? (எங்கே / என்ன)

குறுவினா

1. சுட்டு எழுத்துகள் என்றால் என்ன? அவை யாவை?
2. அகவினா, புறவினா – வேறுபாடு யாது?

சிந்தனை வினா

அகச்சுட்டு, அகவினா, புறச்சுட்டு, புறவினா என்று பெயரிட்ட காரணத்தை எழுதுக.

கற்கண்டு

இயல்
எழு

நால்வகைச் சொற்கள்

தமிழில் சில எழுத்துகள் தனித்து நின்று பொருள் தரும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகள் தொடர்ந்து வந்தும் பொருள் தரும். இவ்வாறு பொருள் தருபவை சொல் எனப்படும்.

(எ.கா.) ஈ, பூ, மை, கல், கடல், தங்கம்.

இலக்கண அடிப்படையில் சொற்கள் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்கு வகைப்படும்.

பெயர்ச்சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்படும்.

(எ.கா.) பாரதி, பள்ளி, காலை, கண், நன்மை, ஓடுதல்.

வினைச்சொல்

வினை என்னும் சொல்லுக்குச் செயல் என்பது பொருள். செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும்.

(எ.கா.) வா, போ, எழுது, விளையாடு.

இடைச்சொல்

பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும் சார்ந்து வரும் சொல் இடைச்சொல் ஆகும். இது தனித்து இயங்காது.

(எ.கா.) உம் - தந்தையும் தாயும்

மற்று - மற்றொருவர்

ஐ - திருக்குறளை

உரிச்சொல்

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் ஆகியவற்றின் தன்மையை மிகுதிப்படுத்த வருவது உரிச்சொல் ஆகும்

(எ.கா.) மா - மாநகரம்

சால - சாலச்சிறந்தது

இயல்
எட்டு

பெயர்ச்சொல்

மரம், பள்ளிக்கூடம், சித்திரை, கிளை, இனிப்பு, பாடுதல் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இவை அனைத்தும் பெயரைக் குறிக்கின்றன. இவ்வாறு ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்படும். பெயர்ச்சொல் ஆறு வகைப்படும். அவையாவன

1. பொருட்பெயர்
2. இடப்பெயர்
3. காலப்பெயர்
4. சினைப்பெயர்
5. பண்புப்பெயர்
6. தொழிற்பெயர்

பொருட்பெயர்

பொருளைக் குறிக்கும் பெயர் பொருட்பெயர் எனப்படும். இஃது உயிருள்ள பொருள்களையும் உயிரற்ற பொருள்களையும் குறிக்கும்.

(எ.கா.) மரம், செடி, மயில், பறவை, புத்தகம், நாற்காலி.

இடப்பெயர்

ஓர் இடத்தின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர் இடப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) சென்னை, பள்ளி, பூங்கா, தெரு.

காலப்பெயர்

காலத்தைக் குறிக்கும் பெயர் காலப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) நிமிடம், நாள், வாரம், சித்திரை, ஆண்டு.

சினைப்பெயர்

பொருளின் உறுப்பைக் குறிக்கும் பெயர் சினைப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) கண், கை, இலை, கிளை.

பண்புப்பெயர்

பொருளின் பண்பைக் குறிக்கும் பெயர் பண்புப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) வட்டம், சதுரம், செம்மை, நன்மை.

தொழிற்பெயர்

தொழிலைக் குறிக்கும் பெயர் தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) படித்தல், ஆடுதல், நடத்தல்.

அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களுக்கான சான்றுகளை தொடரில் அமைத்து எழுதுவோம்.

காவியா புத்தகம் படித்தாள்	- பொருட்பெயர்
காவியா பள்ளிக்குச் சென்றாள்	- இடப்பெயர்
காவியா மாலையில் விளையாடினாள்	- காலப்பெயர்
காவியா தலை அசைத்தாள்	- சினைப்பெயர்
காவியா இனிமையாகப் பேசுவாள்	- பண்புப்பெயர்
காவியாவுக்கு நடனம் ஆடுதல் பிடிக்கும்	- தொழிற்பெயர்

இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர்

நம் முன்னோர் பெயர்ச்சொற்களை அவை வழங்கும் அடிப்படையில் இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர் என இருவகைப்படுத்தினர்.

இடுகுறிப்பெயர்

நம் முன்னோர் சில பொருள்களுக்குக் காரணம் கருதாமல் பெயரிட்டு வழங்கினர். அவ்வாறு இட்டு வழங்கிய பெயர்கள் இடுகுறிப்பெயர்கள் ஆகும்.

(எ.கா.) மண், மரம், காற்று

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் என இடுகுறிப்பெயர் இரண்டு வகைப்படும்.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்

ஓர் இடுகுறிப்பெயர் அத்தன்மை உடைய எல்லாப் பொருள்களையும் பொதுவாகக் குறிப்பது இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) மரம், காடு.

இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்

ஓர் இடுகுறிப்பெயர் குறிப்பாக ஒரு பொருளை மட்டும் குறிப்பது இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) மா, கருவேலங்காடு.

காரணப்பெயர்

நம் முன்னோர் சில பொருள்களுக்குக் காரணம் கருதிப் பெயரிட்டனர். இவ்வாறு காரணத்தோடு ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயர் காரணப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) நாற்காலி, கரும்பலகை

காரணப் பொதுப்பெயர், காரணச் சிறப்புப்பெயர் எனக் காரணப் பெயர் இரு வகைப்படும்.

காரணப் பொதுப்பெயர்

காரணப்பெயர் குறிப்பிட்ட காரணமுடைய எல்லாப் பொருள்களையும் பொதுவாகக் குறித்தால் அது, காரணப்பொதுப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) பறவை, அணி

காரணச் சிறப்புப்பெயர்

குறிப்பிட்ட காரணமுடைய எல்லாப் பொருள்களுள் ஒன்றை மட்டும் சிறப்பாகக் குறிப்பது காரணச்சிறப்புப்பெயர் ஆகும்.

(எ.கா.) வளையல், மரங்கொத்தி

கற்பவை கற்றபின்

கீழ்க்காணும் பத்தியைப் படித்து அதில் இடம் பெற்றுள்ள இடுகுறி, காரணப் பெயர்களை அறிந்து எழுதுக.

நீர் வற்றிப்போன குளத்தில் செந்தாமரை, ஆம்பல், கொட்டி, நெய்தல் முதலான கொடிகளும் வாடியிருந்தன. நீர் நிரம்பி இருந்தவரை ஊர் மக்களும், விலங்குகளும் மரங்கொத்திபோன்ற பறவைகளும் பயன்படுத்தி மகிழ்ந்த குளம் அது. காலை நேரம் சூரியன் காய்ந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அக்குளத்தைக் கண்டுகொள்வார் யாருமில்லை.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- இடுகுறிப்பெயரை வட்டமிடுக.
அ) பறவை ஆ) மண் இ) முக்காலி ஈ) மரங்கொத்தி
- காரணப்பெயரை வட்டமிடுக.
அ) மரம் ஆ) வளையல் இ) சுவர் ஈ) யானை
- இடுகுறிச்சிறப்புப் பெயரை வட்டமிடுக.
அ) வயல் ஆ) வாழை இ) மீன்கொத்தி ஈ) பறவை

குறுவினா

- பெயர்ச்சொல் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?
- இடுகுறிப்பெயர் என்றால் என்ன?
- காரணப்பெயர் என்றால் என்ன?

சிறுவினா

- அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களை எழுதுக.
- அறுவகைப் பெயர்ச்சொற்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

கற்கண்டு

**இயல்
ஒன்பது**

அணி இலக்கணம்

எதிலும் அழகைக் காண விரும்புவது மனிதர்களின் இயல்பு. நாம் நம்மை அணிகலன்களால் அழகுபடுத்திக் கொள்கிறோம். அதுபோல் கவிஞர்கள் தங்கள் கற்பனைத் திறத்தாலும் புலமையாலும் தாங்கள் இயற்றும் பாடல்களில் அழகைச் சேர்க்கின்றனர். இதனை விளக்குவது அணி இலக்கணம் ஆகும். அணி என்பதற்கு **அழகு** என்பது பொருள்.

கவிஞர் தமது கருத்தைச் சுவையோடு சொல்வதற்கு உதவுவது அணி. மருந்தைத் தேனில் கலந்து கொடுப்பது போல் கருத்துகளைச் சுவைபடக் கூறுவது அணியாகும்.

இயல்பு நவீர்சி அணி

ஒரு பொருளின் இயல்பை உள்ளது உள்ளபடியே அழகுடன் கூறுவது இயல்பு நவீர்சி அணி ஆகும். இதனைத் **தன்மை நவீர்சி அணி** என்றும் கூறுவர்.

(எ. கா.)

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு - அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக்குட்டி
அம்மா என்குது வெள்ளைப்பசு - உடன்
அண்டையில் ஒருது கன்றுக்குட்டி
நாவால் நக்குது வெள்ளைப்பசு - பாலை
நன்றாய்க் குடிக்குது கன்றுக்குட்டி
- கவிமணி தேசிக விநாயகனார்

இப்பாடலில் கவிஞர் பசுவும் கன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று கொஞ்சி விளையாடுவதை இயல்பாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். எனவே இது இயல்பு நவீர்சி அணி ஆகும்.

உயர்வு நவீர்சி அணி

ஒரு பொருளின் இயல்பை மிகைப்படுத்தி அழகுடன் கூறுவது உயர்வு நவீர்சி அணி ஆகும்.

(எ. கா.)

குளிர்நீரில் குளித்தால்
கூதல் அடிக்குமென்று
வெந்நீரில் குளித்தால்
மேலே கருக்குமென்று
ஆகாச கங்கை
அனல் உறைக்குமென்று
பாதாள கங்கையைப்
பாடி அழைத்தார் உன் தாத்தா

என்று ஒரு தாய் தாலாட்டுப் பாடுகிறாள். இதில் உயர்வு நவீர்சி அணி அமைந்துள்ளது.

வ்யாதுத்தமிழ்

**ஏழாம் வகுப்பு
இலக்கணம்**

**இயல்
ஒன்று**

குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம்

நினைவு கூர்க

தமிழ் எழுத்துகளை முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து என இரு வகையாகப் பிரிப்பர். உயிர் பன்னிரண்டு, மெய் பதினெட்டு ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதலெழுத்துகள் எனப்படும். சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும். அவை உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஒளகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம் என்பனவாகும். சார்பெழுத்துகளில் ஒன்றான குற்றியலுகரம் பற்றி இனி க்காண்போம்.

குற்றியலுகரம்

குழந்தை, வகுப்பு, பாக்கு ஆகிய சொற்களைச் சொல்லிப் பாருங்கள். மூன்று சொற்களிலும் 'கு' என்னும் எழுத்தை உச்சரிப்பதில் வேறுபாடு இருப்பதை உணரலாம். அவ்வெழுத்து சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் வரும்பொழுது முழுமையாக ஒலிக்கிறது. சொல்லின் இறுதியில் வரும்பொழுது ஒருமாத்திரைக்குப் பதிலாக அரை மாத்திரை அளவே ஒலிக்கிறது. கு, சு, டு, து, பு, று ஆகிய ஆறு வல்லின உகரங்களும் சொல்லின் இறுதியில் வரும்போது, ஒரு மாத்திரைக்குப் பதிலாக அரை மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். இவ்வாறு தனக்குரிய ஓசையில் குறைந்து ஒலிக்கும் உகரம் குற்றியலுகரம் ஆகும். குறுமை+இயல்+உகரம் = குற்றியலுகரம்.

(எ.கா.) காசு, எஃகு, பயறு, பாட்டு, பந்து, சால்பு

தனிக்குறில் எழுத்தை அடுத்து வரும் வல்லின உகரங்கள் ஒரு மாத்திரை அளவுக்கு முழுமையாக ஒலிக்கும். வல்லினம் அல்லாத உகரங்கள் எப்போதும் முழுமையாகவே ஒலிக்கும். இவ்வாறு ஓசை குறையாமல் ஒரு மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிப்பதை முற்றியலுகரம் என்பர்.

(எ.கா.) புகு, பசு, விடு, அது, வறு, மாவு, ஏழு

தெரிந்து தெளிவோம்

தமிழில் எழுத்துகளைக் குறிப்பிடுவதற்கு கரம், கான், காரம், கேனம் ஆகிய அசைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

- குறில் எழுத்துகளைக் குறிக்க 'கரம்' (எ.கா.) அகரம், இகரம், உகரம், ககரம், மகரம்
- நெடில் எழுத்துகளைக் குறிக்க 'கான்' (எ.கா.) ஐகான், ஒளகான்
- குறில், நெடில் எழுத்துகளைக் குறிக்க 'காரம்' (எ.கா.) மகாரம், ஏகாரம், ஐகாரம், ஒளகாரம்
- ஆய்த எழுத்தைக் குறிக்க 'கேனம்' (எ.கா.) அஃகேனம்

குற்றியலுகரத்தின் வகைகள்

குற்றியலுகரம் தனக்கு முன் உள்ள எழுத்தைக் கொண்டு ஆறு வகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

1. நெடித்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

தனி நெடிலைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'நெடித் தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும். இவை ஈரெழுத்துச் சொற்களாக மட்டும் அமையும்.

(எ.கா.) பாகு, மாசு, பாடு, காது, ஆறு .

2. ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும்.

(எ.கா.) எஃகு, அஃது

3. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

தனிநெடில் அல்லாத உயிர்மெய் எழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும்.

(எ.கா.)	அரசு	(ர = ர் + அ)	கயிறு	(யி = ய் + இ)
	ஒன்பது	(ப = ப் + அ)	வரலாறு	(லா = ல் + ஆ)

4. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

வல்லின (க், ச், ட், த், ப், ற்) மெய் எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும்.

(எ.கா) பாக்கு, பேச்சு, பாட்டு, பத்து, உப்பு, பற்று

5. மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

மெல்லின (ங், ஞ், ண், ன், ம், ன்) மெய் எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும்.

(எ.கா.) பங்கு, மஞ்சு, பண்பு, பந்து, அம்பு, கன்று

6. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

இடையின (ய், ர், ல், வ், ழ், ள்) மெய் எழுத்துகளைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரம் 'இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்' எனப்படும்.

(எ.கா.) எய்து, மார்பு, சால்பு, மூழ்கு

தெரிந்து தெளிவோம்

'வ்' என்னும் எழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் குற்றியலுகரச் சொற்கள் இல்லை.

மேலும் சு, டு, று ஆகியவை இறுதியாக அமையும் இடைத்தொடர் குற்றியலுகரச் சொற்களும் இல்லை.

குற்றியலிகரம்

வரகு+யாது – இந்த இரு சொற்களையும் சேர்த்து விரைவாக ஒலித்துப் பாருங்கள். வரகியாது என ஒலிப்பதை அறியலாம். முதல் சொல்லின் இறுதியில் உள்ள 'கு' என்னும் எழுத்து 'கி' என்று ஒலிக்கிறது. அதுவும் முழுமையாக ஒரு மாத்திரை அளவில் ஒலிக்காமல் அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கிறது. இவ்வாறு தன் ஒரு மாத்திரை அளவில் குறுகி ஒலிக்கும் இகரம் 'குற்றியலிகரம்' எனப்படும். குறுமை + இயல் + இகரம் = குற்றியலிகரம்.

குற்றியலிகரம் இரண்டு இடங்களில் மட்டும் வரும்.

இடம் - 1

குற்றியலுகரச் சொற்களைத் தொடர்ந்து யகரத்தை முதல் எழுத்தாகக் கொண்ட சொற்கள் வரும்போது குற்றியலுகரத்தில் உள்ள உகரம் இகரமாக மாறும். அந்த இகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ.கா.) கொக்கு + யாது = கொக்கியாது தோப்பு + யாது = தோப்பியாது
(க் + உ) (க் + இ) (ப் + உ) (ப் + இ)

நாடு + யாது = நாடியாது எனப்படுவது + யாது = எனப்படுவதியாது
(ட் + உ) (ட் + இ) (த் + உ) (த் + இ)

இடம் - 2

'மியா' என்பது ஓர் அசைச்சொல் (ஓசை நயத்திற்காக வருவது). இதில் 'மி' யில் (மி = ம் + இ) உள்ள இகரம் குற்றியலிகரம் ஆகும். இது சொற்களில் இடம்பெறும் போது தனக்குரிய மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ.கா.) கேள் + மியா = கேண்மியா

செல் + மியா = சென்மியா

குற்றியலிகரம் தற்போது உரைநடை வழக்கில் இல்லை. இலக்கியங்களில் மட்டுமே உள்ளது.

இயல் இரண்டு

நால்வகைக் குறுக்கங்கள்

ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் அதை ஒலிப்பதற்கு உரிய கால அளவு உண்டு. இதை மாத்திரை என்பர். ஆனால் எல்லா எழுத்துகளும் எல்லா இடங்களிலும் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிப்பதில்லை. சில எழுத்துகள் சில இடங்களில் தமக்குரிய கால அளவைவிடக் குறைவாக ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் எழுத்துகளைக் குறுக்கங்கள் என்கிறோம்.

ஐகாரக்குறுக்கம்

ஐ, கை, பை என ஐகார எழுத்து, தனித்து வரும் இடங்களில் தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிக்கிறது. **வையம், சமையல், பறவை** என சொற்களின் முதல், இடை, இறுதி ஆகிய இடங்களில் வரும்போது தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கிறது. இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஐகாரம் ஐகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

ஐகாரம் சொல்லின் முதலில் வரும்போது ஒன்றரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும்.

ஐகாரம் சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும்போது ஒரு மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும்.

ஒளகாரக்குறுக்கம்

ஒள, வெள என ஒளகார எழுத்து, தனித்து வரும் இடங்களில் தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிக்கிறது. **ஒளவையார், வெளவால்** எனச் சொற்களின் முதலில் வரும்போது தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து ஒன்றரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கிறது. இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஒளகாரம் ஒளகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

ஒளகாரம் சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வராது.

மகரக்குறுக்கம்

அம்மா, பாடம் படித்தான் ஆகிய சொற்களில் மகர மெய்யெழுத்து தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிக்கிறது.

வலம் வந்தான் என்பதில் மகர மெய்யெழுத்தை அடுத்து வகர எழுத்து வருவதால் மகரமெய்யானது தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கிறது.

போலும் என்னும் சொல்லைப் போன்ம் என்றும், **மருளும்** என்னும் சொல்லை மருண்ம் என்றும் செய்யுளில் ஓசைச் சீர்மைக்காகப் பயன்படுத்தினர். இச்சொற்களில் மகரமெய்யானது **ன், ண்** ஆகிய எழுத்துகளை அடுத்து வருவதால் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கிறது. இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் மகரம் மகரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

ஆய்தக் குறுக்கம்:

அஃது, எஃகு ஆகிய சொற்களில் ஆய்த எழுத்து, தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவில் முழுமையாக ஒலிக்கிறது.

முள் + தீது என்பது **முஃடீது** எனவும், கல் + தீது என்பது **கஃறீது** எனவும் சேரும். இச்சொற்களில் உள்ள ஆய்த எழுத்து, தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கிறது. இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கம் எனப்படும்.

கற்பவை கற்றபின்

ஐகார, ஔகார, மகர, ஆய்தக்குறுக்கங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் சொற்களைத் தொகுத்து எழுதுக.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- 'வேட்கை' என்னும் சொல்லில் ஐகாரக் குறுக்கம் பெறும் மாத்திரை அளவு _____.
அ) அரை ஆ) ஒன்று இ) ஒன்றரை ஈ) இரண்டு
- மகரக் குறுக்கம் இடம்பெறாத சொல் _____.
அ) போன்ம் ஆ) மருண்ம் இ) பழம் விழுந்தது ஈ) பணம் கிடைத்தது
- சொல்லின் முதலில் மட்டுமே இடம் பெறுவது _____.
அ) ஐகாரக் குறுக்கம் ஆ) ஔகாரக் குறுக்கம்
இ) மகரக் குறுக்கம் ஈ) ஆய்தக் குறுக்கம்

குறுவினா

- ஔகாரம் எப்பொழுது முழுமையாக ஒலிக்கும்?
- சொல்லின் முதல், இடை, இறுதி ஆகிய இடங்களில் ஐகாரக்குறுக்கம் பெறும் மாத்திரை அளவு யாது?
- மகரக்குறுக்கத்துக்கு இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

வழக்கு

எழுத்திலும் பேச்சிலும் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முறை வழக்கு எனப்படும். நம் முன்னோர் எந்தெந்தச் சொற்களை என்னென்ன பொருளில் பயன்படுத்தினார்களோ, அச்சொற்களை அவ்வாறே பயன்படுத்துவதை வழக்கு என்பர்.

இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என வழக்கு இருவகைப்படும்.

இயல்பு வழக்கு

ஒரு பொருளை அதற்கே உரிய இயல்பான சொற்களால் குறிப்பிடுவது இயல்பு வழக்கு ஆகும். இயல்பு வழக்கு மூன்று வகைப்படும்.

1. இலக்கணமுடையது
2. இலக்கணப்போலி
3. மரூஉ

1. இலக்கணமுடையது

நிலம், மரம், வான், எழுது - ஆகிய சொற்களை நோக்குங்கள். இவை தமக்குரிய பொருளை எவ்வகை மாறுபாடும் இல்லாமல் இயல்பாகத் தருகின்றன. இவ்வாறு இலக்கண நெறி மாறாமல் முறையாக அமைந்த சொல் இலக்கணமுடையது ஆகும்.

2. இலக்கணப்போலி

இல்லத்தின் முன் பகுதியை **இல்முன்** எனக் குறிக்க வேண்டும். ஆனால் அதனை நம் முன்னார் **முன்றில்** என மாற்றி வழங்கினர். கிளையின் நுனியைக் **கிளைநுனி** எனக் கூறாமல் **நுனிக்கிளை** எனக் குறிப்பிடுகிறோம். இவ்வாறு இலக்கண முறைப்படி அமையாவிடினும், இலக்கணமுடையவை போலவே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சொற்கள் இலக்கணப்போலி எனப்படும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

வாயில்-வாசல்

இல்லத்துக்குள் நுழையும் வழி இல்வாய் (இல்லத்தின் வாய்) எனக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். ஆனால் அதனை வாயில் என வழங்குகிறோம். இது இலக்கணப் போலியாகும்.

வாயில் என்னும் சொல்லைப் பேச்சு வழக்கில் **வாசல்** என வழங்குகிறோம். இது மரூஉ ஆகும்.

இலக்கணப்போலி என்பது பெரும்பாலும் சொற்களின் முன்பின் பகுதிகள் இடம்மாறி வருவதையே குறிக்கும். எனவே, இலக்கணப் போலியை **முன்பின்னாகத் தொக்க போலி** எனவும் குறிப்பிடுவர்.

(எ.கா.) புறநகர், கால்வாய், தசை, கடைக்கண்.

3. மரூஉ

நாம் எல்லாச் சொற்களையும் எல்லா இடங்களிலும் முழுமையான வடிவத்தில் பயன்படுத்துவது இல்லை. **தஞ்சாவூர்** என்னும் பெயரைத் **தஞ்சை** என்றும், **திருநெல்வேலி** என்னும் பெயரை **நெல்லை** எனவும் வழங்குகிறோம். இவ்வாறு இலக்கண நெறியிலிருந்து பிறழ்ந்து, சிதைந்து வழங்கும் சொற்கள் மரூஉ எனப்படும்.

(எ.கா.)- கோவை, குடந்தை, எந்தை, போது, சோணாடு

தகுதி வழக்கு

ஏதேனும் ஒரு காரணத்தினால் பிறரிடம் சொல்லத் தகுதியற்ற சொற்களைத் தகுதியான வேறு சொற்களால் குறிப்பிடுவது தகுதி வழக்கு ஆகும். தகுதி வழக்கு மூன்று வகைப்படும்.

1. இடக்கரடக்கல்
2. மங்கலம்
3. குழுஉக்குறி

1. இடக்கரடக்கல்

பிறரிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்லத் தகாத சொற்களைத் தகுதியுடைய வேறு சொற்களால் கூறுவது இடக்கரடக்கல் ஆகும்.

(எ.கா.) கால் கழுவி வந்தான்.

குழந்தை வெளியே போய்விட்டது.

ஒன்றுக்குப் போய் வந்தேன்.

2. மங்கலம்

செத்தார் என்பது மங்கலமில்லாத சொல் என நம் முன்னோர் கருதினர். எனவே, **செத்தார்** எனக் குறிப்பிடாமல் **துஞ்சினார்** எனக் குறிப்பட்டனர். நாம் இக்காலத்தில் **இயற்கை எய்தினார்** என்று குறிப்பிடுகிறோம். இவ்வாறு மங்கலமில்லாத சொற்களை மங்கலமான வேறு சொற்களால் குறிப்பதை மங்கலம் என்பர்.

(எ.கா.) ஓலை - திருமுகம்

கறுப்பு ஆடு - வெள்ளாடு

விளக்கை அணை - விளக்கைக் குளிரவை

சுடுகாடு - நன்காடு

3. குழுஉக்குறி

பலர் கூடியிருக்கும் இடத்தில் சிலர் மட்டும் தமக்குள் சில செய்திகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்பினால் மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ள இயலாத வகையில் சொற்களைப் பயன்படுத்துவர். இவ்வாறு ஒரு குழுவினார் ஒரு பொருள் அல்லது செயலைக் குறிக்கத் தமக்குள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் சொற்கள் குழுஉக்குறி எனப்படும்.

(எ.கா.) பொண்ணைப் பறி எனல் (பொற்கொல்லர் பயன்படுத்துவது)

ஆடையைக் காரை எனல் (யானைப்பாகர் பயன்படுத்துவது)

தெரிந்து தெளிவோம்

இப்படியும் கூறலாம்

இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி மூன்றும் ஒரு சொல்லுக்கு மாற்றாக வேறு சொல்லைப் பயன்படுத்தும் முறைகளாகும்.

- நாகரிகம் கருதி மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுதல் இடக்கரடக்கல்
- மங்கலமற்ற சொற்களை மாற்றி மங்கலச் சொற்களால் குறிப்பிடுதல் மங்கலம்
- பிறர் அறியாமல் ஒரு குழுவுக்கு மட்டும் புரியும் வகையில் குறிப்பிடுதல் குழுஉக்குறி

போலி

அறம் செய விரும்பு- இஃது ஒளவையார் வாக்கு.

அறன் வலியுறுத்தல் என்பது திருக்குறள் அதிகாரங்களுள் ஒன்று.

இத்தொடர்களில் அறம், அறன் ஆகிய சொற்களில் ஓர் எழுத்து மாறியுள்ளது. ஆனால் பொருள் மாறுபடவில்லை.

இவ்வாறு சொல்லின் முதலிலோ, இடையிலோ, இறுதியிலோ இயல்பாக இருக்க வேண்டிய ஓர் எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து இடம்பெற்று அதே பொருள் தருவது போலி எனப்படும். போலி என்னும் சொல் போல இருத்தல் என்பதிலிருந்து தோன்றியது. போலி மூன்று வகைப்படும்.

1. முதற்போலி
2. இடைப்போலி
3. கடைப்போலி

1. முதற்போலி

பசல் – பைசல், மஞ்சு- மைஞ்சு, மயல்- மையல் ஆகிய சொற்களில் முதல் எழுத்து மாறினாலும் பொருள் மாறவில்லை.

இவ்வாறு சொல்லின் முதலில் இருக்க வேண்டிய எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருள் தருவது முதற்போலியாகும்.

2. இடைப்போலி

அமச்சு – அமைச்சு, இலஞ்சி – இலைஞ்சி, அரயர்- அரையர் ஆகிய சொற்களில் இடையில் உள்ள எழுத்து மாறினாலும் பொருள் மாறவில்லை.

இவ்வாறு சொல்லின் இடையில் இருக்க வேண்டிய எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருள் தருவது இடைப்போலியாகும்.

3. கடைப்போலி

அகம்- அகன், நிலம்- நிலன், முகம் - முகன், பந்தல்- பந்தர், சாம்பல்- சாம்பர் ஆகிய சொற்களில் இறுதியில் உள்ள எழுத்து மாறினாலும் பொருள் மாறவில்லை.

இவ்வாறு சொல்லின் இறுதியில் இருக்க வேண்டிய எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஓர் எழுத்து அமைந்து அதே பொருள் தருவது கடைப்போலியாகும்.

அஃறிணைப் பெயர்களின் இறுதியில் நிற்கும் மகர எழுத்திற்குப் பதிலாக னகரம் கடைப்போலியாக வரும். லகர எழுத்திற்குப் பதிலாக ரகரம் கடைப்போலியாக வரும்.

முற்றுப்போலி

மூவகைப் போலிகள் மட்டுமன்றி வேறு ஒரு வகைப் போலியும் உண்டு. ஐந்து- அஞ்சு- இச்சொற்களை நோக்குங்கள். இதில் அஞ்சு என்னும் சொல் ஐந்து என்னும் சொல்லின் போலி வடிவமாகும். அஞ்சு என்ற சொல்லில் உள்ள எழுத்துகள் அனைத்தும் வேறுபட்டு இருந்தாலும் அஃது ஐந்து என்னும் பொருளையே தருகிறது.

இவ்வாறு ஒரு சொல்லில் இயல்பாக அமைந்த எழுத்துகளுக்குப் பதிலாக எழுத்துகள் அனைத்தும் வேறுபட்டாலும் பொருள் மாறாமல் இருப்பது முற்றுப்போலி எனப்படும்.

கற்பவை கற்றபின்

மூவகைப் போலிகளிலும் எந்தெந்த எழுத்துகள் எந்தெந்த எழுத்துகளாக மாறுகின்றன என்பதை அறிந்து தொகுக்க.

மதிப்பீடு

பொருத்துக.

1. பந்தர் - முதற்போலி
2. மைஞ்சு - முற்றுப்போலி
3. அஞ்சு - இடைப்போலி
4. அரையர் - கடைப்போலி

குறுவினா

1. வழக்கு என்றால் என்ன?
2. தகுதி வழக்கின் வகைகள் யாவை?
3. வாழைப்பழம் மிகவும் நஞ்சு விட்டது. - இத்தொடரில் இடம்பெற்றுள்ள போலிச் சொல்லைக் கண்டறிக. அதன் சரியான சொல்லை எழுதுக.

இயல்
நான்கு

இலக்கியவகைச் சொற்கள்

பூ, வா, அறம், புத்தகம் இச்சொற்களை நோக்குங்கள்.

இவற்றில் முதல் இரு சொற்கள் ஓரெழுத்தைக் கொண்டவை. அடுத்த இரண்டு சொற்களும் மூன்று, நான்கு எழுத்துகளைக் கொண்டவை. இவை அனைத்தும் பொருள் தருகின்றன.

இவ்வாறு ஒர் எழுத்து தனித்தும் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட எழுத்துகள் தொடர்ந்தும் வந்து பொருள் தருவது சொல் எனப்படும். மொழி, பதம், கிளவி என்பன சொல் என்னும் பொருள் தரும் வேறு சொற்களாகும்.

இலக்கண முறைப்படி பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் எனச் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும் என்பதை முன் வகுப்பில் கற்றீர்கள். அதேபோல் இலக்கிய வகையில் சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

இயற்சொல்

கடல், கப்பல், எழுதினான், படித்தான் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இவற்றின் பொருள் இயல்பாகவே எளிதில் விளங்குகிறது. இவ்வாறு எளிதில் பொருள் விளங்கும் வகையில் அமைந்த சொற்கள் இயற்சொற்கள் எனப்படும். இயற்சொல் பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய நான்கு வகையிலும் வரும்.

(எ.கா.)

மண், பொன்	பெயர் இயற்சொல்
நடந்தான், வந்தான்	வினை இயற்சொல்
அவனை, அவனால்	இடை இயற்சொல்
மாநகர்	உரி இயற்சொல்

திரிசொல்

வங்கூழ், அழுவம், சாற்றினான், உறுபயன் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இச்சொற்கள் இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் சொற்களாகும். இவை முறையே காற்று, கடல், சொன்னான், மிகுந்த பயன் எனப் பொருள் தரும். இவ்வாறு கற்றோர்க்கு மட்டுமே விளங்குவதாகவும் இலக்கியங்களில் மட்டுமே பயின்று வருபவையாகவும் அமையும் சொற்கள் திரிசொற்கள் எனப்படும்.

திரிசொல் பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய நான்கு வகையிலும் வரும்.

(எ.கா.)	அழுவம், வங்கம்	பெயர்த் திரிசொல்
	இயம்பினான், பயின்றாள்	வினைத் திரிசொல்
	அன்ன, மான	இடைத் திரிசொல்
	கூர், கழி	உரித் திரிசொல்

திரிசொற்களை ஒரு பொருள் குறித்த பல திரிசொற்கள் எனவும், பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல் எனவும் இருவகைப்படுத்தலாம்.

வங்கம், அம்பி, நாவாய் – என்பன கப்பல் என்னும் ஒரே பொருளைத் தருவதால் ஒரு பொருள் குறித்த பல திரிசொற்கள் என்பர்.

இதழ் என்னும் சொல் பூவின் இதழ், உதடு, கண்ணிமை, பனையேடு, நாளிதழ் ஆகிய பல பொருள்களைத் தருவதால் பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல் என்பர்.

திசைச் சொல்

சாவி, சன்னல், பண்டிகை, இரயில் முதலிய சொற்கள் தமிழில் வழக்கில் இருந்தாலும் இவை தமிழ்ச்சொற்கள் அல்ல. பிறமொழிகளில் இருந்து வந்து தமிழில் வழங்கி வருபவையாகும். இவ்வாறு வடமொழி தவிர, பிற மொழிகளில் இருந்து வந்து தமிழில் இடம்பெறும் சொற்கள் திசைச்சொற்கள் எனப்படும்.

முற்காலத்தில் பாண்டிநாட்டைத் தவிர, தமிழ்நாட்டின் பிற பகுதிகளில் வழங்கிய கேணி(கிணறு), பெற்றம் (பசு) போன்ற சொற்களையும் திசைச்சொற்கள் என்றே வழங்கினர்.

வடசொல்

வருடம், மாதம், கமலம், விடம், சக்கரம் முதலிய சொற்கள் தமிழில் வழக்கில் இருந்தாலும் இவை தமிழ்ச்சொற்கள் அல்ல. இவை வடமொழி எனப்படும் சமஸ்கிருத மொழிச்சொற்கள் ஆகும். இவ்வாறு வடமொழியிலிருந்து வந்து தமிழில் இடம்பெறும் சொற்கள் வடசொற்கள் எனப்படும்.

வடசொற்களைத் தற்சமம், தற்பவம் என இருவகையாகப் பிரிப்பர்.

கமலம், அலங்காரம் என வடமொழியில் இருப்பது போன்றே தமிழில் எழுதுவதைத் தற்சமம் என்பர். லக்ஷ்மி என்பதை இலக்குமி என்றும், விஷம் என்பதை விடம் என்றும் தமிழ் எழுத்துகளால் மாற்றி எழுதுவதைத் தற்பவம் என்பர்.

கற்பவை கற்றபின்

நாளிதழ் செய்தியொன்றை எடுத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள நால்வகைச் சொற்களையும் வகைப்படுத்திப் பட்டியல் உருவாக்குக.

கற்கண்டு

இயல்
ஐந்து

ஒரெழுத்து ஒருமொழி, பகுபதம், பகாப்பதம்

ஒரெழுத்து ஒருமொழி

ஈ, பூ, கை ஆகிய எழுத்துகளைக் கவனியுங்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருள் உண்டு. இவ்வாறு ஒர் எழுத்தே பொருள் தரும் சொல்லாக அமைவதை ஒரெழுத்து ஒரு மொழி என்பர்.

நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூலை எழுதிய பவணந்தி முனிவர் தமிழில் நாற்பத்திரண்டு ஒரெழுத்து ஒருமொழிகள் உள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றில் நொ, து ஆகிய இரண்டு சொற்களைத்தவிர ஏனைய நாற்பது சொற்களும் நெடில் எழுத்துகளாக அமைந்தவை ஆகும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகளும் அவற்றின் பொருளும்

1. ஆ- பசு 2. ஈ- கொடு 3. ஊ- இறைச்சி 4. ஏ- அம்பு 5. ஐ- தலைவன் 6. ஓ - மதகுநீர்
- தாங்கும் பலகை 7. கா- சோலை 8. கூ- பூமி 9. கை- ஒழுக்கம் 10. கோ-அரசன்
11. சா- இறந்துபோ 12. சீ- இகழ்ச்சி 13. சே- உயர்வு 14. சோ- மதில்
15. தா- கொடு 16. தீ- நெருப்பு 17. தூ- தூய்மை 18. தே- கடவுள் 19. தை- தைத்தல்
20. நா- நாவு 21. நீ- முன்னிலை ஒருமை 22. நே- அன்பு 23. நை- இழிவு
24. நோ- வறுமை 25. பா- பாடல் 26. பூ- மலர் 27. பே - மேகம் 28. பை- இளமை
29. போ- செல் 30. மா- மாமரம் 31. மீ- வான் 32. மூ - மூப்பு 33. மே- அன்பு
34. மை- அஞ்சனம் 35. மோ- முகத்தல் 36. யா- அகலம் 37. வா- அழைத்தல்
38. வீ- மலர் 39. வை- புல் 40. வெள- கவர் 41. நொ- நோய் 42. து- உண் .

பகுபதம்

வேலன், படித்தான் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

வேலன் என்னும் சொல்லை வேல் + அன் எனப் பிரிக்கலாம்.

படித்தான் என்னும் சொல்லை படி + த் + த் + ஆன் எனப்பிரிக்கலாம்.

இவ்வாறு சிறுசிறு உறுப்புகளாகப் பிரிக்கும் வகையில் அமையும் சொற்களைப் பகுபதங்கள் என்பர். பிரிக்கப்படும் உறுப்புகளைப் பகுபத உறுப்புகள் எனக் குறிப்பிடுவர்.

பெயர்ப்பகுபதம்

பகுபதமாக அமையும் பெயர்ச்சொல் பெயர்ப்பகுபதம் ஆகும். இதனை, பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என ஆறு வகைப்படுத்துவர்.

- (எ.கா.) 1. பொருள் - பொன்னன் (பொன் + அன்)
2. இடம் - நாடன் (நாடு + அன்)
3. காலம் - சித்திரையான் (சித்திரை + ஆன்)
4. சினை - கண்ணன் (கண் + அன்)
5. பண்பு - இனியன் (இனிமை + அன்)
6. தொழில் - உழவன் (உழவு + அன்)

வினைப்பகுபதம்

பகுபதமாக அமையும் வினைச்சொல் வினைப்பகுபதம் ஆகும்.

- (எ.கா.) உண்கின்றான் - உண் + கின்று + ஆன்

பகுபத உறுப்புகள்

பகுபத உறுப்புகள் ஆறு வகைப்படும். அவை பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகாரம் ஆகியவையாகும்.

- பகுபதத்தின் முதலில் அமைந்து முதன்மையான பொருளைத் தருவது பகுதி ஆகும். இது கட்டளையாகவே அமையும்.
- பகுபதத்தின் இறுதியில் அமைந்து திணை, பால் ஆகியவற்றையோ, முற்று, எச்சம் ஆகியவற்றையோ காட்டுவது விசுதி ஆகும்.
- பகுபதத்தின் இடையில் அமைந்து காலம் அல்லது எதிர்மறையைக் காட்டுவது இடைநிலை ஆகும்.
- பெரும்பாலும் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையே இடம்பெறும் மெய்யெழுத்து சந்தி எனப்படும்.
- பெரும்பாலும் இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையே இடம்பெறும் அசைச்சொல் சாரியை எனப்படும்.
- பகுதி, விசுதி, சந்தி, இடைநிலை முதலியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றம் விகாரம் எனப்படும். (எ.கா.) வந்தனன் - வா(வ) + த்(ந்) + த் + அன் + அன்

வா - பகுதி. இது வ எனக் குறுகி இருப்பது விகாரம்

த் - சந்தி. இது ந் எனத் திரிந்து இருப்பது விகாரம்

த் - இறந்தகால இடைநிலை

அன் - சாரியை

அன் - ஆண்பால் வினைமுற்று விசுதி.

பகாப்பதம்

மரம், கழனி, உண், எழுது ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இவற்றை மேலும் சிறிய உறுப்புகளாகப் பிரிக்க முடியாதல்லவா? இவ்வாறு பகுபத உறுப்புகளாகப் பிரிக்கமுடியாத சொல் பகாப்பதம் எனப்படும். இவை அடிச்சொல் அல்லது வேர்ச்சொல்லாக இருக்கும்.

பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய நான்கு வகைச் சொற்களிலும் பகாப்பதங்கள் உண்டு.

(எ.கா.) பெயர்ப் பகாப்பதம் - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று.

வினைப் பகாப்பதம் - நட, வா, படி, வாழ்.

இடைப் பகாப்பதம் - மன், கொல், தில், போல்.

உரிப் பகாப்பதம் - உறு, தவ, நனி, கழி.

கற்பவை கற்றபின்

1. பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்ற சொற்களில் பகுபதம், பகாப்பதம் ஆகியவற்றைக் கண்டறிந்து தனித்தனியே தொகுக்க.
2. உங்கள் வகுப்பு மாணவ-மாணவிகளின் பெயர்களைப் பகுபதம், பகாப்பதம் என வகைப்படுத்துக.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

1. நன்னூலின்படி தமிழிலுள்ள ஓரெழுத்து ஒருமொழிகளின் எண்ணிக்கை _____ .
அ) 40 ஆ) 42 இ) 44 ஈ) 46
2. 'எழுதினான்' என்பது _____ .
அ) பெயர்ப் பகுபதம் ஆ) வினைப் பகுபதம்
இ) பெயர்ப் பகாப்பதம் ஈ) வினைப் பகாப்பதம்
3. பெயர்ப்பகுபதம் _____ வகைப்படும்.
அ) நான்கு ஆ) ஐந்து இ) ஆறு ஈ) ஏழு
4. காலத்தைக் காட்டும் பகுபத உறுப்பு _____ .
அ) பகுதி ஆ) விசுதி இ) இடைநிலை ஈ) சந்தி

இயல்
ஆறு

தொழிற்பெயர்

உழவர் செய்யும் தொழில் உழுதல். தையல்காரர் செய்யும் தொழில் தைத்தல். இத்தொடர்களில் உழுதல், தைத்தல் என்பன செயல்களின் பெயர்களாக அமைகின்றன. இவ்வாறு ஒரு செயலின் அல்லது வினையின் பெயராக அமைவது தொழிற்பெயர் எனப்படும். தொழிற்பெயர் **எண், இடம், காலம், பால்** ஆகியவற்றைக் காட்டாது. படர்க்கை இடத்தில் மட்டும் வரும்.

(எ.கா.) படித்தல், ஆடல், நடிப்பு, எழுதுதல், பொறுத்தல்

தொழிற்பெயரை விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர், முதனிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் என வகைப்படுத்துவர்.

விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்

நடத்தல், உண்ணல், வாழ்வு, வாழ்க்கை ஆகிய பெயர்களைக் கவனியுங்கள். இவற்றில் **நட, உண், வாழ்** ஆகிய வினைப்பகுதிகள் **தல், அல், வு, கை** ஆகிய விசுதிகளோடு சேர்ந்து தொழிற்பெயர்களாக அமைகின்றன.

இவ்வாறு வினைப்பகுதியுடன் தொழிற்பெயர் விசுதி சேர்ந்து வருவது விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயராகும்.

தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, வு, தி, சி, வி, மை போன்றவை தொழிற்பெயர் விசுதிகளாக வரும்.

(எ.கா.)

தருதல் - தல்

கூறல் - அல்

ஆட்டம் - அம்

விலை - ஐ

வருகை - கை

பார்வை - வை

போக்கு - கு

நட்பு - பு

மறைவு - வு

மறதி - தி

உணர்ச்சி - சி

கல்வி - வி

செய்யாமை - மை

முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

வானில் **இடி** இடித்தது

சோறு **கொதி** வந்தது

இடி, கொதி என்னும் சொற்கள் இடித்தல், கொதித்தல் என்னும் சொற்களின் பகுதிகளாகும். இவ்வாறு ஏவல் ஒருமை வினையாக அமையும் வினைச்சொற்களின் பகுதியை முதனிலை என்பர். முதனிலை எவ்வகை மாற்றமும் பெறாமல் தொழிற்பெயராக அமைவது முதனிலைத் தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா.) செல்லமாக ஓர் அடி அடித்தான்

அறிஞர் அண்ணா தம் பேச்சால் புதும் பெற்றார்

இவற்றில் அடிக்கோடிட்ட சொற்கள் விசுதி பெறாமல் தம்பொருளை உணர்த்துகின்றன.

முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்

தமிழ் படிக்கும் பேறு பெற்றேன்.

உணவின் சூடு குறையவில்லை.

இத்தொடர்களில் பேறு, சூடு ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். பேறு, சூடு என்னும் பகுதிகளின் முதலெழுத்து நீண்டு, பேறு, சூடு எனத் திரிந்து தொழிற்பெயர்களாக மாறி உள்ளன. இவ்வாறு முதனிலை திரிவதால் உருவாகும் தொழிற்பெயர் **முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்** எனப்படும்.

(எ.கா.) விடு- வீடு, மின்- மீன், கொள்- கோள், உடன்படு- உடன்பாடு

கற்பவை கற்றபின்

1. பேசும் ஓவியங்கள் பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள தொழில் பெயர்களைக் கண்டறிந்து தொகுக்க.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

1. பின்வருவனவற்றுள் விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர் எது?
அ) எழுது ஆ) பாடு இ) படித்தல் ஈ) நடடி
2. பின்வருவனவற்றுள் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் எது?
அ) ஊறு ஆ) நடு இ) விழு ஈ) எழுதல்

பொருத்துக.

1. ஒட்டம் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
2. பிடி - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்
3. சூடு - விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்

சிறுவினா

1. வளர்தல், பேசுதல் - இவை எவ்வகைப் பெயர்கள்? விளக்கம் தருக.
2. முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் என்றால் என்ன? சான்று தருக.

கற்கண்டு

இயல்
ஏழு

அணி இலக்கணம்

அணி

அணி என்னும் சொல்லுக்கு அழகு என்பது பொருள். ஒரு செய்யுளைச் சொல்லாலும், பொருளாலும் அழகு பெறச் செய்தலை அணி என்பர்.

உவமை அணி

மயில் போல ஆடினாள்.

மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களைப் படியுங்கள். இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறு ஒப்பிட்டுக் கூறப்படும் பொருளை (மயில், கண்) உவமை அல்லது உவமானம் என்பர். உவமையால் விளக்கப்படும் பொருளை உவமேயம் என்பர். இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும்.

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை (பொறையுடைமை)

பூமி தன்னைத் தோண்டுவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இதில் பூமி தன்னைத் தோண்டுவரைப் பொறுத்துக் கொள்ளாதல் என்பது உவமை. நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது ஒப்பிடப்படும் பொருள் (உவமேயம்). 'போல' என்பது உவம உருபு.

ஒரு பாடலில் உவமையும், உவமேயமும் வந்து உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி எனப்படும். போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ் போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி

தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு (கல்வி)

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும். இதில் தொட்டனைத்து ஊறும்

மணற்கேணி என்பது உவமை. மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு என்பது உவமேயம். இடையில் 'அதுபோல்' என்னும் உவம உருபு மறைந்து வந்துள்ளது.

இவ்வாறு உவமை ஒரு தொடராகவும் உவமேயம் ஒரு தொடராகவும் வந்து உவம உருபு மறைந்து வந்தால் அஃது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி எனப்படும்.

இல்பொருள் உவமையணி

மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது.

காளை கொம்பு முளைத்த குதிரை போலப் பாய்ந்து வந்தது.

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த குதிரை போல்' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன. உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு முளைத்த குதிரையும் இல்லை. இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

கற்பவை கற்றபின்

பின்வரும் தொடர்களில் உள்ள உவமை, உவமேயம், உவம உருபு ஆகியவற்றைக் கண்டறிந்து எழுதுக.

தொடர்கள்	உவமை	உவமேயம்	உவம உருபு
மலரன்ன பாதம்	மலர்	பாதம்	அன்ன
தேன் போன்ற தமிழ்			
புலி போலப் பாய்ந்தான் சோழன்			
மயிலொப்ப ஆடினாள் மாதவி			

மதிப்பீடு

குறுவினா

1. உவமை, உவமேயம், உவம உருபு விளக்குக.
2. உவமை அணிக்கும் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணிக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?

கற்கண்டு

இயல்
எட்டு

அணி இலக்கணம்

உருவக அணி

ஒரு பொருளை விளக்க மற்றொரு பொருளை உவமையாகக் கூறுவது உவமை அணி என முன்னர்க் கற்றோம். உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும். இதில் உவமிக்கப்படும் பொருள் முன்னும் உவமை பின்னுமாக அமையும்.

'தேன் போன்ற தமிழ்' என்று கூறுவது உவமை ஆகும். தமிழாகிய தேன் என்னும் பொருளில் 'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவது உருவகம் ஆகும். வெள்ளம் போன்ற இன்பத்தை 'இன்ப வெள்ளம்' என்று கூறுவதும் கடல் போன்ற துன்பத்தைத் 'துன்பக்கடல்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடர்ஆழியான் அடக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை
இடர்ஆழி நீங்குகவே என்று

இப்பாடலில் பூமி அகல்விளக்காகவும், கடல் நெய்யாகவும், கதிரவன் சுடராகவும் உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே, இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.

ஏகதேச உருவக அணி

அறிவு என்னும் விளக்கைக் கொண்டு அறியாமையை நீக்க வேண்டும்.

இத்தொடரில் அறிவு விளக்காக உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளது. அறியாமை இருளாக உருவகப்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாறு கூறப்படும் இரு பொருள்களில் ஒன்றை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, மற்றொன்றை உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது ஏகதேச உருவக அணி ஆகும். (ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி)

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். (திருக்குறள்)

விளக்கம்

வள்ளுவர் மக்களின் செயல்களைப் பொன்னின் தரத்தை அறிய உதவும் உரைகல்லாக உருவகம் செய்துவிட்டு, மக்களது உயர்வையும் தாழ்வையும் பொன்னாக உருவகம் செய்யவில்லை. எனவே இக்குறளில் இடம்பெற்றிருப்பது ஏகதேச உருவக அணியாகும்.

கற்கண்டு

இயல்
ஒன்பது

ஆகுபெயர்

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு.

இத்தொடரில் வெள்ளை என்னும் சொல் வெண்மை என்னும் நிறப் பொருளைத் தருகிறது. இஃது இயல்பான பெயர்ச்சொல் ஆகும்.

வீட்டுக்கு வெள்ளை அடித்தான்.

இத்தொடரில் வெள்ளை என்பது வெண்மை நிறத்தைக் குறிக்காமல் வெண்மை நிறமுடைய சுண்ணாம்பைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு ஒன்றன் பெயர் அதனைக் குறிக்காமல் அதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒன்றிற்கு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும்.

பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் ஆகிய ஆறு வகையான பெயர்ச்சொற்களிலும் ஆகுபெயர்கள் உண்டு.

பொருளாகுபெயர்

மல்லிகை சூடினாள்.

மல்லிகை என்னும் ஒரு முழுப்பொருளின் பெயர் அதன் ஓர் உறுப்பாகிய மலரைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு பொருளின் பெயர் அதன் சினையாகிய உறுப்புக்கு ஆகிவருவது பொருளாகுபெயர் எனப்படும். இதனை முதலாகு பெயர் எனவும் கூறுவர்.

இடவாகு பெயர்

சடுகுடு போட்டியில் தமிழ்நாடு வெற்றி பெற்றது.

தமிழ்நாடு என்னும் பெயர் அவ்விடத்தைச் சேர்ந்த விளையாட்டு அணியைக் குறிப்பதால் இஃது இடவாகு பெயர் ஆகும்.

காலவாகு பெயர்

திசம்பர் சூடினாள்.

இத்தொடரில் திசம்பர் என்னும் காலப்பெயர் அக்காலத்தில் மலரும் பூவைக் குறிப்பதால் இது காலவாகு பெயர் ஆயிற்று.

சினையாகு பெயர்

தலைக்கு ஒரு பழம் கொடு

இத்தொடருக்கு ஆளுக்கு ஒரு பழம் கொடு என்பது பொருளாகும். இவ்வாறு சினையின் (உறுப்பின்) பெயர் முதலாகிய பொருளுக்கு ஆகிவருவது சினையாகு பெயர் எனப்படும்.

பண்பாகுபெயர்

இனிப்பு தின்றான்.

இத்தொடரில் இனிப்பு என்னும் பண்புப் பெயர் தின்பண்டத்தைக் குறிப்பதால் இது பண்பாகுபெயர் ஆயிற்று.

தொழிலாகு பெயர்

பொங்கல் உண்டான்.

இத்தொடரில் பொங்கல் (பொங்குதல்) என்னும் தொழிற்பெயர் அத்தொழிலால் உருவான உணவினைக் குறிப்பதால் இது தொழிலாகு பெயர் ஆகும்.

இரட்டைக்கிளவி

தங்கை விறுவிறுவென நடந்து சென்று தோட்டத்தில் மலர்ந்த மலர்களைக் கலகலவெனச் சிரித்தபடியே மளமளவெனக் கொய்யத் தொடங்கினாள்.

இத்தொடரிலுள்ள விறுவிறு, கலகல, மளமள ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இவை ஒவ்வொன்றிலும் அசைச்சொற்கள் இரண்டிரண்டாக இணைந்து வந்துள்ளன. அவற்றைப் பிரித்துப் பார்த்தால் பொருள் தரவில்லை. இவ்வாறு இரட்டையாக இணைந்து வந்து, பிரித்தால் தனிப்பொருள் தராத சொற்களை இரட்டைக்கிளவி என்பர்.

அடுக்குத்தொடர்

சிறுவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அமுதன் திடீரென, பாம்பு பாம்பு பாம்பு என்று கத்தினான். எங்கே எங்கே? என்று கேட்டபடியே மற்ற சிறுவர்கள் அவனருகே ஓடிவந்தனர். "இல்லை இல்லை. சும்மாதான் சொன்னேன்" என்று சொல்லிச் சிரித்தபடியே ஓடினான் அமுதன். "அவனைப் பிடி பிடி பிடி பிடி" என்று கத்திக்கொண்டே மற்றவர்கள் துரத்தினார்கள்.

இப்பகுதியில் சில சொற்கள் இரண்டு, மூன்று, நான்கு முறை இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு அச்சம், விரைவு, சினம் போன்ற காரணங்களால் ஒரு சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை தொடர்ந்து வருவதை அடுக்குத்தொடர் என்பர். அடுக்குத் தொடரில் பலமுறை இடம்பெறும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பொருளுடையது.

அடுக்குத்தொடர் இரட்டைக்கிளவி – ஒப்பீடு

அடுக்குத்தொடரில் உள்ள சொற்களைத் தனித்தனியே பிரித்துப் பார்த்தாலும் அவற்றுக்குப் பொருள் உண்டு. இரட்டைக் கிளவியைப் பிரித்தால் அது பொருள் தருவதில்லை.

அடுக்குத் தொடரில் ஒரே சொல் இரண்டு முதல் நான்கு முறை வரை வரும். இரட்டைக்கிளவியில் ஒரு சொல் இரண்டு முறை மட்டுமே வரும்.

அடுக்குத் தொடரில் சொற்கள் தனித்தனியே நிற்கும். இரட்டைக் கிளவியின் சொற்கள் இணைந்தே நிற்கும்.

அடுக்குத் தொடர் விரைவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் ஆகிய பொருள்கள் காரணமாக வரும். இரட்டைக்கிளவி வினைக்கு அடைமொழியாகக் குறிப்புப் பொருளில் வரும்.

**வ்யாதுத்தமிழ்
எட்டாம் வகுப்பு
இலக்கணம்**

கற்கண்டு

இயல்
ஒன்று

எழுத்துகளின் பிறப்பு

அ, உ, க, ப -ஆகிய எழுத்துகளை ஒலித்துப் பாருங்கள். வாயைத் திறந்தாலே அ என்னும் எழுத்து ஒலிக்கிறது. உ என்னும் எழுத்தை ஒலிக்கும்போது இதழ்கள் குவிகின்றன. நாக்கின் முதற்பகுதி மேல் அண்ணத்தில் ஒட்டும்போது க என்னும் எழுத்து பிறக்கிறது. ப என்னும் எழுத்து இதழ்கள் இரண்டும் ஒட்டுவதால் பிறக்கிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் பிறக்கும் இடமும் பிறக்கும் முயற்சியும் வெவ்வேறாக உள்ளன.

பிறப்பு

உயிரின் முயற்சியால் உடலின் உள்ளிருந்து எழும் காற்றானது மாப்பு, தலை, கழுத்து, மூக்கு ஆகிய நான்கு இடங்களுள் ஒன்றில் பொருந்தி, இதழ், நாக்கு, பல், மேல்வாய் ஆகிய உறுப்புகளின் முயற்சியினால் வேறுவேறு ஒலிகளாகத் தோன்றுகின்றன. இதனையே எழுத்துகளின் பிறப்பு என்பர். எழுத்துகளின் பிறப்பினை இடப்பிறப்பு, முயற்சிப் பிறப்பு என இரண்டு வகையாகப் பிரிப்பர்.

எழுத்துகளின் இடப்பிறப்பு

- உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் கழுத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.
- வல்லின மெய் எழுத்துகள் ஆறும் மார்பை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.
- மெல்லின மெய் எழுத்துகள் ஆறும் மூக்கை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.
- இடையின மெய் எழுத்துகள் ஆறும் கழுத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன.
- ஆய்த எழுத்து தலையை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கிறது.

எழுத்துகளின் முயற்சிப் பிறப்பு

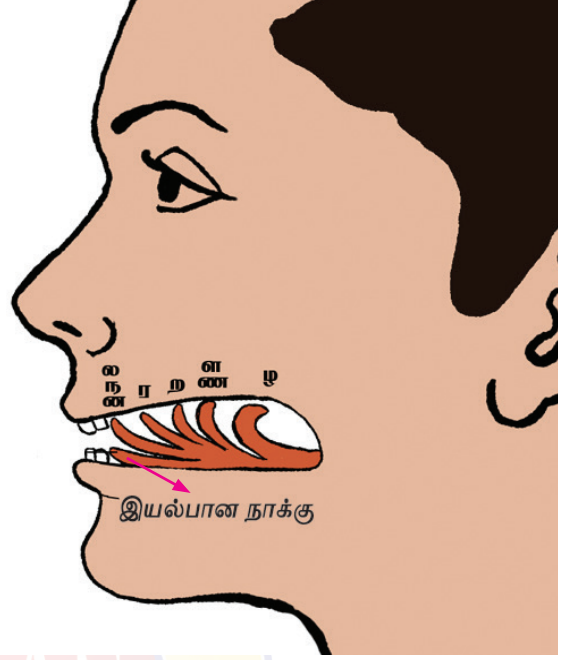
உயிர் எழுத்துகள்

- அ, ஆ ஆகிய இரண்டும் வாய் திறத்தலாகிய முயற்சியால் பிறக்கின்றன.
- இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ ஆகிய ஐந்தும் வாய்திறக்கும் முயற்சியுடன் நாக்கின் அடி ஓரமானது மேல்வாய்ப் பல்லைப் பொருந்தும் முயற்சியால் பிறக்கின்றன.
- உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய ஐந்தும் வாய்திறக்கும் முயற்சியுடன் இதழ்களைக் குவிப்பதால் பிறக்கின்றன.

மெய் எழுத்துகள்

- ❖ க், ங் - ஆகிய இருமெய்களும் நாவின் முதற்பகுதி, அண்ணத்தின் அடிப்பகுதியைப் பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ ச், ஞ் - ஆகிய இருமெய்களும் நாவின் இடைப்பகுதி, நடு அண்ணத்தின் இடைப்பகுதியைப் பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ ட், ண் - ஆகிய இருமெய்களும் நாவின் நுனி, அண்ணத்தின் நுனியைப் பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ த், ந் - ஆகிய இருமெய்களும் மேல்வாய்ப்பல்லின் அடியை நாக்கின் நுனி பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ ப், ம் - ஆகிய இருமெய்களும் மேல் இதழும் கீழ் இதழும் பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ ய் - இது நாக்கின் அடிப்பகுதி, மேல் வாய் அடிப்பகுதியைப் பொருந்துவதால் பிறக்கிறது.
- ❖ ர், ழ் - ஆகிய இருமெய்களும் மேல்வாயை நாக்கின் நுனி வருடுவதால் பிறக்கின்றன.
- ❖ ல் - இது மேல்வாய்ப் பல்லின் அடியை நாக்கின் ஓரங்கள் தடித்து நெருங்குவதால் பிறக்கிறது.
- ❖ ள் - இது மேல்வாயை நாக்கின் ஓரங்கள் தடித்துத் தடவுதலால் பிறக்கிறது.
- ❖ வ் - இது மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழ் உதடு பொருந்துவதால் பிறக்கிறது.
- ❖ ற், ன் - ஆகிய இருமெய்களும் மேல்வாயை நாக்கின் நுனி மிகவும் பொருந்துவதால் பிறக்கின்றன.

சார்பெழுத்துகள்

ஆய்த எழுத்து வாயைத்திறந்து ஒலிக்கும் முயற்சியால் பிறக்கிறது. பிற சார்பெழுத்துகள் யாவும் தத்தம் முதலெழுத்துகள் தோன்றும் இடங்களிலேயே அவை பிறப்பதற்கு உரிய முயற்சிகளைக் கொண்டு தாமும் பிறக்கின்றன.

கற்கண்டு

இயல்
இரண்டு

வினைமுற்று

படித்தான், ஆடுகின்றாள், பறந்தது, சென்ற, கண்டு ஆகியவை செயலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சொற்கள் ஆகும். செயலை வினை என்றும் குறிப்பர். இவ்வாறு ஒன்றன் செயலைக் குறிக்கும் சொல் **வினைச்சொல்** எனப்படும்.

வினைமுற்று

மலர்விழி எழுதினாள். கண்ணன் பாடுகிறான். மாடு மேயும்.

இத்தொடர்களில் எழுதினாள், பாடுகிறான், மேயும் ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள். இச்சொற்களில் பொருள் முழுமை பெற்று விளங்குகிறது. இவ்வாறு பொருள் முற்றுப் பெற்ற வினைச்சொற்களை முற்றுவினை அல்லது வினைமுற்று என்பர். வினைமுற்று ஐந்து பால், மூன்று காலம், மூன்று இடம் ஆகிய அனைத்திலும் வரும்.

வினைமுற்று **தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று** என இருவகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

ஒரு செயல் நடைபெறுவதற்குச் **செய்பவர், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள்** ஆகிய ஆறும் முதன்மையானவை ஆகும். இவை ஆறும் வெளிப்படுமாறு அமைவது தெரிநிலை வினைமுற்று எனப்படும்.

(எ.கா.) எழுதினாள்.

செய்பவர்	-	மாணவி	காலம்	-	இறந்தகாலம்
கருவி	-	தாளும் எழுதுகோலும்	செய்பொருள்	-	கட்டுரை
நிலம்	-	பள்ளி	செயல்	-	எழுதுதல்

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகியவற்றுள் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு **காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாது** செய்பவரை மட்டும் வெளிப்படையாகக் காட்டும் வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று எனப்படும்.

பொருள்	-	பொன்னன்	சினை	-	கண்ணன்
இடம்	-	தென்னாட்டார்	பண்பு (குணம்)	-	கரியன்
காலம்	-	ஆதிரையான்	தொழில்	-	எழுத்தன்

தெரிநிலை, குறிப்பு வினைமுற்றுகள் அன்றி **ஏவல் வினைமுற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று** எனப் பிறவகை வினைமுற்றுகளும் தமிழில் உண்டு.

ஏவல் வினைமுற்று

பாடம் படி. கடைக்குப் போ.

இத்தொடர்கள் ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு கட்டளையிடுகின்றன. இவ்வாறு தன்முன் உள்ள ஒருவரை ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஏவும் வினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று எனப்படும். ஏவல் வினைமுற்று ஒருமை, பன்மை ஆகிய இருவகைகளில் வரும்.

(எ.கா.) எழுது - ஒருமை எழுதுமின் - பன்மை
பன்மை ஏவல் வினைமுற்று எழுதுங்கள் என வருவது இக்கால வழக்கு.

வியங்கோள் வினைமுற்று

வாழ்த்துதல், வைதல், விதித்தல், வேண்டல் ஆகிய பொருள்களில் வரும் வினைமுற்று வியங்கோள் வினைமுற்று எனப்படும். இவ்வினைமுற்று இரு திணைகளையும் (உயர்திணை, அஃறிணை) ஐந்து பால்களையும் (ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன் பால், பலவின் பால்) மூன்று இடங்களையும் (தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை) காட்டும். இதன் விசுதிகள் க, இய, இயர், அல் என வரும்.

(எ.கா.) வாழ்க, ஒழிக, வாழியர்.

ஏவல் வினைமுற்றுக்கும் வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

ஏவல் வினைமுற்று	வியங்கோள் வினைமுற்று
முன்னிலையில் வரும்.	இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்.
ஒருமை, பன்மை வேறுபாடு உண்டு.	ஒருமை, பன்மை வேறுபாடு இல்லை.
கட்டளைப் பொருளை மட்டும் உணர்த்தும்.	வாழ்த்துதல், வைதல், விதித்தல், வேண்டல் ஆகிய பொருள்களை உணர்த்தும்.
விசுதி பெற்றும் பெறாமலும் வரும்.	விசுதி பெற்றே வரும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

1. விதித்தல் பொருளில் வரும் வியங்கோள் வினைமுற்று, தன்மை இடத்தில் வராது.
2. இயர், அல், ஆகிய இரண்டு விசுதிகள் தற்கால வழக்கில் இல்லை. செய்யுள் வழக்கில் மட்டுமே உள்ளன.

கற்பவை கற்றபின்

'வாழ்க' என்னும் சொல்லை ஐந்து பால்களிலும், மூன்று இடங்களிலும் இடம் பெறுமாறு தொடர்களை எழுதுக.

(எ.கா.) அவன் வாழ்க. (ஆண்பால்)

நாம் வாழ்க. (தன்மை)

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

எச்சம்

படித்தான், படித்த, படித்து – ஆகிய சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

படித்தான் என்னும் சொல்லில் பொருள் முற்றுப் பெறுகிறது. எனவே, இது வினைமுற்று ஆகும்.

படித்த, படித்து ஆகிய சொற்களில் பொருள் முற்றுப்பெறவில்லை. இவ்வாறு பொருள் முற்றுப் பெறாமல் எஞ்சி நிற்கும் சொல் எச்சம் எனப்படும். இது பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என்று இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம்

படித்த என்னும் சொல் மாணவன், மாணவி, பள்ளி, புத்தகம், ஆண்டு போன்ற பெயர்ச்சொற்களுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும்.

(எ.கா.) படித்த மாணவன்.

படித்த பள்ளி.

இவ்வாறு பெயரைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆகும். பெயரெச்சம் மூன்று காலத்திலும் வரும்.

(எ.கா.) பாடிய பாடல் – இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்

பாடுகின்ற பாடல் – நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்

பாடும் பாடல் – எதிர்காலப் பெயரெச்சம்

தெரிநிலை, குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள்

எழுதிய கடிதம் – இத்தொடரில் உள்ள எழுதிய என்னும் சொல் எழுதுதல் என்னும் செயலையும் இறந்தகாலத்தையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகத் தெரியுமாறு காட்டும் பெயரெச்சம் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

சிறிய கடிதம் – இத்தொடரில் உள்ள சிறிய என்னும் சொல்லின் செயலையோ காலத்தையோ அறிய முடியவில்லை. பண்பினை மட்டும் குறிப்பாக அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு செயலையோ காலத்தையோ தெளிவாகக் காட்டாமல் பண்பினை மட்டும் குறிப்பாகக் காட்டும் பெயரெச்சம் குறிப்புப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

வினையெச்சம்

படித்து என்னும் சொல் முடித்தான், வியந்தாள், மகிழ்ந்தார் போன்ற வினைச் சொற்களுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும்.

(எ.கா.) படித்து முடித்தான்.

படித்து வியந்தாள்.

இவ்வாறு வினையைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் வினையெச்சம் எனப்படும்.

தெரிநிலை, குறிப்பு வினையெச்சங்கள்

எழுதி வந்தான் – இத்தொடரில் உள்ள எழுதி என்னும் சொல் எழுதுதல் என்னும் செயலையும் இறந்த காலத்தையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகத் தெரியுமாறு காட்டும் வினையெச்சம் தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

மெல்ல வந்தான் – இத்தொடரில் உள்ள மெல்ல என்னும் சொல் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டவில்லை. மெதுவாக என்னும் பண்பை மட்டும் உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் பண்பினை மட்டும் குறிப்பாக உணர்த்திவரும் வினையெச்சம், குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

முற்றெச்சம்

வள்ளி படித்தனள்.

இத்தொடரில் படித்தனள் என்னும் சொல் படித்தாள் என்னும் வினைமுற்றுப் பொருளைத் தருகிறது.

வள்ளி படித்தனள் மகிழ்ந்தாள்.

இத்தொடரில் படித்தனள் என்னும் சொல் படித்து என்னும் வினையெச்சப் பொருளைத் தருகிறது. இவ்வாறு ஒரு வினைமுற்று எச்சப்பொருள் தந்து மற்றொரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது முற்றெச்சம் எனப்படும்.

கற்பவை கற்றபின்

1. 'வந்த' – என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு தொடர்களை எழுதுக.
(எ.கா.) வந்த மாணவன்.
வந்த மாடு.
2. 'வரைந்து' – என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு தொடர்களை எழுதுக.
(எ.கா.) வரைந்து வந்தான்.
வரைந்து முடித்தான்.

கற்கண்டு

இயல்
ஒன்று

வேற்றுமை

பாவை அண்ணன் பார்த்து, "அண்ணன் எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?" என்று கேட்டாள். "இந்த அண்ணன் செய்ய முடிந்த உதவி என்றால் உறுதியாகச் செய்வேன்" என்றான் அண்ணன். "என் அண்ணன் உள்ளம் எனக்குத் தெரியும். என் அண்ணன் என் மீது மிகுந்த அன்பு உண்டு" என்றாள் பாவை.

மேலே உள்ள பகுதியைப் படித்துப் பாருங்கள். இதில் கூறப்பட்டுள்ள செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள இயலாதவாறு ஒரு குழப்பம் உள்ளது அல்லவா?

இதே பகுதியைக் கீழே உள்ளவாறு படித்துப் பாருங்கள்.

பாவை அண்ணனைப் பார்த்து, "அண்ணா எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?" என்று கேட்டாள். "இந்த அண்ணனால் செய்ய முடிந்த உதவி என்றால் உறுதியாகச் செய்வேன்" என்றான் அண்ணன். "என் அண்ணனது உள்ளம் எனக்குத் தெரியும். என் அண்ணனுக்கு என் மீது மிகுந்த அன்பு உண்டு" என்றாள் பாவை.

இப்போது எளிதாகப் பொருள் புரிகிறது அல்லவா?

இரண்டாம் பகுதியில் அண்ணன் என்னும் பெயர்ச்சொல் அண்ணனை, அண்ணா, அண்ணனால், அண்ணனுக்கு, என்றெல்லாம் மாற்றப்பட்டிருப்பதால் பொருள் தெளிவாக விளங்குகிறது. அண்ணன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லுடன் ஐ, ஆல், கு, இன், அது போன்ற அசைகள் இணைந்து அச்சொல்லின் பொருளைப் பல்வேறு வகையாக வேறுபடுத்துகின்றன. இவ்வாறு பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்தும் முறையை வேற்றுமை என்பர். இதற்காகப் பெயர்ச்சொல்லுடன் இணைக்கப்படும் அசைகளை வேற்றுமை உருபுகள் என்று கூறுவர்.

தெரிந்து தெளிவோம்

- சில இடங்களில் உருபுகளுக்குப் பதிலாக முழுச்சொற்களே வேற்றுமை உருபாக வருவதும் உண்டு. அவற்றைச் சொல்லுருபுகள் என்பர்.
- ஓவியர் தூரிகையால் ஓவியம் தீட்டினார். இதில் ஆல் என்பது வேற்றுமை உருபாக வந்துள்ளது.
- ஓவியர் தூரிகை கொண்டு ஓவியம் தீட்டினார். இதில் கொண்டு என்பது சொல்லுருபாக வந்துள்ளது.

வேற்றுமையின் வகைகள்

வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும். அவை முதல் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை ஆகியனவாகும். முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் உருபுகள் இல்லை. இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை முடிய உள்ள ஆறு வேற்றுமைகளுக்கும் உருபுகள் உண்டு.

தெரிந்து தெளிவோம்

வேற்றுமை உருபுகள் இடம் பெற்றுள்ள தொடர்களை வேற்றுமைத் தொடர்கள் என்பர். வேற்றுமை உருபுகள் இடம் பெற வேண்டிய இடத்தில் அஃது இடம்பெறாமல் மறைந்திருந்து பொருள் தந்தால் அதனை வேற்றுமைத்தொகை என்பர்.

முதல் வேற்றுமை

பெரும்பாலான சொற்றொடர்களில் எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை ஆகிய மூன்று உறுப்புகள் இடம் பெற்றிருக்கும். எழுவாயுடன் வேற்றுமை உருபுகள் எதுவும் இணையாமல் எழுவாய் தனித்து நின்று இயல்பான பொருளைத் தருவது முதல் வேற்றுமை ஆகும். முதல் வேற்றுமையை எழுவாய் வேற்றுமை என்றும் குறிப்பிடுவர்.

(எ.கா.) பாவை வந்தாள்.

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஐ என்பதாகும்.

கபிலர் பரணரைப் புகழ்ந்தார். கபிலரைப் பரணர் புகழ்ந்தார்.

இவ்விரு தொடர்களையும் கவனியுங்கள். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு (ஐ) எந்தப் பெயருடன் இணைகிறதோ அப்பெயர் செயப்படுபொருளாக மாறிவிடுகிறது. இவ்வாறு ஒரு பெயரைச் செயப்படுபொருளாக வேறுபடுத்திக் காட்டுவதால் இரண்டாம் வேற்றுமையைச் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை என்றும் கூறுவர்.

இரண்டாம் வேற்றுமை ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை ஆகிய ஆறு வகையான பொருள்களில் வரும்

ஆக்கல்	- கரிகாலன் கல்லணையைக் கட்டினான்
அழித்தல்	- பெரியார் மூடநம்பிக்கைகளை ஒழித்தார்
அடைதல்	- கோவலன் மதுரையை அடைந்தான்
நீத்தல்	- காமராசர் பதவியைத் துறந்தார்
ஒத்தல்	- தமிழ் நமக்கு உயிரைப் போன்றது
உடைமை	- வள்ளுவர் பெரும் புகழை உடையவர்

மூன்றாம் வேற்றுமை

ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு ஆகிய நான்கும் மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு உரிய உருபுகள் ஆகும். இவற்றுள் ஆல், ஆன் ஆகியவை கருவிப்பொருள், கருத்தாப் பொருள் ஆகிய இரண்டு வகையான பொருள்களில் வரும். கருவிப் பொருள் முதற்கருவி, துணைக்கருவி என இருவகைப்படும்.

கருவியே செய்யப்படும் பொருளாக மாறுவது முதற்கருவி – மரத்தால் சிலை செய்தான். ஒன்றைச் செய்வதற்குத் துணையாக இருப்பது துணைக்கருவி – உளியால் சிலை செய்தான்.

கருத்தாப்பொருள் ஏவுதல் கருத்தா, இயற்றுதல் கருத்தா என இருவகைப்படும். பிறரைச் செய்யவைப்பது ஏவுதல் கருத்தா – கரிகாலனால் கல்லணை கட்டப்பட்டது. தானே செய்வது இயற்றுதல் கருத்தா – சேக்கிழாரால் பெரியபுராணம் இயற்றப்பட்டது. ஆன் என்னும் உருபு பெரும்பாலும் செய்யுள் வழக்கில் இடம்பெறும். (எ.கா.) புறந்தூய்மை நீரான் அமையும்.

ஓடு, ஓடு ஆகிய மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும். (எ.கா.) தாயொடு குழந்தை சென்றது. அமைச்சரோடு அலுவலர்கள் சென்றனர்.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமைக்கு உரிய உருபு கு என்பதாகும். இது கொடை, பகை, நட்பு, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை, எல்லை எனப் பல பொருள்களில் வரும்.

கொடை – முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தான்.

பகை – புகை மனிதனுக்குப் பகை.

நட்பு – கபிலருக்கு நண்பர் பரணர்.

தகுதி – கவிதைக்கு அழகு கற்பனை.

அதுவாதல் – தயிருக்குப் பால் வாங்கினான்.

பொருட்டு – தமிழ்வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார்.

முறை – செங்குட்டுவனுக்குத் தம்பி இளங்கோ.

எல்லை – தமிழ்நாட்டுக்குக் கிழக்கு வங்கக்கடல்.

தெரிந்து தெளிவோம்

நான்காம் வேற்றுமை உருபுடன் கூடுதலாக ஆக என்னும் அசை சேர்ந்து வருவதும் உண்டு. (எ.கா.) கூலிக்காக வேலை

ஐந்தாம் வேற்றுமை

இன், இல் ஆகியவை ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆகும். இவை நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது போன்ற பொருள்களில் வரும்.

நீங்கல் – தலையின் இழிந்த மயிர்.

ஒப்பு – பாம்பின் நிறம் ஒரு குட்டி.

எல்லை – தமிழ்நாட்டின் கிழக்கு வங்கக்கடல்.

ஏது – சிலேடை பாடுவதில் வல்லவர் காளமேகம்.

ஆறாம் வேற்றுமை

அது, ஆது, அ ஆகியவை ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆகும்.

இவ்வேற்றுமை, உரிமைப் பொருளில் வரும். உரிமைப் பொருளைக் கிழமைப் பொருள் என்றும் கூறுவர்.

(எ.கா.) இராமனது வில். நண்பனது கை.

ஆது, அ ஆகிய உருபுகளை இக்காலத்தில் பயன்படுத்துவது இல்லை.

ஏழாம் வேற்றுமை

ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உரிய உருபு கண். மேல், கீழ், கால், இல், இடம் போன்ற உருபுகளும் உண்டு.

இடம், காலம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களில் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு இடம்பெறும். (எ.கா.) எங்கள் ஊரின்கண் மழை பெய்தது. இரவிற்கண் மழை பெய்தது.

எட்டாம் வேற்றுமை

இது விளிப்பொருளில் வரும். படர்க்கைப் பெயரை முன்னிலைப் பெயராக மாற்றி அழைப்பதையே விளி வேற்றுமை என்கிறோம். இவ்வேற்றுமைக்கு என்று தனியே உருபு கிடையாது. பெயர்கள் திரிந்து வழங்குவது உண்டு. அண்ணன் என்பதை அண்ணா என்றும் புலவர் என்பதைப் புலவரே என்றும் மாற்றி வழங்குவது எட்டாம் வேற்றுமை ஆகும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

இல் என்னும் உருபு ஐந்தாம் வேற்றுமையிலும் ஏழாம் வேற்றுமையிலும் உண்டு. நீங்கல் பொருளில் வந்தால் ஐந்தாம் வேற்றுமை என்றும் இடப் பொருளில் வந்தால் ஏழாம் வேற்றுமை என்றும் கொள்ள வேண்டும்.

வேற்றுமை உருபுகளும் அவற்றின் பொருள்களும்

வேற்றுமை	உருபு	சொல்லுருபு	பொருள்
முதல் (எழுவாய்)	இல்லை	ஆனவன், ஆவான், ஆகின்றவன்	பயனிலை ஏற்றல்
இரண்டாம்	ஐ	இல்லை	செயப்படுபொருள்
மூன்றாம்	ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு	கொண்டு, வைத்து, உடன், கூட	கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சி
நான்காம்	கு	ஆக, பொருட்டு, நிமித்தம்	கொடை, பகை, நட்பு, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை, எல்லை
ஐந்தாம்	இல், இன்	இலிருந்து, நின்று, காட்டிலும், பார்க்கிலும்	நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது
ஆறாம்	அது, ஆது, அ	உடைய	கிழமை
ஏழாம்	கண்		இடம், காலம்
எட்டாம் (விளி)	இல்லை	இல்லை	விளி (அழைத்தல்)

கற்கண்டு

இயல்
இரண்டு

தொகைநிலை,
தொகாநிலைத் தொடர்கள்

ஓர் எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் தொடர்ந்து நின்றோ பொருள் தருவது சொல் என்பதை அறிந்தோம். சொற்கள் பல தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவது சொற்றொடர் அல்லது தொடர் என்பதையும் அறிவோம்.

பால் பருகினான். வெண்முத்து.

என்னும் தொடர்களைப் பாருங்கள். இவை பாலைப் பருகினான், வெண்மையான முத்து என்னும் பொருள்களைத் தருகின்றன. முதல் தொடரில் 'ஐ' என்னும் வேற்றுமை உருபும் அடுத்த தொடரில் 'மை' என்னும் விகுதியும் 'ஆன்' என்னும் உருபும் மறைந்து நின்று பொருள் உணர்த்துகின்றன.

இவ்வாறு இரு சொற்களுக்கு இடையில் வேற்றுமை உருபுகளோ, வினை, பண்பு முதலியவற்றின் உருபுகளோ தொக்கி (மறைந்து) வருமானால் அதனைத் தொகைநிலைத் தொடர் என்பர். இத்தொகைநிலைத் தொடர் 1. வேற்றுமைத் தொகை 2. வினைத்தொகை 3. பண்புத்தொகை 4. உவமைத்தொகை 5. உம்மைத்தொகை 6. அன்மொழித்தொகை என ஆறுவகைப்படும்.

வேற்றுமைத்தொகை

திருக்குறள் படித்தாள்.

இத்தொடர் திருக்குறளைப் படித்தாள் என விரிந்து நின்று பொருள் தருகிறது. இரு சொற்களுக்கும் இடையில் 'ஐ' என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு இரு சொற்களுக்கு இடையில் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வந்து பொருள் தந்தால் அதனை வேற்றுமைத்தொகை என்பர்.

1. திருவாசகம் படித்தான் - (ஐ) இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை
2. தலைவணங்கு - (ஆல்) மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை
3. சிதம்பரம் சென்றான் - (கு) நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை
4. மலைவீழ் அருவி - (இன்) ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை
5. கம்பர் பாடல் - (அது) ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை
6. மலைக்குகை - (கண்) ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை

உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

பணப்பை

இது பணத்தைக் கொண்ட பை என விரிந்து பொருள் தருகிறது. பணம், பை என்னும் இரு சொற்களுக்கு இடையில் 'ஐ' என்னும் வேற்றுமை உருபும் 'கொண்ட' என்னும் சொல்லும் (உருபின் பயன்) மறைந்து வந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒரு தொடரில் வேற்றுமை உருபும் அதன் பொருளை விளக்கும் சொல்லும் (பயன்) மறைந்து வருவது உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகை எனப்படும்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

(எ.கா.) பால் குடம் - (பாலைக் கொண்ட குடம்)

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

(எ.கா.) பொற்சிலை - (பொன்னால் ஆகிய சிலை)

நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

(எ.கா.) மாட்டுக் கொட்டகை - (மாட்டுக்குக் கட்டப்பட்ட கொட்டகை)

வினைத்தொகை

ஆடுகொடி, வளர்தமிழ்

இத்தொடர்களில் ஆடு, வளர் என்பவை வினைப்பகுதிகள். இவை முறையே கொடி, தமிழ் என்னும் பெயர்ச்சொற்களோடு சேர்ந்து காலம் காட்டாத பெயரெச்சங்களாக உள்ளன. அதாவது காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் தொக்கி உள்ளன. மேலும் இவை முறையே ஆடிய கொடி, ஆடுகின்ற கொடி, ஆடும் கொடி எனவும் வளர்ந்த தமிழ், வளர்கின்ற தமிழ், வளரும் தமிழ் எனவும் முக்காலத்திற்கும் பொருந்தும்படி பொருள் தருகின்றன.

இவ்வாறு காலம் காட்டும் இடைநிலையும், பெயரெச்ச விசுவியும் மறைந்து வரும் பெயரெச்சத்தை வினைத்தொகை என்பர்.

காலம் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை - (நன்னூல் 364)

பண்புத்தொகை

வெண்ணிலவு, கருங்குவளை

இத்தொடர்களில் வெண்மை, கருமை என்னும் பண்புகள் நிலவு, குவளை என்னும் பெயர்ச்சொற்களைத் தழுவி நிற்கின்றன. ஆன, ஆகிய என்னும் பண்புருபுகள் மறைந்து வெண்மையான நிலவு, கருமையாகிய குவளை என்னும் பொருள்களைத் தருகின்றன.

இவ்வாறு பண்புப் பெயருக்கும் அது தழுவி நிற்கும் பெயர்ச்சொல்லுக்கும் இடையே ஆன, ஆகிய என்னும் பண்புருபுகள் மறைந்து வருவது பண்புத்தொகை எனப்படும்.

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

பனைமரம்

இத்தொடர் பனையாகிய மரம் என விரியும். மரம் என்பது பொதுப்பெயர். பனை என்பது மரங்களுள் ஒன்றனைக் குறிக்கும் சிறப்புப்பெயர். இவ்வாறு சிறப்புப்பெயர் முன்னும் பொதுப்பெயர் பின்னும் நிற்க, இடையில் ஆகிய என்னும் பண்புருபு மறைந்து வருவதை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை என்பர்.

உவமைத்தொகை

மலர்விழி - இத்தொடர் மலர்போன்ற விழி என்ற பொருள் தருகிறது. மலர் -உவமை, விழி - உவமேயம். இடையில் போன்ற என்னும் உவம உருபு மறைந்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு உவமைக்கும் உவமேயத்துக்கும் இடையில் போல, போன்ற, நிகர, அன்ன முதலிய உவம உருபுகளுள் ஒன்று மறைந்து வருவது உவமைத்தொகை எனப்படும்.

உம்மைத்தொகை

இரவுபகல், தாய்தந்தை

இத்தொடர்கள் இரவும் பகலும் தாயும் தந்தையும் என விரிந்து பொருள் தருகின்றன. இதில் சொற்களின் இடையிலும், இறுதியிலும் **உம்** என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து நின்று பொருள் தருகிறது. இவ்வாறு சொற்களுக்கு இடையிலும், இறுதியிலும் **உம்** என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து நின்று பொருள் தருவதை உம்மைத்தொகை என்பர்.

தெரிந்து தெளிவோம்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்களில் உம் என்னும் உருபு வெளிப்பட வருவது எண்ணும்மை எனப்படும்.

(எ.கா.) இரவும் பகலும், பசுவும் கன்றும்

அன்மொழித்தொகை

பொற்றொடி வந்தாள். (தொடி-வளையல்)

இத்தொடரில் பொற்றொடி என்பது பொன்னாலான வளையல் எனப் பொருள் தரும். இத்தொடர் வந்தாள் என்னும் வினைச்சொல்லைத் தழுவி நிற்பதால் பொன்னாலாகிய வளையலை அணிந்த பெண் வந்தாள் என்னும் பொருள் தருகிறது. இதில் 'ஆல்' என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் 'ஆகிய' என்னும் அதன் பயனும் மறைந்து வந்து, வந்தாள் என்னும் சொல்லால் பெண் என்பதையும் குறிப்பதால் இது மூன்றாம் வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை எனப்படும்.

இவ்வாறு வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை ஆகிய தொகைநிலைத் தொடர்களுள், அவை அல்லாத வேறு பிற சொற்களும் மறைந்து வருவது அன்மொழித்தொகை (அல் + மொழி + தொகை) எனப்படும்.

தொகாநிலைத் தொடர்

ஒரு தொடரில் இரு சொற்கள் வந்து அவற்றின் இடையில் எச்சொல்லும் எவ்வுருபும் மறையாமல் நின்று பொருள் உணர்த்தினால் அதனைத் தொகாநிலைத் தொடர் என்பர்.

இத்தொகாநிலைத் தொடர் 1. எழுவாய்த் தொடர் 2. விளித்தொடர் 3. வினைமுற்றுத் தொடர் 4. பெயரெச்சத் தொடர் 5. வினையெச்சத் தொடர் 6. வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர் 7. இடைச்சொல் தொடர் 8. உரிச்சொல் தொடர் 9. அடுக்குத்தொடர் என ஒன்பது வகைப்படும்.

1. எழுவாய்த் தொடர்

(எ.கா.) மல்லிகை மலர்ந்தது. -இதில் 'மல்லிகை' என்னும் எழுவாயைத் தொடர்ந்து 'மலர்ந்தது' என்னும் பயனிலை அமைந்து, இடையில் எச்சொல்லும் மறையாமல் வந்துள்ளதால் இஃது எழுவாய்த் தொடர் ஆகும்.

2. விளித்தொடர்

(எ.கா.) நண்பா படி. - இதில் 'நண்பா' என்னும் விளிப்பெயர் 'படி' என்னும் பயனிலையைக் கொண்டு முடிந்து, இடையில் எச்சொல்லும் மறையாமல் வந்துள்ளதால் இது விளித்தொடர் ஆகும்.

3. வினைமுற்றுத் தொடர்

(எ.கா.) சென்றனர் வீரர். - இதில் 'சென்றனர்' என்னும் வினைமுற்று 'வீரர்' என்னும் பெயரைக் கொண்டு முடிந்து, இடையில் எச்சொல்லும் மறையாமல் வந்துள்ளதால் இது வினைமுற்றுத் தொடர் ஆகும்.

4. பெயரெச்சத் தொடர்

(எ.கா.) வரைந்த ஓவியம். - இதில் 'வரைந்த' என்னும் எச்சவினை 'ஓவியம்' என்னும் பெயர்ச்சொல் கொண்டு முடிந்து, இடையில் எச்சொல்லும் மறையாமல் வந்துள்ளதால் இது பெயரெச்சத் தொடர் ஆகும்.

5. வினையெச்சத் தொடர்

(எ.கா.) தேடிப் பார்த்தான். - இதில் 'தேடி' என்னும் வினையெச்சச் சொல் 'பார்த்தான்' என்னும் வினைமுற்றுச்சொல் கொண்டு முடிந்து, இடையில் எச்சொல்லும் மறையாமல் வந்துள்ளதால் இது வினையெச்சத் தொடர் ஆகும்.

6. வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்

(எ.கா.) கவிதையை எழுதினார். - இதில் 'ஐ' என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்படையாக வந்து பொருளை உணர்த்துவதால் இது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர் ஆகும்.

7. இடைச்சொல் தொடர்

(எ.கா.) மற்றும் பிற (மற்று + பிற) - இதில் 'மற்று' என்னும் இடைச்சொல் வெளிப்படையாக வந்துள்ளதால் இஃது இடைச்சொல் தொடர் ஆகும்.

8. உரிச்சொல் தொடர்

(எ.கா.) சாலவும் நன்று. – இதில் 'சால்' என்னும் உரிச்சொல் வெளிப்படையாக வந்துள்ளதால் இஃது உரிச்சொல் தொடர் ஆகும்.

9. அடுக்குத்தொடர்

(எ.கா.) நன்று நன்று நன்று – இதில் ஒரே சொல் பலமுறை அடுக்கி வந்துள்ளதால் இஃது அடுக்குத்தொடர் ஆகும்.

கற்பவை கற்றபின்

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள தொகைநிலைத் தொடர், தொகாநிலைத் தொடர்களைக் கண்டறிந்து தனித்தனியே தொகுக்க.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- சொற்களுக்கு இடையே வேற்றுமை உருபு மறைந்து வருவது -----
 அ) வேற்றுமைத்தொகை ஆ) உம்மைத்தொகை
 இ) உவமைத்தொகை ஈ) அன்மொழித்தொகை
- 'செம்மரம்' என்னும் சொல் -----த்தொகை.
 அ) வினை ஆ) பண்பு இ) அன்மொழி ஈ) உம்மை
- 'கண்ணா வா!' - என்பது -----த் தொடர்.
 அ) எழுவாய் ஆ) விளி இ) வினைமுற்று ஈ) வேற்றுமை

பொருத்துக.

- பெயரெச்சத் தொடர் - கார்குழலி படித்தாள்.
- வினையெச்சத் தொடர் - புலவரே வருக.
- வினைமுற்றுத் தொடர் - பாடி முடித்தான்.
- எழுவாய்த் தொடர் - எழுதிய பாடல்.
- விளித் தொடர் - வென்றான் சோழன்.

சிறுவினா

- தொகைநிலைத் தொடர்கள் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?
- இரவுபகல் என்பது எவ்வகைத் தொடர் என விளக்குக.
- அன்மொழித்தொகையை எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குக.

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

புணர்ச்சி

தமிழ், அமுதம் ஆகிய இரு சொற்களையும் சேர்த்துச் சொல்லிப் பாருங்கள். தமிழமுதம் என்று ஒலிக்கிறது அல்லவா?

இவற்றுள் முதலில் உள்ள சொல்லை நிலைமொழி என்றும் அதனுடன் வந்து சேரும் சொல்லை வருமொழி என்றும் கூறுவர். இவ்விரு சொற்களும் சேரும்போது நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் வருமொழியின் முதல் எழுத்தும் இணைகின்றன. இவ்வாறு நிலைமொழி ஈறும், வருமொழி முதலும் இணைவதைப் புணர்ச்சி என்கிறோம்.

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து உயிர் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) சிலை + அழகு = சிலையழகு (லை=ல்+ஐ)

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மெய் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) மண் + அழகு = மண்ணழகு

வருமொழியின் முதல் எழுத்து உயிர் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது உயிர்முதல் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) பொன் + உண்டு = பொன்னுண்டு

வருமொழியின் முதல் எழுத்து மெய் எழுத்தாக இருந்தால் அஃது மெய்முதல் புணர்ச்சி எனப்படும். (எ.கா.) பொன் + சிலை = பொற்சிலை (சி = ச்+ இ)

இயல்பு புணர்ச்சியும் விகாரப் புணர்ச்சியும்

நிலைமொழியும் வருமொழியும் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி இணைவது இயல்பு புணர்ச்சி ஆகும். (எ.கா.) தாய் + மொழி = தாய்மொழி (இரு சொற்களினும் எம்மாற்றமும் நிகழவில்லை.)

உடல் + ஒம்பல் = உடலோம்பல் (இங்கு ல் + ஓ இணைந்து லோ என்னும் உயிர்மெய் எழுத்து ஆயிற்று. புதிய எழுத்து எதுவும் தோன்றவோ வேறு எழுத்தாகத் திரியவோ மறையவோ இல்லை.)

இரண்டு சொற்கள் இணையும்போது நிலைமொழியிலோ வருமொழியிலோ அல்லது இரண்டிலுமோ மாற்றங்கள் நிகழாமாயின், அது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். விகாரப் புணர்ச்சி தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது புதிதாக ஓர் எழுத்துத் தோன்றுவது தோன்றல் விகாரம் ஆகும். (எ.கா.) தமிழ் + தாய் = தமிழ்த்தாய்

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது ஓர் எழுத்து வேறு எழுத்தாக மாறுவது திரிதல் விகாரம் ஆகும். (எ.கா.) வில் + கொடி = விற்கொடி

நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும்போது ஓர் எழுத்து மறையது கெடுதல் விகாரம் ஆகும். (எ.கா.) மனம் + மகிழ்ச்சி = மனமகிழ்ச்சி

இரண்டு சொற்கள் இணையும்போது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விகாரங்கள் நிகழ்வதும் உண்டு. (எ.கா.) நாடகம் + கலை = நாடகக்கலை

இங்குக் கெடுதல் விகாரத்தின்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள மகர மெய் மறைந்தது. தோன்றல் விகாரத்தின்படி க் என்னும் மெய்யெழுத்து தோன்றியது.

கற்பவை கற்றபின்

இயல்பு, தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் ஆகிய புணர்ச்சிகளுக்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளைக் கொண்டு பட்டியல் ஒன்று உருவாக்குக.

மதிப்பீடு

சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.

- விகாரப் புணர்ச்சி _____ வகைப்படும்.
அ) ஐந்து ஆ) நான்கு இ) மூன்று ஈ) இரண்டு
- 'பாலாடை' - இச்சொல்லுக்குரிய புணர்ச்சி _____
அ) இயல்பு ஆ) தோன்றல் இ) திரிதல் ஈ) கெடுதல்

பொருத்துக.

- மட்பாண்டம் - தோன்றல் விகாரம்
- மரவேர் - இயல்புப் புணர்ச்சி
- மணிமுடி - கெடுதல் விகாரம்
- கடைத்தெரு - திரிதல் விகாரம்

சிறுவினா

- இயல்பு புணர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குக.
- மரக்கட்டில் - இச்சொல்லைப் பிரித்து எழுதிப் புணர்ச்சியை விளக்குக.

மொழியை ஆள்வோம்!

கேட்க.

நெசவுத்தொழில் குறித்த நாட்டுப்புறப் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்க.

கீழ்க்காணும் தலைப்புகளுள் ஒன்று பற்றி இரண்டு நிமிடம் பேசுக.

- உழவும் நெசவும்.
- தொழில்கள் பலவிதம்.

கற்கண்டு

இயல்
ஒன்று

வல்லினம் மிகும் இடங்களும்
மிகா இடங்களும்

கதையை படித்தேன்; எழுதி கொண்டேன். அப்படி சொன்னது, எப்படி தெரியும்?

மேலே உள்ள தொடர்களைப் படித்துப் பாருங்கள். இவற்றை இயல்பாகப் படிக்க இயலாதவாறு சொற்களுக்கு இடையே ஓர் ஓசை இடைவெளி இருப்பதை உணர முடிகிறதல்லவா? அவற்றைக் கீழே உள்ளவாறு படித்துப் பாருங்கள்.

கதையைப் படித்தேன்; எழுதிக் கொண்டேன். அப்படிச் சொன்னது, எப்படித் தெரியும்?

இப்போது இயல்பாகப் படிக்க முடிகிறது அல்லவா? மேலும் நாம் பேசும்போது இவ்வாறுதான் பேசுகிறோம். ஒரு சொல்லின் முதலெழுத்து **க, ச, த, ப** ஆகிய வல்லின எழுத்து வரிசைகளுள் ஒன்றாக இருந்தால், அதற்கு முன்னால் உள்ள சொல்லின் இறுதியில் அந்த வல்லின மெய்எழுத்தைச் சேர்த்து எழுத வேண்டும். இதனை **வல்லினம் மிகல்** என்று கூறுவர். எல்லா இடங்களிலும் வல்லின மெய்எழுத்து மிகும் என்று கூறமுடியாது. மிதந்து சென்றது, செய்து பார்த்தான், படித்த கவிதை, பெரிய தாவரம் ஆகிய சொற்களில் வல்லினம் மிகவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். இவ்வாறு வல்லின மெய் மிகக்கூடாத இடங்களை **வல்லினம் மிகா இடங்கள்** எனக் குறிப்பிடுவர்.

வல்லின மெய்களைச் சேர்த்து எழுதுவதன் நோக்கம் படிப்பதற்கு எளிமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமன்று. செய்திகளில் கருத்துப் பிழையோ, பொருள் குழப்பமோ ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் வல்லினம் மிகுதலும் மிகாமையும் உதவுகின்றன.

மண்வெட்டி கொண்டு வா. மண்வெட்டிக் கொண்டு வா.

இவற்றில் முதல் தொடர் மண்வெட்டியை எடுத்து வா என்னும் பொருளைத் தருகிறது. இரண்டாம் தொடர் மண்ணை வெட்டி எடுத்து வா என்னும் பொருளைத் தருகிறது. இவ்வாறு பொருள் தெளிவை ஏற்படுத்தவும் வல்லினம் மிகுதல் உதவுகிறது.

வல்லினம்மிக வேண்டிய இடத்தில் மிகாமல் எழுதுவதும் மிகக் கூடாத இடத்தில் வல்லின மெய் இட்டு எழுதுவதும் தவறாகும். இதனைச் சந்திப் பிழை அல்லது ஒற்றுப்பிழை எனக் குறிப்பிடுவர்.

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

அந்த இந்த என்னும் **சுட்டுத்திரிபுகளை** அடுத்து வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) அந்தப்பக்கம். இந்தக்கவிதை.

எந்த என்னும் **வினாத்திரிபை** அடுத்து வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) எந்தத்திசை? எந்தச்சட்டை?

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஐ வெளிப்படையாக வருமிடத்தில் வல்லினம் மிகும்.
(எ.கா.) தலையைக் காட்டு. பாடத்தைப்படி.

நான்காம் வேற்றுமை உருபாகிய கு வெளிப்படையாக வருமிடத்தில் வல்லினம் மிகும்.
(எ.கா.) எனக்குத் தெரியும். அவனுக்குப் பிடிக்கும்.

இகரத்தில் முடியும் வினையெச்சங்களை அடுத்து வல்லினம் மிகும். (எ.கா.) எழுதிப் பார்த்தான். ஓடிக் களைத்தான்.

உகரத்தில் முடியும் வினையெச்சங்கள் வன்தொடர்க் குற்றியலுகரமாக இருந்தால் மட்டும் வல்லினம் மிகும். (எ.கா.) பெற்றுக் கொண்டேன். படித்துப் பார்த்தார்.

எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி எழுத்து கெட்டு வருவது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகும். இதில் வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) செல்லாக்காசு, எழுதாப்பாடல்.

உவமைத்தொகையில் வல்லினம் மிகும். (எ.கா.) மலர்ப்பாதம், தாய்த்தமிழ்.

உருவகத்தில் வல்லினம் மிகும். (எ.கா.) தமிழ்த்தாய், வாய்ப்பவளம்.

எண்ணுப்பெயர்களில் எட்டு, பத்து ஆகிய இரண்டு பெயர்களில் மட்டும் வல்லினம் மிகும். (எ.கா.) எட்டுப்புத்தகம், பத்துக்காசு.

அப்படி, இப்படி, எப்படி ஆகிய சொற்களை அடுத்து வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) அப்படிச்செய், இப்படிக்காட்டு, எப்படித்தெரியும்?

திசைப்பெயர்களை அடுத்து வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) கிழக்குக்கடல், மேற்குச்சுவர், வடக்குத்தெரு, தெற்குப்பக்கம்.

மகர மெய்யில் முடியும் சொல்லை அடுத்து வல்லினம் வந்தால், அந்த மகர மெய் அழிந்து அவ்விடத்தில் வல்லினம் மிகும்.

(எ.கா.) மரம் + சட்டம் = மரச்சட்டம், வட்டம் + பாறை = வட்டப்பாறை.

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

எழுவாய்ச் சொற்களை அடுத்து வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) தம்பி படித்தான், யானை பினிறியது.

அது, இது, எது ஆகிய சொற்களை அடுத்து வல்லினம் மிகாது.

(எ.கா.) அது சென்றது. இது பெரியது, எது கிடைத்தது?

பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகியவற்றை அடுத்து வல்லினம் மிகாது.

(எ.கா.) எழுதிய பாடல், எழுதாத பாடல்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு மறைந்து வரும் இடங்களில் (இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை) வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) இலை பறித்தேன், காய் தின்றேன்.

உகரத்தில் முடியும் வினையெச்சங்கள் மென்தொடர்க் குற்றியலுகரமாகவோ, இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரமாகவோ இருந்தால் வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) தின்று தீர்த்தான், செய்து பார்த்தான்.

வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) எழுதுபொருள், சுடுசோறு

அப்படி, இப்படி, எப்படி ஆகிய சொற்களைத் தவிர, படி என முடியும் பிறசொற்களை அடுத்து வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) எழுதும்படி சொன்னேன். பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

உம்மைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது. (எ.கா.) தாய்தந்தை, வெற்றிலைபாக்கு

கற்பவை கற்றபின்

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள வல்லினம் மிகும், மிகா இடங்களைக் கோடிட்டு அறிக. அவற்றின் காரணங்களை எழுதுக.

மதிப்பீடு

பின்வரும் தொடர்களை வல்லினம் மிகும், மிகா இடங்கள் என வகைப்படுத்துக.

1. சுட்டுத் திரிபு - _____
2. திசைப் பெயர்கள் - _____
3. பெயரெச்சம் - _____
4. உவமைத் தொகை - _____
5. நான்காம் வேற்றுமை விரி - _____
6. இரண்டாம் வேற்றுமை தொகை - _____
7. வினைத் தொகை - _____
8. உருவகம் - _____
9. எழுவாய்த் தொடர் - _____
10. எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் - _____

சிறுவினா

1. சந்திப்பிழை என்றால் என்ன?
2. வேற்றுமைகளில் வல்லினம் மிகும் இடங்களை எழுதுக.
3. வல்லினம் மிகாத் தொடர்கள் ஐந்தனை எழுதுக.

கற்கண்டு

இயல்
இரண்டு

யாப்பு இலக்கணம்

பாவலர்கள் தம் உள்ளத்தில் தோன்றும் உயர்ந்த கருத்துகளைப் பாடல்களாகப் படைக்கின்றனர். குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு எழுதப்படும் கவிதைகளை மரபுக்கவிதைகள் என்பர். இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளின்றிக் கருத்துக்கு மட்டும் முதன்மை கொடுத்து எழுதப்படும் கவிதைகளைப் புதுக்கவிதைகள் என்பர். மரபுக்கவிதைகள் எழுதுவதற்கான இலக்கணம் **யாப்பு இலக்கணம்** எனப்படும்.

யாப்பு இலக்கணத்தின்படி செய்யுளுக்கு உரிய உறுப்புகள் ஆறு. அவை **எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை** என்பனவாகும்.

எழுத்து

யாப்பிலக்கணத்தின்படி எழுத்துகளை மூன்றாகப் பிரிப்பர்.

அவையாவன:

குறில் - உயிர்க்குறில், உயிர்மெய்க்குறில்

நெடில் - உயிர்நெடில், உயிர்மெய் நெடில்

ஒற்று - மெய்யெழுத்து, ஆய்த எழுத்து

அசை

எழுத்துகள் ஒன்றோ சிலவோ சேர்ந்து அமைவது அசை. அது **நேரசை, நிரையசை** என இருவகைப்படும்.

குறில் அல்லது நெடில் எழுத்து, தனித்து வந்தாலும் ஒற்றுடன் சேர்ந்து வந்தாலும் நேரசையாகும்.

(எ.கா.) ந, நம், நா, நாம்.

இரண்டு குறில்எழுத்துகள் அல்லது குறில், நெடில் எழுத்துகள் இணைந்து வந்தாலும் அவற்றுடன் ஒற்றெழுத்து சேர்ந்து வந்தாலும் நிரையசையாகும்.

(எ.கா.) கட, கடல், கடா, கடாம்.

சீர்

ஓர்அசையோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அசைகளோ சேர்ந்து அமைவது சீர்.

சீர்களை **ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர்** என வகைப்படுத்துவர்.

தளை

சீர்கள் ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்துவதைத் தளை என்பர். முதல் சீரின் இறுதியிலும் வரும்சீரின் முதலிலும் உள்ள அசைகள் எவ்வகை அசைகள் என்பதன் அடிப்படையில், தளைகள் ஏழு வகைப்படும்.

அடி

இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்டு அமைவது அடி ஆகும். அடி ஐந்து வகைப்படும்.

தொடை

செய்யுளில் ஓசைஇன்பமும் பொருள்இன்பமும் தோன்றும் வகையில் சீர்களுக்கு இடையிலோ, அடிகளுக்கு இடையிலோ அமையும் ஒற்றுமையே தொடை ஆகும். தொடை எட்டு வகைப்படும். முதன்மையான தொடைகள் வருமாறு:

1. முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **மோனை**.
2. இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **எதுகை**.
3. இறுதி எழுத்து அல்லது இறுதி ஓசை ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **இயைபு**.
4. ஒரு பாடலின் இறுதிச்சீர் அல்லது அடியின் இறுதிப்பகுதி அடுத்த பாடலின் முதல்சீர் அல்லது அடியின் முதலில் வருமாறு பாடப்படுவது **அந்தாதித் தொடை**.

பாவகைகள்

பா நான்கு வகைப்படும். அவை **வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா**.

- வெண்பா **செப்பல் ஓசை** உடையது. அறநூல்கள் பலவும் வெண்பாவால் அமைந்தவை.
- ஆசிரியப்பா **அகவல் ஓசை** உடையது. சங்க இலக்கியங்கள் பலவும் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தவை.
- கலிப்பா **துள்ளல் ஓசை** உடையது. கலித்தொகை கலிப்பாவால் ஆனது.
- வஞ்சிப்பா **தூங்கல் ஓசை** உடையது.

கற்பவை கற்றபின்

1. எழுத்து இலக்கணத்தின்படியும் யாப்பு இலக்கணத்தின்படியும் எழுத்துகளின் வகைகளை வேறுபடுத்தி ஓர் அட்டவணை உருவாக்குக.
2. வெண்பாக்களால் அமைந்த நூல்களின் பெயர்களைத் திரட்டுக.

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

அணி இலக்கணம்

செய்யுளுக்கு அழகு தருவனவாகிய அணிகள் சிலவற்றை முன் வகுப்புகளில் கற்றோம். இன்னும் சில அணிகளை இங்குக் கற்போம்.

பிறிது மொழிதல் அணி

மலையப்பன் சிறந்த உழைப்பாளி. ஆனால் தனது உடல்நலத்தில் அக்கறை காட்ட மாட்டான். அதனால் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவான். ஒருமுறை நோயுற்றிருந்த அவனைப் பார்க்கவந்த அவனது உறவினர் ஒருவர், "தம்பி சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும். இதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்" என்றார். மலையப்பன், "எனக்கும் இப்போதுதான் புரிகிறது. இனி நான் என் உடல்நலத்தில் போதிய அக்கறை செலுத்துவேன்" என்றான்.

இப்பகுதியைப் படித்துப் பாருங்கள். "சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும். அதுபோல உடல் நலமாக இருந்தால்தான் உழைக்க முடியும்" என்று சொல்லவந்த உறவினர் உவமையை மட்டுமே கூறினார். அவர் சொல்லவந்த கருத்தை மலையப்பன் தானாகப் புரிந்துகொண்டான். இவ்வாறு உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

(எ.கா.) கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்

நாவாயும் ஓடா நிலத்து

இத்திருக்குறள், "நிலத்தில் ஓடும் தேர் கடலில் ஓடாது. கடலில் ஓடும் கப்பல் நிலத்தில் ஓடாது" என்று உவமையை மட்டும் கூறுகிறது. இதன்மூலம் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு உரிய இடத்தில் வெற்றி பெறமுடியும்; தமக்குப் பொருத்தமில்லாத இடத்தில் வெற்றிபெறுதல் இயலாது என்னும் கருத்தை நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது.

வேற்றுமை அணி

தேனும் வெள்ளைச்சர்க்கரையும் இனிப்புச்சுவை உடையவை. அவற்றுள், தேன் உடலுக்கு நன்மை செய்யும்; வெள்ளைச் சர்க்கரை உடலுக்குத் தீங்கு செய்யும்.

இப்பகுதியைக் கவனியுங்கள். வெள்ளைச்சர்க்கரைக்கும் தேனுக்கும் இடையே ஒற்றுமையும் உண்டு; வேற்றுமையும் உண்டு. இரண்டும் இனிப்புச்சுவை உடையவை என்பது ஒற்றுமை. ஒன்று உடலுக்கு நன்மை செய்யும்; இன்னொன்று தீங்கு செய்யும் என்பது வேற்றுமை. இவ்வாறு இரண்டு பொருள்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் கூறி, பிறகு அவற்றுள் ஒன்றை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது வேற்றுமையணி எனப்படும்.

எ.கா.) தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம் ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

இரட்டுறமொழிதல்அணி

காலில் காயத்திற்குக் கட்டுப்போட்டிருந்த இளைஞன் ஒருவன் பேருந்தில் ஏறினான். "எந்த ஊருக்குப் பயணச்சீட்டு வேண்டும்?" என்று நடத்துநர் கேட்டார். அதேநேரம் அருகிலிருந்தவர், "உன் காலில் எதனால் காயம் ஏற்பட்டது?" என்று கேட்டார். அவன், "செங்கல்பட்டு" என்று கூறினான். அவன் கூறியது இருவரின் வினாக்களுக்கும் பொருத்தமான விடையாக அமைந்தது. அவன் செல்ல வேண்டிய ஊர் செங்கல்பட்டு என்று நடத்துநர் புரிந்துகொண்டார். அவன் காலில் செங்கல் பட்டதால் காயம் ஏற்பட்டது என மற்றவர் புரிந்துகொண்டார். இவ்வாறு ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது இரட்டுறமொழிதல் என்னும் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை என்றும் கூறுவர்.

(எ.கா.) ஓடும் இருக்கும் அதனுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணாது - சேடியே
தீங்காயது இல்லா திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயும் நாயும்நேர் செப்பு

இப்பாடலின் பொருள் தேங்காய், நாய் ஆகிய இரண்டுக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தேங்காயில் ஓடு இருக்கும்; தேங்காயின் உட்பகுதி வெண்மை நிறத்தில் இருக்கும்; தேங்காய் கோணல் இல்லாமல் குலையாகத் தொங்கும்.

நாய் சிசமயம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; சிசமயம் ஓரிடத்தில் படுத்து இருக்கும்; அதன் வாயின் உட்பகுதி வெண்மையாக இருக்கும்; குரைப்பதற்கு வெட்கப்படாது.

இவ்வாறு இப்பாடல் இரண்டு பொருள் தரும்படி பாடப்பட்டுள்ளதால் இஃது இரட்டுறமொழிதல் அணி ஆகும்.

கற்பவை கற்றபின்

திருக்குறளில் அணிகள் இடம் பெற்றுள்ள குறட்பாக்களுள் ஐந்தனைக் கண்டறிந்து அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள அணிகளின் பெயர்களை எழுதுக

வ்யாதுத்தமிழ்

**ஒன்பதாம் வகுப்பு
இலக்கணம்**

இயல்
ஒன்று

தொடர் இலக்கணம்

எட்வர்டு வந்தான்.

இந்தச் சொற்றொடரில் பெயர்ச்சொல், எட்வர்டு என்பதாகும். இந்தச் சொற்றொடர் எழுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த பெயர்ச்சொல்லையே **எழுவாய்** என்கிறோம்.

கனகாம்பரம் பூத்தது.

இந்தச் சொற்றொடரில் வினைச்சொல், பூத்தது. இந்த வினைச்சொல்லே பயனிலை ஆகும். ஒரு தொடரில் பயன் நிலைத்து இருக்கும் இடத்தைப் **பயனிலை** என்கிறோம்.

மீனா கனகாம்பரத்தைச் சூடினாள்.

இத்தொடரில், சொற்றொடர் எழுவதற்குக் காரணமாக அமைந்த மீனா என்னும் பெயர்ச்சொல்லே எழுவாய் ஆகும். அவ்வெழுவாயின் பயனிலை சூடினாள் என்பதாகும். எனில், மற்றொரு பெயர்ச்சொல்லான கனகாம்பரம் என்பது யாது? அது செயப்படுபொருள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எழுவாய் ஒரு வினையைச் செய்ய அதற்கு அடிப்படையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருளே, செயப்படுபொருள் ஆகும்.

ஒரு தொடரில் எழுவாயும், செயப்படு பொருளும் பெயர்ச்சொல்லாக இருக்கும். பயனிலை, அந்தத் தொடரின் பயன் நிலைத்து இருக்கும் இடமாகும். ஒரு தொடரில் செயப்படுபொருள் இருக்க வேண்டும் என்கிற கட்டாயம் இல்லை. செயப்படுபொருள் தோன்றும் தொடர், விளக்கமாக இருக்கும்.

படித்தாய்.

இத்தொடரில் படித்தாய் என்பது பயனிலை. நீ என்னும் எழுவாய் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இதைத் **தோன்றா எழுவாய்** என்று கூறுகிறோம்.

நான் வந்தேன்.

இத்தொடரில் வினைமுற்று பயனிலையாக வந்தது. இது **வினைப் பயனிலை** எனப்படும்.

சொன்னவள் கலா.

இங்கு கலா என்னும் பெயர்ச்சொல் பயனிலையாக வந்துள்ளது. இது **பெயர்ப் பயனிலை** எனப்படும்.

வினையாடுபவன் யார்?

இங்கு யார் என்னும் வினாச்சொல் பயனிலையாக வந்துள்ளது. இது **வினாப் பயனிலை** எனப்படும்.

சில இடங்கள் தவிர, ஒரு சொற்றொடரில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் மூன்றும் இந்த வரிசையில் தான் வரவேண்டும் என்று எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. தமிழின் **தொடர் அமைப்பின் சிறப்புகளுள்** இதுவும் ஒன்று.

எடுத்துக்காட்டு: நான் பாடத்தைப் படித்தேன் (எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை)

பாடத்தை நான் படித்தேன் (செயப்படுபொருள், எழுவாய், பயனிலை)

படித்தேன் நான் பாடத்தை (பயனிலை, எழுவாய், செயப்படுபொருள்)

நான் படித்தேன் பாடத்தை (எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்)

பாடத்தைப் படித்தேன் நான் (செயப்படுபொருள், பயனிலை, எழுவாய்)

அன்பரசன் நல்ல பையன்.

இத்தொடரில் நல்ல என்னும் சொல், எழுவாயாக வரும் பெயர்ச்சொல்லுக்கு

அடையாக வருகிறது. இவ்வாறு அமைவதனைப் **பெயரடை** என்கிறோம்.

மகிழ்நன் மெல்ல வந்தான்.

இத்தொடரில் மெல்ல என்னும் சொல், வந்தான் என்னும் வினைப் பயனிலைக்கு அடையாக வருகிறது. இதை **வினையடை** என்கிறோம்.

வினை வகைகள் – தன்வினை, பிறவினை, காரணவினை

மாணவர்கள் கால்பந்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எங்கும் விளையாட்டு, மகிழ்ச்சியின் ஆரவாரம். கண்ணன் முகமதுவை நோக்கி, "பந்தை என்னிடம் உருட்டு" என்று கத்தினான். முகமது பந்தைக் கண்ணனிடம் உருட்டினான். பந்து உருண்டது. கண்ணன் முகமது மூலம் பந்தை உருட்டவைத்தான்.

மேற்கண்ட சூழலில்,

பந்து உருண்டது என்பது தன்வினை.

பந்தை உருட்டினான் என்பது பிறவினை.

உருட்டவைத்தான் என்பது காரணவினை.

வினையின் பயன் எழுவாயைச் சேருமாயின் அது தன்வினை எனப்படும்.

வினையின் பயன் எழுவாயையன்றிப்

பிறிதொன்றைச் சேருமாயின் பிறவினை எனப்படும். எழுவாய் தானே வினையை நிகழ்த்தாமல், வினை நிகழ்வதற்குக் காரணமாக இருப்பது காரணவினை எனப்படும்.

காரணவினைகள், **வி**, **பி** போன்ற **விகுதிகளைக்** கொண்டும் **செய்**, **வை**, **பண்ணு** போன்ற **துணை வினைகளை** இணைத்தும் உருவாக்கப்படுகின்றன.

தன்வினை	பிறவினை	காரணவினை
நடந்தான்	நடத்து	நடத்தச் செய்தார்
அடங்கு திருந்தினான்	அடக்கு திருத்தினான்	அடக்கச் செய்தான் திருந்தச்செய்தான்
ஆடினான் மாறுவான்	ஆட்டினான் மாற்றுவான்	ஆட்டுவித்தான் / ஆடவைத்தான் மாற்றுவித்தான் / மாறச்செய்தான்
செய்தான் வா	செய்வித்தான் வருவித்தார்	செய்யவைத்தான் வரவைத்தார்
காண் ஆடு	காட்டு ஆட்டு	காட்டுவி ஆட்டுவி

செய்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை

அப்பா சொன்னார், "குமுதா, இலையில் உள்ள இட்டிலியை விரைந்து சாப்பிடு. அடுத்து தோசை வரப்போகிறது." அவள் சாப்பிட்டு முடிப்பதற்குள், தோசை வைக்கப்பட்டது.

அப்பா சொன்னார் - செய்வினைத் தொடர்

தோசை வைக்கப்பட்டது - செய்ப்பாட்டுவினைத் தொடர்

இது போலவே, பாட்டுப் பாடுகிறாள் - செய்வினைத் தொடர்

பாட்டுப் (அவளால்) பாடப்பட்டது - செய்ப்பாட்டுவினைத் தொடர்

'படு' என்னும் துணை வினைச்சொல் செய்ப்பாட்டு வினைத் தொடரில் சேர்ந்துவிடுகிறது.

'படு' என்பதைப் போல, 'உண், பெறு' முதலான துணைவினைகள் செயப்பாட்டு வினைகளாக அமைகின்றன. அவற்றைப் போலவே, எச்சங்களுடன் சேர்ந்து 'ஆயிற்று, போயிற்று, போனது' முதலான துணை வினைகள் செயப்பாட்டு வினைகளை உருவாக்குகின்றன.

கோவலன் கொலையுண்டான்.

ஓவியம் குமரனால் வரையப்பட்டது.

வீடு கட்டியாயிற்று.

சட்டி உடைந்து போயிற்று.

பணம் காணாமல் போனது.

தெரிந்து தெளிவோம்

செய்பவரை முதன்மைப்படுத்தும் வினை செய்வினை; செயப்படுபொருளை முதன்மைப்படுத்தும் வினை செயப்பாட்டு வினை என்பதை நினைவில் கொள்க.

தொடர் வகைகள்

மன்னன் வந்தான்	எழுவாய்த் தொடர்
வந்தான் மன்னன்	வினைமுற்றுத் தொடர்
அண்ணனோடு வருவான்	வேற்றுமைத் தொடர் (ஓடு - வேற்றுமை உருபு)
நண்பா கேள்	விளித் தொடர்
உண்ணச் சென்றான்	தெரிநிலை வினையெச்சத் தொடர்
நன்கு பேசினான்	குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர் (வினையடைத் தொடர்)
பாடும் குயில்	தெரிநிலைப் பெயரெச்சத் தொடர்
இனிய காட்சி	குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர் (பெயரடைத் தொடர்)
பாம்பு பாம்பு வா வா வா	அடுக்குத் தொடர்

பயன்பாட்டுத் தொடர்கள்

அப்துல் நேற்று வந்தான்	தன்வினைத் தொடர்
அப்துல் நேற்று வரவழைத்தான்	பிறவினைத் தொடர்
கவிதா உரை படித்தாள்	செய்வினைத் தொடர்
உரை கவிதாவால் படிக்கப்பட்டது	செயப்பாட்டுவினைத் தொடர்
குமரன் மழையில் நனைந்தான்	உடன்பாட்டுவினைத் தொடர்
குமரன் மழையில் நனையவில்லை	எதிர்மறைவினைத் தொடர்

என் அண்ணன் நாளை வருவான்	செய்தித் தொடர்
எவ்வளவு உயரமான மரம்!	உணர்ச்சித் தொடர்
உள்ளே பேசிக்கொண்டிருப்பவர் யார்?	வினாத் தொடர்
பூக்களைப் பறிக்காதீர்	கட்டளைத் தொடர்
இது நாற்காலி அவன் மாணவன்	பெயர்ப் பயனிலைத் தொடர்

கற்பவை கற்றபின்...

1. தொடர்களை மாற்றி உருவாக்குக.

- அ) பதவியைவிட்டு நீக்கினான் - இத்தொடரைத் தன்வினைத் தொடராக மாற்றுக.
- ஆ) மொழியியல் அறிஞர்கள் திராவிட மொழிகளை ஆய்வு செய்தனர்- இத்தொடரைப் பிறவினைத் தொடராக மாற்றுக.
- இ) உண்ணப்படும் தமிழ்த்தேனே - இத்தொடரை செய்வினைத் தொடராக மாற்றுக.
- ஈ) திராவிட மொழிகளை மூன்று மொழிக் குடும்பங்களாகப் பகுத்துள்ளனர் - இத்தொடரை செயப்பாட்டுவினைத் தொடராக மாற்றுக.
- உ) நிலவன் சிறந்த பள்ளியில் படித்தார் - இத்தொடரைக் காரணவினைத் தொடராக மாற்றுக.

2. சொற்களைத் தொடர்களாக மாற்றுக.

- அ) மொழிபெயர் - தன்வினை, பிறவினைத் தொடர்களாக.
- ஆ) பதிவுசெய் - செய்வினை, செயப்பாட்டுவினைத் தொடர்களாக.
- இ) பயன்படுத்து - பிறவினை, காரணவினைத் தொடர்களாக.
- ஈ) இயங்கு - செய்வினை, செயப்பாட்டுவினைத் தொடர்களாக.

3. பொருத்தமான செயப்படுபொருள் சொற்களை எழுதுக.

(தமிழிலக்கிய நூல்களை, செவ்விலக்கியங்களை , நம்மை, வாழ்வியல் அறிவை)

- அ) தமிழ் கொண்டுள்ளது.
- ஆ) நாம் வாங்கவேண்டும்.
- இ) புத்தகங்கள் கொடுக்கின்றன.
- ஈ) நல்ல நூல்கள் நல்வழிப்படுத்துகின்றன.

இயல்
இரண்டு

துணைவினைகள்

வினைவகைகள்

வினைச் சொற்களை அவற்றின் அமைப்பு, பொருள், சொற்றொடரில் அவை தொழிற்படும் விதம் முதலான அடிப்படைகளில் பலவகையாகப் பகுப்படுத்தலாம்.

தனிவினையும் கூட்டுவினையும்

வினைச் சொற்களை அமைப்பின் அடிப்படையில் தனிவினை, கூட்டுவினை என இருவகைப்படுத்தலாம்.

தனிவினை

படி, படியுங்கள், படிக்கிறார்கள்.

மேற்காணும் சொற்களைக் கவனியுங்கள். இவற்றில் படி என்னும் வினையடியும் சில ஒட்டுகளும் உள்ளன. படி என்னும் வினையடி, பகாப்பதம் ஆகும். அதை மேலும் பொருள் தரக்கூடிய கூறுகளாகப் பிரிக்க முடியாது. இவ்வாறு, தனிவினையடிகளை அல்லது தனிவினையடிகளைக் கொண்ட வினைச்சொற்களைத் தனிவினை என்பர்.

கூட்டுவினை

ஆசைப்பட்டேன், கண்டுபிடித்தார்கள், தந்தியடித்தேன், முன்னேறினோம்.

மேற்காணும் சொற்களைக் கவனியுங்கள். ஆசைப்படு, கண்டுபிடி, தந்தியடி, முன்னேறு என்பன அவற்றின் வினையடிகள். அவை பகுபதங்கள் ஆகும். இவ்வாறு பகுபதமாக உள்ள வினையடிகளைக் கூட்டுவினையடிகள் என்பர். அவ்வகையில் கூட்டுவினையடிகளைக் கொண்ட வினைச்சொற்களைக் கூட்டுவினை என்பர்.

கூட்டுவினைகள் பொதுவாக மூன்று வகையாக ஆக்கப்படுகின்றன.

1) பெயர் + வினை = வினை

தந்தி + அடி = தந்தியடி

ஆணை + இடு = ஆணையிடு

கேள்வி + படு = கேள்விப்படு

2) வினை + வினை = வினை

கண்டு + பிடி = கண்டுபிடி

சுட்டி + காட்டு = சுட்டிக்காட்டு

சொல்லி + கொடு = சொல்லிக்கொடு

3) இடை + வினை = வினை

முன் + ஏறு = முன்னேறு

பின் + பற்று = பின்பற்று

கீழ் + இறங்கு = கீழிறங்கு

முதல்வினையும் துணைவினையும்

நான் படம் பார்த்தேன்.

கண்ணன் போவதைப் பார்த்தேன்.

இந்தச் சொற்றொடர்களில், பார் என்னும் வினை, கண்களால் பார்த்தல் என்னும் பொருளைத் தருகிறது. இது பார் என்னும் வினையின் அடிப்படைப் பொருள் அல்லது சொற்பொருள் (LEXICAL MEANING) எனலாம்.

ஓடப் பார்த்தேன்.

எழுதிப் பார்த்தாள்.

இந்தச் சொற்றொடர்களில் ஓடப்பார், எழுதிப்பார் என்பன கூட்டுவினைகள் ஆகும். இவற்றில் இரண்டு உறுப்புகள் உள்ளன. ஓட,

எழுதி என்பன முதல் உறுப்புகள். இவை அந்தந்த வினைகளின் அடிப்படைப் பொருளைத் தருகின்றன. பார் என்பது இரண்டாவது உறுப்பு. இது இவ்வினையின் அடிப்படைப் பொருளான பார்த்தல் என்னும் பொருளைத் தராமல் தனது முதல் உறுப்போடு சேர்ந்து வேறு பொருள் தருகிறது.

ஓடப் பார்த்தேன் - இதில் பார் என்பது முயன்றேன் என்னும் முயற்சிப் பொருளைத் தருகிறது.

எழுதிப் பார்த்தாள் - இதில் பார் என்பது சோதித்து அறிதல் என்னும் பொருளைத் தருகிறது.

ஒரு கூட்டுவினையின் முதல் உறுப்பாக வந்து தன் அடிப்படைப் பொருளைத் தரும் வினை முதல் வினை (MAIN VERB) எனப்படும். ஒரு கூட்டு வினையின் இரண்டாவது உறுப்பாக வந்து தன் அடிப்படைப் பொருளை விட்டுவிட்டு முதல் வினைக்குத் துணையாக வேறு இலக்கணப் பொருளைத் தரும் வினை துணைவினை எனப்படும்.

கூட்டுவினையின் முதல் வினை செய அல்லது செய்து என்னும் வினையெச்ச வடிவில் இருக்கும். துணைவினை வினையடி வடிவில் இருக்கும். துணைவினையே திணை, பால், இடம், காலம் காட்டும் விருதிகளைப் பெறும். தமிழில் ஏறத்தாழ

40 துணைவினைகள் உள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை முதல்வினையாகவும் செயல்படுகின்றன.

பார், இரு, வை, கொள், போ, வா, முடி, விடு, தள்ளு, போடு, கொடு, காட்டு முதலானவை இருவகை வினைகளாகவும் செயல்படுகின்றன.

துணைவினைகளின் பண்புகள்

1. துணைவினைகள் பேசுவோரின் மனநிலை, செயலின் தன்மை போன்றவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன.

2. இவை முதல் வினையைச் சார்ந்து அதன் வினைப்பொருண்மைக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

3. பேச்சு மொழியிலேயே துணைவினைகளின் ஆதிக்கம் அதிகமாக உள்ளது.

தற்காலத் தமிழில் ஆம், ஆயிற்று, இடு, ஒழி, காட்டு, கூடும், கூடாது, கொடு, கொண்டிரு, கொள், செய், தள்ளு, தா, தொலை, படு, பார், பொறு, போ, படு, வை, வந்து, விடு, வேண்டாம், முடியும், முடியாது, இயலும், இயலாது, வேண்டும், உள் போன்ற பல சொற்கள் துணைவினைகளாக வழங்குகின்றன.

வினையடி	முதல்வினை	துணைவினை
இரு	புத்தகம் மேசையில் இருக்கிறது	நான் மதுரைக்குப் போயிருக்கிறேன்.
	என்னிடம் பணம் இருக்கிறது.	அப்பா வந்திருக்கிறார்.
வை	அவள் நெற்றியில் பொட்டு வைத்தாள்.	நீ என்னை அழ வைக்காதே.
	அவன் வானொலியில் பாட்டு வைத்தான்.	அவர் ஒருவரைப் பாட வைத்தார்.
கொள்	பாணை நான்கு படி அரிசி கொள்ளும்.	நீ சொன்னால் அவன் கேட்டுக் கொள்வான்.
	நான் சொன்னதை நீ கருத்தில் கொள்ளவில்லை.	நோயாளியைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

போ	அவன் எங்கே போகிறான்?	மழை பெய்யப் போகிறது.
	நான் கடைக்குப் போனேன்.	நான் பயந்துபோனேன்.
வா	நீ நாளைக்கு வீட்டுக்கு வா.	அந்நியர் நம்மை ஆண்டு வந்தனர்.
	எனக்கு இப்போதுதான் புத்தி வந்தது.	வானம் இருண்டு வருகிறது.
விடு	யாரையும் உள்ளே விடாதே.	அடுத்த மாதம் நான் போய்விடுவேன்.
	மழைவிட்டதும் போகலாம்.	அப்பா இனி வந்துவிடுவார்.
தள்ளு	அவன் என்னைக் கீழே தள்ளினான்.	அவர் கதைகதையாக எழுதித்தள்ளுகிறார்.
	காய்கறிவண்டியைத் தள்ளிச் சென்றார்.	அவன் அனைத்தையும் வாசித்துத் தள்ளுகிறான்.
போடு	புத்தகத்தைக் கீழே போடாதே.	மலிவான விலையில் வாங்கிப் போட்டேன்.
	தலையில் தொப்பியைப் போடு.	விழித்தவுடன் பாயைச் சுருட்டிப் போடவேண்டும்.
கொடு	நான் அவருக்குப் பணம் கொடுத்தேன்.	பசித்தவனுக்குச் சோறு வாங்கிக் கொடுத்தான்.
	அவன் உயிரைக் கொடுத்து வேலை செய்கிறான்.	பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பேன்.
காட்டு	தாய் குழந்தைக்கு நிலவைக் காட்டினாள்.	ஆசிரியர் செய்யுளைப் பாடிக் காட்டினார்.
	சான்றோர் காட்டிய பாதையில் செல்.	படித்தபடி நடந்துகாட்ட வேண்டும்.

ஆங்கில மொழியில் துணை வினைகள் முதல் வினைகளுக்கு முன்பாக இடம்பெறும். (எ.கா.) I will go to School இத் தொடரில் go முதல் வினை; will துணைவினை.

தமிழ் மற்றும் ஜப்பானிய மொழிகளில் அத்தகைய உறுப்புகள் முதல் வினைகளுக்குப் பின்பே இடம்பெறும். (எ.கா.) கீழே விழப் பார்த்தான். இத்தொடரில் விழு (விழ) என்பது முதல்வினை; பார்த்தான் என்பது துணைவினை.

தமிழின் துணைவினைக் கொள்கை ஆங்கிலத்தின் துணைவினைக் கொள்கையிலிருந்து வேறுபட்டது. அதாவது, தமிழில் துணைவினையாக வரும் வேர்ச்சொல் சில தொடர்களில் முதல்வினையாகவும் வரும்.

கற்கண்டு

இயல்
மூன்று

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

வாணன் வேலைக் கொடுத்தான்.

வாணன் வேலை கொடுத்தான்.

இந்த இரண்டு தொடர்களுக்கும் உள்ள பொருள் வேறுபாடு யாது?

வல்லெழுத்துகள் **க, ச, த, ப** ஆகிய நான்கும் மொழிக்கு முதலில் வரும். இவை நிலைமொழியுடன் புணர்கையில் அவற்றின் மெய்யெழுத்துகள் தோன்றிப் புணரும். இதை **வல்லினம் மிகுதல்** என்பர். இவ்வாறு எந்த எந்த இடங்களில் அவ்வல்லினம் மிகும் என்பதை விதிகளின் மூலமும் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலமும் அறியலாம்.

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

தற்கால உரைநடையில் வல்லினம் மிகவேண்டிய இடங்களாகக் கீழ்க்காண்பனவற்றைக் கூறலாம்.

1.	அச்சட்டை இந்தக்காலம் எத்திசை? எந்தப்பணம்?	அ, இ என்னும் சுட்டெழுத்துகளுக்குப் பின்னும், அந்த, இந்த என்னும் சுட்டுப் பெயர்களின் பின்னும், எ என்னும் வினாவெழுத்தின் பின்னும், எந்த என்னும் வினாச் சொல்லின் பின்னும் வல்லினம் மிகும்.
2.	கதவைத்திற தகவல்களைத்திரட்டு காட்சியைப்பார்	ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு வெளிப்படும் தொடர்களில் வல்லினம் மிகும்.
3.	முதியவருக்குக்கொடு மெட்டுக்குப்பாட்டு ஊருக்குச்செல்	கு என்னும் நான்காம் வேற்றுமை உருபு வெளிப்படும் தொடர்களில் வல்லினம் மிகும்.
4.	எனக்கேட்டார் வருவதாகக்கூறு	என, ஆக போன்ற சொல்லுருபுகளின் பின் வல்லினம் மிகும்.

மேற்கண்டவாறு வல்லினம் மிகும் இடங்களை இனங்கண்டு பயன்படுத்தத் தொடங்கினாலே, தவறுகளைத் தவிர்த்துவிடலாம். மரபையும் பட்டறிவையும்

தாண்டி, சொற்களை ஒலித்துப் பார்ப்பதும் வல்லினம் மிகும், மிகா இடங்களை அறிவதற்கு எளியவழி எனலாம்.

மேலும் சில வல்லினம் மிகும் இடங்களை அறிந்துகொள்வோம்

அதற்குச் சொன்னேன் இதற்குக் கொடு எதற்குக் கேட்கிறாய்?	அதற்கு, இதற்கு, எதற்கு என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
இனிக் காண்போம் தனிச் சிறப்பு	இனி, தனி ஆகிய சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
மிகப் பெரியவர்	மிக என்னும் சொல்லின் பின் வல்லினம் மிகும்.
எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு	எட்டு, பத்து என்னும் எண்ணுப் பெயர்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
தீப் பிடித்தது பூப் பந்தல்	ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.
கூவாக் குயில் ஓடாக் குதிரை	ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின்பின் வல்லினம் மிகும்.
கேட்டுக் கொண்டான் விறறுச் சென்றான்	வன்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள் நிலை மொழியாக இருந்து புணர்கையில் வல்லினம் மிகும்.
ஆடச் சொன்னார் ஓடிப் போனார்	(அகர, இகர ஈற்று) வினையெச்சங்களுடன் புணர்கையில் வல்லினம் மிகும்.
புலித்தோல்	ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்.
கிழக்குப் பகுதி வடக்குப் பக்கம்	திசைப் பெயர்களின் பின் வலிமிகும்.
மல்லிகைப்பூ சித்திரைத்திங்கள்	இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்.
தாமரைப்பாதம்	உவமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்.
சாலப்பேசினார் தவச்சிறிது	சால, தவ, தட, குழ என்னும் உரிச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.
நிலாச் சோறு கனாக் கண்டேன்	தனிக் குற்றெழுத்தை அடுத்துவரும் ஆகார எழுத்தின்பின் வல்லினம் மிகும்.
வாழ்க்கைப்படகு உலகப்பந்து	சில உருவகச் சொற்களில் வல்லினம் மிகும்.

இயல்
நான்கு

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

தோப்புக்கள் – தோப்புகள்

கத்தி கொண்டு வந்தான் – கத்திக்கொண்டு வந்தான்

மேற்கண்ட சொற்களில் **வல்லினம் மிகும்போது ஒரு பொருளும் மிகாதபோது வேறொரு பொருளும் வருவதை அறியலாம். நாம் பேசும்போதும் எழுதும்போதும் பொருள்**

மயக்கம் தராத வகையில் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு வல்லினம் மிகா இடங்களை அறிவது இன்றியமையாததாகும்.

வல்லினம் மிகா இடங்கள்:

தற்கால உரைநடையில் வல்லினம் மிகா இடங்களாகக் கீழ்க்காண்பவற்றைக் கூறலாம்.

அது செய் இது காண்	அது, இது என்னும் சுட்டுப் பெயர்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
எது கண்டாய்? எவை தவறுகள்?	இவ்வினாப் பெயர்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
குதிரை தாண்டியது. கிளி பேசும்.	எழுவாய்த் தொடரில் வல்லினம் மிகாது.
அண்ணனோடு போ. எனது சட்டை.	மூன்றாம், ஆறாம் வேற்றுமை விரிகளில் வல்லினம் மிகாது.
தந்தையே பாருங்கள். மகளே தா.	விளித் தொடர்களில் வல்லினம் மிகாது.
வந்த சிரிப்பு பார்த்த பையன்	பெயரெச்சத்தில் வல்லினம் மிகாது.
நாடு கண்டான். கூடு கட்டு	இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
வரும்படி சொன்னார். பெறும்படி கூறினார்.	படி என்று முடியும் வினையெச்சத்தில் வல்லினம் மிகாது.
வாழ்க தமிழ் வருக தலைவா!	வியங்கோள் வினைமுற்றுத் தொடரில் வல்லினம் மிகாது.
குடிதண்ணீர், வளர்பிறை, திருவளர்செல்வன்	வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.

ஒரு புத்தகம், மூன்று கோடி	எட்டு, பத்து தவிர பிற எண்ணுப் பெயர்களுடன் புணரும் வல்லினம் மிகாது.
தாய்தந்தை, இரவுபகல்	உம்மைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
அன்று சொன்னார். என்று தருவார். அவராவது தருவதாவது யாரடா சொல். ஏனடி செல்கிறாய்? கம்பரைப் போன்ற கவிஞர் யார்?	அன்று, இன்று, என்று, ஆவது, அடா, அடி, போன்ற என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
அவ்வளவு பெரியது. அத்தனை சிறியது. அவ்வாறு பேசினான். அத்தகைய பாடங்கள். அப்போதைய பேச்சு. அப்படிப்பட்ட காட்சி. நேற்றைய சண்டை.	அவ்வளவு, இவ்வளவு, எவ்வளவு, அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை, அவ்வாறு, இவ்வாறு, எவ்வாறு, அத்தகைய, இத்தகைய, எத்தகைய, அப்போதைய, இப்போதைய, எப்போதைய, அப்படிப்பட்ட, இப்படிப்பட்ட, எப்படிப்பட்ட நேற்றைய, இன்றைய, நாளைய ஆகிய சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
என்னோடு சேர். மரத்திலிருந்து பறி. குரங்கினது குட்டி.	மூன்று, ஐந்து, ஆறாம் வேற்றுமைத் தொடர்களில் வல்லினம் மிகாது.
தமிழ் படி. (ஐ) கை தட்டு. (ஆல்) வீடு சென்றாள். (கு) வரை பாய்ந்தான். (இருந்து)	இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், வேற்றுமைத் தொகைகளில் வல்லினம் மிகாது.
தலைவி கூற்று. தொண்டர் படை	நிலைமொழி உயர்திணையாய் அமையும் பெயர்த் தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
உறு பொருள் நனி தின்றான். கடி காவல்	சால, தவ, தட, குழ என்னும் உரிச்சொற்களைத் தவிர ஏனைய உரிச்சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.
பார் பார் சல சல	அடுக்குத் தொடர், இரட்டைக் கிளவி ஆகியவற்றில் வல்லினம் மிகாது.
கருத்துகள் பொருள்கள் வாழ்த்துகள்	கள் என்னும் அஃறிணைப் பன்மை விகுதி சேரும்போது வல்லினம் மிகாது. (மிகும் என்பர் சிலர்)
பைகள், கைகள்	ஐகார வரிசை உயிர்மெய் ஒரெழுத்துச் சொற்களாய் வர, அவற்றோடு கள் விகுதி சேரும்போது வல்லினம் மிகாது.

**இயல்
ஐந்து**

இடைச்சொல் – உரிச்சொல்

சுசீலா, அவளுடைய தோழி கமீலாவின் வீட்டுக்குப் போனாள். கமீலாவும் சுல்தானும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். சுல்தானைவிடக் கமீலா இரண்டு ஆண்டுகள் பெரியவள். ஆனால் உருவத்தில் சுல்தான்தான் அண்ணனைப் போல இருப்பான். சுசீலாவைக் கண்டவுடன் கமீலா மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

தமிழில் மிகுதியாக இல்லை. ஆயினும், இடைச் சொற்களே மொழிப் பயன்பாட்டை முழுமையாக்குகின்றன.

மேற்கண்ட பகுதியில் இடைச் சொற்களை இனம் காண முடிகிறதா?

இன், கு, உடைய, உம், ஐ, விட, கள், ஆனால், தான், போல, உடன் போன்றவை இடைச் சொற்கள்.

இடைச் சொற்கள், பெயரையும், வினையையும் சார்ந்து இயங்கும் இயல்பை உடையன; தாமாகத் தனித்து இயங்கும் இயல்பை உடையன அல்ல என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

பெயர்ச் சொற்கள், வினைச் சொற்கள் ஆகியவற்றைப்போல இடைச்சொற்கள்

இடைச்சொல் பலவகையாக அமையும்.

இடைச்சொற்களின் வகைகள்

வேற்றுமை உருபுகள்	ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்
பன்மை விசுதிகள்	கள், மார்
திணை, பால் விசுதிகள்	ஏன், ஓம், ஆய், ஈர்(கள்), ஆன், ஆள், ஆர், ஆர்கள், அது, அ
கால இடைநிலைகள்	கிறு, கின்று,...
பெயரெச்ச, வினையெச்ச விசுதிகள்	அ, உ, இ, மல்,...
எதிர்மறை இடைநிலைகள்	ஆ, அல், இல்
தொழிற்பெயர் விசுதிகள்	தல், அம், மை
வியங்கோள் விசுதிகள்	க, இய
சாரியைகள்	அத்து, அற்று, அம்,...
உவமை உருபுகள்	போல, விட, காட்டிலும், மாதிரி
இணைப்பிடைச் சொற்கள்	உம், அல்லது, இல்லையென்றால், ஆனால், ஓ, ஆகவே, ஆயினும், எனினும்,...

இடைச்சொற்களின் வகைகள்

தத்தம் பொருள் உணர்த்தும் இடைச் சொற்கள்	உம், ஓ, ஏ, தான், மட்டும், ஆவது, கூட, ஆ, ஆம்
சொல்லுருபுகள்	மூலம், கொண்டு, இருந்து, பற்றி, வரை
வினா உருபுகள்	ஆ, ஓ

இவற்றுள் உம், ஓ, ஏ, தான், மட்டும், ஆவது, கூட, ஆ, ஆம் ஆகிய இடைச்சொற்கள் தற்காலத் தமிழில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உம்

'உம்' என்னும் இடைச்சொல் எதிர்மறை, சிறப்பு, ஐயம், எச்சம், முற்று, அளவை, தெரிநிலை, ஆக்கம் என்னும் பொருள்களில் வரும்.

மழை பெய்தும் புழுக்கம் குறையவில்லை. (எதிர்மறை உம்மை)

பாடகர்களும் போற்றும் பாடகர். (உயர்வு சிறப்பு)

ஓ

ஓகார இடைச்சொல் ஒழியிசை, வினா, சிறப்பு (உயர்வு, இழிவு), எதிர்மறை, தெரிநிலை, கழிவு, பிரிநிலை, அசைநிலை ஆகிய எட்டுப் பொருளில் வரும் என்று நன்னூல் கூறுகிறது.

தற்காலத்தில் ஓகார இடைச்சொல் பிரிநிலைப் பொருளில் அதிகமாக வருகின்றது. அதைத் தவிர ஐயம், உறுதியாகக் கூறமுடியாமை, மிகை, இது அல்லது அது, இதுவும் இல்லை - அதுவும் இல்லை போன்ற பொருள்களிலும் வருகின்றன.

- இன்றைக்கு மழை பெய்யுமோ? (ஐயம்)
- பூங்கொடியோ மலர்க்கொடியோ பேசுங்கள். (இது அல்லது அது)
- பாலுவோ கண்ணனோ பேசாதீர்கள். (இதுவும் இல்லை - அதுவும் இல்லை)

ஏ

ஏகார இடைச்சொல் பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம், இசைநிறை ஆகிய ஆறு பொருள்களில் வரும் என்று நன்னூல் குறிப்பிடுகின்றது.

தற்காலத்தில் ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் (அழுத்தம்) மட்டுமே வருகிறது.

அண்ணல் காந்தி அன்றே சொன்னார்.

நடந்தே வந்தான்.

தான்

'தான்' என்னும் இடைச்சொல்லும் அழுத்தப் பொருளில்தான் வருகின்றது. சொற்றொடரில் எந்தச் சொல்லுடன் வருகிறதோ, அதனை முதன்மைப்படுத்துகின்றது. ஒரு சொற்றொடரில் ஒருமுறை மட்டுமே வருகிறது.

நிர்மலாதான் நேற்று விழாவில் பாடினாள்.

நிர்மலா நேற்றுதான் விழாவில் பாடினாள்.

நிர்மலா நேற்று விழாவில்தான் பாடினாள்.

நிர்மலா நேற்று விழாவில் பாடினாள் தான்.

வேறுபாட்டை உணருங்கள்:

நிர்மலாதான் பாடினாள். (தான் - இடைச்சொல்)

நிர்மலா தானும் பாடினாள். (தான் - தற்சுட்டுப் படர்க்கை ஒருமை இடப்பெயர் - பெயர்ச்சொல்)

மட்டும்

இச்சொல் வரையறைப் பொருள் தருகிறது. முடிந்தவரை, குறிப்பிட்ட நேரம் வரை என்னும் பொருள்களிலும் வருகிறது.

படிப்பு மட்டும் இருந்தால் போதும். (வரையறைப் பொருள்)

ஆவது

இது பல பொருள்களில் வரும் இடைச்சொல்லாகும்.

• ஐந்து பேராவது வாருங்கள். (குறைந்த அளவு)

• அவனாவது, இவனாவது செய்து முடிக்கவேண்டும். (இது அல்லது அது)

முதலாவது, இரண்டாவது, ... (வரிசைப்படுத்தல்)

கூட

• என்னிடம் ஒரு காசுகூட இல்லை. (குறைந்தபட்சம்)

• தெருவில் ஒருவர்கூட நடமாடவில்லை. (முற்றுப் பொருள்)

• அவனுக்கு வரையக்கூடத் தெரியும். (எச்சம் தழுவிய கூற்று)

ஆ

வினாப் பொருளில் வரும் இடைச் சொல்லாகும்.

ஆ என்னும் இடைச் சொல், சொற்றொடரில் எந்தச் சொல்லுடன் இணைந்து வருகிறதோ, அச்சொல் வினாவாகிறது.

புகழேந்தி நேற்று உன்னுடன் பேசினானா?

புகழேந்தி நேற்று உன்னுடனா பேசினான்?

ஆம்

சொற்றொடரின் இறுதியில் வந்து இசைவு, சாத்தியம், பொருத்தம் ஆகிய பொருள்களிலும், தகவலாகவும், வதந்தியாகவும் செய்தியைக் கூறுவதற்கும் பயன்படுகிறது.

உள்ளே வரலாம். (இசைவு)

இனியன் தலைநகர் போகிறானாம். (தகவல்)/செய்தி

பறக்கும் தட்டு நேற்றுப் பறந்ததாம். (வதந்தி)/பொய்மொழி

தெரிந்து தெளிவோம்

அன்று என்பது ஒருமைக்கும்

அல்ல என்பது பன்மைக்கும் உரியன.

(எ.கா.) இது பழம் அன்று.

இவை பழங்கள் அல்ல.

எத்தனை என்பது எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்

எத்துணை என்பது அளவையும் காலத்தையும் குறிக்கும்

(எ.கா.) எத்தனை நூல்கள் வேண்டும்?

எத்துணை பெரிய மரம், எத்துணை ஆண்டு பழையானது.

உரிச்சொற்கள்

உரிச்சொற்கள் பெயர்களையும் வினைகளையும் சார்ந்து வந்து பொருள் உணர்த்துகின்றன. உரிச்சொல் இசை, குறிப்பு, பண்பு என்னும் பொருள்களுக்கு உரியதாய் வரும். உரிச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்த பொருள் உடையவை. ஆனால் இவை தனித்து வழங்கப்படுவதில்லை. உரிச்சொற்கள் செய்யுளுக்கே உரியன என்று நன்னூலார் கூறுகிறார்.

கடி மலர் – மணம் மிக்க மலர் கடி நகர் – காவல் மிக்க நகர் கடி விடுதும் – விரைவாக விடுவோம் கடி நுனி – கூர்மையான நுனி	ஒரு சொல் பல பொருளுக்கு உரியது
உறு, தவ, நனி என்ற மூன்று உரிச்சொற்களும் மிகுதி என்னும் பொருளில் வருகின்றன. உறு பசி; தவச் சிறிது; நனி நன்று	பல சொல் ஒரு பொருள்

உரிச்சொற்கள், பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து அவற்றிற்கு முன்னால் வந்து பொருள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் அவை

1) ஒரு சொல் பல பொருள்களுக்கு உரியதாய் வருவதும் உண்டு

2) பல சொல் ஒரு பொருளுக்கு உரியதாய் வருவதும் உண்டு

மழ, குழ என்பவற்றிலிருந்து உருவானவை மழலை, குழந்தை போன்ற சொற்கள். உவப்பு (உவகை), பசப்பு (நிறம் மங்குதல்), பயப்பு (பயன்) போன்றவை அப்படியே பயன்படுகின்றன. செழுமை என்பது செழிப்பு, செழித்த, செழிக்கும் எனப் பெயராகவும், வினையாகவும் பயன்படுகிறது. விழுமம் என்பது விழுப்பம், விழுமுதல், விழுமிய எனப் பெயராகவும் வினையாகவும் பயன்படுகிறது. பிற உரிச் சொற்களும் அவ்வாறே தற்காலத்தில் பயன்படுகின்றன.

கற்பவை கற்றபின்...

1) பத்தியில் இடம்பெற்றுள்ள இடைச்சொற்களைக் கண்டறிந்து எழுதுக.

அ) பெண்ணடிமை போகவேண்டும்; பெண், கல்வி பெறவேண்டும். பெண்கள் படித்தால்தான் தம் சொந்தக் காலில் நிற்கலாம். பெண், கல்வி கற்றால் வீடும் நாடும் முன்னேறும். சமுதாயத்தின் சரிபாதியான பெண்களுக்கும் எல்லா உரிமைகளும் உண்டு.

ஆ) நமது முன் சந்ததியார்களுக்கு இருந்ததைவிட, அதிகமான வசதிகள் நமக்கு உள்ளன. அவர்களின் காலம், அடவியில் ஆற்றோரத்தில் பர்ணசாலைக்குப் பக்கத்தில் ஆலமரத்தடியில் சிறுவர்கள் அமர்ந்திருக்க, குரு காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு வந்து, பாடங்களைச் சொல்லித்தரும் முறை இருந்த காலம், ஏடும் எழுத்தாணியும் இருந்த காலம். இப்போதுள்ளது உலகை நமது வீட்டுக்கு அழைத்துவந்து காட்டக்கூடிய காலம். பாமர மக்கள் பாராளும் காலம். மனவளத்தை அதிகப்படுத்தும் வழிகள் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகம் உள்ள காலம்.

2) உம், ஓ, ஏ, தான், மட்டும், ஆவது, கூட, ஆ, ஆம் ஆகிய இடைச்சொற்களைப் பயன்படுத்திச் சொற்றொடர்களை உருவாக்குக.

3) பொருத்தமான இடைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துக.

அ) மணற்கேணி__ ப்போல் விளங்கும் நூல்__ உறுதுணை__ இருக்கிறது.

ஆ) பெண்கள்__ ப்படிக்க வைக்காத காலத்தில்__ பெண் இனம்__ பெருமை சேர்க்கும்படி__ நம் முத்துலட்சுமி அம்மையார் முதல் பெண் மருத்துவர்__ வந்தார்கள்.

இ) மக்கள்__ மனம்__ உலக அறிவுபுக வழிசெய்ய வேண்டும்.

கற்கண்டு

இயல்
ஆறு

ஆகுபெயர்

'கலாம் சாட் கண்டுபிடித்த பள்ளி மாணவனை ஊரே பாராட்டியது.'

'பெண்களைக் கேலி செய்த இளைஞரை ஊரே இகழ்ந்தது.'

இத்தொடர்களில் ஊர் பாராட்டுவதோ, திட்டுவதோ இல்லை. மாறாக, அவ்வூரில் உள்ள மக்கள் பாராட்டினர் / இகழ்ந்தனர் என்பது இதன் பொருள். ஊர் என்னும் பெயர்,

ஊரில் உள்ள மக்களுக்கு ஆகிவந்தது. இதனை இடவாகுபெயர் என்பர்.

ஒன்றின் இயற்பெயர், அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றிற்குத் தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் ஆகும். தொல்காப்பியர் ஆகுபெயர்களை ஏழாகவும் நன்னூலார் பதினைந்தாகவும் வகைப்படுத்தி இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சில-

முல்லையைத் தொடுத்தாள்		பொருளாகுபெயர் (முதலாகுபெயர்) - முதற்பொருளாகிய முல்லைக்கொடி, அதன் சினை(உறுப்பு)யாகிய பூவுக்கு ஆகி வந்தது.
வகுப்பறை சிரித்தது		இடவாகுபெயர் - வகுப்பறை என்னும் இடப்பெயர் அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு ஆகி வந்தது.
கார் அறுத்தான்		காலவாகுபெயர் - கார் என்னும் காலப்பெயர் அக்காலத்தில் விளையும் பயிருக்கு ஆகி வந்தது.
மருக்கொழுந்து நட்டான்		சிணையாகுபெயர் - மருக்கொழுந்து என்னும் சினைப் (உறுப்பு) பெயர், அதன் செடிக்கு ஆகிவந்தது.
மஞ்சள் பூசினாள்		பண்பாகுபெயர் - மஞ்சள் என்னும் பண்பு, அவ்வண்ணத்தில் உள்ள கிழங்குக்கு ஆகிவந்தது.
வற்றல் தின்றான்		தொழிலாகுபெயர் - வற்றல் என்னும் தொழிற்பெயர் வற்றிய உணவுப்பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.
வானொலி கேட்டு மகிழ்ந்தனர்		கருவியாகுபெயர் - வானொலி என்னும் கருவி, அதன் காரியமாகிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆகி வந்தது.
பைங்கூழ் வளர்ந்தது		காரியவாகுபெயர் - கூழ் என்னும் காரியம் அதன் கருவியாகிய பயிருக்கு ஆகி வந்தது.

அறிஞர் அண்ணாவைப் படித்திருக்கிறேன்		கருத்தாவாகுபெயர் - அறிஞர் அண்ணா என்னும் கருத்தாவின் பெயர், அவர் இயற்றிய நூல்களுக்கு ஆகி வருகிறது.
ஒன்று பெற்றால் ஒளிமயம்		எண்ணலளவை ஆகுபெயர் - ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர், அவ்வெண்ணுக்குத் தொடர்புடைய குழந்தைக்கு ஆகி வந்தது.
இரண்டு கிலோ கொடு		எடுத்தலளவை ஆகுபெயர் - நிறுத்தி அளக்கும் எடுத்தல் என்னும் அளவை பெயர், அவ்வளவையுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.
அரை லிட்டர் வாங்கு		முகத்தலளவை ஆகுபெயர் - முகந்து அளக்கும் முகத்தல் அளவை பெயர், அவ்வளவையுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.
ஐந்து மீட்டர் வெட்டினான்		நீட்டலளவை ஆகுபெயர் - நீட்டி அளக்கும் நீட்டலளவைப் பெயர், அவ்வளவையுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.

கற்பவை கற்றபின்...

- ஆகுபெயரைக் கண்டறிக.
 - தமிழரசி வள்ளுவரை ஒவியமாக வரைந்தாள். தமிழரசி வள்ளுவரைப் படித்தாள்.
 - மாமாவின் வருகைக்கு வீடே மகிழ்கிறது. நாடும் வீடும் நமது இரு கண்கள்.
 - கலைச்செல்வி பச்சைநிற ஆடையை உடுத்தினாள். கலைச்செல்வி பச்சை உடுத்தினாள்.
 - நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி. நாலடி நானூறும் இரண்டடித் திருக்குறளும் வாழ்வுக்கு உறுதி தரும்.
 - ஞாயிற்றை உலகம் சுற்றி வருகிறது. நீங்கள் கூறுவதை உலகம் ஏற்குமா?
- ஆகுபெயர் அமையுமாறு தொடர்களை மாற்றி எழுதுக.
 - மதுரை மக்கள் இரவிலும் வணிகம் செய்கின்றனர்.
 - இந்திய வீரர்கள் எளிதில் வென்றனர்.
 - நகைச்சுவை நிகழ்வைப் பார்த்து அரங்கத்தில் உள்ளவர்கள் சிரித்தனர்.
 - நீரின்றி இவ்வுலக மக்களால் இயங்க முடியாது.

சிந்தனை வினா

- தற்காலப் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் ஆகுபெயரை எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
- பட்டப் பெயர்கள் ஆகுபெயர்கள் ஆகுமா? எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குக.

கற்கண்டு

இயல்
ஏழு

புணர்ச்சி

நிலைமொழி - வருமொழி

தமிழில் இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் சேர்வது புணர்ச்சி எனப்படும். ஒரு சொல்லோடு ஒட்டுகளோ, இன்னொரு சொல்லோ இணையலாம். அவ்வாறு இணையும்போது ஒலி நிலையில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதுண்டு; மாற்றம் இல்லாமலும் சேர்வதுண்டு. முதலில் நிற்கும்

நிலைமொழியோடு, அதைத் தொடர்ந்து வரும் வருமொழி இணைவதைப் புணர்ச்சி என்கிறோம்.

புணர்ச்சியில் நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தைப் பொருத்து உயிரீறு, மெய்யீறு எனவும் வருமொழியின் முதல் எழுத்தைப் பொருத்து உயிர்முதல் மெய்முதல் எனவும் பிரிக்கலாம்..

புணர்மொழியின் இயல்பு

எழுத்து வகையால் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும்.

கலை + அழகு	உயிரீறு
மண் + குடம்	மெய்யீறு
வாழை + இலை	உயிர்முதல்
வாழை + மரம்	மெய்முதல்

மேலும் இப்புணர்ச்சியை நிலைமொழி இறுதி எழுத்து, வருமொழி முதல் எழுத்து அடிப்படையில் நான்காகப் பிரிக்கலாம்.

உயிர்முன் உயிர்	மணி (ண்+இ) + அடி = மணியடி
உயிர்முன் மெய்	பனி + காற்று = பனிக்காற்று
மெய்முன் உயிர்	ஆல் + இலை = ஆலிலை
மெய்முன் மெய்	மரம் + (க்+இ) கிளை = மரக்கிளை

இயல்பு புணர்ச்சியும் விகாரப் புணர்ச்சியும்

புணர்ச்சியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் அடையும் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் புணர்ச்சியை இருவகைப் படுத்தலாம். புணர்ச்சியின்போது மாற்றங்கள் எதுவுமின்றி இயல்பாகப் புணர்வது இயல்பு புணர்ச்சி எனப்படும்.

வாழை + மரம் = வாழைமரம்

செடி + கொடி = செடிகொடி

மண் + மலை = மண்மலை

புணர்ச்சியின்போது ஏதேனும் மாற்றம் நிகழ்ந்தால் அது விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். இந்த மாற்றம் மூன்று வகைப்படும். அவை:

தோன்றல், திரிதல் கெடுதல்.

நுழைவு + தேர்வு = நுழைவுத்தேர்வு
(தோன்றல்)

கல்லூரி + சாலை = கல்லூரிச்சாலை
(தோன்றல்)

பல் + பசை = பற்பசை (திரிதல்)

புறம் + நானாறு = புறநானாறு (கெடுதல்)

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

உடம்படுமெய்

உயிரை ஈறாக உடைய சொற்களின்முன் உயிரை முதலாக உடைய சொற்கள் வந்து சேரும்; அப்போது சொற்கள் சேராமல் தனித்து நிற்கும்; ஒன்று சேராத உயிரொலிகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு அங்கு ஒரு மெய் தோன்றும். இதனை உடம்படுமெய் என்று சொல்வர்.

நிலைமொழியின் ஈற்றில் 'இ, ஈ, ஐ' என்னும் உயிரெழுத்துகளை ஈறாக உடைய சொற்கள் நிற்கும். அவற்றின்முன், பன்னிரண்டு உயிர்களையும் முதலாவதாக உடைய சொற்கள் சேரும். அந்நிலையில் யகரம் உடம்படுமெய்யாக வரும்.

மணி + அழகு = மணி + ய் + அழகு = மணியழகு

தீ + எரி = தீ + ய் + எரி = தீயெரி

ஓடை + ஓரம் = ஓடை + ய் + ஓரம் = ஓடையோரம்

'இ, ஈ, ஐ' தவிர, பிற உயிரெழுத்துகள் நிலைமொழி ஈறாக வரும்போது அவற்றின்முன் வருமொழியில் பன்னிரண்டு உயிர்களும் வந்து புணர்கையில் வகர மெய் தோன்றும்.

பல + உயிர் = பல + வ் + உயிர் = பலவுயிர்

பா + இனம் = பா + வ் + இனம் = பாவினம்

நிலைமொழி ஈறாக ஏகாரம் வந்து, வருமொழியில் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளையும் உடைய சொற்கள் வந்து

இ ஈ ஐவழி யவ்வம் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வம் ஏமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென் றாகும்.
(நன்.162)

புணர்கையில் யகரமோ வகரமோ தோன்றும்.

சே + அடி = சே + ய் + அடி = சேயடி;

சே + வ் + அடி = சேவடி

தே + ஆரம் = தே + வ் + ஆரம் = தேவாரம்

இவனே + அவன் = இவனே + ய் + அவன் = இவனேயவன்

குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

வட்டு + ஆடினான் = வட்(ட்+உ) + ஆடினான் = வட்ட் + ஆடினான் = வட்டாடினான்

நிலைமொழியாக வரும் குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிரெழுத்துகள் வந்தால், நிலைமொழியிலுள்ள உகரம் கெடும். வருமொழியிலுள்ள உயிரெழுத்து நின்ற மெய்யுடன் இணையும்.

குற்றியலுகரத்தைப் போலவே சில முற்றியலுகரத்துக்கும் இவ்விரு விதிகளும் பொருந்தும்.

உறவு + அழகு = உற(வ்+உ) = உறவ் + அழகு = உறவழகு

இயல்பு

பொன் + வளை = பொன்வளை

விகாரம்

பூ + கூடை = பூக்கூடை
கல் + சிலை = கற்சிலை
கபிலர் + பரணர் = கபிலபரணர்

புணர்ச்சி

உடம்படுமெய்

மணி + அழகு = மணியழகு
குரு + அருள் = குருவருள்
தே + இலை = தேயிலை
தே + ஆரம் = தேவாரம்

குற்றியலுகரம்

எனது + உயிர் = எனதுயிர்
நாடு + யாது = நாடியாது
நல்லவு + ஒளி = நல்லவொளி

தெரிந்து தெளிவோம்

தனிக்குறில் அல்லாது, சொல்லுக்கு இறுதியில் வல்லின மெய்கள் ஏறிய உகரம் (கு, சு, டு, து, பு, று) தன் ஒரு மாத்திரை அளவிடிரந்து அரை மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் உகரம் குற்றியலுகரம் ஆகும். சொல்லின் இறுதியில் நிற்கும் உகரத்தின் முந்தைய எழுத்தைப் பொறுத்துக் குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

நாக்கு, வகுப்பு	வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
நெஞ்சு, இரும்பு	மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
மார்பு, அமிழ்து	இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
முதுகு, வரலாறு	உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
எஃகு, அஃது	ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
காது, பேசு	நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

மெய்ம்மயக்கம்

புணர்ச்சியில் இரு சொற்கள் இணையுமபோது வருமொழியில் க, ச, த, ப வந்தால் சில இடங்களில் மீண்டும் அதே எழுத்துத் தோன்றும். இதை 'வலி மிகுதல்' என்பர். இது போன்றே சில இடங்களில் மெல்லினமும் மிகுதல் உண்டு. குறிப்பாக, ங, ஞ, ட, ம என்ற நான்கு எழுத்துகளும் இவ்வாறு மிகும்.

- 'ய' கர ஈற்றுச் சொற்கள் முன் மெல்லினம் மிகும்.
எ.கா. மெய்+மயக்கம்=மெய்ம்மயக்கம்
மெய்+ஞானம்=மெய்ஞ்ஞானம்
செய்+நன்றி=செய்ந்நன்றி
- வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தில் ய, ர, ற முன்னர் மெல்லினம் மிகும்.
எ.கா. வேய்+குழல்=வேய்ங்குழல்
சூர்+சிறை=சூர்ஞ்சிறை
பாழ்+கிணறு=பாழ்ங்கிணறு
- 'புளி' என்னும் சுவைப் பெயர் முன்னர் வல்லெழுத்து மட்டுமன்றி மெல்லினமும் மிகும்.
எ.கா. புளி+கறி=புளிங்கறி
புளி+சோறு=புளிஞ்சோறு
- உயிரெழுத்தை இறுதியில் கொண்ட மரப் பெயர்களுக்கு முன்னர் மெல்லினம் மிகும்.
எ.கா. மா+பழம்=மாம்பழம்
விள+காய்=விளங்காய்
- 'பூ' என்னும் பெயர் முன்னர் வல்லினத்தோடு மெல்லினமும் மிகும்.
எ.கா. பூ+கொடி=பூங்கொடி
பூ+சோலை=பூஞ்சோலை
பூ+தொட்டி=பூந்தொட்டி

கற்பவை கற்றபின்...

- எழுத்துவகை அறிந்து பொருத்துக.
இயல் - உயிர் முதல் உயிரீறு
புதிது - உயிர் முதல் மெய்யீறு
ஆணி - மெய்ம்முதல் மெய்யீறு
வரம் - மெய்ம்முதல் உயிரீறு

கற்கண்டு

இயல்
எட்டு

பொருளிலக்கணம்

பொருளிலக்கணம் – தொல்காப்பியம்

எழுத்தும், சொல்லும் மொழியின் அமைப்பையும், பயன்பாட்டையும் கூறுகின்றன. பொருளிலக்கணம் தமிழர் வாழ்க்கையிலிருந்து பிறந்த இலக்கியத்தின் கொள்கைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

அகப்பொருள், புறப்பொருள் என்று பொருளிலக்கணம் இருவகைப்படும்.

தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் இடையில் உள்ள அன்பையும், வாழ்க்கை நிகழ்வுகளையும் கூறுவதே அகப்பொருள்.

அகம் சாராத அறம், பொருள், வீடு, கல்வி, வீரம், கொடை, புகழ் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறுவது புறப்பொருள்.

அகப்பொருள் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணம் அகத்திணை எனவும் புறப்பொருள் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணம் புறத்திணை எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன.

அகத்திணை

ஐவகை நிலங்களில் வாழும் மக்களின் அன்பு ஒழுக்கத்தை முதல், கரு, உரி என்னும் முப்பொருள் களின் வழி அகப்பொருள் இலக்கணமாகத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

தொல்காப்பியர் காட்டும் அகத்திணைகள் கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என ஏழுவகைப்படும்.

வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதற்கு அடிப்படையாய் அமைந்த நிலமும், பொழுதும் முதற்பொருள் ஆகும்.

அகப்பாட்டுக்கு உரிய மூன்று பொருள்களுள் முதன்மை வாய்ந்தது உரிப்பொருள் ஆகும். உரிப்பொருள் என்பது அந்தந்தத் திணைக்குரிய ஒழுக்கம். அந்த உரிப்பொருளை உணர்வதற்கு ஒரு பின்னணி தேவைப்படுகிறது. அந்த நிகழ்வு நடக்கிற இடமும் நேரமும் அந்தநிகழ்வை மேலும் சிறப்படையச் செய்கின்றன. இடமும் நேரமுமே நிலம், பொழுது என அழைக்கப்படுகின்ற முதற்பொருள்களாகும். இவ்விரண்டும் இன்றிச் செயல்கள் நடைபெறுவதில்லை.

ஐவகை நிலங்களும் திணைகளும்

மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி

தலைவனும், தலைவியும் உள்ளத்தால் இணைவதே குறிஞ்சித் திணை.

காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை

தலைவன் வருகைக்காகக் காத்திருத்தல் முல்லைத் திணை.

வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருதம்

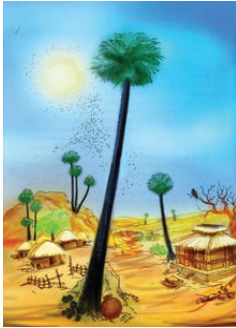
தலைவன் தலைவிக்கிடையே ஏற்படும் சிறுபிணக்காகிய ஊடல் மருதத்திணை.

கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல்

கடலுக்குச் சென்ற தலைவன் பொழுதோடு திரும்பாததற்குத் தலைவி வருந்தியிருத்தல் நெய்தல் திணை.

சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும் பாலை

தலைவன், தலைவியை விட்டுப் பிரிதல் பாலைத்திணை.

தெரிந்து தெளிவோம்

புறம் என்றால் வெளியே என்று பொருள்.

எ.கா புறநானூறு, புறநகர்

பக்கம் என்ற பொருளும் உண்டு.

எ.கா உட்புறம், வெளிப்புறம், வலப்புறம், மேற்புறம்.

புரம் என்பது நகரம் என்ற பொருளில் வரும்.

எ.கா காஞ்சிபுரம், விழுப்புரம்

பொழுது என்பது நிகழ்ச்சி நடைபெறும் காலம் ஆகும். காலத்தைத் தமிழர் இரண்டாகப் பிரிப்பர். அவை பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது எனப்படும்.

ஒரு கவிதை நிகழ்வை உருவாக்கப் பயன்படும் வாழ்வியல் சார்ந்த பின்னணிப் பொருள்கள் கருப்பொருள்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு திணைக்கும் இன்னினை கருப்பொருள்கள் அமையலாம் என்பதைத் தொல்காப்பியர் முதலான இலக்கண நூலார் கூறுகின்றனர். அவை தெய்வம், மக்கள், உணவு, விலங்குகள், மரம், பறவை, பண், பறை, தொழில், யாழ், ஊர், நீர், பூ என்பனவாகும். இவை அனைத்தும் திணைக்குத் திணை வேறுபடும்.

புறத்திணை

புறத்திணை என்பது பொது வாழ்க்கை. அகத்திணையை ஏழு பிரிவுகளில் கூறிய தொல்காப்பியர், புறத்திணையையும் ஏழு பிரிவுகளாகக் கூறுகிறார். அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் ஆகிய திணைகளாகும்.

தெரிந்து தெளிவோம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்னும் நூல் புறத்திணைகளைப் பன்னிரண்டாக வகைப்படுத்தியுள்ளது. அவை வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை. (திணையின் உட்கூறு துறை எனப்படும்.)

திணை	விளக்கம்	துறை எண்ணிக்கை
1	வெட்சி மன்னரின் ஆணைப்படி, வீரர்கள் பகை நாட்டுப் பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்தலும் கவர்ந்தவற்றை மீட்டலும்.	பதினான்கு துறைகளை உடையது.
2	வஞ்சி மண்ணாசைகொண்டு அரசன் போர்தொடுத்தலும் மண்ணாசையுடன் வரும் பகையரசனோடு எதிர்நின்று போரிடுதலும்.	பதினமூன்று துறைகளை உடையது.
3	உழிஞை பகை மன்னரின் கோட்டையை முற்றுகை இடுதலும் கோட்டையின் உள்ளிருக்கும் வேந்தன் காத்தலும்.	எட்டுத் துறைகளை உடையது.
4	தும்பை தனது வலிமையை நம்பி வந்த மன்னனை, எதிர்த்து வலிமையுடன் போரிடுதல்.	பன்னிரண்டு துறைகளை உடையது.
5	வாகை போர்வீரம் மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு ஒழுக்கங்களிலும் மற்றவரிலிருந்து மேம்பாடு மிக்கவராகத் தனித்து நின்றல்.	பதினெட்டுத் துறைகளை உடையது.
6	காஞ்சி நிலையாமையை உணர்த்துவது. சிறப்புடைய வீட்டின்பம் காரணமாக, பலவழிகளிலும் நிலையற்ற உலகில் பொருந்திய நல்ல நெறியினை மேற்கொள்ளுதல்.	இருபது துறைகளை உடையது.
7	பாடாண் ஒருவர் பெற்ற கல்வி, புகழ், ஈகை, போன்ற மேம்பாடுகளைப் போற்றிப் பாடுதல்.	பத்துத் துறைகளை உடையது.

கற்பவை கற்றபின்...

1. பாடலில் காணப்படும் நிலத்தையும், கருப்பொருள்களையும் எழுதுக.

நெறிமருப்பு எருமையின் ஒருத்தல் நீள்இனம்
செறிமருப்பு ஏற்றினம் சிலம்பப் பண் உறீஇப்
பொறிவரி வராலினம் இரியப் புக்குடன்
வெறிகமழ் கழனியுள் உழுநர் வெள்ளமே..

2. பத்தியில் இடம் பெற்ற நிலம், பொழுது, கருப்பொருள்களைப் பட்டியலிடுக.

கார்த்திகைத் திங்களில் உழவர் ஒருவர் மதுரையிலிருந்து கொடைக்கானலில் உள்ள முருகன் கோவிலுக்குக் காலை எட்டு மணிக்குச் சென்றார். கோவிலில் பால், தேன் போன்றவற்றால் திருமுழுக்குச் செய்யப்பட்டதைக் கண்டார்.

இயல் ஒன்பது

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பின் உறுப்புகள்

மரபுக் கவிதை இயற்றும் முறைகளைக் கூறும் இலக்கணமே யாப்பிலக்கணம். இது செய்யுள்கள் பற்றியும் அவற்றின் உறுப்புகள் பற்றியும் விரிவாகப் பேசுகிறது.

உறுப்பியலில் யாப்பின் ஆறு உறுப்புகளான எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை ஆகியவை விளக்கப்படுகின்றன.

எழுத்து

யாப்பிலக்கண அடிப்படையில் எழுத்துகள் குறில், நெடில், ஒற்று என மூவகைப்படும். எழுத்துகளால் ஆனது 'அசை' எனப்படும்.

அசை

ஓரேழுத்தோ, இரண்டெழுத்தோ நிற்பது அசை ஆகும். இது நேரசை, நிரையசை என இருவகைப்படும். அசைப் பிரிப்பில் ஒற்றெழுத்தைக் கணக்கிடுவதில்லை.

நேரசை	
தனிக்குறில்	ப
தனிக்குறில் ஒற்று	பல்
தனிநெடில்	பா
தனிநெடில் ஒற்று	பால்

நிரையசை	
இருகுறில்	அணி
இருகுறில் ஒற்று	அணில்
குறில்நெடில்	விழா
குறில்நெடில் ஒற்று	விழார்

சீர்

ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அசைகளின் கூட்டம் சீர் ஆகும். இதுவே பாடலில் ஓசைக்கு அடிப்படையாய் அமையும். ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் எனச் சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

நேர் என்பதோடு உகரம் சேர்ந்து முடிவது உண்டு. அதனை நேர்பு என்னும் அசையாகக் கொள்வர். நிரை என்னும் அசையோடு உகரம் சேர்ந்து முடியும் அசைகள் நிரைபு என்று கூறப்படும். இவை வெண்பாவின் இறுதியாய் மட்டுமே அசையாகக் கொள்ளப்படும்.

ஈரசைச் சீர்களுக்கு, 'இயற்சீர்', 'ஆசிரிய உரிச்சீர்' என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

ஓரசைச் சீர்

அசை	வாய்பாடு
நேர்	நாள்
நிரை	மலர்
நேர்பு	காசு
நிரைபு	பிறப்பு

ஈரசைச் சீர்

அசை	வாய்பாடு	
நேர் நேர்	தேமா	மாச்சீர்
நிரை நேர்	புளிமா	
நிரை நிரை	கருவிளம்	விளச்சீர்
நேர் நிரை	கூவிளம்	

மூவசைச் சீர்

காய்ச்சீர்		கனிச்சீர்	
அசை	வாய்பாடு	அசை	வாய்பாடு
நேர் நேர் நேர்	தேமாங்காய்	நேர் நேர் நிரை	தேமாங்கனி
நிரை நேர் நேர்	புளிமாங்காய்	நிரைநேர்நிரை	புளிமாங்கனி
நிரை நிரை நேர்	கருவிளங்காய்	நிரை நிரை நிரை	கருவிளங்கனி
நேர் நிரை நேர்	கூவிளங்காய்	நேர் நிரை நிரை	கூவிளங்கனி

காய்ச்சீர்களை "வெண்சீர்கள்" என்று அழைக்கிறோம்.

மூவசைச் சீர்களை அடுத்து நேரசையோ அல்லது நிரையசையோ சேர்கின்ற பொழுது நாலசைச்சீர் தோன்றும்.

அலகிட்டு வாய்பாடு கூறுதல்

நாம் எளிய முறையில் திருக்குறளை இங்கு அலகிடலாம்.

ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் ஓரசைச் சீர்களில் முடியும்.

வெண்பாவில் இயற்சீரும், வெண்சீரும் மட்டுமே வரும்; பிற சீர்கள் வாரா. தளைகளில் இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் மட்டுமே வரும்; பிற தளைகள் வாரா.

இப்போது அலகிடலாம்.

பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின் அறம்நாணத் தக்க துடைத்து.

வரிசை	சீர்	அசை	வாய்பாடு
1	பிறர்/நா/ணத்/	நிரை நேர் நேர்	புளிமாங்காய்
2	தக்/கது/	நேர் நிரை	கூவிளம்
3	தான்/நா/ணா/	நேர் நேர் நேர்	தேமாங்காய்
4	னா/யின்/	நேர் நேர்	தேமா
5	அறம்/நா/ணத்/	நிரை நேர் நேர்	புளிமாங்காய்
6	தக்/க/	நேர் நேர்	தேமா
7	துடைத்து	நிரைபு	பிறப்பு

பாட நூலில் வந்துள்ள பிற குறட்பாக்களுக்கும் அலகிடல் பயிற்சி மேற்கொள்க.

தளை

பாடலில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், அதனையடுத்து வரும் சீரின் முதல் அசையும் பொருந்துதல் 'தளை' எனப்படும். இது ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வரும். அது ஏழு வகைப்படும்.

1. நேரொன்றாசிரியத்தளை - மா முன் நேர்
2. நிரையொன்றாசிரியத்தளை - விளம் முன் நிரை

3. இயற்சீர் வெண்டளை - மா முன் நிரை, விளம் முன் நேர்
4. வெண்சீர் வெண்டளை - காய் முன் நேர்
5. கலித்தளை - காய் முன் நிரை
6. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை - கனி முன் நிரை
7. ஒன்றா வஞ்சித்தளை - கனி முன் நேர்

அடி

இரண்டும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சீர்களும் தொடர்ந்து வருவது 'அடி' எனப்படும். அவை **ஐந்து** வகைப்படும்.

இரண்டு சீர்களைக் கொண்டது **குறளடி**; மூன்று சீர்களைக் கொண்டது **சிந்தடி**; நான்கு சீர்களைக் கொண்டது **அளவடி**; ஐந்து சீர்களைக் கொண்டது **நெடிலடி**; ஆறு சீர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்டது **கழிநெடிலடி**.

தொடை

தொடை - தொடுத்தல். பாடலின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது 'தொடை' ஆகும். தொடை என்னும் செய்யுள் உறுப்பு, பாடலில் உள்ள அடிகள் தோறும் அல்லது சீர்கள்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலான ஓசை பொருந்தி வருமாறு பாடலை இயற்றுதல் பற்றி அமைகிறது.

மோனை, எதுகை, இயைபு, அளபெடை, முரண், இரட்டை, அந்தாதி, செந்தொடை என்று எட்டு வகைகளாகத் தொடை அமைகிறது.

மோனைத் தொடை: ஒரு பாடலில் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ முதலெழுத்து ஒன்றி அமைவது. (எ.கா.)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்.

எதுகைத் தொடை: அடிகளிலோ, சீர்களிலோ முதல் எழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றியமைவது. (எ.கா.)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து அறனல்ல செய்யாமை நன்று.

இயைபுத் தொடை: அடிகள் தோறும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, அடியோ ஒன்றியமைவது. (எ.கா.)

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம் மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சம்

கற்பவை கற்றபின்...

1. உமக்குப் பிடித்த திருக்குறளை அலகிட்டு அதன் வாய்பாடு காண்க.
2. பாடல்களில் பயின்றுவரும் தொடைநயங்களை எடுத்து எழுதுக.

கொண்டல் கோபுரம் அண்டையில் கூடும்
கொடிகள் வானம் படிதர மூடும்
கண்ட பேரண்டம் தண்டலை நாடும்
கனக முன்றில் அனம் விளையாடும்

விண்ட பூமது வண்டலிட்டு ஓடும்
வெயில் வெய்யோன் பொன்னையில் வழி தேடும்
அண்டர் நாயகர் செண்டலங் காரர்
அழகர் முக்கூடல் ஊர் எங்கள் ஊரே

வினாக்கள்

1. உங்கள் வீட்டில் உள்ளவர்களின் பெயர்களை நேர் - நிரை அசைகளாகப் பிரித்துப் பார்க்க.
2. மூவசைச் சீரில் அமைந்த பெயர்கள் நான்கைக் குறிப்பிடுக.
3. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள் தம்மம் வினையான் வரும்.
இக்குறட்பாவில் பயின்றுவரும் மோனை, எதுகைகளைக் கண்டறிக.
4. தளையின் வகைகளை எழுதுக.

கற்கண்டு

இயல்
பத்து

அணிகள்

அணி – அழகு

செய்யுளின் கருத்தை அழகுபடுத்துவது அணி எனப்படும்; சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்;

உவமைஅணி

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

மலர்ப்பாதம் – மலர் போன்ற பாதம்

இத்தொடரில் பாதத்துக்கு மலர் உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.

பாதம் – உவமேயம்

மலர் – உவமை

போன்ற – உவம உருபு

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

இதில் உவமையணி அமைந்துள்ளது.

உருவக அணி

கவிஞன், தான் ஒரு பொருளைச் சிறப்பிக்க எண்ணி, அதற்கு உவமையாகும் வேறொரு பொருளோடு ஒன்றுபடுத்திக் கூறுவான். உவமையின் தன்மையைப் பொருள்மேல் ஏற்றிக்கூறும் இத்தன்மையே 'உருவகம்' எனக் கூறப்படும். உவமை, உவமேயம் என்னும் இரண்டும் ஒன்றே என்று தோன்றக் கூறுவது உருவக அணி ஆகும்.

(எ.கா.)

இன்சொல் விளைநிலமா ஈதலே வித்தாக
வன்சொற் களைகட்டு வாய்மை எருவட்டி
அன்புநீர் பாய்ச்சி அறக்கதிர் ஈன்றதோர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய்.

இப்பாடலில், இன்சொல் – நிலமாகவும், வன்சொல் – களையாகவும், வாய்மை – எருவாகவும், அன்பு – நீராகவும், அறம் – கதிராகவும் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பின்வருநிலை அணிகள்

ஒரு செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல்லோ பொருளோ மீண்டும் பல இடத்தும் வருதலே 'பின்வருநிலை' அணியாகும். இது மூன்று வகைப்படும்.

சொற்பின்வருநிலையணி

முன் வந்த சொல்லே பின்னும் பலவிடத்தும் வந்து வேறு பொருள் உணர்த்துவது சொற் பின்வருநிலை அணியாகும். (எ.கா.)

துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய் தூஉம் மழை.

இக்குறளில் 'துப்பு' என்ற சொல் மீண்டும் மீண்டும் வந்து வேறு வேறு பொருள்களைத் தருகிறது.

துப்பார்க்கு – உண்பவர்க்கு; துப்பு – நல்ல, நன்மை; துப்பு – உணவு என்று பல பொருள்களில் வருவதைக் காணலாம்.

பொருள் பின்வருநிலையணி

செய்யுளில் முன்வந்த பொருளே பின்னர் பல இடங்களிலும் வருவது பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும். (எ.கா.)

அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா

நெகிழ்ந்தன நேர்முகை முல்லை – மகிழ்ந்திதழ்

விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை

கொண்டன காந்தள் குலை.

இச்செய்யுளில் அவிழ்ந்தன, அலர்ந்தன, நெகிழ்ந்தன, விண்டன, விரிந்தன, கொண்டன

ஆகிய சொற்கள் மலர்ந்தன என்ற ஒரு பொருளையே தந்தன.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை.

இக்குறட்பாவில் செல்வம், மாடு ஆகிய இரு சொற்களுமே செல்வத்தையே குறிக்கின்றன.

சொற்பொருள்பின்வருநிலையணி

முன்னர் வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர் பல இடங்களிலும் வருவது சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி ஆகும். (எ.கா.)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

வஞ்சப்புக்மச்சியணி

வஞ்சப்புக்மச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும். (எ.கா.)

தேவரணையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்.

கயவர்கள் தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள் என்று புகழப்படுவது போலத் தோன்றினாலும், கயவர்கள் இழிந்த செயல்களையே செய்வர் என்னும் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. எனவே, இது புகழ்வது போலப் பழிப்பது ஆகும். (எ.கா.)

பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,

ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன்;

மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்: புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைம்மாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மாரியும்தான் கைம்மாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாரிக்கு நிகராகக் கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது.

கற்பவை கற்றபின்...

1. கீழ்க்காணும் குறட்பாக்களில் அமைந்த அணி வகையைக் கண்டறிக.
 - அ) ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார்.
 - ஆ) பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து.
 - இ) தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.
2. உவமையணி அமைந்த பாடல் அடிகளை எழுதுக.
3. கீழ்க்காணும் புதுக்கவிதையில் அமைந்த அணியினை எழுதுக.

விருட்சங்கள்

மண்ணரசி மடக்காமலேயே
பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்
பச்சைக் குடைகள்.

வ்யாதுத்தமிழ்

**பத்தாம் வகுப்பு
இலக்கணம்**

மொழி

க

எழுத்து, சொல்

மொழியைத் தெளிவுறப் பேசவும் எழுதவும் உதவுவது இலக்கணம்.
மொழியின் சிறப்புகளை அறியவும் இலக்கணம் துணை செய்யும்.

எழுத்து

உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஒளகாரக்குறுக்கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம் ஆகிய பத்தும் சார்பெழுத்துகள் ஆகும். அவற்றுள் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை ஆகிய இரண்டு அளபெடைகள் குறித்து இங்குக் காண்போம்.

அளபெடுத்தல் - நீண்டு ஒலித்தல்.

பேச்சு வழக்கில் சொற்களை நீட்டி ஒலித்துப் பேசுவோம். அவ்வாறு பேசும்போது உணர்வுக்கும் இனிய ஓசைக்கும் அளபெடுத்தல் பயன்படுகிறது.

எ. கா. அம்மாஅ, தம்பீஇ

1. உயிரளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையும்போது, அதனை நிறைவுசெய்ய, மொழிக்கு முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் நிற்கிற உயிர் நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் தத்தம் அளவில் நீண்டு ஒலிக்கும். அதைக் குறிக்க நெட்டெழுத்துகளின் இனமான குற்றெழுத்துகள் அவற்றின் பின்னால் வரும். இவ்வாறு வருவது **உயிரளபெடை** எனப்படும்.

உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும்.

அ) செய்யுளியை அளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையும்போது அதனை நிறைவு செய்ய, நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்தலைச் செய்யுளியை அளபெடை என்போம். இதனை **இசைநிறை அளபெடை** என்றும் கூறுவர்.

ஓஓதல் வேண்டும் - மொழி முதல்

உறாஅர்க்கு உறுநோய் - மொழியிடை

நல்ல படாஅ பறை - மொழியிறுதி

ஆ) இன்னிசை அளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையாத இடத்திலும் இனிய ஓசைக்காக அளபெடுப்பது **இன்னிசை அளபெடை** ஆகும்.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்
மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

இ) சொல்லிசை அளபெடை

செய்யுளில் ஒரு பெயர்ச்சொல் எச்சச் சொல்லாகத் திரிந்து அளபெடுப்பது **சொல்லிசை அளபெடை** ஆகும்.

உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ இன்னும் உள்ளேன்.

நசை - விருப்பம்; விரும்பி என்னும் பொருள் தருவதற்காக **நசைஇ** என அளபெடுத்தது. பெயர்ச்சொல், வினை அடையாக மாறியது.

2. ஒற்றளபெடை

செய்யுளில் ஓசை குறையும்போது அதனை நிறைவுசெய்ய மெய்யெழுத்துகளான ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள் ஆகிய பத்தும், ஃ என்னும் ஆய்த எழுத்தும் அளபெடுப்பது **ஒற்றளபெடை** ஆகும்.

எஃஃ கிலங்கிய கையராய் இன்னுயிர்

வெஃஃ குவார்க்கில்லை வீடு.

சொல்

'பூ மலர்ந்தது.'

'மாடு புல் தின்றது.'

ஓர் எழுத்து தனித்தோ, பல எழுத்துகள் சேர்ந்தோ பொருள் தரும் வகையில் அமைவது சொல் ஆகும். அது,

- அ) இரு திணைகளையும் ஐந்து பால்களையும் குறிக்கும்.
- ஆ) மூவகை இடங்களிலும் வரும்.
- இ) உலக வழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் வரும்.
- ஈ) வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் விளங்கும்.

மூவகை மொழி

தனி மொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மொழி மூன்று வகையாக அமையும்.

ஒருமொழி ஒருபொருளானவாம் தொடர்மொழி பலபொருளானபொது இருமையும் ஏற்பன. (நன்னூல் - 260)

தனிமொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று பொருள் தருமாயின் அது தனிமொழி எனப்படும்.

- எ. கா. கண், படி - பகாப்பதம்
கண்ணன், படித்தான் - பகுபதம்

தொடர்மொழி

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தனிமொழிகள் தொடர்ந்து வந்து பொருள் தருவது தொடர்மொழி ஆகும்.

- எ. கா. கண்ணன் வந்தான்.
மலர் வீட்டுக்குச் சென்றாள்.

பொதுமொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று ஒரு பொருளையும் அச்சொல்லே பிரிந்து நின்று வேறு பொருளையும் தந்து தனிமொழிக்கும்

தொடர்மொழிக்கும் பொதுவாய் அமைவது பொதுமொழி எனப்படும்.

எ. கா.

எட்டு - எட்டு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும்.

வேங்கை - வேங்கை என்னும் மரத்தைக் குறிக்கும்.

இவையே எள் + து எனவும் வேம் + கை எனவும் தொடர்மொழிகளாகப் பிரிந்து நின்று எள்ளை உண், வேகின்ற கை எனவும் பொருள் தரும். இவை இருபொருள்களுக்கும் பொதுவாய் அமைவதால் பொதுமொழியாகவும் இருக்கிறது.

தொழிற்பெயர்

ஒரு வினை அல்லது செயலைக் குறிக்கும் பெயரானது எண் இடம் காலம் பால் ஆகியவற்றைக் குறிப்பாகவோ வெளிப்படையாகவோ உணர்த்தாமல் வருவது தொழிற்பெயர் எனப்படும்.

- எ. கா. ஈதல், நடத்தல்

விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்கள்

வினையடியுடன் விகுதி சேர்வதால் உருவாகும் தொழிற்பெயர் விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர் ஆகும்.

வினையடி	விகுதி	தொழிற்பெயர்
நட	தல்	நடத்தல்
வாழ்	கை	வாழ்க்கை
ஆள்	அல்	ஆளல்

ஒரே வினையடி பல விகுதிகளையும் ஏற்கும்.

- எ. கா. நட என்பது வினையடி
நடை, நடத்தை, நடத்தல்

எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்

எதிர்மறைப் பொருளில் வருவது எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் ஆகும்.

- எ. கா. நடவாமை, கொல்லாமை

முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

விகுதி பெறாமல் வினைப் பகுதியே தொழிற்பெயராதல் முதனிலைத் தொழிற்பெயராகும்.

எ. கா. தட்டு, உரை, அடி

இச் சொற்கள் முறையே தட்டுதல், உரைத்தல், அடித்தல் என்று பொருள் படும் போது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களாகின்றன.

முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்

இவை விகுதி பெறாமல் முதனிலை திரிந்து வரும் தொழிற்பெயர்களாகும்.

எ. கா.

தொழிற்பெயர்	முதனிலைத் தொழிற்பெயர்	முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்
கெடுதல்	கெடு	கேடு
சுடுதல்	சுடு	சூடு

வினையாலணையும் பெயர்

ஒரு வினைமுற்று பெயரின் தன்மையை அடைந்து வேற்றுமை உருபு ஏற்றும் ஏற்காமலும் வேறொரு பயனிலையைக் கொண்டு முடிவது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். அது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மூன்று காலங்களிலும் வரும்.

எ. கா. வந்தவர் அவர்தான்.
பொறுத்தார் பூமியாள்வார்.

தொழிற்பெயர்க்கும் வினையாலணையும் பெயர்க்கும் உள்ள வேறுபாடு

தொழிற்பெயர்	வினையாலணையும் பெயர்
வினை, பெயர்த் தன்மையாகி வினையையே உணர்த்தி நிற்கும்	தொழிலைச் செய்யும் கருத்தாவைக் குறிக்கும்
காலம் காட்டாது	காலம் காட்டும்
படர்க்கைக்கே உரியது	மூவிடத்திற்கும் உரியது
எ. கா. பாடுதல், படித்தல்	எ. கா. பாடியவள், படித்தவர்

கற்பவை கற்றபின்...

1. தேன், நூல், பை, மலர், வா - இத் தனிமொழிகளுடன் சொற்களைச் சேர்த்துத் தொடர்மொழிகளாக்குக.
2. வினை அடியை விகுதிகளுடன் இணைத்துத் தொழிற்பெயர்களை உருவாக்குக.
காண், சிரி, படி, தடு
எ.கா. காட்சி, காணுதல், காணல், காணாமை
3. தனிமொழி, தொடர்மொழி ஆகியவற்றைக் கொண்டு உரையாடலைத் தொடர்க.
அண்ணன் : எங்கே செல்கிறாய்? (தொடர்மொழி)
தம்பி : _____ (தனிமொழி)
அண்ணன் : _____ வாங்குகிறாய்? (தொடர்மொழி)
தம்பி : _____ (தொடர்மொழி)
அண்ணன் : _____ (தனிமொழி)
தம்பி : _____ (தொடர்மொழி)
அண்ணன் :
தம்பி :
4. மலை என்னை அடிக்கடி அழைக்கும். மலைமீது ஏறுவேன் ; ஓரிடத்தில் அமர்வேன்; மேலும் கீழும் பார்ப்பேன்; சுற்றுமுற்றும் பார்ப்பேன். மனம் அமைதி எய்தும்.
இத்தொடர்களில் உள்ள வினைமுற்றுகளைத் தனியே எடுத்தெழுதித் தொழிற்பெயர்களாக மாற்றுக.
5. கட்டு, சொட்டு, வழிபாடு, கேடு, கோறல் - இத்தொழிற்பெயர்களை வகைப்படுத்துக.

இயற்கை

உ

தொகைநிலைத் தொடர்கள்

சொற்றொடர்

சொற்கள் பல தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவது "சொற்றொடர்" அல்லது "தொடர்" எனப்படும்.

எ.கா. நீர் பருகினான், வெண்சங்கு ஊதினான்.

தொகைநிலைத் தொடர்

பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல்லும் பெயர்ச்சொல்லும் சேரும் தொடரின் இடையில், வேற்றுமை உருபுகளோ, வினை, பண்பு முதலியவற்றின் உருபுகளோ தொக்கி (மறைந்து) இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் ஒரு சொல் போல் நிற்குமானால் அதனைத் தொகைநிலைத்தொடர் என்று கூறுவர்.

எ.கா. கரும்பு தின்றான்.

மேற்காண்ட தொடர் கரும்பைத் தின்றான் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. இத்தொடரில் உள்ள இரண்டு சொற்களுக்கு நடுவில் ஐ என்னும் உருபு மறைந்து நின்று, அப்பொருளைத் தருகிறது. எனவே, இது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

தொகைநிலைத் தொடர் ஆறு வகைப்படும். அவை வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என்பன ஆகும்.

வேற்றுமைத்தொகை

எ.கா. மதுரை சென்றார்

இத்தொடர் மதுரைக்குச் சென்றார் என விரிந்து நின்று பொருள் தருகிறது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரு சொற்களுக்கு

இடையில் "கு" என்னும் வேற்றுமை உருபு இல்லை. அது தொக்கி நின்று பொருளை உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு ஒரு தொடரில் வேற்றுமை உருபுகள் (ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்) ஆகியவற்றுள் ஒன்று மறைந்து வந்து பொருள் உணர்த்துவது வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும்.

உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை

எ.கா. தேர்ப்பாகன்

இத்தொடர் "தேரை ஓட்டும் பாகன்" என விரிந்து பொருளை உணர்த்துகிறது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள தேர், பாகன் என்னும் சொற்களுக்கிடையில் "ஐ" என்னும் வேற்றுமை உருபும் "ஓட்டும்" என்னும் பொருளை விளக்கும் பயனும் மறைந்து வந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒரு தொடரில் வேற்றுமை உருபும் அதன் பொருளை விளக்கும் பயனும் சேர்ந்து மறைந்து வருவது உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை எனப்படும். இதுவும் வேற்றுமைத் தொகையே ஆகும்.

தமிழ்த்தொண்டு (தமிழுக்குச் செய்யும் தொண்டு) நான்காம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை.

வினைத்தொகை

காலம் காட்டும் இடைநிலையும் பெயரெச்ச விகுதியும் மறைந்து நிற்க, வினைப் பகுதியைத் தொடர்ந்து ஒரு பெயர் வந்து ஒரு சொல்லைப் போல் நடப்பது "வினைத்தொகை" எனப்படும். காலம் கரந்த பெயரெச்சமே வினைத்தொகையாகும்.

எ.கா. வீசுதென்றல், கொல்களிறு

வீசு, கொல் என்பவை வினைப்பகுதிகள். இவை முறையே தென்றல், புனல் என்னும் பெயர்ச்சொற்களோடு சேர்ந்து காலத்தை வெளிப்படுத்தாத பெயரெச்சங்களாயின. மேலும் இவை வீசிய காற்று, வீசுகின்ற காற்று, வீசும் காற்று எனவும் கொன்ற களிறு, கொல்கின்ற களிறு, கொல்லும் களிறு எனவும் முக்காலத்திற்கும் பொருந்தும்படி விரிந்து பொருள் தருகின்றன. காலம்காட்டும் இடைநிலைகள் இப்பெயரெச்சங்களில் தொக்கி இருக்கின்றன.

வினைப்பகுதியும் அடுத்துப் பெயர்ச்சொல்லும் அமைந்த சொற்றொடர்களிலேயே வினைத்தொகை அமையும்.

பண்புத்தொகை

நிறம், வடிவம், சுவை, அளவு முதலானவற்றை உணர்த்தும் பண்புப்பெயருக்கும் அது தழுவிநிற்கும் பெயர்ச்சொல்லுக்கும் இடையில் "மை" என்னும் பண்பு விசுவியும் ஆகிய, ஆன என்னும் பண்பு உருபுகளும் மறைந்து வருவது பண்புத்தொகை எனப்படும்.

செங்காந்தள் - செம்மையாகிய காந்தள், வட்டத்தொட்டி - வட்டமான தொட்டி, இன்மொழி - இனிமையானமொழி,

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

சிறப்புப்பெயர் முன்னும் பொதுப்பெயர் பின்னும் நின்று இடையில் 'ஆகிய' என்னும் பண்பு உருபு தொக்கி வருவது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகும்.

எ.கா. மார்கழித் திங்கள், சாரைப்பாம்பு.

திங்கள், பாம்பு ஆகிய பொதுப் பெயர்களுக்குமுன் மார்கழி, சாரை எனும் சிறப்புப் பெயர்கள் வந்து மார்கழி ஆகிய திங்கள் என்றும் சாரை ஆகிய பாம்பு என்றும் இருபெயரொட்டாக வந்துள்ளன.

உவமைத்தொகை

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் (உவமேயம்) இடையில் உவமஉருபு மறைந்து வருவது உவமைத்தொகை எனப்படும்.

எ.கா. மலர்க்கை (மலர் போன்ற கை)

மலர் - உவமை, கை - உவமேயம் (பொருள்) இடையே 'போன்ற' என்னும் உவம உருபு மறைந்து வந்துள்ளது.

உம்மைத்தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் 'உம்' என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து வருவது உம்மைத்தொகையாகும். உம்மைத்தொகை எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நான்கு அளவுப் பெயர்களைத் தொடர்ந்து வரும்.

எ.கா. அண்ணன் தம்பி, தாய்சேய்

அண்ணனும் தம்பியும், தாயும் சேயும் என விரிந்து பொருளை உணர்த்துகின்றன.

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை ஆகிய தொகைநிலைத் தொடர்கள் அவை அல்லாத வேறு சொற்கள் மறைந்து நின்று பொருள் தருவது அன்மொழித் தொகை ஆகும்.

எ.கா. சிவப்புச் சட்டை பேசினார் முறுக்கு மீசை வந்தார்

இவற்றில் சிவப்புச் சட்டை அணிந்தவர் பேசினார், முறுக்கு மீசையை உடையவர் வந்தார் எனத் தொகைநிலைத்தொடர் அல்லாத வேறு சொற்கள் மறைந்து நின்று பொருள் தருகின்றன.

பண்பாடு

15

தொகாநிலைத் தொடர்கள்

தொகாநிலைத்தொடர்

ஒரு தொடர் மொழியில் இருசொற்கள் இருந்து அவற்றின் இடையில் சொல்லோ உருபோ இல்லாமல் அப்படியே, பொருளை உணர்த்துவது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

எ.கா காற்று வீசியது
குயில் கூவியது

முதல் தொடரில் "காற்று" என்னும் எழுவாயும் "வீசியது" என்னும் பயனிலையும் தொடர்ந்து நின்று வேறுசொல் வேண்டாது பொருளை உணர்த்துகின்றது.

அதேபோன்று இரண்டாவது தொடரிலும் எழுவாயும் பயனிலையும் தொடர்ந்து நின்று குயில் கூவியது என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.

தொகாநிலைத் தொடரின் ஒன்பது வகைகள்

1. எழுவாய்த்தொடர்

எழுவாயுடன் பெயர், வினை, வினா ஆகிய பயனிலைகள் தொடர்வது எழுவாய்த்தொடர் ஆகும்.

இனியன் கவிஞர் - பெயர்
காவிரி பாய்ந்தது - வினை
பேருந்து வருமா? - வினா

மேற்கண்ட மூன்று தொடர்களிலும் பெயர், வினை, வினா ஆகியவற்றுக்கான பயனிலைகள் வந்து எழுவாய்த்தொடர்கள் அமைந்துள்ளன.

2. விளித்தொடர்

விளியுடன் வினை தொடர்வது விளித்தொடர் ஆகும்.

நண்பா எழுது! - "நண்பா" என்னும் விளிப்பெயர் "எழுது" என்னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந்துள்ளது.

3. வினைமுற்றுத்தொடர்

வினைமுற்றுடன் ஒரு பெயர் தொடர்வது வினைமுற்றுத்தொடர் ஆகும்.

பாடினாள் கண்ணகி

"பாடினாள்" என்னும் வினைமுற்று முதலில் நின்று ஒரு பெயரைக்கொண்டு முடிந்துள்ளது.

4. பெயரெச்சத்தொடர்

முற்றுப் பெறாத வினை, பெயர்ச்சொல்லைத் தொடர்வது பெயரெச்சத்தொடர் எனப்படும்.

கேட்ட பாடல் - "கேட்ட" என்னும் எச்சவினை "பாடல்" என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்துள்ளது.

5. வினையெச்சத்தொடர்

முற்றுப் பெறாத வினை, வினைச்சொல்லைத் தொடர்வது வினையெச்சத்தொடர் ஆகும்.

பாடி மகிழ்ந்தனர் - "பாடி" என்னும் எச்சவினை "மகிழ்ந்தனர்" என்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்துள்ளது.

6. வேற்றுமைத்தொடர்

வேற்றுமை உருபுகள் வெளிப்பட அமையும் தொடர்கள் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்கள் ஆகும்.

கட்டுரையைப் படித்தாள்.

இத்தொடரில் ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்படையாக வந்து பொருளை உணர்த்துகிறது.

அன்பால் கட்டினார் - (ஆல்) மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்

அறிஞருக்குப் பொன்னாடை - (கு) நான்காம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்

7. இடைச்சொல் தொடர்

இடைச்சொல்லுடன் பெயரோ, வினையோ தொடர்வது இடைச்சொல் தொடர் ஆகும்.

மற்றொன்று - மற்று + ஒன்று. "மற்று" என்னும் இடைச்சொல்லை அடுத்து "ஒன்று" என்னும் சொல் நின்று பொருள் தருகிறது.

8. உரிச்சொல் தொடர்

உரிச்சொல்லுடன் பெயரோ, வினையோ தொடர்வது உரிச்சொல் தொடர் ஆகும்.

சாலச் சிறந்தது - "சால" என்பது உரிச்சொல். அதனைத்தொடர்ந்து "சிறந்தது" என்ற சொல்நின்று மிகச் சிறந்தது என்ற பொருளைத் தருகிறது.

9. அடுக்குத் தொடர்

ஒரு சொல் இரண்டு மூன்று முறை அடுக்கித் தொடர்வது அடுக்குத் தொடர் ஆகும்.

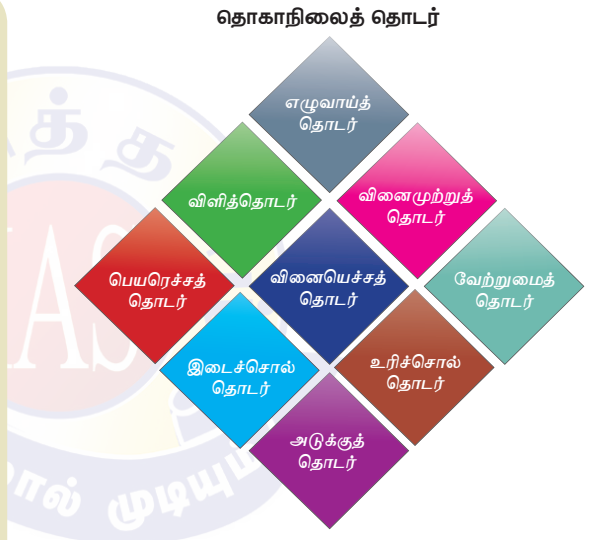
வருக! வருக! வருக! - ஒரே சொல் உவகையின் காரணமாக மீண்டும் மீண்டும் அடுக்கி வந்துள்ளது.

தெரியுமா?

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட வினையெச்சங்கள் சேர்ந்து பெயரைக்கொண்டு முடியும் கூட்டுநிலைப் பெயரெச்சங்களை இக்காலத்தில் பெருமளவில் பயன்படுத்துகிறோம். வேண்டிய, கூடிய, தக்க, வல்ல முதலான பெயரெச்சங்களை, செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்துடன் சேர்ப்பதன் மூலம் **கூட்டுநிலைப் பெயரெச்சங்கள்** உருவாகின்றன.

எ.கா.
கேட்க வேண்டிய பாடல், சொல்லத் தக்க செய்தி

கற்பவை கற்றபின்...

1. இன்று நீங்கள் படித்த செய்தித்தாள்களில் உள்ள தொகாநிலைத் தொடர்களைத் தொகுத்து வருக.
2. கீழ்க்காணும் பத்தியில் உள்ள தொடர் வகைகளை எடுத்து எழுதுக.
மாடியிலிருந்து **இறங்கினார் முகமது. அவர் பாடகர். பாடல்களைப் பாடுவதும் கேட்பதும் அவருக்குப் பொழுதுபோக்கு. அவரது அறையில் கேட்ட பாடல்களையும் கேட்காத பாடல்களையும் கொண்ட குறுந்தகடுகளை அடுக்கு அடுக்காக வைத்திருப்பார்.**
3. வண்ணச் சொற்களின் தொடர்வகைகளை எழுதுக.
 - பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்
 - வந்தார் அண்ணன்
 - வடித்த கஞ்சியில் சீலையை அலசினேன்
 - அரிய கவிதைகளின் தொகுப்பு இது
 - மேடையில் நன்றாகப் பேசினான்

தொழில்நுட்பம்

ச

இலக்கணம் – பொது

இருதிணை

ஆற்றிவுடைய மக்களை உயர்திணை என்றும் மற்ற உயிரினங்களையும் உயிரற்ற பொருள்களையும் அஃறிணை (அல்திணை) என்றும் வழங்குவர்.

ஐம்பால்

பால் என்பது திணையின் உட்பிரிவு ஆகும் (பால்-பகுப்பு, பிரிவு). இஃது ஐந்து வகைப்படும்.

உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அஃறிணை ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என இரு பிரிவுகளை உடையது.

அஃறிணைக்குரிய பால் பகுப்புகள்

அஃறிணையில் ஒன்றனைக் குறிப்பது ஒன்றன்பால் ஆகும்.

எ.கா. யானை, புறா, மலை

அஃறிணையில் பலவற்றைக் குறிப்பது பலவின்பால் ஆகும்.

எ.கா. பசுக்கள், மலைகள்

மூவிடம்:

உயர்திணைக்குரிய பால் பகுப்புகள்

வீரன், அண்ணன், மருதன் – ஆண்பால்
மகள், அரசி, தலைவி – பெண்பால்
மக்கள், பெண்கள், ஆடவர் – பலர்பால்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என இடம் மூன்று வகைப்படும்.

இடம்	பெயர் / வினை	எடுத்துக்காட்டு
தன்மை	தன்மைப் பெயர்கள்	நான், யான், நாம், யாம் ...
	தன்மை வினைகள்	வந்தேன், வந்தோம்
முன்னிலை	முன்னிலைப் பெயர்கள்	நீ, நீர், நீவிர், நீங்கள்
	முன்னிலை வினைகள்	நடந்தாய், வந்தீர், சென்றீர்கள் ...
படர்க்கை	படர்க்கைப் பெயர்கள்	அவன், அவள், அவர், அது, அவை ...
	படர்க்கை வினைகள்	வந்தான், சென்றாள், படித்தனர், பேசினார்கள் பறந்தது, பறந்தன ...

வழு - வழாநிலை - வழுவமைதி

இலக்கண முறையுடன் பிழையின்றிப் பேசுவதும் எழுதுவதும் வழாநிலை எனப்படும்.

இலக்கணமுறையின்றிப் பேசுவதும் எழுதுவதும் வழு எனப்படும்

இரு திணையும் ஐம்பாலும் மூவிடமும் காலமும் வினாவும் விடையும் பலவகை மரபுகளும் ஆகிய ஏழும் தொடர்களில் இலக்கணப் பிழைகளுடன் வந்தால் அவையும் **வழு** எனப்படும். அவ்வாறு இலக்கணப் பிழைகள் இல்லாதிருப்பின் அவை **வழாநிலை** எனப்படும்.

	வழு	வழாநிலை
திணை	செழியன் வந்தது	செழியன் வந்தான்
பால்	கண்ணகி உண்டாள்	கண்ணகி உண்டாள்
இடம்	நீ வந்தேன்	நீ வந்தாய்
காலம்	நேற்று வருவான்	நேற்று வந்தான்
வினா	ஒரு விரலைக் காட்டிச் 'சிறியதோ? பெரியதோ?' என்று கேட்டல்	இரு விரல்களைக் காட்டி 'எது சிறியது? எது பெரியது?' என்று கேட்டல்
விடை	'கண்ணன் எங்கே இருக்கிறார்?' என்ற வினாவிற்குக் கண்ணாடி பைக்குள் இருக்கிறது என்று விடையளித்தல்	கண்ணன் எங்கே இருக்கிறார்? என்ற வினாவிற்குக் கண்ணன் வீட்டிற்குள் இருக்கிறார் என்று விடையளித்தல்
மரபு	தென்னை மரங்கள் உள்ள பகுதியைத் தென்னந்தோட்டம் என்று கூறுதல்	தென்னை மரங்கள் உள்ள பகுதியைத் தென்னந்தோப்பு என்று கூறுதல்

வழுவமைதி

இலக்கணமுறைப்படி பிழையுடையது எனினும், இலக்கண ஆசிரியர்களால் ஏதேனும் ஒரு காரணம் கருதி, பிழையன்று என ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது **வழுவமைதியாகும்**.

1. திணை வழுவமைதி

"என் அம்மை வந்தான்" என்று மாட்டைப் பார்த்துக் கூறுவது திணைவழுவமைதி ஆகும். இங்கு உவப்பின் காரணமாக அஃறிணை உயர்திணையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

2. பால் வழுவமைதி

"வாடா இராசா, வாடா கண்ணா" என்று தன் மகளைப் பார்த்துத் தாய் அழைப்பது பால்வழுவமைதி ஆகும். இங்கு உவப்பின் காரணமாக, பெண்பால் ஆண்பாலாகக் கொள்ளப்பட்டது.

3. இட வழுவமைதி

மாறன் என்பான் தன்னைப்பற்றிப் பிறரிடம் கூறும்போது, "இந்த மாறன் ஒருநாளும் பொய்

கூறமாட்டான்" என, தன்மையினைப் படர்க்கை இடத்தில் கூறுவது **இடவழுவமைதி** ஆகும்.

4. கால வழுவமைதி

குடியரசுத் தலைவர் நாளை தமிழகம் வருகிறார்.

இத்தொடர், குடியரசுத் தலைவர் நாளை வருவார் என அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அமையவில்லை என்றாலும் நாம் பிழையாகக் கருதுவதில்லை. ஏனெனில் அவரது வருகையின் உறுதித்தன்மை நோக்கிக் **காலவழுவமைதியாக** ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

5. மரபு வழுவமைதி

"கத்துங் குயிலோசை - சற்றே வந்து காதிற் படவேணும்" - பாரதியார்.

குயில் கூவும் என்பதே மரபு, குயில் கத்தும் என்பது மரபு வழு ஆகும். இங்குக் கவிதையில் இடம்பெற்றிருப்பதால் இது **மரபு வழுவமைதியாக** ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

கல்வி

௫

வினா, விடை வகைகள், பொருள்கோள்

பல்வேறு சூழல்களில் வினாக்கள் வினவுகிறோம்; விடைகள் கூறுகிறோம். மொழியின் வளர்ச்சி என்பது வினவுவதிலும் விடையளிப்பதிலும் கூட இருக்கிறது. அவற்றைப் பற்றி நன்னூலார் விளக்குகிறார்.

வினாவகை

அறிவினா, அறியா வினா, ஐயவினா, கொளல் வினா, கொடை வினா, ஏவல் வினா என்று வினா ஆறு வகைப்படும்.

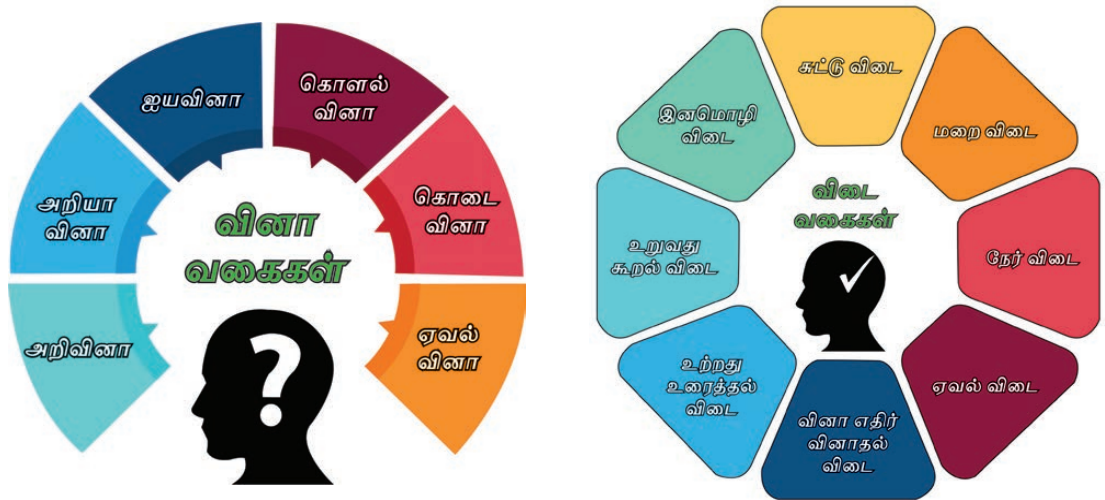
அறிவினா	தான் விடை அறிந்திருந்தும், அவ்விடை பிறருக்குத் தெரியுமா என்பதை அறியும் பொருட்டு வினவுவது.	மாணவரிடம், 'இந்தக் கவிதையின் பொருள் யாது?' என்று ஆசிரியர் கேட்டல்.
அறியா வினா	தான் அறியாத ஒன்றை அறிந்து கொள்வதற்காக வினவுவது.	ஆசிரியரிடம், 'இந்தக் கவிதையின் பொருள் யாது?' என்று மாணவர் கேட்டல்.
ஐய வினா	ஐயம் நீங்கித் தெளிவு பெறுவதற்காகக் கேட்கப்படுவது.	'இச்செயலைச் செய்தது மங்கையா? மணிமேகலையா?' என வினவுதல்.
கொளல் வினா	தான் ஒரு பொருளை வாங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு வினவுவது.	'ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள் இருக்கிறதா?' என்று நூலகரிடம் வினவுதல்.
கொடை வினா	பிறருக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுத்து உதவும் பொருட்டு வினவுவது.	'என்னிடம் பாரதிதாசன் கவிதைகள் இரண்டு படிக்க உள்ளன. உன்னிடம் பாரதிதாசனின் கவிதைகள் இருக்கிறதா?' என்று கொடுப்பதற்காக வினவுதல்.
ஏவல் வினா	ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஏவுதற் பொருட்டு வினவுவது.	"வீட்டில் தக்காளி இல்லை. நீ கடைக்குச் செல்கிறாயா? என்று அக்கா தம்பியிடம் வினவி வேலையைச் சொல்லுதல்.

அறிவு அறியாமை ஐயறல் கொளல் கொடை ஏவல் தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்

– நன்னூல், 385

"சுட்டு மறைநேர் ஏவல் வினாதல் உற்றது) உரைத்தல் உறுவது கூறல் இனமொழி எனும்எண் இறையுள் இறுதி நிலவிய ஐந்தும்அப் பொருண்மையின் நேர்ப்"

– நன்னூல், 386

விடைவகை

சுட்டு விடை, மறை விடை, நேர் விடை, ஏவல் விடை, வினா எதிர் வினாதல் விடை, உற்றது உரைத்தல் விடை, உறுவது கூறல் விடை, இனமொழி விடை என்று விடை எட்டு வகைப்படும்.

முதல் மூன்று வகையும் நேரடி விடைகளாக இருப்பதால் வெளிப்பட விடைகள் எனவும் அடுத்த ஐந்து விடைகளும் குறிப்பாக இருப்பதால் குறிப்பு விடைகள் எனவும் கொள்ளலாம்.

சுட்டு விடை	சுட்டிக் கூறும் விடை	'கடைத்தெரு எங்குள்ளது?' என்ற வினாவிற்கு, 'வலப்பக்கத்தில் உள்ளது' எனக் கூறல்.
மறை விடை	மறுத்துக் கூறும் விடை	'கடைக்குப் போவாயா?' என்ற கேள்விக்குப் 'போகமாட்டேன்' என மறுத்துக் கூறல்.
நேர் விடை	உடன்பட்டுக் கூறும் விடை	'கடைக்குப் போவாயா?' என்ற கேள்விக்குப் 'போவேன்' என்று உடன்பட்டுக் கூறல்.
ஏவல் விடை	மாட்டேன் என்று மறுப்பதை ஏவுதலாகக் கூறும் விடை.	இது செய்வாயா? என்று வினவியபோது, "நீயே செய்" என்று ஏவிக் கூறுவது
வினா எதிர் வினாதல் விடை	வினாவிற்கு விடையாக இன்னொரு வினாவைக் கேட்பது.	'என்னுடன் ஊருக்கு வருவாயா?' என்ற வினாவிற்கு 'வராமல் இருப்பேனா?' என்று கூறுவது.
உற்றது உரைத்தல் விடை	வினாவிற்கு விடையாக ஏற்கெனவே நேர்ந்ததைக் கூறல்.	'நீ விளையாடவில்லையா?' என்ற வினாவிற்குக் 'கால் வலிக்கிறது' என்று உற்றதை உரைப்பது.
உறுவது கூறல் விடை	வினாவிற்கு விடையாக இனிமேல் நேர்வதைக் கூறல்.	'நீ விளையாடவில்லையா?' என்ற வினாவிற்குக் 'கால் வலிக்கும்' என்று உறுவதை உரைப்பது.
இனமொழி விடை	வினாவிற்கு விடையாக இனமான மற்றொன்றை விடையாகக் கூறல்.	"உனக்குக் கதை எழுதத் தெரியுமா?" என்ற வினாவிற்குக் "கட்டுரை எழுதத் தெரியும்" என்று கூறுவது

பொருள்கோள்

செய்யுளில் சொற்களைப் பொருளுக்கு ஏற்றவாறு சேர்த்தோ மாற்றியோ பொருள் கொள்ளும் முறைக்குப் 'பொருள்கோள்' என்று பெயர். பொருள்கோள் எட்டு வகைப்படும்.

அவை ஆற்றுநீர்ப் பொருள்கோள், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள், நிரல்நிறைப் பொருள்கோள், விற்பூட்டுப் பொருள்கோள், தாப்பிசைப் பொருள்கோள், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள், கொண்டுசூட்டுப் பொருள்கோள், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் ஆகியன. இவற்றுள் ஆற்றுநீர்ப் பொருள்கோள், நிரல்நிறைப் பொருள்கோள், கொண்டுசூட்டுப் பொருள்கோள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வோம்.

1. ஆற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்

எ.கா. 'சொல்லரும் சூல்பசும் பாம்பின் தோற்றம் போல்
மெல்லவே கருஇருந்து ஈன்று மேலலார்
செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்த நூல்
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே'. - சீவகசிந்தாமணி

நெற்பயிர், கருவுற்ற பச்சைப் பாம்பின் வடிவம்போல் கருக்கொண்டு, பின்பு கதிர்விட்டு, செல்வம் சேர்ந்தவுடன் பண்பற்றமக்கள் பணிவின்றித் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதுபோல் குத்திட்டு நின்று, முடிவில் கதிர் முற்றியவுடன் கற்றவர்கள் வணங்குதல் போல் வளைந்து காய்த்தன.

'நெல்' என்னும் எழுவாய் அதன் தொழில்களான இருந்து, ஈன்று, நிறுவி, இறைஞ்சி என்னும் வினையெச்சங்களைப் பெற்றுக் 'காய்த்தவே' என்னும் பயனிலையைக் கொண்டு முடிந்தது.

பாடலின் தொடக்கம்முதல் முடிவுவரை ஆற்றுநீரின் போக்கைப்போல நேராகவே பொருள் கொள்ளுமாறு அமைந்ததால் இது 'ஆற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்' ஆகும்.

'மற்றைய நோக்காது அடிதொறும் வான்பொருள்
அற்று அற்று ஒழுகும் அஃது யாற்றுப் புனலே'. - நன்னூல்: 412

2. நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்

ஒரு செய்யுளில் சொற்கள் முறை பிறழாமல் நிரல்நிறையாக (வரிசையாக) அமைந்து வருவது 'நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்' ஆகும்.

இது முறை நிரல்நிறைப் பொருள்கோள், எதிர் நிரல்நிறைப் பொருள்கோள் என இருவகைப்படும்.

(அ) முறை நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்

செய்யுளில் எழுவாயாக அமையும் பெயர்ச்சொற்களை அல்லது வினைச்சொற்களை வரிசையாக நிறுத்தி, அவை ஏற்கும் பயனிலைகளையும் அவ்வரிசைப்படியே நிறுத்திப் பொருள் கொள்ளுதல் 'முறை நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்' ஆகும்.

எ.கா. 'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது'. - குறள்: 45

இக்குறளில் பண்பு பயன் என்ற இரு சொற்களை வரிசைப்படுத்தி, அவற்றிற்குரிய விளைவுகளாக அன்பு, அறன் என்று வரிசைப்படுத்தி உள்ளார். அவற்றை இல்வாழ்க்கையின் பண்பு, அன்பு என்றும் அதன் பயன், அறன் என்றும் பொருள்கொள்ள வேண்டும். எனவே, அன்புக்குப் பண்பும் அறத்துக்குப் பயனும் பயனிலைகளாக - நிரல்நிறையாக - நிறுத்திப் பொருள்கொள்வதால், இப்பாடல் 'முறை நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்' எனப்படும்.

(ஆ) எதிர் நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்

செய்யுளில் எழுவாய்களை வரிசைப்படுத்தி அவை ஏற்கும் பயனிலைகளை எதிர் எதிராகக் கொண்டு பொருள் கொள்ளுதல் 'எதிர் நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்' ஆகும்.

எ.கா. 'விலங்கொடு மக்கள் அணையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனையவர்.' -குறள்: 410

இக்குறளில் முதல் அடியில் விலங்கு, மக்கள் என்று எழுவாய்களை வரிசைப்படுத்திவிட்டு, அடுத்த அடியில் பயனிலைகளாகக் கற்றார், கல்லாதார் (ஏனையவர்) என வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றைக் கற்றார் மக்கள் என்றும், கல்லாத ஏனையவர் விலங்குகள் என்றும் எதிர் எதிராகக் கொண்டு பொருள்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இக்குறள் 'எதிர் நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்' ஆகும். -நன்னூல்: 414.

3. கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள்

ஒரு செய்யுளில் பல அடிகளில் சிதறிக்கிடக்கும் சொற்களைப் பொருளுக்கு ஏற்றவாறு ஒன்றோடொன்று கூட்டிப் பொருள்கொள்வது கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோளாகும்.

எ.கா. ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலின் நெடிய குரங்கு. - மயிலைநாதர் உரை

மேற்கண்ட பாடலில் ஆலத்து மேல் குவளை என்றும் குளத்தில் வாலின் நெடிய குரங்கு என்றும் பொருள் கொண்டால் பொருத்தமற்றதாகிவிடும். இதில் ஆலத்து மேல குரங்கு, குளத்துள குவளை - என்று கருத்தைக் கொண்டு அங்குமிங்கும் கொண்டு பொருள்கோள் அமைந்திருப்பதால் இது கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே -நன்னூல்: 417

கற்பவை கற்றபின்...

1. வினா வகையையும் விடை வகையையும் சுட்டுக.

- "காமராசர் நகர் எங்கே இருக்கிறது? "இந்த வழியாகச் செல்லுங்கள்." - என்று விடையளிப்பது.
- "எனக்கு எழுதித் தருகிறாயா?" என்ற வினாவுக்கு, "எனக்கு யார் எழுதித் தருவார்கள்?" என்று விடையளிப்பது.

2. உரையாடலில் இடம்பெற்றுள்ள வினாவிடை வகைகளைக் கண்டு எழுதுக.

பாமகள்: வணக்கம் ஆகிரை! ஏதோ எழுதுகிறீர்கள் போலிருக்கிறதே? (அறியா வினா)

ஆகிரை: ஆமாம்! கவியரங்கத்துக்குக் கவிதை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்.(.....)

பாமகள்: அப்படியா! என்ன தலைப்பு? (.....)

ஆகிரை: கல்வியில் சிறக்கும் தமிழர்! (.....). நீங்கள் கவியரங்கத்துக்கு எல்லாம் வருவீர்களோ? மாட்டீர்களோ? (.....)

பாமகள்: ஏன் வராமல்? (.....)

கலை

சு

அகப்பொருள் இலக்கணம்

[தமிழாசிரியரை மாணவியர் எழிலியும் குழலியும் வந்து சந்திக்கின்றனர்]

மாணவிகள் : வணக்கம் அம்மா.

தமிழாசிரியர் : வணக்கம். என்னம்மா?

மாணவிகள் : முத்தமிழ் மன்றக் கட்டுரைப் போட்டிக்கு "அன்பின் ஐந்திணை" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது குறித்த அடிப்படையான செய்திகளைச் சொல்லுங்கள். மேலும் அதுசார்ந்து நாங்கள் நூலகத்திற்குச் சென்று குறிப்புகளை எடுத்துக் கொள்கின்றோம்.

தமிழாசிரியர் : அப்படியா!

பொருள் என்பது ஒழுக்கமுறை. நம் தமிழர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வாழ்வியலை அகம், புறம் என வகுத்தார்கள். இதனைப் பொருள் இலக்கணம் விளக்குகிறது.

மாணவிகள் : மகிழ்ச்சியம்மா. அகப்பொருள் என்பது...

தமிழாசிரியர் : அன்புடைய தலைவன் தலைவி இடையிலான உறவுநிலைகளைக் கூறுவது அகத்திணை.

மாணவிகள் : அம்மா அகத்திணையில் வகைகள் உள்ளனவா?

தமிழாசிரியர் : குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பனவே அன்பின் ஐந்திணைகளாகும்.

மாணவிகள்: சரிங்க அம்மா.

தமிழாசிரியர் : முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியன ஐந்திணைகளுக்கு உரியன.

மாணவி 1: முதற்பொருள் என்பது எதைக் குறிக்கிறது அம்மா?

தமிழாசிரியர் : நிலமும் பொழுதும் முதற்பொருள் எனப்படும்.

மாணவி 2: நிலம் என்பது வயல்தானே?

தமிழாசிரியர் : பொறு. பொறு.. நிலம் ஐந்து வகைப்படும்.

ஐவகை நிலங்கள்	
குறிஞ்சி	மலையும் மலைசார்ந்த இடமும்
முல்லை	காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
மருதம்	வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்
நெய்தல்	கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும்
பாலை	சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும்.

மாணவி 1 : சரி அம்மா. பொழுது என்பது...?

தமிழாசிரியர் : பொழுது, பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும்..

மாணவி 2 : பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது பற்றிக் கூறுங்கள்.

தமிழாசிரியர் : ஓராண்டின் ஆறு கூறுகளைப் பெரும்பொழுது என்று நம் முன்னோர் பிரித்துள்ளனர்.

பெரும்பொழுது (ஓராண்டின் ஆறு கூறுகள்)

1. கார்காலம் – ஆவணி, புரட்டாசி
2. குளிர்காலம் – ஐப்பசி, கார்த்திகை
3. முன்பனிக் காலம் – மார்கழி, தை
4. பின்பனிக் காலம் – மாசி, பங்குனி
5. இளவேனிற் காலம் – சித்திரை, வைகாசி
6. முதுவேனிற் காலம் – ஆனி, ஆடி

மாணவி 1: சிறுபொழுதுகள் அம்மா..

தமிழாசிரியர் : ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளைச் சிறு பொழுது என்று பிரித்துள்ளனர்.

சிறுபொழுது (ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகள்)

1. காலை – காலை 6 மணி முதல் 10 மணி வரை
2. நண்பகல் – காலை 10 மணி முதல் 2 மணி வரை
3. எற்பாடு – பிற்பகல் 2 மணி முதல் 6 மணி வரை

4. மாலை – மாலை 6 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை
5. யாமம் – இரவு 10 மணி முதல் இரவு 2 மணி வரை
6. வைகறை – இரவு 2 மணி முதல் காலை 6 மணி வரை.

மாணவி 2 : எற்பாடு என்றால்...

தமிழாசிரியர் : 'எல்' என்றால் ஞாயிறு, 'பாடு' என்றால் மறையும் நேரம். எல்+பாடு = எற்பாடு.

மாணவி 1: ஐந்து நிலங்கள் இருக்கின்றன அனைத்துக்கும் பொழுது ஒன்றுபோல வருமா அம்மா?

தமிழாசிரியர் : நல்ல வினா...

ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும், பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் ஒன்றுபோல வாரா.

மாணவி 2 : கருப்பொருள் என்றால் என்ன அம்மா?

திணையும் பொழுதும்		
திணை	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி	நண்பகல்

தமிழாசிரியர் : ஒரு நிலத்தின் தெய்வம், மக்கள், தொழில், விலங்கு இவையெல்லாம் கருப்பொருள்கள். குறிஞ்சி நிலமிருக்கிறதல்லவா?

மாணவிகள் : ஆம் அம்மா!

தமிழாசிரியர் : குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தெய்வம் இருக்கும், மக்கள் இருப்பர், உணவு இருக்கும். இதே போல ஒவ்வொரு

நிலத்திற்கும் தனித்தனியே தெய்வம் முதலாகத் தொழில் வரையில் தனித்தனியே இருக்கும். கவிதையில் உரிப்பொருளை இக்கருப்பொருள் பின்னணியில் அமைத்துப் பாடுவது நம் மரபு. ஒரு அட்டவணை தருகிறேன். நீங்கள் அதை வைத்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாணவிகள் : அகப்பொருள் பற்றிய அடிப்படைகளைத் தெரிந்துகொண்டோம். நன்றி அம்மா.

கருப்பொருள்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	வெற்பன், குறவர், குறத்தியர்	தோன்றல் ஆயர். ஆய்ச்சியர்	ஊரன், உழவர், உழத்தியர்	சேர்ப்பன், பரதன், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், தினை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்புக்குப் பெற்ற பொருள்	சூறையாடலால் வரும் பொருள்
விலங்கு	புலி, கராடி, சிங்கம்	முயல், மான், புலி	எருமை, நீர்நாய்	முதலை, சுறா	வலியழிந்த யானை
பூ	குறிஞ்சி, காந்தள்	முல்லை, தோன்றி	செங்கழுநீர், தாமரை	தாழை, நெய்தல்	குரவம், பாதிரி
மரம்	அகில், வேங்கை	கொன்றை, காயா	காஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இலுப்பை, பாலை
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, மயில்	நாரை, நீர்க்கோழி, அன்னம்	கடற்காகம்	புறா, பருந்து
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	பேரூர், மூதூர்	பட்டினம், பாக்கம்	குறும்பு
நீர்	அருவி நீர், சுனைநீர்	காட்டாறு	மனைக்கிணறு, பொய்கை	மணற்கிணறு, உவர்க்கழி	வற்றிய சுனை, கிணறு
பறை	தொண்டகம்	ஏறு கோட்பறை	மணமுழா, நெல்லரிகிணை	மீன் கோட்பறை	துடி
யாழ்	குறிஞ்சி யாழ்	முல்லை யாழ்	மருத யாழ்	விளரி யாழ்	பாலை யாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	முல்லைப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தேனெடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல்	ஏறு தழுவுதல், நிரை மேய்த்தல்	நெல்லரிதல், களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, நிரை கவர்தல்

கற்பவை கற்றபின்...

பண்டைத் தமிழரின் திணைநிலை வாழ்க்கை முறையையும் இன்றைய தமிழரின் வாழ்க்கை முறையையும் ஒப்பிட்டு ஒவ்வொருவர் கருத்தையும் பதிவு செய்து பொதுக் கருத்தை அறிக.

கற்கண்டு

நாடு

எ

புறப்பொருள் இலக்கணம்

(முதுகலைத் தமிழ் இலக்கியம் பயிலும் கிள்ளிவளவனும், பத்தாம் வகுப்பு மாணவன் சேரலாதனும் உரையாடுகின்றனர்).

கிள்ளிவளவன் : வா! சேரலாதா.. வா..

சேரலாதன் : வணக்கம் அண்ணா. எனக்கு நீங்கள் உதவ வேண்டும்.

கிள்ளிவளவன் : வணக்கம். நீ வந்தாய் என்றாலே தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண உரையாடலுக்குத்தான் வருவாய். அப்புறம் என்ன உதவி என்கிறாய்!

சேரலாதன் : ஆமாண்ணே! புறப்பொருள் பற்றிய செய்திகள் அறிய வந்தேன்.

கிள்ளிவளவன் : அகப்பொருள் பற்றி வேண்டாமா?

சேரலாதன் : வேண்டாமண்ணே! சென்ற திங்களில் தமிழாசிரியர் அகப்பொருள் பற்றி அருமையாகக் கூறினார்.

கிள்ளிவளவன்: அகப்பொருள் பற்றி நீ புரிந்து கொண்டதைக் கூறு.

சேரலாதன்: அகப்பொருள் அன்பின் ஐந்திணை பற்றியது அண்ணே.

கிள்ளிவளவன் : மகிழ்ச்சி. புறம் பற்றிய நெறிகளைக் கூறுவது புறத்திணை. புறத்திணைகள், வெட்சி முதலாகப் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

சேரலாதன் : வெட்சியென்றால் என்ன?

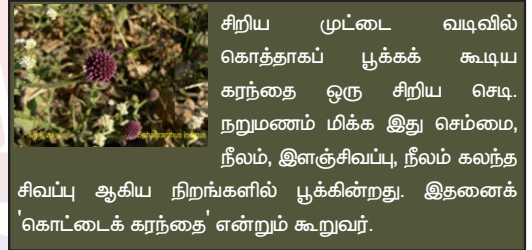
கிள்ளிவளவன் : மக்கள் சிறு குழுக்களாக வாழ்ந்த காலத்தில், ஆநிரைகளைச் (மாடுகளை) சொத்தாகக் கருதினர். ஒரு குழுவினரிடமிருந்து மற்றொரு குழுவினர் ஆநிரைகளைக் கவர்தல் வழக்கமாக இருந்தது. ஆநிரைகளைக் கவரந்துவர வெட்சிப் பூவினைச் சூடிக்கொண்டு செல்வர். எனவே, ஆநிரை கவர்தல் **வெட்சித் திணை** எனப்பட்டது.

அழகுச்செடியாக வீட்டுத் தோட்டங்களிலும் பூங்காக்களிலும் வளர்க்கப்படுகிற சிவந்த நிறமுடைய வெட்சிப்பூ, இட்லிப்பூ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சேரலாதன்: அழகு. அடுத்த திணை என்ன?

கிள்ளிவளவன் : கரந்தைத் திணை. கவர்ந்து செல்லப்பட்ட தம் ஆநிரைகளை மீட்கச்செல்வர். அப்போது கரந்தைப் பூவைச் சூடிக்கொள்வர். அதனால் கரந்தைத் திணை என்று பெயர் பெற்றது.

சிறிய முட்டை வடிவில் கொத்தாகப் பூக்கக் கூடிய கரந்தை ஒரு சிறிய செடி. நறுமணம் மிக்க இது செம்மை, நீலம், இளஞ்சிவப்பு, நீலம் கலந்த சிவப்பு ஆகிய நிறங்களில் பூக்கின்றது. இதனைக் 'கொட்டைக் கரந்தை' என்றும் கூறுவர்.

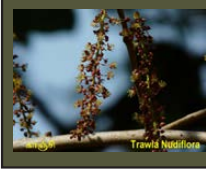
சேரலாதன்: அடுத்ததாக...

கிள்ளிவளவன் : வஞ்சித்திணை. மண் (நாடு) சொத்தாக மாறிய காலத்தில் மண்ணைக் கவர்தல் போராயிற்று. மண்ணாசை காரணமாகப் பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதி வஞ்சிப்பூவைச் சூடிப் போருக்குச் செல்வது வஞ்சித்திணை.

பளபளப்பான, மெல்லிய பூவின் இதழ்களில் வெள்ளிய பஞ்சு போன்ற நுண்மயிர் அடர்ந்துள்ளது வஞ்சி.

சேரலாதன்: அடுத்தது என்னண்ணே!
கிள்ளிவளவன்: காஞ்சித் திணை. தன் நாட்டைக் கைப்பற்ற வந்த மாற்றரசனோடு, காஞ்சிப்பூவைச் சூடி எதிர்த்துப் போரிடல் காஞ்சித்திணை.

கொத்துக் கொத்தாகப் பூக்கும்
நீலநிற மலர்கள் கொண்ட
அழகான மணமுள்ள காஞ்சி
என்பது ஒருவகைக் குறுமரம்.

சேரலாதன் : ஓ... அப்படியா! அடுத்து..

கிள்ளிவளவன்: நொச்சித்திணை. மண்ணைக்
காக்கக் கோட்டைகள் கட்டப்பட்டன.
கோட்டையைக் காத்தல் வேண்டி,
உள்ளிருந்தே முற்றுக்கையிட்ட பகையரசனோடு
நொச்சிப்புவைச் சூடி உள்ளிருந்தே
போரிடுவது நொச்சித்திணை.

மருத நிலத்துக்குரிய நொச்சி,
கொத்துக்கொத்தான நீலநிறப்பூக்கள்
கொண்டது. இதில் மணிநொச்சி,
கருநொச்சி, மலைநொச்சி,
வெண்ணொச்சி எனப் பலவகைகள் உள்ளன.

அடுத்தது உழிஞைத் திணை தம்பி
மாற்றரசனின் கோட்டையைக் கைப்பற்ற
உழிஞைப் புவைச் சூடிய தன் வீரர்களுடன்
அதனைச் சுற்றி வளைத்தல் உழிஞைத்திணை.

வேலிகளில் ஏறிப்படரும்
நீண்ட கொடியே உழிஞைக்
கொடி. இதன் கூட்டிலைகளும்
மலர்களும் சிறியவை; மலர்கள்
மஞ்சள் நிறத்தில் காணப்படும்.

இதனை முடக்கத்தான் (முடக்கொற்றான்) எனக்
கூறுகின்றனர்.

சேரலாதன்: இனி என்ன இருக்கு அண்ணே!

கிள்ளிவளவன் : தும்பைத் திணை.
பகைவேந்தர் இருவரும் வலிமையே பெரிது
என்பதை நிலைநாட்ட, தம் வீரர்களுடன்
தும்பைப் புவைச்சூடிப் போர்க்களத்தில்
ஒருவரோடு ஒருவர் போரிடுவது தும்பைத்
திணை. போரிடுகின்ற அரசர்கள் இருவரும்
தும்பைப் பூ மாலையையே சூடியிருப்பார்கள்.
போர்த்திணைகள் படிப்படியாக வளர்ந்த
நிலையில், போரைத் தொடங்கும் நிகழ்வாக
ஆநிரை கவர்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சேரலாதன்: சிறப்பு... மிகச் சிறப்பு! அடுத்து..

எல்லா இடங்களிலும் வளரக்
கூடிய தூய வெண்ணிற
மலர்களைக் கொண்ட சிறிய
செடி தும்பை.

கிள்ளிவளவன்: வாகைத்திணை. போரிலே
வெற்றிபெற்ற மன்னன் வாகைப்பூச் சூடி
மகிழ்வது, வாகைத்திணை. வாகை என்றாலே
வெற்றிதானே!

மங்கிய வெண்ணிற நறுமணம்
கொண்ட கொத்துக் கொத்தாக
மலரும் வாகை பூ.

சேரலாதன்: எப்படி முறையாகப் போர்
புரிந்திருக்கிறார்கள். தமிழனின் மாண்பே
மாண்பு.

கிள்ளிவளவன் : பாடுவதற்குத் தகுதியுடைய
ஓர் ஆளுமையாளரின் கல்வி, வீரம்,
செல்வம், புகழ், கருணை முதலியவற்றைப்
போற்றிப் பாடுவது, பாடாணிணை
(பாடு+ஆண்+திணை = பாடாணிணை).

சேரலாதன்: ஆமாம், போரை மட்டும்
சொல்லாது பிற மாண்புகளையும் பாடுகிறது
இத்திணை. அருமை! அருமை!!

கிள்ளிவளவன்: அடுத்து... வெட்சி முதல்
பாடாண்வரை உள்ள புறத்திணைகளில்
பொதுவானவற்றையும், அவற்றுள்
கூறப்படாதனவற்றையும் கூறுவது,
பொதுவியல் திணை.

சேரலாதன் : கேட்கக் கேட்க இனிமை
பயக்கிறது.

கிள்ளிவளவன் : கைக்கிளை என்பது
ஒருதலைக் காமம்.

சேரலாதன்: அடுத்தது என்ன?

கிள்ளிவளவன் : பெருந்திணை. இது
பொருந்தாக் காமத்தைக் குறிக்கிறது.

சேரலாதன்: அட்டா... எப்படியெல்லாம்
திணைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள் மகிழ்ச்சி
அண்ணே! நன்று அண்ணே!

கிள்ளிவளவன்: மகிழ்ச்சி தம்பி..

அறம்

அ

பா - வகை, அலகிடுதல்

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்று ஆறு உறுப்புகளைக் கொண்டது யாப்பு. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப் பாக்கள் உள்ளன. யாப்பின் உறுப்புகள் குறித்து கடந்த ஆண்டில் கற்றதை நினைவு படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

பாக்களுக்கு உரிய ஓசைகளைப் பற்றி முதலில் அறிந்துகொள்வோம். பாக்களை ஓசைகளைக் கொண்டே அறியலாம். ஒவ்வொரு பாவும் ஓசையால் வேறுபட்டது. ஓசையானது செப்பல், அகவல், துள்ளல், தூங்கல் என்று நான்கு வகைப்படும்.

செப்பல் ஓசை

செப்பலோசை வெண்பாவிற்சூரியது. அறம் கூறும், குறளும் நாடடியாரும் வெண்பாவில் அமைந்துள்ளன.

அகவல் ஓசை

அகவல் ஓசை ஆசிரியப்பாவுக்கு உரியது. இலக்கணக் கட்டுக்கோப்புக் குறைவாகவும் கவிதை வெளியீட்டுக்கு எளிதாகவும் இருப்பது அகவற்பா என்னும் ஆசிரியப்பா.

சங்க இலக்கியங்களும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெருங்கதை ஆகிய காப்பியங்களும் அகவற்பாவில் அமைந்தவை.

துள்ளல் ஓசை

செய்யுளில் இடையிடையே உயர்ந்து வருவது துள்ளல் ஓசை. இது கலிப்பாவுக்கு உரியது.

தூங்கல் ஓசை

தூங்கல் ஓசை வஞ்சிப்பாவுக்கு உரியது.

முன் வகுப்பில் கற்ற ஏழு வகைத் தளைகளையும் நீங்கள் நினைவுகூர்தல் நல்லது.

பா வகைகள்

குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா என்று ஐந்துவகை வெண்பாக்கள் உள்ளன.

நேரிசை ஆசிரியப்பா, இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா என்று நான்கு வகை ஆசிரியப்பாக்கள் உள்ளன.

இனி வெண்பா, ஆசிரியப்பா ஆகியவற்றின் பொது இலக்கணத்தை அட்டவணையில் காணலாம்.

பொது இலக்கணம்	வெண்பா	ஆசிரியப்பா (அகவற்பா)
ஓசை	செப்பல் ஓசை பெற்று வரும்.	அகவல் ஓசை பெற்று வரும்.
சீர்	ஈற்றடி முச்சீராகவும், ஏனைய அடிகள் நாற்சீராகவும் வரும். இயற்சீர், வெண்சீர் மட்டுமே பயின்று வரும்.	ஈரசைச் சீர் மிகுதியாகவும், காய்ச்சீர் குறைவாகவும் பயின்று வரும்.
தளை	இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை மட்டும் பயின்று வரும்.	ஆசிரியத் தளை மிகுதியாகவும் வெண்டளை, கலித்தளை ஆகியவை விரவியும் வரும்.
அடி	இரண்டடி முதல் பன்னிரண்டு அடி வரை அமையும். (கலிவெண்பா பதின்மூன்று அடிக்கு மேற்பட்டு வரும்.)	மூன்று அடி முதல் எழுதுபவர் மனநிலைக்கேற்ப அமையும்.
முடிப்பு	ஈற்றுச் சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டில் முடியும்..	ஏகாரத்தில் முடித்தல் சிறப்பு.

மேற்சொன்னவற்றுள் குறள் வெண்பாவின் இலக்கணத்தையும் அலகிடும் முறையினையும் தெரிந்துகொள்வோம்.

குறள் வெண்பா என்பது வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் அமையப்பெற்று இரண்டு அடிகளாய் வரும். முதலடி நான்கு சீராகவும் (அளவடி) இரண்டாம் அடி மூன்று சீராகவும் (சிந்தடி) வரும்.

அலகிடுதல்

செய்யுளின் சீரை அசை பிரித்து நேரசை, நிரையசை என்று பகுத்துக் காண்பதை முன் வகுப்பில் அறிந்துள்ளோம்.

அலகிடுதல் என்பது சீரைப் பிரித்து அசை பார்த்து, அசைக்கேற்ற வாய்பாடு காணுதல்.

யாப்போசை தரும் பாவோசை

1. செப்பலோசை – இருவர் உரையாடுவது போன்ற ஓசை
2. அகவலோசை – ஒருவர் பேசுதல் போன்ற – சொற்பொழிவாற்றுவது போன்ற ஓசை
3. துள்ளலோசை – கன்று துள்ளினாற்போலச் சீர்தோறுந் துள்ளிவரும் ஓசை. அதாவது தாழ்ந்து உயர்ந்து வருவது.
4. தூங்கலோசை – சீர்தோறுந் துள்ளாது தூங்கிவரும் ஓசை. தாழ்ந்தே வருவது.

யாப்பதிகாரம், புலவர் குழந்தை

அலகிடுதல்

எ.கா.

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

வ. எண்	சீர்	அசை	வாய்பாடு
1	உலகத்/தோ	நிரை நேர் நேர்	புளிமாங்காய்
2	டொட்/ட	நேர் நேர்	தேமா
3	வொழு/கல்	நிரை நேர்	புளிமா
4	பல/கற்று/ம்	நிரை நேர் நேர்	புளிமாங்காய்
5	கல்/லார்	நேர் நேர்	தேமா
6	அறி/விலா	நிரை நிரை	கருவிளம்
7	தார்	நேர்	நாள்

நினைவில் கொள்க.

ஓரசைச் சீர்	ஈரசைச் சீர்	மூவசைச் சீர்	
நேர் – நாள்	நேர் நேர் – தேமா	நேர் நேர் நேர் – தேமாங்காய்	நேர் நேர் நிரை – தேமாங்கனி
நிரை – மலர்	நிரை நேர் – புளிமா	நிரை நேர் நேர் – புளிமாங்காய்	நிரை நேர் நிரை – புளிமாங்கனி
நேர்பு – காசு	நிரை நிரை – கருவிளம்	நிரை நிரை நேர் – கருவிளங்காய்	நிரை நிரை நிரை – கருவிளங்கனி
நிரைபு – பிறப்பு	நேர் நிரை – கூவிளம்	நேர் நிரை நேர் – கூவிளங்காய்	நேர் நிரை நிரை – கூவிளங்கனி

கற்பவை கற்றபின்...

1. பாடநூலில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகளையும் அவற்றின் பாவகைகளையும் வகைப்படுத்திப் பட்டியல் இடுக.
2. வெண்பாவில் அமைந்த நூல்கள், ஆசிரியப்பாவில் அமைந்த இலக்கியங்கள் பற்றி வகுப்பில் கலந்துரையாடுக.

கற்கண்டு

மனிதம்

சு

அணி

மக்களுக்கு அழகு சேர்ப்பன அணிகலன்கள். அது போன்று செய்யுள்களுக்கு அழகு செய்து சுவையை உண்டாக்குவன அணிகள். அத்தகைய அணிகள் சிலவற்றைப் பற்றி இங்குக் காண்போம்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயல்பாய் நிகழும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞன் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ.கா.

'போருழந் தெடுத்த ஆரையில் நெடுங்கொடி
'வாரல்' என்பனபோல் மறித்துக்கை காட்ட'

பாடலின் பொருள்

கோட்டை மதில் மேல் இருந்த கொடியானது வரவேண்டாம் எனத் தடுப்பதுபோல, கை காட்டியது என்பது பொருள்.

அணிப்பொருத்தம்

கோவலனும், கண்ணகியும் மதுரை மாநகருக்குள் சென்றபோது மதிலின் மேலிருந்த கொடிகள் காற்றில் இயற்கையாக அசைந்தன. ஆனால், இளங்கோவடிகள் கோவலன் மதுரையில் கொலை செய்யப்படுவான் எனக்கருதி அக்கொடிகள் கையை அசைத்து, 'இம்மதுரைக்குள் வரவேண்டாம்' என்று தெரிவிப்பது போலக் காற்றில் அசைவதாகத் தம் குறிப்பைக் கொடியின் மீது ஏற்றிக் கூறுகிறார். இவ்வாறு இயல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞன் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

தீவக அணி

தீவகம் என்னும் சொல்லுக்கு 'விளக்கு'

என்று பொருள். ஓர் அறையில், ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்ட விளக்கானது அவ்வறையில் பல இடங்களிலும் உள்ள பொருள்களுக்கு வெளிச்சம் தந்து விளக்குதல் போல, செய்யுளின் ஓரிடத்தில்நின்ற ஒரு சொல் அச்செய்யுளின் பல இடங்களிலும் உள்ள சொற்களோடு சென்று பொருந்திப் பொருளை விளக்குவதால் இவ்வணி தீவக அணி எனப்பட்டது.

இது முதல்நிலைத் தீவகம், இடைநிலைத் தீவகம், கடைநிலைத் தீவகம் என்னும் மூன்று வகையாக வரும்.

எ.கா.

சேந்தன வேந்தன் திருநெடுங்கண், தெவ்வேந்தர்
ஏந்து தடந்தோள், இழிகருதி - பாய்ந்து
திசைஅனைத்தும், வீரச் சிலைபொழிந்த அம்பும்,
மிசைஅனைத்தும் புள்குலமும் வீழ்ந்து

(சேந்தன-சிவந்தன; தெவ்-பகைமை;
சிலை-வில்; மிசை-மேலே; புள்-பறவை;)

பாடலின் பொருள்

அரசனுடைய கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன; அவை சிவந்த அளவில் பகை மன்னர்களுடைய பெரிய தோள்கள் சிவந்தன; குருதி பாய்ந்து திசைகள் அனைத்தும் சிவந்தன; வலிய வில்லால் எய்யப்பட்ட அம்புகளும் சிவந்தன; குருதி மேலே வீழ்வதால் பறவைக் கூட்டங்கள் யாவும் சிவந்தன.

அணிப் பொருத்தம்

வேந்தன் கண் சேந்தன
தெவ்வேந்தர் தோள் சேந்தன
குருதி பாய்ந்து திசை அனைத்தும் சேந்தன
அம்பும் சேந்தன

புள் குலம் வீழ்ந்து

மிசைஅனைத்தும் சேந்தன

இவ்வாறாக முதலில் நிற்கும் 'சேந்தன' (சிவந்தன) என்ற சொல் பாடலில் வருகின்ற கண்கள், தோள்கள், திசைகள், அம்புகள், பறவைகள் ஆகிய அனைத்தோடும் பொருந்திப் பொருள் தருகிறது. அதனால் இது தீவக அணி ஆயிற்று.

நிரல்நிறை அணி

நிரல் = வரிசை; நிறை = நிறுத்துதல்.

சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ்வரிசைப்படியே இணைத்துப் பொருள் கொள்வது நிரல்நிறை அணி எனப்படும்.

எ.கா.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது. -குறள்: 45

பாடலின் பொருள்

இல் வாழ்க்கை அன்பும் அறமும் உடையதாக விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவே ஆகும்.

அணிப்பொருத்தம்

இக்குறளில் அன்பும் அறனும் என்ற சொற்களை வரிசையாக நிறுத்தி, பண்பும் பயனும் என்ற சொற்களை முறைபடக் கூறியுள்ளமையால் இது நிரல் நிறை அணி ஆகும்.

தன்மையணி

எவ்வகைப்பட்ட பொருளாக இருந்தாலும் இயற்கையில் அமைந்த அதன் உண்மையான

இயல்புத் தன்மையினைக் கேட்பவர்களின் மனம் மகிழுமாறு உரிய சொற்களை அமைத்துப் பாடுவது தன்மையணியாகும். இதனைத் தன்மை நவிர்சி அணி என்றும் கூறுவர். இவ்வணி நான்கு வகைப்படும். பொருள் தன்மையணி, குணத் தன்மையணி, சாதித் தன்மையணி, தொழிற் தன்மையணி என்பதாகும்.

எ.கா.

மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும்

கையில் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் - வைபவக்

கோன்

கண்டளவே தோற்றான், அக்காரிகைதன்

சொற்செவியில்

உண்டளவே தோற்றான் உயிர்.

சிலம்பு - வழக்குறை காதை வெண்பா

பாடலின் பொருள்

உடம்பு முழுக்கத் தூசியும் விரித்த கருமையான தலைமுடியும் கையில் ஒற்றச் சிலம்போடு வந்த தோற்றமும் அவளது கண்ணீரும் கண்ட அளவிலேயே வையை நதி பாயும் கூடல் நகரத்து அரசனான பாண்டியன் தோற்றான். அவளது சொல், தன் செவியில் கேட்டவுடன் உயிரை நீத்தான்.

அணிப்பொருத்தம்

கண்ணகியின் துயர் நிறைந்த தோற்றத்தினை இயல்பாக உரிய சொற்களின் மூலம் கூறியமையால் இது தன்மை நவிர்சியணி எனப்படும்.

"எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்குஞ்

சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை யாகும்"

- தண்டியலங்காரம்: 27

கற்பவை கற்றபின்...

1. முன் வகுப்புகளில் கற்ற அணிகளை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தொகுத்து ஒப்படைவு ஒன்றை உருவாக்குக.
2. பாடப்பகுதியில் உள்ள திருக்குறளில் பயின்றுவரும் அணிகளைக் கண்டறிந்து வகுப்பறையில் விளக்குக.

வ்யாதுத்தமிழ்

**மேல்நிலை
முதலாமாண்டு
இலக்கணம்**

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

1

மொழி முதல், இறுதி எழுத்துகள்

சொற்கள் எழுத்தொலிகளால் ஆனவை. அவை நாம் ஒலிப்பதற்கு இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்குச் சொற்களின் முதலிலும் இறுதியிலும் ஒலிக்கும் எழுத்தொலிகள் காரணமாக அமைகின்றன. சொற்புணர்ச்சியில், முதற்சொல்லின் இறுதி எழுத்தும் வரும் சொல்லின் முதல் எழுத்துமே சந்திக்கின்றன. அவ்வாறு சந்திக்கும் இடத்தில் வரும் எழுத்துகள் எவைஎவையென அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

காவிரி, டமாரம், நெக்கை, பாவை, ராக்கி, கோதை, டப்பா போன்ற சொற்களில் தமிழ்ச்சொற்கள் எவை என்பதை அறிய முடிகிறதா ?

இவற்றுள் காவிரி, பாவை, கோதை ஆகியவை தமிழ்மொழிச் சொற்களாக உள்ளன. டமாரம், நெக்கை, ராக்கி, டப்பா ஆகியவை பிறமொழிச்சொற்களாக உள்ளன. எனவே, சொற்களில் தமிழ்மொழிக்கு உரியவை, பிறமொழிக்கு உரியவை எவைஎவை என்பதை அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும். இதற்குச் சொற்களில் **எழுத்துகளின் வருகை** குறித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

மொழிமுதல் எழுத்துகள் - 22

1. **உயிரெழுத்துகள்** பன்னிரண்டும் சொல்லின் முதலில் வரும்.
2. **மெய்யெழுத்துகள்** தனிமெய் வடிவில் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதில்லை. அவை உயிரெழுத்துகளோடு சேர்ந்து உயிர்மெய் வடிவிலேயே மொழிக்கு முதலில் வருகின்றன.
3. மெய்களில் **க, ங, ச, ஞ, த, ந, ப, ம, ய, வ** என்னும் பத்து வரிசைகள் உயிர்மெய் வடிவங்களாகச் சொல்லின் முதலில் வரும்.
(**ஙனம்** என்னும் சொல்லில் மட்டுமே ங வரும்),
4. **ட, ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன** என்னும் எட்டு வரிசைகள் சொல்லின் முதலில் வருவதில்லை.
5. **ஆய்த எழுத்து** சொல்லின் முதலில் வராது.

குறள் என்ற சொல்லை க்+உ+ற்+அ+ள் எனப் பிரிக்கலாம். சொல்லின் முதலில் உள்ள 'கு' என்னும் உயிர்மெய் எழுத்தை, க்+உ எனப் பிரிக்கும்பொழுது க் என்ற மெய்யெழுத்தே சொல்லின் முதலில் வருவதை அறியலாம்.

'ங்' என்னும் மெல்லின மெய் 'விதம்' எனப் பொருள் தரும் 'ஙனம்' என்னும் சொல்லில் மட்டும் முதலில் வரும். இந்தச் சொல்லும் தனியாக வராது. **அ, இ, உ** என்ற சுட்டெழுத்துகளுடனும் **எ, யா** என்னும் வினா எழுத்துகளுடனும் இணைந்து **அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம்** என்று வரும். தற்காலத் தமிழில் இவற்றின் பயன்பாடு அரிதாகவே உள்ளது.

உங்ஙனம் என்பது தற்பொழுது தமிழகத்தில் வழக்கில் இல்லை. ஆனால், தமிழ்இலக்கியங்களில் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்றும் இலங்கைத் தமிழர் உங்கு, உங்ஙனம் போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

இவ்விலக்கண வரையறைகள் அனைத்தும் எழுத்து மொழிக்கானவையே அன்றி, பேச்சு மொழிக்கானவை அல்ல. மேற்காட்டிய 22 எழுத்துகள் நீங்கலாக உள்ள பிற எழுத்துகள், சொல்லின் முதலில் வந்தால் அவை தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்கமாட்டா; பிறமொழிச் சொற்களாகவோ அல்லது ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்களாகவோ இருக்கின்றன.

மொழிமுதல் எழுத்துகள்	உயிரெழுத்து 12	மெய்யெழுத்து 10	மொத்தம் 22
-------------------------	-------------------	--------------------	---------------

மொழி இறுதி எழுத்துகள் - 24

1. உயிரெழுத்துகள் பன்னிரண்டும் சொல்லின் இறுதியில் வரும்.
2. மெய்களில் ஞ் ண் ந் ம் ன் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் என்னும் பதினோரெழுத்தும் சொல்லின் இறுதியில் வரும்.
3. க் ச் ட் த் ப் ற் என்ற வல்லின மெய் ஆறும், ங் ஞும் மெல்லின மெய் ஒன்றும் சொல்லின் இறுதியில் வருவதில்லை.
4. பழைய இலக்கண நூலார் மொழி இறுதிக் குற்றியலுகர எழுத்தையும் சேர்த்துக்கொள்வர்.

ஞ் ந் வ் மூன்றும் பழைய இலக்கிய வழக்கில் சொல்லின் இறுதி எழுத்தாக வந்துள்ளன. ஆயினும், இன்றைய வழக்கில் இவை சொல்லுக்கு இறுதி எழுத்தாக வருவதில்லை.

மொழி இறுதி எழுத்துகள்	உயிரெழுத்து 12	மெய்யெழுத்து 11	குற்றியலுகரம் 1	மொத்தம் 24
--------------------------	-------------------	--------------------	--------------------	---------------

புணர்ச்சி

நாம் பேசும்போது சில சொற்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுக்கி ஒருசொல் போலவே பேசுகிறோம். எழுதும்போதும் அவ்வாறே எழுதுகிறோம். தமிழரசி, நாட்டுப்பண் ஆகிய இச்சொற்கள் ஒருசொல் வடிவம் உடையன. ஆயினும், இவை இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையாக உள்ளன.

தமிழ் + அரசி - தமிழரசி நாடு + பண் - நாட்டுப்பண்

இவற்றில் முதலில் நிற்கும் சொல்லை 'நிலைமொழி' என்றும் அதனோடு வந்து சேரும் சொல்லை 'வருமொழி' என்றும் அழைப்பர். இவ்வாறு நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணைவதைப் புணர்ச்சி என்பர். நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் புணர்ச்சிக்கு உரியன ஆகும்.

உயிரீறு, மெய்யீறு

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து உயிர்மெய்யாக இருந்தாலும் அதன் இறுதியில் நிற்கும் வடிவம் உயிர் என்பதால் அது 'உயிரீறு' எனப்படும். நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மெய்யாக இருந்தால் அது 'மெய்யீறு' எனப்படும்.

மணி (ண் + இ) + மாலை = மணிமாலை - உயிரீறு; பொன் + வண்டு = பொன்வண்டு - மெய்யீறு

உயிர்முதல், மெய்ய்முதல்

வருமொழியின் முதலெழுத்து உயிரெழுத்தாக இருந்தால் அது 'உயிர்முதல்' எனப்படும். வருமொழியின் முதலெழுத்து உயிர்மெய்யாக இருந்தாலும் அதன் முதலில் நிற்கும் வடிவம் மெய் என்பதால் அது 'மெய்ய்முதல்' எனப்படும்.

வாழை+இலை = வாழையிலை - உயிர்முதல்; தமிழ் + நிலம்(ந்+இ) = தமிழ்நிலம் - மெய்ய்முதல்

எழுத்துகளின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி

சொற்புணர்ச்சியில் நிலைமொழி இறுதி எழுத்தாகவும் வருமொழி முதலெழுத்தாகவும் எழுத்துகள் சந்திக்கும் முறையை **நான்கு** விதமாகப் பிரிக்கலாம்.

வ. எண்	ஈற்றெழுத்து முதலெழுத்து	எ.கா.	சந்திப்பு
1	உயிர் + உயிர்	மலை + அருவி	ஐ + அ
2	மெய் + உயிர்	தமிழ் + அன்னை	ழ் + அ
3	உயிர் + மெய்	தென்னை + மரம்	ஐ + ம்
4	மெய் + மெய்	தேன் + மழை	ன் + ம்

சொற்களின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி

இலக்கண வகையால் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் **இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும்** பெயரையும் வினையையும் சார்ந்தே வருகின்றன. இவ்விரு சொற்களும் நிலைமொழியாகவும் வருமொழியாகவும் வந்தாலும் அவற்றின் புணர்ச்சி, எழுத்துகளின் புணர்ச்சியே ஆகும்.

வ. எண்	நிலைமொழி	வருமொழி	எ.கா.
1	பெயர்	+ பெயர்	கனி + சாறு
2	பெயர்	+ வினை	தமிழ் + படி
3	வினை	+ வினை	நடந்து + செல்
4	வினை	+ பெயர்	படித்த + நூல்

புணர்ச்சி என்பது எழுத்துகளின் சந்திப்பாகவும் சொற்களின் சந்திப்பாகவும் அமைகிறது. எனவே, எழுத்துகளும் சொற்களும், ஒலிக்கூறுகளாகவும் பொருள் கூறுகளாகவும் சந்திக்கும் நிகழ்வே புணர்ச்சி ஆகும்.

குற்றியலுகர ஈறு

சார்பெழுத்துகளின் ஆய்தம் சொல்லின் முதலிலோ இறுதியிலோ வராது. **குற்றியலுகரமும்** (நுந்தை தவிர) **குற்றியலிகரமும்** இக்காலத்தில் சொல்லின் முதலில் வராது. ஆயினும்,

வீடு + இல்லை = வீடில்லை	நெடில்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்
முரடு + காளை = முரட்டுக்காளை	உயிர்த்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்
அச்சு + பலகை = அச்சுப் பலகை	வன்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்
பஞ்சு + பொதி = பஞ்சுப்பொதி	மென்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்
மார்பு + கூடு = மார்புக்கூடு	இடைத்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்
எஃகு + கம்பி = எஃகுக்கம்பி	ஆய்தத்தொடர்புக் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகரத்தின் ஆறு வகைகளும் சொல்லின் இறுதியில் வருகின்றன. குற்றியலுகர ஈற்றுடன் வரும் நிலைமொழி, **குற்றியலுகர ஈறு** அல்லது **குற்றியலுகர நிலைமொழி** எனப்படும்.

என் சொல்லுக்கு என்ன மரியாதை எனத் தர்க்கம் பேசுவது இருக்கட்டும் எங்கு இருந்தாலும் நம் மொழிக்கு முதல் இடம் ஏற்படுத்தச் சந்தியுங்கள் இறுதியில் தாய்மொழியை வளப்படுத்தும் தனிவழியைச் சிந்தியுங்கள்.

கற்பவை கற்றபின்...

வகுப்பறையிலுள்ள மாணவர்களின் பெயர்கள் சிலவற்றின் முதல், இறுதி எழுத்துகளைத் தனித்து எழுதி நீங்கள் பயின்ற இலக்கணப் பகுதியுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்க.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

2

மெய்மயக்கம்

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துகளையும், இறுதியில் வரும் எழுத்துகளையும் அறிந்து கொண்டதைப் போலவே மொழிக்கு இடையில் வரும் எழுத்துகளையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறான எழுத்துகள் தமிழ்ச் சொற்களையும் பிறமொழிச் சொற்களையும் கண்டறியவும் பயன்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

சொல்லின் இடையில் மெய்யெழுத்துகள் அடுத்தடுத்து வருவது மெய்மயக்கம் எனப்படும். இது உடனிலை மெய்மயக்கம், வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் என இரண்டு வகைப்படும்.

உடனிலை மெய்மயக்கம்

சொற்களின் இடையில் ஒரே மெய்யெழுத்து அடுத்தடுத்து வருவது உடனிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும். தமிழில் **க், ச், த், ப்** ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் தம் எழுத்துகளுடன் மட்டுமே சேரும் உடனிலை மெய்மயக்க எழுத்துகள் ஆகும். இந்த எழுத்துகளின் அருகில் அவற்றுக்குரிய எழுத்து வரிசை மட்டுமே வரும். பிற எழுத்துகள் வாரா. அவ்வாறு வந்தால் அச்சொல் தமிழ்ச்சொல்லாக இருக்காது.

எடுத்துக்காட்டாக, பக்கம் என்ற சொல்லில் (ப+க்+க்+அ+ம்) **க்** என்னும் மெய்யெழுத்து தொடர்ந்து இருமுறை வந்துள்ளதைப் பாருங்கள். இதுபோலவே **ச், த், ப்** ஆகிய எழுத்துகளும் வரும்.

அச்சம்	எச்சம்
மொத்தம்	சாத்தன்
அப்பம்	கப்பம்

வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம்

சொல்லின் இடையில் வெவ்வேறு மெய்யெழுத்துகள் தொடர்ந்து வருவது வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம் எனப்படும். தமிழில் **ர், ழ்** ஆகிய இரண்டு மெய்யெழுத்துகள் தம் வரிசை எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து வராமல் பிற மெய்யெழுத்துகளுடன் மட்டுமே சேர்ந்து வரும். எனவே, இவ்விரு மெய்யெழுத்துகளும் வேற்றுநிலை மெய்மயக்கத்திற்கு மட்டுமே உரியவையாகும்.

ர்	- தேர்தல், உயர்வு
ழ்	- வாழ்பவன், தழுக

க், ச், த், ப், ர், ழ் ஆகிய ஆறையும் தவிர்த்த ஏனைய பன்னிரண்டு மெய்களும் உடனிலை மெய்மயக்கமாகவும் வேற்றுநிலை மெய்மயக்கமாகவும் உள்ளன. இவற்றையும் மெய்மயக்கம் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

ட் - பட்டம், காட்சி	ம் - அம்மா, அம்பு
ற் - வெற்றி, பயிற்சி	ன் - மன்னன், இன்பம்
ங் - அங்ஙனம், தங்கம்	ய் - செய்யலாம், வாய்மை
ஞ் - விஞ்ஞானம், மஞ்சள்	ல் - நல்லவன், செல்வம்
ண் - தண்ணீர், நண்பகல்	வ் - இவ்விதம், தெவ்யாது
ந் - செந்நெறி, தந்த	ள் - உள்ளம், கொள்கை

ஈரொற்று மெய்மயக்கம்

தனிச்சொற்களிலோ கூட்டுச்சொற்களிலோ சொற்களின் இடையில் **ய், ர், ழ்** ஆகிய மெய்கள் ஈரொற்றாய் வரும். (மூன்று மெய்களாக மயங்கி வரும்) இதனை ஈரொற்று மெய்மயக்கம் என்பர்.

ய் - காய்ச்சல், நாய்க்கால்	ர் - உயர்ச்சி, தேர்க்கால்	ழ் - வீழ்ச்சி, காழ்ப்புணர்ச்சி
----------------------------	---------------------------	--------------------------------

இனவெழுத்து (நட்பெழுத்து)

மெய்யெழுத்துகள் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூவகைப்படும். சொற்களின் இடையில் மெல்லின எழுத்துகளுக்குப்பின் வல்லின மெய்கள் மட்டுமே வருவதை இனவெழுத்துகள் அல்லது நட்பெழுத்துகள் என்பர்.

ங் - க் (அங்கம்)	ஞ் - ச் (பஞ்சம்)	ண் - ட் (பண்டம்)
ந் - த் (சந்தம்)	ம் - ப் (கம்பம்)	ன் - ற் (தென்றல்)

பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் ணகர, நகர, னகர வேறுபாட்டினை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். எங்கெங்கு இவ்வெழுத்துகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை இனவெழுத்துகளால் அறியலாம். ணகர, நகர, னகர வேறுபாட்டினை அறியாமல் எழுதுவதால் ஏற்படும் பிழையை மயங்கொலிப் பிழை என்கிறோம்.

கற்பவை கற்றபின்...

பேச்சுவழக்கிலுள்ள பிறமொழிச் சொற்களுள் உடனிலைமெய்மயக்கத்திற்கும், வேற்றுநிலை மெய்மயக்கத்திற்கும் உடன்படாதவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் காரணம் கூறுக.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. பத்தியைப் படித்து மயங்கொலிப் பிழைகளைத் திருத்துக.

வேலன் நூலகம் சென்றான். வரிசையாய் அடுக்கி வைத்த புத்தகங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து நின்றான். அன்டங்கள் குறித்த புத்தகங்களைக் கண்டான். அந்தப் புத்தகங்களிலிருந்து குறிப்புகளை எடுத்துக் கொண்டு நெஞ்சம் மகிழ்ந்தான்.

2. மெய்மயக்கச் சொற்களை வகைப்படுத்துக.

வாய்க்கால்	வாழ்க	வாழ்ந்த	பாக்கம்	சேர்தல்	நார்ச்சத்து
எச்சம்	மார்கழி	ஆழ்தல்	மொத்தம்	கப்பல்	தாழ்ச்சி

3. தொடர்களில் உடனிலையாகவும் வேற்றுநிலையாகவும் இடம்பெற்றுள்ள மெய்மயக்கச் சொற்களைக் கண்டறிக.

அ) இந்திய விண்வெளி ஆய்வுக்கழகம் வெற்றி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆ) நேர்மை என்னும் சிறந்த கொள்கையைச் சார்ந்து வாழ்பவர்களே உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவர்.

இ) இயற்கைக் காட்சிகளின் வழியாக எளிய சொற்களைக் கொண்டு, கவிதை எழுதப் பழகவேண்டும்.

ஈ) இந்தியா கணினித் தொழில்நுட்பத் துறையில் வேகமான வளர்ச்சி கண்டு வரலாற்றின் பக்கங்களில் இடம்பெற்று வருகிறது.

உ) வைக்கோல் பற்றி மிகச் சிறந்த ஆய்வு செய்து "ஒற்றை வைக்கோல் புரட்சி" என்னும் நூலை ஜப்பான் அறிஞர் எழுதினார்.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

3

பகுபத உறுப்புகள்

தமிழ்மொழியில் சொல்லுக்கு வழங்கும் பெயர்களுள் ஒன்று பதம் என்பதாகும். இலக்கணவகையில் அமைந்த சொற்கள் நான்கனுள், பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் பிரித்துப் பொருள்தரும் நிலையில் இருத்தலால் இவற்றைப் **பகுபதங்கள்** என்பர். இடைச்சொற்கள் உரிச்சொற்கள் **பகாப்பதத்திற்குரியவை** ஆகும். இவற்றுள் பெயர்ப்பகுபதச் சொற்களைக் காட்டிலும் வினைப்பகுபதச் சொற்களே வழக்கத்தில் மிகுதியாக உள்ளன.

சொற்களைப் பொருள்நோக்கிலும் பிரித்து எழுதுவர். ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உள்ள உறுப்புகள் எவையெவை என்ற வகையிலும் பிரித்து எழுதுவர். அவ்வாறு பிரித்து எழுதும் உறுப்புகளைப் பகுபத உறுப்புகள் என்பர். அவை **பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகாரம்** எனப் பொதுவாக ஆறு வகைப்படும்.

ஒரு வினைப்பகுபதத்தில் பகுதியும் விசுதியும் அடிப்படை உறுப்புகளாக உள்ளன. சில சொற்களில் பகுபத உறுப்புகள் ஒன்றோ இரண்டோ குறைந்தும் வரும். சில சொற்கள் ஆறு உறுப்புகள் பெற்றும் வரும். ஒரு பகுபதத்தில் பகுதி, விசுதி, இடைநிலை என்பவையே பொருள் தரும் உறுப்புகளாகும். பகுதி பெரும்பாலும் சொற்பொருளையும் விசுதி, இடைநிலை ஆகியன இலக்கணப் பொருண்மைகளையும் தருகின்றன. இவை மூன்றும் இணையும்போது ஏற்படும் புணர்ச்சி மாற்றங்களே சந்தி, சாரியை, விகாரம் ஆகும்.

பகுதி

- ஒரு சொல்லின் அடிச்சொல்லே பகுதியாகும். இதை **முதலிலை** என்றும் கூறுவர்.
- விசுதி பெறாத ஏவல் வினையாக வரும்.
- மேலும் பகுதி விசுதி எனப் பிரிக்க இயலாததாய் இருக்கும்.
- பாடினான் என்னும் வினைமுற்றை, பாடு + இன் + ஆன் எனப் பிரிக்கலாம். இதில் 'பாடு' என்பது பகுதியாகவும் விசுதி பெறாத ஏவல் வினையாகவும் வருகிறது. இது போலவே படி, ஆடு, செய், எழுது, நட, ஓடு போன்றவை பகுதியாகவும் விசுதி பெறாத ஏவல் வினையாகவும் இருக்கின்றன.
- அறிஞர் என்னும் பெயர்ச்சொல்லை அறி + ஞ் + அர் எனப் பிரிக்கலாம். இதில் 'அறி' என்பது பகுதியாகவும் விசுதி பெறாத ஏவல் வினையாகவும் வருகிறது.
- பகுதி சில சொற்களில் ஒற்று இரட்டித்துக் காலம் காட்டும்.

விசுதி

- ஒரு வினைமுற்றுச் சொல்லின் இறுதியில் நின்று **திணை, பால், எண், இடம்** ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் **உறுப்பு விசுதி** எனப்படும்.

கொடுத்தான் - கொடு + த் + த் + ஆன் படித்தாள் - படி + த் + த் + ஆள்
நடந்தது - நட + த்(ந்) + த் + அ + து

- இவற்றுள் **ஆன், ஆள், து** என்பவை விசுதிகளாகும். 'ஆன்' என்னும் விசுதி உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, படர்க்கை இடம் என்பனவற்றையும் 'ஆள்' என்னும் விசுதி உயர்திணை,

பெண்பால், ஒருமை, படர்க்கைஇடம் என்பனவற்றையும் 'து' என்னும் விசுதி அஃறிணை ஒன்றன்பால், படர்க்கைஇடம் என்பனவற்றையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

வியங்கோள், தொழிற்பெயர், பெயரெச்சம், வினையெச்சம் போன்ற பல்வேறு இலக்கணப் பொருண்மைகளை உணர்த்தவும் விசுதி பயன்படுகிறது.

எழுதுக - எழுது+க உரைத்த - உரை+த்+த்+அ
செய்தல் - செய்+தல் படித்து - படி+த்+த்+உ

இடைநிலை

- பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் தோன்றும் உறுப்புக்கு இடைநிலை என்று பெயர்.
- வினைப் பகுபதத்தில் வரும் இடைநிலையைக் கால இடைநிலை, எதிர்மறை இடைநிலை என இருவகைப்படுத்துவர்.
- பெயர்ப் பகுபதத்தில் வரும் இடைநிலையைப் பெயர் இடைநிலை என்பர்.

கால இடைநிலை

- ஒரு வினைப் பகுபதத்தில் பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வந்து காலம் உணர்த்தும் உறுப்பு கால இடைநிலை அல்லது காலம் காட்டும் இடைநிலை எனப்படும்.
செய்தான் - செய்+த்+ஆன் செய்கிறான் - செய்+கிறு+ஆன் செய்வான் - செய்+வ்+ஆன்
- இவற்றுள் த், கிறு, வ் என்பன கால இடைநிலைகளாகும். இவை முறையே இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பனவற்றை உணர்த்துகின்றன.

இறந்தகால இடைநிலைகள் - த் ட் ற் இன்
நிகழ்கால இடைநிலைகள் - கிறு கின்று ஆநின்று
எதிர்கால இடைநிலைகள் - ப் வ்
எதிர்மறை இடைநிலைகள் - ஆ அல் இல்

எதிர்மறை இடைநிலை

- எதிர்மறை வினைச்சொற்களில் பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வந்து எதிர்மறையை உணர்த்தும் இடைநிலை எதிர்மறை இடைநிலை ஆகும்.
- ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைக்கு அடுத்து உயிர்மெய் வரின் கெடாமல் வரும். உயிரெழுத்து வரின் தன் பொருளை நிறுவிக்கெட்டு வரும்.

ஒடாது - ஒடு + ஆ + து காணலன் - காண் + அல் + அன்
பேசான் - பேசு + (ஆ) + ஆன் எழுதிலன் - எழுது + இல் + அன்

பெயர் இடைநிலை

ஓர் ஆக்கப்பெயர்ச்சொல்லில் பெயர்ப்பகுதியை விசுதியோடு இணைப்பதற்கு வரும் இடைநிலை பெயர் இடைநிலை ஆகும். ச், ஞ், ன், த், வ் ஆகிய மெய்கள் பெயர் இடைநிலைகளாக வரும்.

தமிழ்ச்சி - தமிழ் + அ + ச் + ச் + இ; இளைஞர் - இளை + ஞ் + அர்; ஓட்டுநர் - ஓட்டு + ன் + அர்;
ஒருத்தி - ஒரு + த் + த் + இ; மூவர் - மூன்று + வ் + அர்

சந்தி

- சந்தி என்பதற்குப் புணர்ச்சி என்று பெயர்.
- பகுதி விசுதி இடைநிலை ஆகிய பகுபத உறுப்புகள் புணரும்போது இடையில் தோன்றும் உறுப்பு சந்தி எனப்படும்.
- சந்தி பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வருவது பெருவழக்காகும்.
- புணர்ச்சியின்போது ஏற்படும் விகாரங்களான தோன்றல், திரிதல், கெடுதலைச் சந்தி என்றும் சொல்வர். ஓர் எழுத்துத் தோன்றுதலைச் சந்தி என்றும், மற்றைய திரிதலையும் கெடுதலையும் விகாரம் என்றும் வழங்குவர்.
- பெரும்பாலும் த், ப், க் என்னும் மூன்று எழுத்துகளுள் ஒன்று சந்தியாக வரும்.
- உடம்படுமெய்கள் (ய், வ்) சந்தியாக வருவதுண்டு.

அசைத்தான் - அசை + த் + த் + ஆன்

காப்பார் - கா + ப் + ப் + ஆர்

படிக்கிறார் - படி + க் + கிறு + ஆர்

வணங்கிய - வணங்கு + இ(ன்) + ய் + அ

பகுபத உறுப்புகளில் அடங்காமல் ஏழாவது உறுப்பாக வரும் புறத்துறுப்பு எழுத்துப்பேறு எனப்படும். சாரியை வரவேண்டிய இடத்தில் புள்ளி பெற்ற எழுத்து உயிர் ஏற இடமளித்து வந்தால் அதனை எழுத்துப்பேறு எனக் குறிப்பிடல் வேண்டும். விசுதி தனியே வராமல் துணையாகப் பெற்று வரும் எழுத்தே எழுத்துப்பேறு ஆகும். எழுத்துப்பேறு காலம் காட்டாது.

பாருதி - பாரு + த் + இ

மொழியாதான் - மொழி + ய் + ஆ + த் + ஆன்

இச்சொற்களில் 'இ' என்னும் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விசுதிக்கு முன்னும் 'ஆ' என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைக்குப் பின்னும் வரும் 'த்' என்பது எழுத்துப்பேறாகும்.

சாரியை

- பகுதியோடு இடைநிலையும் இடைநிலையோடு விசுதியும் பொருத்தமாகச் சார்ந்து இயைய வரும் உறுப்பு சாரியை ஆகும்.
- பெரும்பாலும் சாரியை இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வரும்.

பார்த்தனன் - பார் + த் + த் + அன் + அன்

இச்சொல்லில் இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வரும் 'அன்' என்பதே சாரியையாகும்.

- சந்தி வரவேண்டிய இடத்தில் உயிர்மெய் எழுத்து வந்தால் அதனைச் சாரியை என்று குறிப்பிடல் வேண்டும்.

தருகுவென் - தா(தரு) + கு + வ் + என்

இச்சொல்லில் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும் 'கு' என்பதே சாரியையாகும்.

- சாரியைக்குப் பொருள் இல்லை.

அன் என்பது விசுதியாக வரும்போது அன் என்பதே சாரியையாக வரும்.

ஆன், ஆள், ஆர் ஆகிய விசுதிகள் வரும்போது அன் சாரியையாக வராது.

விகாரம்

- பகுதி விசுதி இடைநிலை ஆகியவை புணரும்போது அவற்றின் வடிவத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் விகாரம் எனப்படும்.

- இஃது ஓர் எழுத்து மற்றோர் எழுத்தாகத் திரிந்தும் கெட்டும் நெடில் குறிலாகவும் மாற்றம் பெறும். இத்தகைய மாற்றமே விகாரம் எனப்படும்.

நின்றான் - நில்(ன்) + ற் + ஆன் - 'நில்' என்னும் பகுதியில், 'ல்' 'ன்' ஆகத் திரிந்தது. வணங்கிய - வணங்கு + இ (ன்) + ய் + அ - இ(ன்) என்னும் இடைநிலையில் எனகரம் கெட்டது. கண்டான் - காண் (கண்) + ட் + ஆன் - காண் என்னும் பகுதி கண் எனக் குறுகியது. எழுதினோர் - எழுது + இன் + ஓர்(ஆர்) - ஆர் என்னும் விசுதி ஓர் என நின்றது.

நினைவில் கொள்க.

இறந்தகால இடைநிலைகள்	த், ட், ற், இன்
நிகழ்கால இடைநிலைகள்	கிறு, கின்று, ஆநின்று
எதிர்கால இடைநிலைகள்	ப், வ்
எதிர்மறை இடைநிலைகள்	ஆ, அல், இல்
தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுதிகள்	என், ஏன், அல், அன் கு, டு, து, று
தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விசுதிகள்	எம், ஏம், அம், ஆம், ஓம், கும், டும், தும், றும்
முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விசுதிகள்	ஐ, ஆய், இ
முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விசுதிகள்	இர், ஈர், மின்
படர்க்கை ஆண்பால் வினைமுற்று விசுதிகள்	அன், ஆன்
படர்க்கை பெண்பால் வினைமுற்று விசுதிகள்	அள், ஆள்,
படர்க்கை பலர்பால் வினைமுற்று விசுதிகள்	அர், ஆர், ப, மார், கள்
படர்க்கை ஒன்றன்பால் வினைமுற்று விசுதிகள்	து, று, டு
படர்க்கை பலவின்பால் வினைமுற்று விசுதிகள்	அ, ஆ
வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகள்	க, இய, இயர்
தெரிநிலைப் பெயரெச்ச விசுதிகள்	அ, உம்
தெரிநிலை வினையெச்ச விசுதிகள்	உ, இ, ...

தமிழ் ஓர் **ஒட்டுநிலை மொழி**. ஓரெழுத்து ஒருமொழிச் சொற்கள் இருப்பினும் தமிழில் உள்ள எல்லா எழுத்துகளும் சொல்லாவதில்லை. ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட எழுத்துகள் சேர்ந்தே சொல்லாகின்றன. அவ்வாறு சொற்கள் புதிது புதிதாகத் தோன்றுவதற்கு ஒரு **மொழியியல் நுட்ப அடிப்படை** உள்ளது.

பகுதி ஒருமொழியின் அடிப்படையான வேர்ச்சொல்லாகும். புதிய சொல்லாக்கத்திற்கு வேர்ச்சொற்களின் வருகை அவற்றின் சேர்க்கைபற்றிய மொழியியல் நுட்ப அறிவு இன்றியமையாதது. இதன்மூலம் துறைதோறும் புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்க முடியும்.

திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும் சிறப்புள்ள மொழி தமிழ்மொழி. இச்சிறப்புக்குக் காரணம் சொல்லின் விசுதி ஆகும். இவ்வாறு வேறு வேறு உறுப்புகளை இணைத்துச் சொற்களை உருவாக்க முடியும். இச்சொற்களை வேண்டும்போது பிரித்துக் கொள்ளலாம்; மறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். பிரித்தாலும் சேர்த்தாலும் பொருள் மாறாது.

பகுபதத் தன்மை உள்ள மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது எளிது. பிற மொழியினர் தமிழை எளிமையாகக் கற்றுக்கொள்ள இதுவுமொரு காரணம் ஆகும். மேலும், இப்பகுபதத் தன்மையால் எண்ணிறந்த சொற்கள் உருவாகின்றன. இது மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதது ஆகும்.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

4

புணர்ச்சி விதிகள்

சொற்புணர்ச்சியின்போது நிலைமொழி இறுதியிலும் வருமொழி முதலிலும் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சுருங்கச் சொல்லும் வரையறைகளைப் புணர்ச்சி விதிகள் என்பர். மொழியைப் பிழையின்றிக் கையாளவும் பாடலடிகளைப் பொருள் உணர்வுக்கு ஏற்ற வகையில் பிரித்தறியவும் மொழி ஆளுமையைப் புரிந்து கொள்ளவும் இப்புணர்ச்சி விதிகள் பயன்படுகின்றன.

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி

அ) உடம்படுமெய்ப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் உயிரெழுத்துகளாய் இருந்தால் உச்சரிப்பின்போது ஒலி உடன்பாடு இல்லாமல் இடைவெளி ஏற்படும். எனவே, உடன்படாத அவ்விரு மொழிகளையும் சேர்த்துப் புணர்க்கவும் வரும் மெய், உடம்படுமெய் ஆகும். பதினெட்டு மெய்களுள் **ய், வ்** ஆகிய இரு மெய்கள் மட்டும் உடம்படுமெய்களாக வரும்.

காட்சியழகு	-	காட்சி + ய் + அழகு	(இகர ஈறு)
தீயணைப்பான்	-	தீ + ய் + அணைப்பான்	(ஈகார ஈறு)
கலையறிவு	-	கலை + ய் + அறிவு	(ஐகார ஈறு)
மாவிலை	-	மா + வ் + இலை	(ஆகார ஈறு)
பூவழகு	-	பூ + வ் + அழகு	(ஊகார ஈறு)
சேயிழை	-	சே + ய் + இழை	ஏகார ஈறு யகர, வகர உடம்படுமெய்கள் பெற்று வருகின்றன
சேவடி	-	சே + வ் + அடி	

இ ஈ ஐவழி யவ்வம் ஏனை	} - ய்
உயிர்வழி வவ்வம் ஏமுன்இவ் விருமையும்	
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென் றாகும் (நன்னூல் - 162)	
இ	} - வ்
ஈ	
பிற உயிர்கள்	- வ்
ஏ	- ய், வ்

ஆ) குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

i) குற்றியலுகரச் சொற்களில் நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள குற்றியலுகரம் வருமொழியின் முதலில் உள்ள உயிரெழுத்துடன் புணரும்போது, தான் ஏறிய மெய்யை நிறுத்தி உகரம் மறையும். பின் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள மெய், வருமொழி முதலெழுத்தாகிய உயிரெழுத்துடன் புணரும்.

மாசற்றார் - மாசு + அற்றார்

மாசு(சீ+உ) + அற்றார் - 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்'
என்னும் விதிப்படி 'உ' மறைந்தது.

மாசீ + அற்றார் - 'உடல்மேல்உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'
என்னும் விதிப்படி 'மாசற்றார்' எனப் புணர்ந்தது.

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும் (நன்னூல்-164)

ii) ட், ற் என்னும் இரு மெய்களோடு ஊர்ந்துவரும் நெடில்தொடர், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள் வருமொழியோடு சேரும்போது ஒற்று இரட்டித்துப் புணரும்.

வீடு + தோட்டம் - வீட்டு + தோட்டம் - வீட்டுத்தோட்டம்

காடு + மரம் - காட்டு மரம்

முரடு + காளை - முரட்டு + காளை - முரட்டுக்காளை

பகடு + வாழ்க்கை - பகட்டுவாழ்க்கை

சோறு + பாணை - சோற்று + பாணை - சோற்றுப்பாணை

ஆறு + நீர் - ஆற்றுநீர்

வயிறு + பசி - வயிற்று + பசி - வயிற்றுப்பசி

கயிறு + வண்டி - கயிறுவண்டி

நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுள்

டறஒற்று இரட்டும் வேற்றுமை மிகவே. (நன்னூல்-183)

இ) முற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள முற்றியலுகரமும் குற்றியலுகரத்தைப் போலவே தான் ஏறிய மெய்யை நிறுத்தி உகரம் மறையும். பின் நிலைமொழி இறுதியில் உள்ள மெய் வருமொழி முதலெழுத்தாகிய உயிரெழுத்துடன் புணரும்.

வரவறிந்தான் - வரவு + அறிந்தான்

வரவு (வ் +உ) + அறிந்தான் - 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்னும் விதிப்படி 'உ' மறைந்தது.

வரவ் + அறிந்தான் - 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'
என்னும் விதிப்படி 'வரவறிந்தான்' எனப் புணர்ந்தது.

முற்றும் அற்று ஒரோவழி (நன்னூல்-164)

ஈ) இயல்பீறு, விதியீறு- புணர்ச்சி

இயல்பீறாகவோ விதியீறாகவோ வரும் நிலைமொழியின் இறுதியில் நிற்கும் உயிரெழுத்துடன், க ச த ப என்னும் வல்லின மெய்களை முதலில் கொண்ட வருமொழிச்சொல் சேரும்போது அவற்றிடையே வல்லொற்று மிகுந்து புணரும்.

இயல்பீறு என்பது இயல்பாக நிற்கும் சொல்லின் வடிவம்

பள்ளி + தோழன் - பள்ளித்தோழன்

விதியீறு என்பது புணர்ந்தபின் நிற்கும் சொல்லின் வடிவம்

நிலம் + தலைவர் - நில + தலைவர் (விதியீறு) - நிலத்தலைவர்

திரைப்படம் - திரை + படம்

திரை + ப் + படம் - 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க ச த ப மிகும்' என்னும் விதிப்படி 'திரைப்படம்' எனப் புணர்ந்தது.

மரக்கலம் - மரம் + கலம் - மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்னும் விதியின்படி

மர + கலம் - இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க ச த ப மிகும் 'என்னும் விதிப்படி 'மரக்கலம்' எனப் புணர்ந்தது.

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்

க ச த ப மிகும்; விதவாதன மன்னே. (நன்னூல்-165)

உ) பூப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

பூ என்னும் சொல் நிலைமொழியாய் நிற்க வருமொழியின் முதலில் வல்லின மெய்யெழுத்துகள் வரும்போது வல்லினமெய் மிகுந்து புணர்வது மட்டுமன்றி, அவற்றிற்கு இனமான மெல்லின மெய் மிகுதலும் உண்டு. எனினும், மெல்லின மெய் மிகுதலே பெருவழக்காக உள்ளது.

பூ + கொடி - பூக்கொடி, பூங்கொடி பூ + சோலை - பூச்சோலை, பூஞ்சோலை

பூ + தொட்டி - பூத்தொட்டி, பூந்தொட்டி பூ + பந்து - பூப்பந்து, பூம்பந்து

பூப்பெயர் முன் இனமென்மையுந் தோன்றும் (நன்னூல்-200)

ஊ) மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியீற்றின் இறுதி எழுத்து மெய்யெழுத்தாக நிற்க வருமொழியின் முதலாக வரும் உயிரெழுத்துடனும் மெய்யெழுத்துடனும் சேரும் புணர்ச்சியை மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி என்பர்.

வாயொலி - வாய் + ஒலி - 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி 'வாயொலி' எனப் புணர்ந்தது.

உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே (நன்னூல் - 204)

மண் + மகள் - மண்மகள் என்பதில் நிலைமொழி இறுதியும் வருமொழி முதலும் மெய்யெழுத்தாக நிற்க இயல்பாகப் புணர்ந்தது.

எ) தனிக்குறில்முன் ஒற்று - புணர்ச்சி

நிலைமொழி தனிக்குறில் சார்ந்த மெய்யெழுத்தாக நின்று, வருமொழியின் முதல் உயிரெழுத்தாக இருப்பின் நிலைமொழி ஒற்று இரட்டிக்கும்.

கல் + அதர் - கல்லதர் - தனிக்குறில்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும்

கல்ல + அதர் - உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி கல்லதர் எனப் புணர்ந்தது.

தனிக்குறில்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் (நன்னூல் - 205)

ஏ) மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழிச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தாக மகரமெய் வரும்போது, அச்சொல் மூன்று நிலைகளில் புணரும்.

- மகரமெய் கெட்டுப் புணரும்
- மகரமெய் கெட்டு இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றிப் புணரும்.
- மகரமெய் கெட்டு வல்லினம் மிக்குப் புணரும்.

பாடம் + வேளை - பாடவேளை - மகரமெய் கெட்டுப் புணர்ந்தது.

காலம் + கடந்தவன் - கால + கடந்தவன் - காலங்கடந்தவன்

- மகரமெய் கெட்டு இன மெல்லெழுத்து தோன்றிப் புணர்ந்தது.

பழம் + தோல் - பழ + தோல் - பழத்தோல்

- மகரமெய் கெட்டு வல்லினம் மிக்குப் புணர்ந்தது.

மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்

வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும் (நன்னூல்-219)

ஐ) பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

பண்புப்பெயர்ச்சொல் நிலைமொழிச் சொல்லாக நின்று வருமொழிச்சொல்லுடன் புணரும்போது பின்வரும் மாற்றங்களை அடையும்.

1. நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள மை கெட்டுப் புணரும்.

பெருவழி - பெருமை + வழி - 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி 'மை' விசுதி கெட்டுப் பெருவழி எனப் புணர்ந்தது.

2. மை விசுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் இறுதியில் உள்ள உகரம் இகரமாகத் திரியும்.

பெரியன் - பெருமை + அன் - ஈறுபோதல்

பெரு + அன் - இடை உகரம் இய்யாதல்

பெரி + அன் - உடம்படுமெய் 'ய்' இடையில் தோன்றும்

பெரி + ய் + அன் - உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே 'பெரியன்' எனப் புணர்ந்தது.

3. மை விசுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் முதலில் உள்ள குறில் எழுத்து நெடில் எழுத்தாய் மாறும்.

முதார் - முதுமை + ஊர் - ஈறுபோதல்

முது + ஊர் - ஆதிநீடல்

முது + ஊர் - உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்

முத் + ஊர் - உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே முதார் எனப் புணர்ந்தது.

4. மை விசுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல்லின் முதலில் உள்ள அகரம் ஐகாரமாக மாறும்.
பைந்தமிழ் - பசுமை + தமிழ் - ஈறுபோதல்
பசு + தமிழ் - அடி அகரம் 'ஐ' ஆதல்
பைசு + தமிழ் - இனையவும் 'சு' கெட்டது
பை + தமிழ் - இனமிகல் என்னும் விதிப்படி பைந்தமிழ் எனப் புணர்ந்தது.

5. மை விசுதி கெட்டு நிலைமொழிச் சொல் ஒற்று இரட்டிக்கும்.
நெட்டிலை - நெடுமை + இலை - ஈறுபோதல்
நெடு + இலை - தன்னொற்றிரட்டல்
நெட்டு + இலை - உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்
நெட்ட் + இலை - உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி
நெட்டிலை எனப் புணர்ந்தது.

பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சியில் தன்னொற்றிரட்டல் என்னும் விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

வெற்றிலை - வெறுமை + இலை - வெற்று + இலை - வெற்றிலை எனப் புணர்ந்தது.

6. ஈறுபோதல் விதியின்படி மை கெட்டு நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மகர மெய்யாக இருந்தால் 'முன் நின்ற மெய் திரிதல்' விதியின்படி புணரும்.
செந்தமிழ் - செம்மை + தமிழ் - ஈறுபோதல்
செம் + தமிழ் - முன் நின்ற மெய் திரிதல் - செந்தமிழ் எனப் புணர்ந்தது.
7. ஈறுபோதல் விதியின்படி மை விசுதி கெட்டு, நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து உயிரெழுத்தாய் இருந்து வருமொழி வல்லின மெய்யாக இருப்பின் 'இனமிகல்' விதியின்படி புணரும்.
கருங்கடல் - கருமை + கடல் - ஈறுபோதல்
கரு + கடல் - இனமிகல் கருங்கடல் எனப் புணர்ந்தது.

பண்புப் பெயர்ப் புணர்ச்சியில் ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விசுதி மறைந்த பிறகு, நிலைமொழியின் இறுதியில் மகர மெய் நின்று, வருமொழியில் முதல் எழுத்தாக **க ச த ப** வந்தால் 'முன் நின்ற மெய் திரிதல்' விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விசுதி மறைந்த பிறகு, **மகர மெய் வராத நிலையில்** 'இனமிகல்' விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

8. மை விசுதி கெட்டு நிற்கும் நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மேற்சொன்ன எவ்விதிலும் பொருந்தாதிருப்பின் இனையவும் என்னும் விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
பசுந்தளிர் - பசுமை + தளிர் - ஈறுபோதல்
பசு + தளிர் - அடி அகரம் 'ஐ' ஆதல்
பைசு + தளிர் - இனையவும்
பை + தளிர் - இனமிகல் பைந்தளிர் எனப் புணர்ந்தது.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

5

படைப்பாக்க உத்திகள்

உவமை

ஒன்றை மற்றொன்றோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது நம்மிடம் இயல்பாக அமைந்துள்ள பண்பாகும். தெரிந்தவற்றைக் கொண்டு தெரியாதவற்றை அறிந்துகொண்டு மனித அறிவு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. மொழி தோன்றிய அன்றே உவமையும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். கருத்தைச் சொல்கையில் கேட்போர் மனத்தை ஈர்க்கும் வகையிலும் சொல்வதை எளிதில் உணரும் வகையிலும் கூற உவமைகளைப் (ஒப்பீடுகளை) பயன்படுத்தினர்.

உவமை வினை(தொழில்), பயன், வடிவம்(மெய்), உரு(நிறம்)என்ற நான்கின் அடிப்படையில் தோன்றும் என்பார் தொல்காப்பியர்.

வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம்

(தொல்காப்பியம் - 1222)

புலி போலப் பாய்ந்தான் - வினை(தொழில்)

மழை போலக் கொடுக்கும் கை - பயன்

துடி போலும் இடை - வடிவம் (மெய்)

தளிர் போலும் மேனி - உரு (நிறம்)

கண்ணன் புலிபோலப் பாய்ந்தான் என்பதில் கண்ணன் - உவமேயம் (பொருள்), புலி - உவமானம் (உவமை), போல - உவம உருபு, பாய்தல் - பொதுத்தன்மை. இந்த நான்கு உறுப்புகள் உவமையை அமைக்கின்றன.

ஒன்றை விளக்கவும் தெளிவுபடுத்தவும் அழகுபடுத்தவும் உவமையே எளியதும் தொன்மை மிக்கதாகவும் உள்ளது. சங்கப்பாடல்களில் பெரும்பாலும் **உவமை அணியே** இடம்பெறுகிறது. பிற அணிகள்

குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியத்தைத் தொகுத்தவர்கள் பாடல் ஆசிரியர்களின் பெயர் தெரியாதபோது அப்பாடலில் உள்ள உவமையைக் கொண்டே பெயர் துட்டினார்கள். செம்புலப்பெயல்நீரார், தேய்புரிபழங்கயிற்றினார், அணிலாடு முன்றிலார் என்பவை அப்படிப்பட்ட பெயர்கள்.

ஊர்க் குறுமாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்

நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல

இனியை பெரும் எமக்கே மற்றதன்

துன்னரும் கடாஅம் போல

இன்னாய் பெரும!நின் ஒன்னா தோர்க்கே

(புறம்-94)

ஊவையார் அதியமானின் வெற்றிப் புகழையும் வீரச் சிறப்பையும் மிகச் சுருங்கிய அடிகளில் அழகாகப் புனைகிறார். குளத்தில் ஊர்ச்சிறு பிள்ளைகள் யானைமீது நீரை இறைத்தும் வெண்கொம்புகளைத் கழுவிடும் விளையாடுவர். அவ் யானைக்கு மதம் பிடித்துவிட்டால் யாரும் பக்கத்தில் அணுக முடியாது. அதியமானும் அப்படிப்பட்டவன்தான். பரிசிலர்க்கு இனியன். பகைவர்க்கு இன்னாதவன். **யானை பற்றிய உவமை** இப்பாடலுக்கு உயிருட்டுகிறது.

கண்ணீரை நீ

துடைத்த போது

நட்சத்திரங்கள் துடைக்கப்பட்ட

வானம் போல்

உன் முகம்

இருண்டு போயிருந்தது.....

(மௌன மயக்கங்கள் பா.31)

என்னும் புதுக்கவிதை வரிகளிலும் உவமை அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

வினை உவமை

அவர்கள் மூளையில்
விதையைப் போல்
துவப்பட வேண்டிய அறிவு
ஆணியைப்போல்
அறையப்படுகின்றது.

பயன் உவமை

வறண்ட வாழ்வு
துளிர்க்க
மழைபோல் வந்தாய் நீ!

மெய் உவமை (வடிவம்)

சுருக்கிய
குடையைப் போலத்
தோன்றும்
அசோகமரம்.

உரு உவமை (நிறம்)

சோடிய விளக்காய்
மாலைநேரச் சூரியனின்
மஞ்சள் வெளிச்சம்
தெருவில் நிரம்பி வழிந்தது.

ஆகிய கவிதைகளில் உவமை தோன்றும் இடங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

உருவகம்

ஒப்பீட்டுச் செறிவும் பொருள் அழுத்தமும் சிறக்க அமையும்பொழுது அது உருவகம் எனப்படுகிறது. உவம உருபுகளை விரித்துச் சொல்வதைவிடத் தொகுத்தும் சுருக்கியும் சொல்லுவதில் ஆற்றலும் அழகும் இனிமையும் இருப்பது தெரிந்திருக்கும். அந்தவகையில் உவமை, உவமைத்தொகையாகி உருவகமாக ஆயிற்று.

உவமையையும் உவமிக்கப்படும் பொருளையும் வேறுபடுத்தாமல் இரண்டும் ஒன்றே எனக்கூறுவது 'உருவகம்' ஆகும். உருவகத்தொடரில் உவமேயம் (உவமிக்கப்படும் பொருள்) முன்னும், உவமை (ஒப்பாகக் காட்டப்படும் பொருள்) பின்னுமாக அமையும்.

உவமையின் செறிவார்ந்த வடிவமே உருவகம். தாமரை போலும் முகம் என்ற உவமை செறிவூட்டப்பட்டு முகத்தாமரை என உருவகத்தை உருவாக்குகிறது. உவமையை விட உருவகம் ஆழமானது. உவமை அணியில் உவமானமும் உவமேயமும் வேறுவேறானவை என்ற எண்ணம் இருந்துகொண்டிருக்கும். உருவகத்தில் இரண்டும் ஒன்றே என்ற உணர்வு கிடைக்கிறது.

தீ போல் சினம் என்பதைச் சினத்தீ என்பார் பாரதியார். பாடல் முழுவதும் உருவகமாக அமைவதும் உண்டு.

சுட்டும் விழிச்சுடர்தான் - கண்ணம்மா

சூரிய சந்திரரோ ?

வட்டக் கரியவிழி - கண்ணம்மா

வானக் கருமை கொல்லோ ?

பட்டுக் கருநீலப் புடவை

பதித்த நல்வயிரம்

நட்ட நடுநிசியில் - தெரியும்

நட்சத்திரங்களடி...

- பாரதி-கண்ணம்மா என் காதலி

என்னும் கவிதையில் தான் எத்தனை உருவகங்கள். பாஞ்சாலி சபதத்தில் அர்ச்சுனன் பாஞ்சாலியிடம் துரிய ஒளிபட்டு விதவிதமான மாயம் கொள்ளும் மேகங்களுக்குக் கூறுகின்ற உருவகங்கள் உள்ளம் கவர்ந்தவை. தீயின் குழம்புகள், செழும்பொன் காய்ச்சிவிட்ட ஓடைகள், தங்கத்தீவுகள், நீலப்பொய்கைகள், தங்கத்தோணிகள், கருஞ்சிகரங்கள், தங்கத் திமிங்கலங்கள் என்றெல்லாம் உருவகிப்பது அழகூட்டுகிறது.

உருவகத்திலும் வினை உருவகம், பயன் உருவகம், வடிவ (மெய்) உருவகம், உரு (நிறம்) உருவகம் என்ற பகுப்பு உண்டு.

எண்ணவலை பின்னும் மூளைச் சிலந்தி... (சிந்தனை) - வினை

ஆவேசப் புயல்களாலும் அசைக்க முடியாத ஆகாசப் பூ... (சூரியன்) - பயன்

நீலவயலின் நட்சத்திர மணிகள் ...
(வானமும் விண்மீன்களும்) - மெய்

மலைக்கிழவியின் நரைத்த கூந்தல்...
(அருவி) - நிறம்

உள்ளுறை உவமம்

கவிஞர் தான் கூறக்கருதிய பொருளை வெளிப்படையாகக் கூறாமல், அகமாந்தரின் மன உணர்வுகளைக் கருப்பொருள்கள் மூலம் உவமைப்படுத்துவதை உள்ளுறை உவமம் (உவமை) என்பர்.

உள்ளுறை உவமம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்திற்கே உரிய ஒப்பற்ற நெறி. அன்பிற்கு ஆட்படும் தலைவன் தலைவியரின் எண்ணங்களைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்தாமல் நாகரிகமாக மறைத்துக் கூறுவதற்காக அமைத்துக் கொள்ளும் வடிவமாகவும் இதைக் கருதுகின்றனர்.

இலக்கியங்களில் காணப்படும் கருப்பொருள்களின் காட்சி இயற்கைப் புனைந்துரைகளாக மட்டும் நின்றுவிடாமல், பாடல்களில் இடம்பெறும் மாந்தர்களின் உள்ளத்தெழும் உணர்வுகளின் குறிப்புப் பொருளாகவும் உள்ளுறை அமையும்.

ஓவியம், சிற்பம் முதலிய நுண்கலைகளிலும் குறிப்புப் பொருள்கள் உண்டு. ஆனால், அவை எல்லாருக்கும் எல்லாக் காலத்திலும் விளங்கும் என்று கூறமுடியாது. கவிதைகளில் உள்ள குறிப்புப்பொருள் காலம் கடந்து நிற்கும் ஆற்றல் உடையது. எனவே கருப்பொருள் கொண்டு விளக்கப்படும் குறிப்புப் பொருளாகிய உள்ளுறை உவமம் தமிழிலக்கியத்தின் நேரிய, இனிய, நாகரிக வழியாகும்.

தோழிக்குச் சொல்வதுபோல் தலைவி, மறைந்து நிற்கும் தலைவனுக்குச்

உள்ளுறை

வினை, பயன் போன்ற அடிப்படைகளில் தோன்றும்.

குறியீடுகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும்.

சொல்வதாகப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடிய பாடல் ஒன்றில் உள்ளுறை உவமம் அமைந்துள்ளதைக் காண்போம்.

ஈயல் புற்றத்து ஈர்ப்புறத்து இறுத்த
குறும்பி வல்சிப் பெருங்கை ஏற்றை

தூங்குதோல் துதிய வள்ளுகிர் கதுவலின்

பாம்புமதன் அழியும் பானாட் கங்குல்

- அகம். 8

தலைவன் பிறர் அறியாமல் தலைவியைச் சந்திக்க இரவு நேரத்தில் வருகிறான். அவ்வேளையில் பசியுடன் அலையும் கரடியொன்று ஈசல்கள் நிறைந்த புற்றில் கையைவிட்டுப் பார்க்கிறது. அந்த ஈசல் புற்றில் சுருண்டு படுத்திருந்த பாம்பினைக் கரடி அறியவில்லை. கரடியின் நகங்கள் பட்டு, பாம்பு வலியால் துடிக்கிறது. இங்குக் கரடியின் செயலும் பாம்பின் துன்பமும் காட்டப்படுகின்றன.

ஆனால், உள்ளே உறைந்திருக்கும் செய்தி வேறு. இரவு நேரத்தில் காட்டைக் கடந்துவரும் தலைவன் செயலால் தலைவி அஞ்சி வருந்துவதை இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. கரடி தலைவனுக்கும் பாம்பு தலைவிக்கும் குறியீடுகளாய் அமைந்து உள்ளுறை உவமம் உருவாகிறது. மேலும் இப்பாடலில் உள்ளுறை உவமத்துடன் இறைச்சிப் பொருளும் அமைந்துள்ளது.

இறைச்சி

உள்ளுறை போன்றே இறைச்சி என்பதும் அகப்பாடலில் வருகின்ற மற்றொரு உத்தி ஆகும். இதுவும் குறிப்புப்பொருளில்தான் வரும்.

இறைச்சியில் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே

திறத்தியல் மருங்கின் தெரியு மோர்க்கே

(தொல். பொருள் 36)

இறுத்தல் என்றால் **தங்குதல்** எனப் பொருள்படும். உரிப்பொருளோடு நேரிடைத் தொடர்பில்லாத குறிப்புப் பொருளே இறைச்சி ஆகும். இது வடமொழியினர் குறிப்பிடுகிற **தொனிக்கு** இணையானது. தொனி அகப்பாடலிலும் புறப்பாடலிலும் வரும். ஆனால், **இறைச்சி அகப்பாடலில் மட்டுமே வரும்.**

நசைபெரிது உடையர் நல்கலும் நல்குவர்

பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்

மென்சினையா அம் பொளிக்கும்

அன்பின தோழி அவர் சென்ற ஆறே

(குறுந்தொகை - 37)

தெரிந்து தெளிவோம்

கவிஞர், தெரியாத பொருள் ஒன்றைத் தெளிவாக விளக்குவதற்குத் தெரிந்த பொருளை உவமையாகப் பயன்படுத்துவர். வெளிப்படையாகப் பொருள் கூறினால் உவமை. உவமைக்குள் மற்றொரு பொருளைக் குறிப்பாக உணர்த்தினால் உள்ளுறை உவமை. குறிப்புப் பொருளுக்குள் மேலும் ஒரு குறிப்புப் பொருள் அமைந்திருக்குமானால் அதற்கு இறைச்சி என்று பெயர். உள்ளுறை உவமை கவிதைப் பொருளோடு சேர்ந்து காணப்படுகிறது. இறைச்சிப் பொருள் கவிதைப்பொருளின் புறத்தே குறிப்புப் பொருளாய் வெளிப்படுகிறது.

தலைவன் விரைவில் வருவான் எனத் தோழி தலைவியை ஆற்றுவிக்கிறாள். தலைவன் செல்லும் வழியில் யானை தன் பெண்யானையின் பசியைப் போக்குவதற்காக யா மரத்தின் பட்டையை உரித்து அதிலுள்ள ஈரச்சுவையைப் பருகச்செய்யும். இதுதான் பாடலின் கருத்து. ஆனால், இதில் சொல்லப்படாத குறிப்பு ஒன்றுள்ளது. தலைவன் இந்த அன்புக்காட்சியைப் பார்ப்பான்; உடனே திரும்பி வந்து தலைவியின் துன்பத்தைத் தீர்ப்பான் என்பது இதிலுள்ள குறிப்புப் பொருளாகும். இக்குறிப்புப் பொருளே இறைச்சி ஆகும். உரிப்பொருளின் புறத்தே நின்று அதன் கருத்தை மேலும் சிறப்பிக்கப் பயன்படுகிறது இறைச்சி.

சொல்லாமல் சொல்வதில்தான் கவிதை இன்பம் சிறக்கிறது. தலைவனின் செயலைக் கண்டிப்பதற்கும் எள்ளி நகையாடுவதற்கும் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தவும் திருமணத்தை வலியுறுத்தவும் இறைச்சி உத்தி பயன்படுகிறது.

நீ விளையாடி மகிழும் இடத்தில் உள்ள இப்புண்ணைமரம் உன்னைவிடச் சிறந்தது என்றும் உனக்குத் தங்கையாவாள் என்றும் நற்றாய் என்னிடம் கூறினாள். அதனால்,

இம்மரத்தடியில் உம்முடன் விளையாட நாணுகிறேன். ஏனெனில் தங்கை அருகிருக்க தலைவனுடன் பழகுவது முறையா? என்று தலைவி தலைவனிடம் கூறினாள்.

நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகுமென்று
அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே
அம்ம நாணுதும் நும்மொடு நகையே

(நற்றிணை - 172)

இப்பாடலில், நாம் வேறு இடத்தில் சந்திக்கலாம் என்னும் குறிப்புப்பொருளும் தலைவியைத் தலைவன் விரைவில் மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் குறிப்புப் பொருளும் அமைந்துள்ளன. இக்குறிப்புப் பொருளே இறைச்சி ஆகும்.

கற்பவை கற்றபின்...

1. பூவை விட்டு இறங்காது
இறக்கை முறிந்த வண்ணத்துப் பூச்சியே
உனக்காக எறும்புகள்.
- இக்கவிதைகள் படைப்பாக்க உத்திகளால் தனித்துவம் பெற்றுள்ளன - விளக்குக.
2. மனிதர்க்கு உணவாவதை எண்ணி
கண்ணீர் விட்டனவோ மீன்கள்
கடல் நீரில் உப்பு.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. உவமை எவ்வெவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும்?
2. உவமைத்தொடர்களால் அழைக்கப்பெறும் சங்கப்புலவர்கள் பெயர்களைத் தொகுத்து அவற்றில் உள்ள உவமையைக் கண்டறிக.
3. ஒட்டுப் போடாத
ஆகாயம் போல - இந்த
உலகமும் ஒன்றேதான்... - இக்கவிதையில் பயின்றுவருவது
அ) உவமை ஆ) உருவகம் இ) உள்ளுறை ஈ) இறைச்சி
4. கீழ்க்காண்பனவற்றுள் 'இறைச்சி' பற்றிய கூற்றைத் தேர்க.
அ) குறியீடுகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும்.
ஆ) ஒப்பிட்டுச் செறிவும் பொருள் அழுத்தமும் சிறக்க அமையும்.
இ) வினை, பயன், வடிவம், நிறம் ஆகிய நான்கின் அடிப்படையில் தோன்றும்.
ஈ) உரிப்பொருளோடு நேரிடைத் தொடர்பில்லாத குறிப்புப் பொருள்.
5. உள்ளுறைக்கும் இறைச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைச் சான்றுகளுடன் ஆய்க.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

6

பா இயற்றப் பழகலாம்

ஆசிரியப்பா

பா, செய்யுள், தூக்கு, கவி, கவிதை, பாட்டு ஆகிய சொற்கள் ஒரே பொருளில் வருவன. எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, ஆகியன செய்யுள் உறுப்புகளாகும். பாக்களின் வகைகள், அப்பாக்களின் ஓசைகள், பாக்கள் இயற்றுவதற்குரிய விதிமுறைகள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துவது யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் நூலாகும். இது யாப்பு என்னும் கடலைக் கடக்க உதவும் நூலாக உள்ளது.

தமிழ்ச் செய்யுள் வடிவங்கள் பெரும்பாலும் இசையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஓசையே தமிழ்ச் செய்யுளை மெருகேற்றும். இவ்வோசை செய்யுளுக்கு மேலும் அழகு சேர்க்கிறது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் பாவகைகள் முறையே செப்பலோசை, அகவலோசை, துள்ளலோசை, தூங்கலோசை என்னும் ஓசை வடிவம் கொண்டவை.

செய்யுளில் மோனை, எதுகை, இயைபு போன்றவை இசையைப் பிணைக்கின்றன. சீர் அடிப்படையில் அடிகள் வரையறை செய்யப்படுகின்றன. குறளடி இரண்டு சீர்களாகவும், சிந்தடி மூன்று சீர்களாகவும், அளவடி அல்லது நேரடி நான்கு சீர்களாகவும், நெடிலடி ஐந்து சீர்களாகவும் கழிநெடிலடி ஆறு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பல சீர்களாகவும் வருவதே கவிதையின் வடிவமாகும்.

பா இயற்றுவதற்குரிய எளிய வடிவமாக ஆசிரியப்பாவைக் கூறலாம். அகவல் ஓசை பெற்றதால் ஆசிரியப்பாவை 'அகவற்பா' என்றும் கூறுவர். பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பா இரண்டு அசைகளால் அமையும். ஆசிரியப்பாக்களால் ஆன பாடல்களே சங்ககாலத் தமிழில் மிகுதியாக உள்ளன.

அமைப்பும் படைப்பும்

யாப்பில் 'எழுத்து' அசையை அமைக்க உதவும். அசை என்பது இசை (மாத்திரை) சேர்ந்து வருவதாகும். அசை நேர், நிரை என இருவகையாக அமையும். அவை பின்வருமாறு,

நேரசை	எ.கா.	நிரையசை	எ.கா.
குறில் தனித்து வருதல்	க	இருகுறில் இணைந்து வருதல்	அக
குறில் ஒற்றுடன் வருதல்	கண்	இருகுறில் இணைந்து ஒற்றுடன் வருதல்	அகம்
நெடில் தனித்து வருதல்	பா	குறில்நெடில் இணைந்து வருதல்	கலா
நெடில் ஒற்றுடன் வருதல்	பார்	குறில்நெடில் இணைந்து ஒற்றுடன் வருதல்	கலாம்

சீர் ஒன்றின் அசைப் பிரிப்பில் தனி மெய்யெழுத்து வந்தலோ இரண்டு மெய்யெழுத்துகள் இணைந்து வந்தாலோ அசையாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

ஆல் - நேரசை - இருமாத்திரை அளவே கொள்ள வேண்டும் ('ல்' அலகு பெறாது)

இகழ்ச்சி - நிரையசை - இருமாத்திரை அளவே கொள்ள வேண்டும் ('ழ ச்' அலகு பெறாது)

சீரும் தளையும்

அசைகள் சேர்ந்து அமைந்தால் சீர் பிறக்கும். ஆசிரியப்பாவிற்கு உரிய சீர் 'இயற்சீர்' ஆகும். இதனை ஆசிரிய 'உரிச்சீர்' என்றும் கூறுவர். தேமா, புளிமா ஆகிய இரண்டும் நேரீற்று ஈரசைச் சீர்களாகவும் கருவிளம், கூவிளம் ஆகிய இரண்டும் நிரையீற்று ஈரசைச் சீர்களாகவும் வரும். எனவே, ஆசிரிய உரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். வெண்பாவிற்குரிய தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய் ஆகிய நேரீற்று மூவசைச் சீர்களால் அமைந்த 'காய்ச்சீர்' ஆகியவை கலந்தும் வரலாம்.

நேர் நேர் - தேமா	}	மாச்சீர்	}	இயற்சீர்
நிரை நேர் - புளிமா				
நிரை நிரை - கருவிளம்	}	விளச்சீர்		
நேர் நிரை - கூவிளம்				
நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய்	}	காய்ச்சீர்		
நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய்				
நிரை நிரை நேர் - கருவிளங்காய்				
நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய்				

ஆசிரியத்தளை

மாமுன் நேர் ஒன்றி வந்தால் நேரொன்றாசிரியத் தளையாகும்

நல்லார் சொல்லோ - நல்/லார் - தேமா, சொல்/லோ - நேர் நேர் (தேமா)

விளம்முன் நிரை ஒன்றி வந்தால் நிரையொன்றாசிரியத் தளையாகும்.

கருவினில் திருமுகம் - கரு/வினில் - கருவிளம், திரு/முகம் - நிரை நிரை (கருவிளம்)

இவ்வாறு ஆசிரியப்பாவானது இயற்சீரும் ஆசிரியத் தளையும் பெற்று வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்

- அகவலோசை கொண்டது.
- எல்லா அடிகளும் நான்கு சீர்களைப் (அளவடி) பெற்றுவரும்.
- இயற்சீர் மிகுந்தும் பிறசீர் கலந்தும் வரும்.

- ஆசிரியத்தளை மிகுந்தும் பிற தளை கலந்தும் வரும்.
- நிரை நடுவாகிய வஞ்சி உரிச்சீர் (கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி) வராமல் அமையும்.
- இறுதி அடியின் இறுதி எழுத்து பிற எழுத்தால் முடியும் என்றாலும், 'ஏ' என்னும் எழுத்தால் முடிவது சிறப்பு. ஏகாரத்துடன் ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ ஆகிய ஈறுகளாலும் முடியும்.
- மூன்றடிச் சிற்றெல்லையாகவும் பாடுவோன் எண்ணத்திற்கேற்பப் (கற்பனைக்கேற்பப்) பாடலடிகள் நீண்டும் செல்லும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்

- "கடை அயற்பாதம்"
இறுதி அடிக்கு முந்தைய அடி மூன்று சீர்களைப் பெற்று வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவாகும். மற்ற அடிகள் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
- "இடைபல குன்றின் இணைக்குறள்"
முதலடியும் இறுதியடியும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று இடையடிகள் இணை இணையாய் இருசீர்களாகவும் (குறளடி) மூன்று சீர்களாகவும் (சிந்தடி) வருவது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவாகும்.
- "எல்லா அடியும் ஒத்து நடைபெறுமாயின் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா" எல்லா அடிகளும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாகும். 'ஏ' என்ற எழுத்தாலும் 'என்' என்ற அசைச் சொல்லாலும் முடியும். (அசைச்சொல் – யாப்புக்காக ஆக்கப்படும் பொருளில்லாத சொல்)
- "நடு ஆதி அந்தத்து அடைதரு பாதத்து அகவல் அடிமறி மண்டிலமே"
பாடலில் உள்ள அடிகளை மாற்றி மாற்றி அமைத்தாலும் ஓசையும் பொருளும் மாறாது அமைவது அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பாவாகும்.
ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் என்பன ஆசிரியப்பாவின் இனங்கள் ஆகும்.

ஆசிரியப்பாவில் அமைந்த பாடல்-விளக்கம்

தமிழ்க்கவிஞர் பலர் ஆசிரியப்பாவால் எழுதியுள்ள பாடல்களில் ஆசிரியப்பாவின் இலக்கணங்களைக் கண்டறிந்து பயிற்சி பெறலாம்.

"வாழிய	செந்தமிழ்	வாழ்கநற்	றமிழர்
வாழிய	பாரத	மணித்திரு	நாடு
இன்றெமை	வருத்தும்	இன்னல்கள்	மாய்க
நன்மைவந்	தெய்துக	தீதெலாம்	நலிக...."

பாரதியாரின் இப்பாடல் ஒவ்வொருடியும் நான்கு ஈரசைச் சீர்களால் அமைந்து இடையில் காய்ச்சீராகிய மூவசைச் சீர்களைப் பெற்றுவந்த ஆசிரியப்பாவாகும்.

மேற்காண் பாடலைக் கீழ்க்கண்டவாறு அசையாகப் பிரிக்கலாம்.

நேர் நிரை	நேர் நிரை	நேர் நிரை	நிரை நேர்
நேர் நிரை	நேர் நிரை	நிரை நிரை	நேர் நேர்
நேர் நிரை	நிரை நேர்	நேர் நேர் நேர்	நேர் நேர்
நேர் நேர் நேர்	நேர் நிரை	நேர் நிரை	நிரை நேர்

மாச்சீர் என்று கூறினால், முதலில் அது ஈரசைச்சீர் என்றும், பிறகு நேரசையை ஈற்றிலே உடைய ஈரசைச்சீர் என்றும், காய்ச்சீர் என்று கூறினால் முதலில் அது மூவசைச்சீர் என்றும், பிறகு நேரசையை ஈற்றிலே உடைய மூவசைச்சீர் என்றும் நினைவுக்கு வரவேண்டும்.

பாடலின் அசைக்குரிய வாய்பாடு

கூவிளம்	கூவிளம்	கூவிளம்	புளிமா
கூவிளம்	கூவிளம்	கருவிளம்	தேமா
கூவிளம்	புளிமா	தேமாங்காய்	தேமா
தேமாங்காய்	கூவிளம்	கூவிளம்	புளிமா

(இயற்சீரும்(ஈரசைச்சீர்) காய்ச்சீரும்(மூவசைச் சீர்) பயின்று வந்துள்ளன)

வாய்பாட்டிற்குரிய தளை

விளம் முன் நேர்	விளம் முன் நேர்	விளம் முன் நிரை	மா முன் நேர்
விளம் முன் நேர்	விளம் முன் நிரை	விளம் முன் நேர்	மா முன் நேர்
விளம் முன் நிரை	மா முன் நேர்	காய் முன் நேர்	மா முன் நேர்
காய் முன் நேர்	விளம் முன் நேர்	விளம் முன் நிரை	மா முன் நேர்

(நேரொன்றாசிரியத் தளை, நிரையொன்றாசிரியத் தளை, இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை ஆகிய தளைகள் அமைந்துள்ளன)

இவ்வாறு இரண்டசைகளை உடைய எளிய சொற்களைக் கொண்டு ஆசிரியப்பாவிற்சூரிய தளைகளோடு பாடல்களை எழுதிப் பழகுதல் வேண்டும்.

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆசிரிய விருத்தத்தால் அமைந்த பாடல்களே இன்று பெருவழக்கில் உள்ளன. இவ்வகையான பாடல்களை எளிதாகக் கையாளலாம். ஆசிரியப்பாவின் இனங்களுள் ஒன்றே விருத்தம் . ஆறு சீர்களால் அமைந்த பாடலை அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் என்றும், ஏழு சீர்களால் அமைந்த பாடலை எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் என்றும் எட்டுச்சீர்களால் அமைந்த பாடலை எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் என்றும் பாவகையைக் குறிப்பிடுவர். ஆறு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட எத்தனை சீர்கள் வந்தாலும் அந்த அடி 'கழிநெடிலடி' ஆகும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் அமையும் முறை

கழிநெடிலடிகள் (ஆறு சீர்கள்) நான்கு கொண்டதாக அமைந்து, நான்கடியும் அளவொத்து வரவேண்டும். முதற்சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் மோனை அமைத்தும், முதற்சீரிலும் ஐந்தாம் சீரிலும் மோனை அமைத்தும் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் எழுதலாம்.

யாப்பிலாப் பாட லேனும்
யார்தரும் கவிதை யேனும்
மாப்பலாப் போல எண்ணி
மடியிலே வாங்கிக் கொண்டு
காப்பிலாத் தமிழர் நெஞ்சில்
காலமெல் லாமும் வாழும்
மூப்பிலாத் தமிழே! உன்னை
முதன்முதல் வணங்கு கின்றேன் !"

இப்பாடலில் அடிதோறும்

ஆறு சீர்கள் பெற்று, முதற்சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் மோனை அமைந்து நயம் சிறக்கக் காணலாம்.

கற்பவை கற்றபின்...

பச்சைமா மலைபோல் மேனி
பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்
அச்சதா அமரர் ஏறே!
ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சவை தவிர யான்போய்
இந்திர லோகம் ஆளும்
அச்சவை பெறினும் வேண்டேன்!
அரங்கமா நகரு ளானே!
- தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்

சீரிய நெற்றி எங்கே?
சிவந்தநல் இதழ்கள் எங்கே?
கூரிய விழிகள் எங்கே?
குறுநகை போன தெங்கே?
நேரிய பார்வை எங்கே?
நிமிர்ந்தநன் னடைதான் எங்கே?
நிலமெலாம் வணங்கும் தோற்றம்
நெருப்பினில் வீழ்ந்த திங்கே!

- கண்ணதாசன்

மேற்கண்ட ஆசிரிய விருத்தங்களை அசையாகவும் அசைக்குரிய வாய்பாடாகவும் வாய்பாட்டிற்குரிய தளையாகவும் எழுதுக.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. ஆசிரியப்பா எத்தனை வகைப்படும் ? அவை யாவை ?
2. ஆசிரியப்பாவிற்குரிய சீரும் தளையும் யாவை ?
3. அறுசீர்க் கழிநெடிட ஆசிரிய விருத்தங்களின் வகைகளையும் அவை இயற்றுவதற்கான விதிகளையும் கூறுக.

4. பொருத்துக

- அ) நேரிசை ஆசிரியப்பா - i. முதலடியும் இறுதியடியும் அளவடிகளாய் வரும்
ஆ) இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா - ii) அடிகளை மாற்றினாலும் ஓசையும்பொருளும் மாறாது வரும்
இ) நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா - iii) இறுதி அடியின் முந்தைய அடி சிந்தடியாய் வரும்
ஈ) அடிமறிமண்டல ஆசிரியப்பா - iv) எல்லா அடிகளும் அளவடி பெற்று வரும்.

முத்து : வணக்கம் ஐயா !

செழியன் : வணக்கம்.

முத்து : தங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

செழியன் : மகிழ்ச்சி.

தமிழ்க்கனல் : இப்பொழுதுள்ள பேச்சு வழக்கில் ஆங்கிலச்சொற்கள் மிகுதியும் கலந்து மக்களால் பேசப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், அதற்குரிய தமிழ்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் குறைந்து வருகிறது. இதற்கான காரணத்தைச் சொல்லுங்கள் ஐயா.

செழியன் : அப்படி முழுமையாய்ச் சொல்லிவிடமுடியாது. சான்றாக cellphone என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்குக் கைபேசி, செல்லிடப்பேசி, அலைபேசி போன்ற சொற்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவ்வாறான சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளும் முறைமைக்குக் கலைச்சொல்லாக்கம் என்று பெயர். அறிவியலுக்கு ஏற்புடைய பல கலைச்சொற்கள் வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில கலைச்சொற்கள் பொருத்தமில்லாமல் உள்ளன. காலத்திற்கேற்ப வளரும் சில துறைகளில் கலைச்சொற்களின் தேவை மிகுதியாக இருக்கிறது. எனவே, நாம் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கும் பணியில் நம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முத்து : கலைச்சொற்கள் என்றால் என்ன?

செழியன் : ஒரு மொழியில் காலத்திற்கேற்ப, துறைசார்ந்த புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்காக, உருவாக்கிப் பயன்படுத்தப்படும்

சொற்களைக் கலைச்சொற்கள் என்கிறோம். ஒரு மொழி தன் வேர்ச்சொற்களைக் கொண்டு புதிய புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு உருவாக்கிக் கொள்ளும்போது மொழி தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொண்டு புதிய செழிப்பினைப் பெற்று மேலும் வளர்ச்சி பெறும். எடுத்துக்காட்டாக website, blog போன்றவை தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் புதிய கண்டுபிடிப்புகள். இவற்றிற்கு இணையான தமிழ்க் கலைச்சொற்களாக உள்ள இணையம், வலைப்பூ போன்றவை தகவல்தொழில் நுட்பக் கலைச்சொற்கள் ஆகும். கலைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் காரணப்பெயர்களாகவே இருக்கும்.

தமிழ்க்கனல் : அகராதியில், கலைச்சொற்கள் குறித்து அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளதா?

செழியன் : பொருள் தெரியாத சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவதே அகராதியின் நோக்கம். ஆனால், கலைச்சொல்லாக்கம் என்பது பொருள் தெரிந்த பிறமொழிச் சொற்களுக்குத் தாய்மொழியில் முன்பே உள்ள சொற்களை அடையாளம் காட்டியும் தேவையானவிடத்துப் புதிதாகச் சொற்களை உருவாக்கியும் தருவதாகும்.

முத்து : கலைச்சொற்கள் பயன்படும் துறைகள் பற்றிக் கூறுங்கள் ஐயா.

செழியன் : நம் வாழ்வில் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் கருவிகள், வேளாண்மை, மருத்துவம், பொறியியல், தகவல் தொடர்பியல் முதலான துறைசார்ந்த கலைச்சொற்கள் இன்றைய அறிவியல் சூழலுக்கேற்பப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழ்க்கனல்: அவ்வாறான கலைச்சொற்கள் சிலவற்றைச் சொல்லுங்கள்...

செழியன்: மருத்துவமனை (CLINIC), குருதிப்பிரிவு (BLOOD GROUP), மருந்தாளுநர் (PHARMACIST), ஊடுகதிர் (X-RAY), குடற்காய்ச்சல் (TYPHOID), களிம்பு (OINTMENT) முதலியவை மருத்துவக் கலைச்சொற்கள்; எழுதுசுவடி (NOTEBOOK), விடைச்சுவடி (ANSWER BOOK) பொதுக் குறிப்புச் சுவடி (ROUGH NOTEBOOK), விளக்கச்சுவடி (PROSPECTUS) போன்றவை கல்வி சார்ந்த கலைச்சொற்கள். இவ்வாறு துறை சார்ந்த கலைச்சொற்கள் இலட்சக் கணக்கில் தமிழில் உள்ளன. ஒவ்வொரு துறையிலும் உள்ள புதிய கலைச்சொற்களைத் தொகுத்து அகரவரிசைப்படுத்திக் கலைச்சொல் அகராதிகள் வெளியிடப்படுகின்றன.

முத்து: கலைச்சொல்லாக்கப் பணியின்போது பின்பற்ற வேண்டிய விதிமுறைகள் எவையேனும் உள்ளனவா?

செழியன்: தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கப் பணி தொடங்குவதற்குமுன் நாம் பின்வரும் விதிமுறைகள் சிலவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆக்கப்பெறும் சொல் தமிழ்ச்சொல்லாக இருத்தல் வேண்டும்.

பொருள் பொருத்தமுடையதாக, அதே நேரத்தில் செயலைக் குறிப்பதாக அமைதல் வேண்டும்.

வடிவில் சிறியதாக, எளிமையாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஓசை நயமுடையதாக இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழிலக்கண மரபுக்கு உட்பட்டதாய் இருத்தல் வேண்டும். நல்லவை அல்லாதவற்றைக் குறிக்கக்கூடாது.

தமிழ்க்கனல்: கலைச்சொல் உருவாக்கத்தில் மாணவர்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்?

செழியன்: நாள் தோறும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், அதற்கான

கலைச்சொல் ஆக்கங்களும் நிகழ்ந்துகொண்டே உள்ளன. பெரும்பாலும் அவை ஏட்டளவில் இருக்கின்றன. அக்கலைச் சொற்களை மக்கள் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, இ-மெயில், ஸ்மார்ட்ஃபோன், விண்டோஸ் 10, 8G ஆகிய ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையாக மின்னஞ்சல், திறன்பேசி, சாளரம் 10, 8ஆம் தலைமுறை போன்ற கலைச்சொற்கள் தமிழில் உள்ளன. இப்பணிக்கு இதழ்களும் ஊடகங்களும் துணைநிற்க வேண்டும்.

முத்து: புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கான கலைச்சொற்களை எங்கிருந்து பெறலாம்?

செழியன்: இதழ்கள், மின் இதழ்கள், தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகத்தின் இணையத்தளம் போன்றவற்றிலிருந்து பெறமுடியும். தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட துறைகளுக்குக் கலைச்சொற்களை வெளியிட்டுள்ளது. பள்ளியில் செயல்படும் கையெழுத்து இதழில் கலைச்சொற்களுக்கெனத் தனியிடம் ஒதுக்கி, மாணவர்களிடையே கலைச்சொற்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம்.

தமிழ்க்கனல்: கலைச்சொற்கள் சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்துங்கள் ஐயா...

செழியன்: அன்றாடம் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்க்கலைச்சொற்கள்,

Smartphone	திறன்பேசி
Touch screen	தொகுதிரை
Bug	பிழை
Gazette	அரசிதழ்
Despatch	அனுப்புகை
Subsidy	மானியம்
Ceiling	உச்சவரம்பு
Circular	சுற்றறிக்கை

SubJunior	மிக இளையோர்
Super Senior	மேல்மூத்தோர்
Carrom	நாலாங்குழி ஆட்டம்
Sales Tax	விற்பனைவரி
Customer	வாடிக்கையாளர்
Consumer	நுகர்வோர்
Account	பற்று வரவுக் கணக்கு
Referee	நடுவர்

மேலும், இவை போன்ற பலதுறைச் சொற்களையும் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

முத்து : தமிழில் கலைச்சொற்களின் இன்றியமையாமையைக் கூறுங்கள் ...

செழியன் : உலகின் தொன்மையான மொழிகளுள் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்ற மொழி தமிழ்மொழி. காலத்திற்கேற்பத் தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் மொழியே வாழும். மருத்துவம், பொறியியல், தொழில்நுட்ப அறிவியல் ஆகியவற்றைத் தமிழ்வழியில் பயில கலைச்சொல்லாக்கம் இன்றியமையாததாக உள்ளது. தாய்மொழி வழியிலான சிந்தனை மட்டுமே புதிது புதிதான கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வழிவகுக்கும். உலகின் எந்த மூலையில் எவ்வகையான கண்டுபிடிப்பு நிகழ்ந்தாலும் உடனுக்குடன் ஜப்பானியர்கள் தங்கள் மொழிக்கு ஆக்கம் செய்துவிடுவர். தாய்மொழி வழியில் ஜப்பானியர்கள் அறிவியல் தொழில்நுட்பப் பாடங்களைக் கற்பதால் அங்கே நாள்தோறும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்கின்றன. கலைச்சொல்லாக்கம் இல்லையென்றால் அவற்றை நாம் ஒலிபெயர்ப்புச் சொல்லாக மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். எனவே, கலைச்சொற்களை நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவருவது இன்றியமையாதது.

முத்து : கலைச்சொற்கள் தொடர்பான பல பயனுள்ள செய்திகளைப் பகிர்ந்துகொண்டமைக்கு நன்றி ஐயா..

தமிழ்க்கனல் : நீங்கள் கூறிய தகவல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கலைச்சொல் அகராதியை உருவாக்கும் பணியை இன்றிலிருந்தே தொடங்குகிறோம். நன்றி ஐயா.

அறிவியல் கலைச்சொற்களைத் தமிழாக்குவதில் உள்ள முறைகள் குறித்து அறிவியல் அறிஞர் வா.செ. குழந்தைசாமி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

பழந்தமிழிலக்கியச் சொல்லைப் பயன்படுத்துதல்	வலவன் (PILOT)
பேச்சுமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்துதல்	அம்மை
பிறமொழிச் சொல்லினைக் கடன்பெறல்	தசம முறை (Decimal)
புதுச்சொல் படைத்தல்	மூலக்கூறு (Molecule)
உலக வழக்கை ஏற்றுக் கொள்ளல்	எக்ஸ் கதிர் (X-ray)
பிறமொழித்துறைச் சொற்களை மொழி பெயர்த்தல்	ஒளிச்சேர்க்கை (Photosynthesis)
ஒலிபெயர்த்துப் பயன்படுத்தும் சொற்கள்	மீட்டர், ஓம் (Meter, Ohm)
உலக அளவிலான குறியீடுகள், சூத்திரங்கள்	$\Sigma \sqrt{A} = \pi r^2$ H ₂ O, Ca

தமிழில் கலைச்சொற்களை உருவாக்கிடும்போது பழந்தமிழிலக்கியச் சொற்களையும் பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் புதிய சொற்களையும் இயன்றவரை பயன்படுத்தல் வேண்டும். அன்றாட உரையாடலில் நாம் தமிழ்ச்சொற்களையே பயன்படுத்தும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கலைச்சொல்லாக்கப் பணியில் ஈடுபடுவோர் பிறமொழிச்சொற்களை அப்படியே கையாள்வதையோ ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்களாக மாற்றுவதையோ கடன்வாங்குவதையோ தவிர்த்தல் வேண்டும். நாம் கலைச்சொல்லாக்கப் பணியில் ஈடுபடும்போது தமிழில் எண்ணற்ற புதிய சொற்களை உருவாக்குவதோடு படைப்புகள் சார்ந்த அறிவையும் பெறலாம்.

மாணவர் ஒவ்வொருவரும் 25 கலைச்சொற்களைப் பொருளுடன் திரட்டி அகராதியாக்குக.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. கலைச்சொல்லாக்கம் - பொருள் தருக ?
2. கலைச்சொல்லாக்கப் பணிகள் தொடங்குவதற்குரிய விதிமுறைகள் யாவை ?
3. பின்வரும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்க் கலைச்சொற்களை எழுதுக.
Personality, Emotion, Plastic, Escalator, Apartment, Straw, Mass Drill, Horticulture, Average
4. SHIP என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பெயரைக் கூறுக ?
5. உலக அளவில் கணிதச் சூத்திரங்களையும், வேதியியல் குறியீடுகளையும் தமிழில் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வா.செ. குழந்தைசாமி கூறுகிறார்?

ஒரு சொல்லை மொழிபெயர்க்கும்போதோ அல்லது புதிய சொல்லை உருவாக்கும்போதோ அச்சொல் அதே போன்ற வேறு பல சொற்களை உருவாக்க உதவ வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, library என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நூலகம், நூல்நிலையம் ஆகிய சொற்கள் கையாளப்படுகின்றன. இச்சொற்களில் நூலகம் என்னும் சொல்லே மேலும் பல சொற்களை உருவாக்கும் ஆக்கத்திறன் கொண்டது.

library - நூலகம், librarian - நூலகர், library science - நூலக அறிவியல்.

இன்றைய நிலையில் பலரும் கலைச்சொற்களை உருவாக்கிய வண்ணம் உள்ளனர். கற்றறிந்தோர், கற்றறியாதோர், கைவினைஞர்கள், பயிற்றுநர், மாணவர்கள், மகளிர், குழந்தைகள் எனப் பலரும் கலைச்சொற்களைத் தாமாகவே உருவாக்குகின்றனர். அறிவியல் கலைச்சொற்களை உருவாக்கும்போது பல்வேறு சொற்களை ஆள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, Antibiotics - எதிர் உயிர்ப்பொருள், நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள், உயிர் எதிர் நச்சுகள், கேடுயிர்க் கொல்லிகள், நச்சுயிர்க் கொல்லிகள் எனப் பல்வேறு கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இக்கலைச்சொற்கள் தமிழில் சொல்லாக்க வளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. ஆனால், கலைச்சொற்களைக் கற்பதிலும் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதிலும் துறைசார்ந்த நிலையில் குழப்பம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. இவற்றைத் தவிர்க்க அச்சொற்களைத் தரப்படுத்திப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

'தென் ஆப்பிரிக்காவின் பெண்கள் விடுதலை' என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கிய பாரதி, Member என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல்லொன்றை உருவாக்க முனைந்தார்.

மெம்பர் என்பதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் எனக்கு அகப்படவில்லை. இது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சர்யம். அவயவி சரியான வார்த்தையில்லை. அங்கத்தான் கட்டிவராது. சபிகள் சரியான பதந்தான். ஆனால் பொதுஜனங்களுக்குத் தெரியாது. யாரேனும் பண்டிதர்கள் நல்ல பதங்கள் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால் புண்ணியமுண்டு. அரைமணி நேரம் யோசித்துப் பார்த்தேன்; உறுப்பாளி? ஏதெல்லாமோ நினைத்தேன். ஒன்றும் மனதிற்குப் பொருந்தவில்லை. என்ன செய்வேன்! கடைசியாக மெம்பர் என்று எழுதி விட்டேன். இன்னும் ஆர, அமர யோசித்துச் சரியான பதங்கள் கண்டுபிடித்து மற்றொருமுறை சொல்லுகிறேன்.

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயல்

8

ஆக்கப்பெயர்கள்

உலகிலுள்ள அனைத்துப்பொருள்களும் பெயரிடப்பட்டு அழைக்கப்படுகின்றன. முன்னோர்கள் சில பொருள்களுக்குக் காரணம் கருதியும் சில பொருள்களுக்குக் காரணமின்றியும் பெயர் வைத்தனர். இலை, மண், கல், நாற்காலி, காற்றாடி எனப் பெயர்களை நினைவில் கொண்டுவரும்போது இவற்றுள் காரணத்தோடு வரும் பெயர்களை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. காலப்போக்கில் பொருளின் மாற்றத்தால் அவை பயன்படுத்தப்படும் நிலைமைக்கேற்றவாறு காரணப்பெயர்கள் சில நேரங்களில் இருகுறிப்பெயர்களாகி விடுகின்றன.

மரத்தால் செய்யப்பட்டுப் பின்புறம் சாய்ந்துகொள்ளவும் கைகளை வைத்துக்கொள்ள வசதியாகவும் நான்கு கால்களைக் கொண்ட இருக்கைக்கு நாற்காலி எனக் காரணம் கருதிப் பெயர் வைத்தனர்.

ஆனால், இன்று நான்குகால்கள் இல்லாத இருக்கை சிலவற்றையும் நாற்காலி என்றே அழைக்கிறோம். ஒருகாலத்தில் காரணம் கருதி வழங்கப்பட்ட ஒரு பொருளுக்கான பெயர் இன்று இருகுறியாக வழங்கப்படுகிறது.

காலச் சூழலுக்கேற்றவாறு நம் பயன்பாட்டிற்கெனப் பல்வேறு பெயர்களைப் புதியதாக ஆக்கிக்கொள்கிறோம். அவை இருகுறியாகவும் இருக்கலாம்; காரணமாகவும் இருக்கலாம். இவ்வாறு, புதியதாக ஆக்கப்படும் சொல் ஆக்கப்பெயர் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு என்பது பழமொழி. இதில் ஆத்திரம் கொண்ட ஒருவனுக்குக் காரன் என்னும் விகுதி சேர்த்து ஆத்திரக்காரன் என்னும் சொல்லை உருவாக்குகிறோம்.

பெயர் அல்லது வினைச்சொற்களுடன் விகுதிகளைச் சேர்த்து ஆக்கப்படும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆக்கப் பெயர்கள் (Derivative noun) எனப்படும். இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்களை ஆக்கப் பயன்படும் விகுதிகளை ஆக்கப்பெயர் விகுதிகள் என்பர்.

தமிழில் ஆக்கப்பெயர் விகுதிகள்
காரன், காரர், காரி, ஆள், ஆளர், ஆளி, தாரர், மாணம்

ஆக்கப் பெயர்களில் விகுதிகளே தனிச்சிறப்பு உடையன. தமிழ்ச்சொற்களோடு இவ்வகையான விகுதிகள் சேரும்போது எண்ணற்ற புதுச்சொற்கள் உருவாகித் தமிழின் சொற்களஞ்சியம் விரிவடைகின்றது. தமிழ்மொழியில் ஆக்கப்பெயர்கள் பேச்சு வழக்கிலேயே மிகுதியாக உள்ளன.

மலர்ந்த மலரைக்
கண்டு வாடினாள்
பூக்காரி

இத்துளிப்பாவில் பூ விற்கும் பெண், பூக்காரி என்று அழைக்கப்படுகிறார். மேலும், நெசவு செய்பவரை நெசவாளி/நெசவாளர் என்றும் உழைப்பவரை உழைப்பாளி/உழைப்பாளர் என்றும் அழைக்கப்படுகிற ஆக்கப்பெயர்கள் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன.

தெரியுமா?

வண்டிக்காரன், சினிமாக்காரன், மாட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரன், ஆட்டோக்காரன் போன்ற சொற்கள் எல்லாம் காரன் விகுதி சேர்க்கப்பட்ட ஆக்கப்பெயர்கள் என்பதை அறிவீர்களா?

அறிவியல், திறமைசாலி, கோழைத்தனம், சமத்துவம், பெண்ணியம், பேச்சாளன், ஏற்றுமதி முதலான சொற்கள் ஆக்கப்பெயர்ச்சொற்களே என்பதை உணரவேண்டும். இச்சொற்களில் இயல், சாலி, தனம், துவம், இயம், ஆளன், மதி ஆகிய விசுதிகள் சேர்ந்து ஆக்கப் பெயராக்கப்பட்டுள்ளன.

கண்டறிக: குரங்காட்டி, வண்டியோட்டி, பழந்தின்னி, வாயாடி, குடித்தனம், நீதிமான் இச்சொற்களைப் பிரித்து ஆக்கப்பெயர் விசுதிகளைக் கண்டறிக.

ஆக்கப்பெயர்ச்சொற்களை ஈற்றில் நிற்கும் விசுதிகளைக் கொண்டு மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை

1. பெயருடன் சேரும் விசுதிகள்
2. வினையுடனும் எச்சத்துடனும் சேரும் விசுதிகள்
3. பெயருடனும் வினையுடனும் சேரும் விசுதிகள்

1. பெயருடன் சேரும் விசுதிகள் (காரன், காரர், காரி, ஆள், ஆளர், ஆளி, தாரர்)

பெயர் + விசுதி	= ஆக்கப்பெயர்
வண்டி + காரன்	= வண்டிக்காரன்
சமையல் + காரர்	= சமையல்காரர்
வேலை + காரி	= வேலைக்காரி
பணி + ஆள்	= பணியாளர்
ஆணை + ஆளர்	= ஆணையாளர்
குற்றம் + ஆளி	= குற்றவாளி
விண்ணப்பம் + தாரர்	= விண்ணப்பதாரர்

காரன், காரி, காரர் ஆகிய ஆக்கப்பெயர் விசுதிகள் உடைமை, உரிமை, உறவு அல்லது தொடர்பு, தொழில் அல்லது ஆளுதல் என்னும் நான்கு பொருள்களில் வருகும்.

வீடு + காரன் -	வீட்டுக்காரன் -	உடைமை
தமிழ்நாடு + காரி-	தமிழ்நாட்டுக்காரி-	உரிமை
உறவு + காரர்-	உறவுக்காரர்-	உறவு
தோட்டம் + காரர்-	தோட்டக்காரர்-	தொழில்

தொழிற்பெயர் விசுதிகளுடன் 'ஆளர்' என்னும் ஆக்கப்பெயர் விசுதி சேர்ந்து சொற்கள் உருவாகின்றன.

தொழிற்பெயர் விசுதி	தொழிற்பெயர்	ஆக்கப்பெயர்
சி	ஆட்சி	ஆட்சியாளர்
அல்	செயல்	செயலாளர்
தி	செய்தி	செய்தியாளர்
மதி	இறக்குமதி	இறக்குமதியாளர்
வை	பார்வை	பார்வையாளர்
வு	தேர்வு	தேர்வாளர்
பு	அழைப்பு	அழைப்பாளர்

'ஆளர்' 'ஆளி' முதலான விசுதிகள் இருபாற்பொதுப்பெயர்களை உருவாக்கத் துணை நிற்கின்றன.

ஆளர்		
உதவி	+ ஆளர் =	உதவியாளர்
காப்பு	+ ஆளர் =	காப்பாளர்
மேல்	+ ஆளர் =	மேலாளர்
கண்காணிப்பு	+ ஆளர் =	கண்காணிப்பாளர்
தயாரிப்பு	+ ஆளர் =	தயாரிப்பாளர்

ஆளி		
நெசவு	+ ஆளி =	நெசவாளி
முதல்	+ ஆளி =	முதலாளி
தொழில்	+ ஆளி =	தொழிலாளி
பயன்	+ ஆளி =	பயனாளி
கூட்டு	+ ஆளி =	கூட்டாளி

2. வினையுடனும் எச்சத்துடனும் சேரும் விகுதிகள்

வினையடியுடன் 'மானம்' என்னும் விகுதி சேர்ந்து புதிய சொற்களை உருவாகின்றன.

வினை	விகுதி	ஆக்கப்பெயர்
அடை	+ மானம்	= அடைமானம்
கட்டு	+ மானம்	= கட்டுமானம்
தேய்	+ மானம்	= தேய்மானம்

3. பெயருடனும் வினையுடனும் சேரும் விகுதிகள்

பெயருடனும் சேர்ந்து வரும் விகுதிகள்.

பெயர்	விகுதி	ஆக்கப்பெயர்
அச்சு	அகம்	அச்சகம்

வினையுடனும் சேர்ந்து வரும் விகுதிகள்

கற்பவை கற்றபின்...

1. நீங்கள் வாழும் சூழலில் பயன்படுத்தப்படும் ஆக்கப்பெயர்களைப் பட்டியலிடுக.
2. படிப்பவர், படிப்பாளி இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை ஆராய்க.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

பயிற்சி 1

கீழ்க்காணும் பத்தியில் உள்ள ஆக்கப் பெயர்களை எடுத்தெழுதுக :

எங்கள் பள்ளியில் நடைபெற்ற புத்தகத் திருவிழாவிற்குக் காவல்துறை ஆணையாளர் சிறப்பு அழைப்பாளராகக் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். அவர், "மாணவர்களாகிய நீங்கள் படிப்பகங்களைப் பயன்படுத்தி விண்ணியல், மண்ணியல் போன்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்கவேண்டும். நல்ல நண்பர்களைக் கூட்டாளி ஆக்கிக்கொண்டு உதவியாள் இல்லாமலே ஒரு நிறுவனத்தின் மேலாளராகவோ முதலாளியாகவோ ஆகலாம்" என்று கூறி மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார்.

பயிற்சி 2

அடைப்புக்குள் உள்ள ஆக்கப்பெயர் விகுதிகளைக் கொண்டு விடுகதைகளுக்குரிய ஆக்கப்பெயர்களைக் கண்டறிக :

1. வேவு பார்த்திருவான்; ஓசையின்றிச் சென்றிருவான் (ஆளி) - _____
2. அறிவைத் தேடிப் போகுமிடம் உலகம் அறிய உதவுமிடம் (அகம்) - _____
3. வந்தால் மகிழ்ச்சி இது உழைத்தால் கிடைக்கும் இது (மானம்) - _____
4. வேட(ஷ)ப் போட்டவன் வேடதாரி பட்டம் வாங்கினவன் ? (தாரி) - _____
5. அளந்து அளந்து கொட்டிடுவான் அகம் மகிழத் தந்திருவான் (ஆள்) - _____

மொழியைக் கற்கும் ஒருவர் படித்தல், எழுதுதல், கேட்டல், பேசுதல் என்னும் பல்வேறு திறன்களை உள்ளடக்கியவராக விளங்கவேண்டும். குறிப்பாகப் படித்தல் என்னும் திறனானது வரிவடிவத்தைக் காணுதல், முறையாக ஒலித்தல், பொருள் உணர்தல் ஆகிய மூன்று செயல்களை உள்ளடக்கியதாகும். இவற்றுள் எந்தச் செயலில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் படித்தல் என்பது முழுமையாகாது.

ஒரு தொடரையோ பத்தியையோ கட்டுரையையோ படிக்கும்போது, பொருள் உணர்வுக்கு ஏற்ப, நிறுத்திப் படிக்க வேண்டிய இடத்தில் நிறுத்தியும் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டிய இடத்தில் சேர்த்தும் வியப்பு, அச்சம், வினா முதலிய உணர்வுகள் வெளிப்படும் இடங்களில் அவற்றை வெளிப்படுத்தியும் படிக்க வேண்டியது படிப்பவர்தம் கடமையாகும்.

பேருந்து, தொடர்வண்டி, வானூர்தி போன்றவை நிற்கும் இடத்திற்கு 'நிறுத்தம்' என்பது பெயர். அவற்றைப் போலவே, மக்கள் உணர்வின் இயக்கமாக விளங்கும் மொழியின் இயக்கத்திற்கும் நிறுத்தம் உண்டு. வண்டிகள் சாலை விதிகளுக்கு ஏற்ப இயங்கவும் நிறுத்தவும் விலகவும் ஒதுங்காமல் பின்வரவும் எனக் குறிகள் (விளக்குகள், ஒலிகள்) உள்ளமை போலச் சொற்றொடர் நிறுத்தங்களுக்கும், குறிகள் என்னும் அடையாளங்கள் உண்டு. அவற்றிற்கு 'நிறுத்தக்குறிகள்' என்பது பெயர். எடுத்துக்காட்டாக,

"மறைமலையடிகள் மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை என்னும்நூலை இயற்றினார்"

மறைமலையடிகளார் எழுதிய நூல்களை

அறிந்திராத ஒருவர், நிறுத்தக்குறிகள் இடம்பெறாத இத்தொடரைப் படிக்கும்போது மரணத்துக்குப்பின் அவர் எப்படி நூல் எழுத முடியும்? என்று வினவுவார். ஆனால், மறைமலையடிகள் என்னும் பெயருக்குப்பின் காற்புள்ளியும், மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை என்பவற்றின் முன்னும் பின்னும் மேற்கோள்குறியும் இட்டு,

மறைமலையடிகள், 'மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை' என்னும் நூலை இயற்றினார்.

என்று எழுதும்போது பொருள் தெளிவாகிவிடும் அல்லவா! எனவே, நிறுத்தக்குறிகள் ஒரு தொடரில் உள்ள பொருள்வேறுபாட்டை உணர்த்துவதற்கு அடிப்படையாக விளங்குகிறது.

நிறுத்தக்குறிகளைப் பயன்படுத்திப் படிக்க முயலும்போது தெளிவாகப் பொருள் உணர்ந்து, படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் பயன்பெறுவர். நிறுத்தக்குறிகளை இடாமல் எழுதுவதோ இடம் மாற்றி இக்குறிகளை இடுவதோ தொடரின் பொருளையே மாற்றிவிடும். சிலவேளைகளில் முற்றிலும் பிழையான பொருளைத் தந்துவிடும். எனவே, நிறுத்தக்குறிகள் மொழியைத் தெளிவாகப் பேசவும் எழுதவும் துணைநிற்கின்றன.

இனி, நிறுத்தக்குறிகள் சிலவற்றையும் அவை எவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் காண்போம்.

காற்புள்ளி (,)

பொருள்களைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடும் இடங்கள், எச்சச் சொற்றொடர்கள், எடுத்துக்காட்டுகள், இணைப்புச்சொற்கள், திருமுகவிளி, இணைமொழிகள் முதலிய இடங்களில்

காற்புள்ளி வருதல் வேண்டும்.

• அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என வாழ்க்கைப்பேறு நான்கு.

• நாம் எழுதும்போது, பிழையற எழுத வேண்டும்.

• இனியன் நன்கு படித்தான்; அதனால், தேர்ச்சி பெற்றான்.

• ஐயா, அம்மையீர்,

• சிறியவன் பெரியவன், செல்வன் ஏழை.

அரைப்புள்ளி (;)

தொடர்நிலைத் தொடர்களிலும் ஒரு சொல்லுக்கு வேறுபட்ட பொருள் கூறும் இடங்களிலும் அரைப்புள்ளி வருதல் வேண்டும்.

• வேலன் கடைக்குச் சென்றான்; பொருள் களை வாங்கினான்; வீடு திரும்பினான்.

• அளி - அன்பு; அருள்; குளிர்ச்சி; வண்டு; இரக்கம்; எளிமை

முக்காற்புள்ளி (:)

சிறுதலைப்பு, நாற்பகுதி எண், பெருங்கூட்டுத் தொடர் முதலிய இடங்களில் முக்காற்புள்ளி வருதல் வேண்டும்.

• சார்பெழுத்து :

• பத்துப்பாட்டு 2:246

• எட்டுத்தொகை என்பன வருமாறு:

முற்றுப்புள்ளி (.)

தலைப்பின் இறுதி, தொடரின் இறுதி, முகவரி இறுதி, சொற்குறுக்கம், நாள் முதலிய இடங்களில் முற்றுப்புள்ளி வருதல் வேண்டும்.

• மரபியல்.

• உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும்.

• தலைமையாசிரியர், அரசு மேனிலைப்பள்ளி, காஞ்சிபுரம் .

• தொல்.சொல்.58.

• 18/02/2018.

வினாக்குறி (?)

ஒரு வினாத்தொடர், முற்றுத்தொடராகவும் நேர்கூற்றுத் தொடராகவும், இருப்பின், இறுதியில் வினாக்குறி வருதல் வேண்டும்.

• அது என்ன? (முற்று)

• நீ வருகிறாயா? என்று கேட்டான். (நேர்கூற்றுத் தொடர்)

வியப்புக்குறி (!)

வியப்புக்குறி, வியப்பிடைச் சொல்லுக்குப் பின்பும் நேர்கூற்று வியப்புத்தொடர் இறுதியிலும் அடுக்குச் சொற்களின் பின்னும்

தெரிந்து தெளிவோம்

பழங்காலத்தில் பனை ஓலைகளிலோ கல்வெட்டுகளிலோ ஒரு பாடல் அல்லது உரைநடைப் பகுதி எழுதி முடித்ததும் அதனை எழுதி முடித்தமைக்கு அடையாளமாக அதன் இறுதியில் சுழியம் இருதல் (O) அல்லது இணைகோடுகள் இருதல்(//) அல்லது கோடு இருதல் (/) என்னும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. எனினும், பல்வேறு வகையான நிறுத்தக்குறிகளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தி எவ்வெவ்விடங்களில் அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென விளக்கியவர்கள் ஐரோப்பியர்களே ஆவர். தமிழ்மொழியின் இலக்கணநெறிகளுக்கு ஏற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்திச் சொற்றொடர்களைப் பிரித்துப் பொருளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

வியப்புக்குறி வருதல் வேண்டும்.

- எவ்வளவு உயரமானது!
- என்னே தமிழின் பெருமை! என்றார் கவிஞர்
- வா! வா! வா! போ! போ! போ!

விளிக்குறி (!)

அண்மையில் இருப்பாரை அழைப்பதற்கும், தொலைவில் இருப்பாரை அழைப்பதற்கும் விளிக்குறி பயன்படுத்த வருதல் வேண்டும். வியப்புக்குறியும் விளிக்குறியும் ஒரே அடையாளக்குறி உடையது.

- அவையீர்!
- அவைத்தலைவீர்!

மேற்கோள்குறி (' ' , " ")

ஒற்றை மேற்கோள்குறி, இரட்டை மேற்கோள்குறி என இருவகைப்படும்.

ஒற்றை மேற்கோள்குறி வரும் இடங்கள்

ஓர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தன்னையே குறிக்கும்

இடம், கட்டுரைப்பெயர், நூற்பெயர் குறிக்கும் இடம், பிறர் கூற்றுப்பகுதிகள் முதலான இடங்களில் ஒற்றைக்குறி வருதல் வேண்டும்.

- 'ஏ' என்று ஏளனம் செய்தான்.
- பேரறிஞர் அண்ணா 'செவ்வாழை' என்னும் சிறுகதை எழுதினார்.
- 'கம்பனும் மில்டனும்' என்னும் நூல் சிறந்த ஒப்பீட்டு நூல் ஆகும்.
- 'செவிச்செல்வம் சிறந்த செல்வம்' என்பர்.

இரட்டை மேற்கோள்குறி வருமிடங்கள்

நேர்கூற்றுகளிலும், மேற்கோள்களிலும் இரட்டைக்குறி வருதல் வேண்டும்.

- "நான் படிக்கிறேன்" என்றான்.
- "ஒழுக்கமுடைமை குடிமை" என்றார்.

நிறுத்தக்குறிகள் எல்லாம் வெறும் அடையாளங்கள் அல்ல. அவையெல்லாம் பொருள் பொதிந்த அடிப்படையில் தோன்றியவை என்பதை மாணவர்கள் நன்குணர்ந்து அவற்றைப் பின்பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

கற்பவை கற்றபின்...

நிறுத்தக் குறிகளைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது பொருள் மாறுபாட்டிற்குக் காரணமாகிறது- உரிய எடுத்துக்காட்டுகளைத் திரட்டி வகுப்பில் பகிர்க.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. நிறுத்தக்குறிகளின் பயன்களைக் கூறுக.
2. முற்றுப்புள்ளி வரும் இடங்கள் இரண்டினைக் குறிப்பிடுக.
3. விளிக்குறி, வியப்புக்குறி வரும் இடங்களை வேறுபடுத்துக.
4. சிலப்பதிகாரத்தைப் படித்தேன் வியந்தேன் மகிழ்ந்தேன் - இத்தொடர்க்குரிய நிறுத்தக்குறிகளைத் தகுந்த இடங்களில் இட்டு எழுதுக.

மாணவர்கள் பள்ளியில் பயில்கின்றபோதே கூடுதல் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இத்திறன்கள் எதிர்காலத்தில் மாணவர்களின் வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டும் வகையில் அமையும். தமிழ்மொழியைக் கற்பதோடு நில்லாமல் தமிழ்சார்ந்த பிறபணிகளிலும் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்நிலையில் அச்சுப்படி திருத்தக் குறியீடுகளை அறிந்து பிழைதிருத்தம் செய்யும் இப்பயிற்சியானது மாணவர்களின் வேலைவாய்ப்பிற்கு உதவும்.

நூல்களையோ, இதழ்களையோ வெளியிடும்போது பிழையின்றி அச்சிடவேண்டும். எழுத்துப்பிழைகள், தொடர்ப்பிழைகள், மயங்கொலிப் பிழைகள், ஒருமை பன்மை பிழைகள் ஆகியவை நிறைந்த செய்திகள், படிப்போர்க்குத் தவறான கருத்தை அளித்து, குழப்பத்தில் ஆழ்த்திவிடும். எனவே, நூல்கள் அல்லது இதழ்களை அச்சிடுவதற்கு முன்னர் அச்சுப்படி திருத்துபவர் அப்பணியின்போது பிழைகளைத் திருத்துவதற்குப் பின்பற்றும் முறைகளையும் திருத்தக் குறியீடுகளையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

அச்சுப்படி திருத்துபவரின் பணிகள்

- மூலப்படியில் (Original Copy) உள்ளபடியே செய்திகள் அச்சாகியுள்ளனவா? என்று ஒவ்வொரு வரியையும் படித்துக் கவனித்தல் வேண்டும்.
- செய்தியின் உள்ளடக்கம், புள்ளிவிவரங்கள், எண்கள், அட்டவணைகள் முதலியன விடுபட்டுள்ளனவா என்பதை மூலப்படியோடு ஒப்பிட்டுக் கவனித்தல்

இன்றியமையாதது. ஏனெனில், புள்ளி விவரங்கள் மாறினால் செய்தியின் பொருளில் முரண்பாடு ஏற்படும்.

- அச்சுப்படி திருத்துவோர் செய்தியின் உருவையோ உள்ளடக்கத்தையோ மாற்றுதல் கூடாது.
- பிழை ஏற்பட்ட சொல்லின்மீது எழுதுதல் கூடாது. ஒரு வரியின் இடப்பக்கப் பாதியில் பிழை இருந்தால் இடப்பக்க ஓரமும் வலப்பக்கப் பாதியில் பிழை இருந்தால் வலப்பக்க ஓரமும் திருத்தம் தருதல் திருத்துவோர்க்குப் பயனுடையதாக அமையும்.
- பிழைகளை ஓரம்வரை கோடிழுத்துக் காட்டும்போது, மேலும் கீழும் உள்ள வரிகள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- ஒரு வரியில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பிழைகள் இருந்தால் பிழைகளைக் குறிக்கும் கோடுகளைத் தெளிவாகக் காட்டல் வேண்டும்.
- ஒரு சொல்லில் பிழைகள் பல இருந்தால் அச்சொல்லையே நீக்கிவிட்டுச் சரியான சொல்லைத் தெளிவாகப் பக்க ஓரத்தில் தருதல் வேண்டும்.
- எண்ணின் (Number) இடையில் பிழையிருந்தால் அந்தத் தொகையை முழுவதுமாகப் பிழையின்றி எழுதிக்காட்டுதல் நல்லது.
- அச்சுப்படியில் இருக்கும் வண்ணத்திற்கு மாறான வண்ணமுடைய மையால் திருத்துதல் வேண்டும். இது பிழைகளைத் தெளிவாகக் கண்டறிய உதவும்.

குறியீடுகள் இருதல்

அச்சுப்படியில் இருக்கும் பிழைகளைத் திருத்த உலக அளவில் பொதுவான திருத்தக் குறியீடுகள் என்று சில உண்டு. அத்தகைய திருத்தக் குறியீடுகளை அச்சுப்படி திருத்துவோர் முதலில் படித்தறிதல் வேண்டும். பிழையிருக்கும் இடத்தில் ஒரு சிறு கோட்டினால் குறித்து, அந்த வரிக்கு நேராகப் பக்கத்தின் ஓரப்பகுதியில் (Margin) குறியீடுகளைப் பொருத்தமாக இட்டுப் பிழையின் திருத்தத்தைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். ஒரே வரியில் பல தவறுகள் வந்தால் அவற்றை வரிசைப்படி பக்க ஓரத்தில் சிறு சாய்வான கோட்டிட்டுத் திருத்தத்தைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு

பாரதியார் கேள்விச்சித்திரத்தை விகடச்சித்திரம் என்று குறிப்பார். |லி |ர |றி

திருத்தக் குறியீடுகளின் பிரிவுகள்

பிழைகள் உள்ள அச்சுப்படியைத் திருத்துவதற்குக் கையாளப்படும் திருத்தக் குறியீடுகளை ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கின்றனர். அவை:

1. பொதுவானவை (General)
2. நிறுத்தக்குறியீடுகள் தொடர்பானவை (Punctuations)
3. இடைவெளி தரவேண்டியவை (Spacing)
4. இணைக்க வேண்டியவை (Alignment)
5. எழுத்து வடிவம் (Type/Font) என்பவையாகும்.

1. பொதுவானவை

குறியீடு	குறியீட்டுப் பொருள்
Dt	அச்சடித்திருக்கும் சொல்லையோ எழுத்தையோ நீக்குக.
^	சொல்லையோ எழுத்தையோ இந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் சேர்த்துக் கொள்க.
[புதிய பத்தி (New Paragraph) தொடங்குக.

எடுத்துக்காட்டு

• பாரதி தம்மைப் போலவே பிறரை/ ட்யும் நேசிக்கும் பண்பாளர். /dt

2. நிறுத்தக் குறியீடுகள்

குறியீடு	குறியீட்டுப் பொருள்
, /	கால் புள்ளியைச் சேர்க்கவும்.
;/	அரைப் புள்ளியைச் சேர்க்கவும்
./	முற்றுப்புள்ளி இடவும்.
?/	வினாக்குறி அடையாளம் இடவும்.
!/	வியப்புக் குறியைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.
:/	முக்காற்புள்ளி சேர்க்கவும்.

எடுத்துக்காட்டு

சங்ககாலத்தில் கற்பித்தல் பணியை மன்றம் /சான்றோர் அவை / , / , / அறங்கூர் அவையம் / சமணப்பள்ளி , / போன்ற அமைப்புகள் செய்துள்ளன.

3. இடைவெளி தரவேண்டியவை

குறியீடு	குறியீட்டுப் பொருள்
(சொற்களை அல்லது எழுத்துகளைச் சேர்க்கவும். இடைவெளி விட வேண்டாம்.
#	பத்திகளுக்கிடையில் வரிகளுக்கிடையில் சொற்களுக்கிடையில் இடைவெளி தருக.

எடுத்துக்காட்டு

தமிழ்/இதழ்களில் தமிழ்/ஆண்டு திங்கள், நாள் ஆகியவற்றை #/ #/ முதன் முதலாகக் குறித்தவர் பாரதியார். /

4. இணைக்க வேண்டியவை

குறியீடு	குறியீட்டுப் பொருள்
⌋	இடப்பக்கம் தள்ளவும்
⌌	வலப்பக்கம் தள்ளவும்
~	பத்திகளை இணைக்கவும்
∨	ஒற்றை மேற்கோள் குறியீடு இருக
∨	இரட்டை மேற்கோள் குறியீடு இருக

எடுத்துக்காட்டு

கல்வியின் சிறப்பை / கல்வி அழகே அழகு / என நாலடியார் கூறுகிறது. ' / '

எடுத்துக்காட்டு - 2

உள்ளத்துள்ளது கவிதை - /இன்ப உருவெடுப்பது கவிதை trs/

5. எழுத்து வடிவம்

குறியீடு	குறியீட்டுப் பொருள்
Unbold	வழுக்கமான எழுத்தில் மாற்றுக்
Bold	தடித்த எழுத்தில் மாற்றுக்
Trs	சொற்கள், எழுத்துகளை இடம் மாற்றுக்
l.c.	எழுத்துருவைச் சிறியதாக ஆக்குக்

திருத்தக்குறியீடுகளின்	தமிழ்ப்பெயர்கள்
Apostrophe (')	- எழுத்துக்குறை
Semicolon (;)	- அரைப்புள்ளி
Colon (:)	- முக்காற்புள்ளி
Colondash (:-)	- வரலாற்றுக்குறி
Ditto mark (,,)	- மேற்படிக்குறி
Dash (-)	- இடைக்கோடு
Bar (/)	- வெட்டுக்கோடு
Brackets (())	- பிறைக்கோடு
Double Brackets ({ })	- இரட்டைப்பிறைக்கோடு
Large Brackets ([])	- பகரஅடைப்பு

எடுத்துக்காட்டு - 1

(சிலப்பதிகாரம்) (மணிமேகலை)/ B/ B/ ஆகிய இரண்டும் தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இரட்டைக்காப்பியங்கள்.

கற்பவை கற்றபின்...

மெய்ப்புத் திருத்தங்களை அறிவது எத்துறை வேலைவாய்ப்புக்கு உதவும்? - வகுப்பில் கலந்துரையாடுக.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. திருத்தக் குறியீடுகளின் வகைகளைக் கூறுக?
2. ஏற்ற இடங்களில் அச்சுத் திருத்தக்குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் முறையைக் கீழ்க்காணும் பத்தியின் மூலம் அறிக.

அறிஞர் வாழ்வில் நகைச்சுவை

5) கவிஞர் கண்ணதாசன் கல்லூரி ஒன்றில் கவியாற்றுகத்தில் கலந்துகொண்டு
 dt | கவிதை யை வாசிக்க ஆரம்பித்தார். அரங்கத்தில் உற்சாக ஆரவாரம் எழுந்தது அவர் கவிதை # |
 வாசிக்கும்போது ஒவ்வொரு வரிக்கும் பலத்த கைதட்டல் எழுந்தது. வாசித்து முடித்தது ம்
 கரவொலி
 0 | அடங்க வெகு நேரம் மிடித்தது கைதட்டல்கள் முடிந்ததும், கண்ணதாசன் சொன்னார், "இன்று |
 நாள் வாசித்த கவிதை நான் எழுதியது அல்ல. உங்கள் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் நேற்று ஒரு
 6 | கவிதையை எழுதிக்கொண்டு வந்து என்னிடம் காண்பித்தார்" அது மிக நன்றாக இருந்தது. 0 |
 1 | எனவே நான் எழுதின கவிதையை அவரை வாசிக்கச்சொல்லிவிட்டு அவர் எழுதிய # |
 கவிதையை நான் வாசித்தேன். என் கவிதையை அவர் வாசிக்கும்போது எந்தவித ஆரவாரமும் # |
 இல்லை. அவர் எழுதிய கவிதையை நான் வாசித்தபோது பலத்த வரவேற்பு, ஆக, சொல்பவன்
 யார் என்பதைத்தான் உலகம் பார்க்கிறதே ஒழிய சொல்லும் பொருளைப் பற்றிக்
 dt | கவலைப்படுவதில்லை என்பதுதான் உண்மை என்று புரிகிறது".

வ்யாதுத்தமிழ்

**மேல்நீலை
இரண்டாமாண்டு
இலக்கணம்**

மொழியை மிகச் சிறந்த கருவி என்பர். அதைத் திறம்படக் கையாண்டால் கலையாக மிளிரும். பிழை மலிய எழுதினால் வெறும் கணையாகவே கொள்ளப்படும்.

நம் மில் பலர் பிழைபடப் பேசுவதால்தான் எழுதும்போது பிழைகள் பெருகுகின்றன. தமிழைத் தமிழ் என்று ஒலிப்பதைவிடக் கொடிய செயல் வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது. மழையை மலை என்று உச்சரிப்பது பிழைதானே? இன்னும் சிலர் வாழைப்பழத்தை வாலப்பலம் என்றும் வாளப்பலம் என்றும் தமிழை வாழவிடாமல் செய்வர். வாயைப்பயம் என்று கூடத் தமிழையும் சேர்த்து நசுக்குவர். எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் நாற்பத்திமூன்று என்றோ முப்பத்திநான்கு என்றோ 'பத்தி பத்தி'யாய் எழுதித் தள்ளுவர்.

இப்படித் தவறாய் உச்சரித்து மொழியைச் சிதைப்போரிடையே, எழுத்துகளின் வேறுபாடுகள் தெரியாமல் பிழை செய்வோர் பலருண்டு. பசியோடு வந்த விருந்தினருக்குச் சேறுகொடுத்து மகிழ்வித்தான் என்று எழுதினால் மகிழ்வா முடியும்? அவன் சோற்றைத் தின்றான் என்பதற்கு, அவன் சேற்றைத் தின்றான் என்று எழுதினால் நகைக்கத்தானே செய்வர்? சொத்துத் தகராறு செய்தார் என்பதை, செத்துத் தகராறு செய்தார் என்று வியப்பு ஏற்படுத்துவோரும் உண்டு. ஐயசந்திரனை 'ஐய'சந்திரன் என்று ஐ - ஐ வேறுபாடு தெரியாமல் ஐயப்படுவோரும் இருக்கத்தானே செய்கின்றனர். அன்புள்ள ஐயா என்பது அன்புள்ள ஐயா ஆவதும், ஐப்பான் - ஐப்பான் ஆவதும் தமிழ் தெரியாமல் எழுதுவோரின் 'சிரி'த்திரவதை எனலாம். பாண்டியப் பேரரசன் மீன் பொரித்தான் என்று அவரைச் சமையற் கலைஞராய் ஆக்குவோரும்

உள்ளனர். போய்ப் பார்த்துத் திரும்பினான் என்பதற்குப் பேய் பார்த்துத் திரும்பினான் என்று எழுதி அச்சம் ஊட்டுபவர்களும் இருக்கின்றனர். கலையரசன் காலையரசன் ஆகும்போது மாலையில் அரசன் யார் என்று கேள்வி கேட்டால்தான் திருத்திக்கொள்வர் போலும்! கலையில் சிறந்தவனைக் காலையில் சிறந்தவன் என்றெழுதிப் படிப்போரிடையே ஐயக்குண்டு வீசுவோரும் உண்டு. அவன் மலைக்காற்று வாங்கினான் என்பதற்கும் மலைக் காற்றுக்கும் வேறுபாடு உண்டல்லவா? கோடல்வரனைக் கோடல்வரன் என்றெழுதினால் அவர் கோபம் கொள்வாரா மாட்டாரா? விடை பெற்றார் என்பதை வடை பெற்றார் என்றெழுதினால் தமிழ் மணக்குமா? அவர் நல்ல மணம் படைத்தவரா? நல்ல மணம் படைத்தவரா? புலி(ளி)க்கறி சாப்பிட்டேன் என்றால் சட்டம் பாயும்தானே?

தமிழில் பிழை இல்லாமல் எழுத முடியுமா என்று ஐயம் கொள்ளத் தேவையில்லை. மொழியின் இயல்பை உணர்ந்தும் இலக்கண விதிகளை அறிந்தும் கவனத்துடன் எழுதினால் பிழைகளைத் தவிர்க்க முடியும். சிறிதளவு முயற்சியும் பயிற்சியும் தவறில்லாமல் எழுதத் துணைபுரியும்.

சிலர் ந, ண, ன / ற, ர / ல, ள, ழ ஆகிய எழுத்துகள் பற்றித் தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றனர். உயிர்மெய் எழுத்துகளில் வரும் மேல்விலங்கு, கீழ்விலங்கு, கொம்புகள், துணைக்கால் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையிலும் கவனம் தேவை. சொல்லில் எழுத்துப் பிழை இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், பொருட்பிழை ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. முடிந்தால் தரலாம் / முடித்தால் தரலாம்; கறி தின்றான் / கறி தின்றான் - இங்கே எழுத்துப்பிழையில்லை. ஆனால், பொருள் வேறுபாடு உண்டு. இடமறிந்து எழுதவேண்டும்.

எழுதும்போது ஏற்படும் பிழைகளைக் கீழ்க்காணும் வகைப்பாட்டில் பிரிக்கலாம்.

1. எழுத்துப் பிழை
2. சொற்பொருட்பிழை
3. சொற்றொடர்ப்பிழை
4. பொதுவான பிழைகள் சில

இப்பகுதியில் எழுத்துப்பிழைகள் பற்றிய செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

பிழைகளைக் களைவதற்கான வழிமுறைகளை அறிந்தால் நல்ல தமிழில் எழுத முடியும். எழுத்துகள் குறித்த அடிப்படையான செய்திகள் சிலவற்றை மீண்டும் நினைவுகூர்தல் இங்கு உதவும்.

அடிப்படைச் செய்திகள்

(அ) உயிரெழுத்துகள் 12. குறில், நெடில் என்று இரண்டு வகைப்படும்.

(ஆ) மெய்யெழுத்துகள் 18. மூன்று வகைப்படும்.

வல்லின மெய்கள் - க், ச், ட், த், ப், ற்

மெல்லின மெய்கள் - ங், ஞ், ண், ன், ம், ன்

இடையின மெய்கள் - ய், ர், ல், வ், ழ், ள்

(இ) உயிர்மெய் எழுத்துகள் 216. (உயிர்மெய்க் குறில் 90, உயிர்மெய் நெடில் 126)

(ஈ) ஆய்தம் 1

எழுத்துப்பிழை தவிர்க்க

எல்லா இடங்களிலும் பேச்சுத் தமிழை எழுத முடியாது. பேசுவதைப் போலவே எழுத எண்ணுவதே எழுத்துப்பிழைக்கு முதன்மையான காரணம் எனலாம். குறில், நெடில் வேறுபாடு அறியாதிருப்பதும் எழுத்துகள் வரும் முறையில் தெளிவற்றிருப்பதும் பிழைகள் மலியக் காரணமாய் அமைகின்றன.

எழுத்துகளின் ஒலிப்பு முறை, அவற்றுக்கான வரிவடிவ வேறுபாடு, அவை சொல்லில் வரும் இடங்களையும்

(முதல், இடை, கடை) தெள்ளத் தெளிவாய் மனத்துள் பதித்துக் கொள்வதைக் கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும். ந, ண, ன / ற, ர / ல, ள, ழ இவற்றின் வேறுபாடு அறிந்து வாய்விட்டு ஒலித்துப் பழகுவது சாலச் சிறந்தது. இவ்வெழுத்துகளுக்கான சில அடிப்படை இலக்கணத்தையும் கசடறக் கற்றல் இன்றியமையாத கற்றல் பணியாகும்.

மேலுள்ள எட்டு எழுத்துகளில் நகரம் மட்டுமே சொல்லின் தொடக்கமாக வரும். நகர மெய் சொல்லின் இறுதியில் வராது. மற்றவை சொல்லுக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் வரும்.

ந, ண, ன, ற, ர, ல, ள, ழ		
முதல்	இடை	கடை
நண்டு, நாடகம்	கண்டு, கன்று, கற்று, பார்த்து, கால்கள், பந்து, கொள்வது, புகழ்வது	கண், அவன், பார், கால், கொள், புகழ்

• தமிழில் சொல்லின் தொடக்கமாக மெய்யெழுத்துகள் வருவதில்லை. வரின் தமிழில்லை. க்ரீடம், ப்ரியா - வடமொழி; க்ளிவே - ஆங்கிலம்

• வல்லின மெய்யோடு சொல் முடியாது. அப்படி முடிந்தால் தமிழ்ச் சொல்லன்று என்றுணர்க. பார்க் (Park), பன்ச் (Punch), பட் (But), போத் (Both), டப் (Tub) போன்றவை தமிழில்லை.

• வல்லின மெய்கள் ஈரொற்றாய் வாரா. ட், ற் என்னும் மெய்களை அடுத்து மெய்கள் வருவதில்லை. காட்ச்சி, முயற்ச்சி என்றெழுதுவது பிழை.

• க், ச், த், ப் ஆகியவற்றின்பின் அவற்றின் அவ்வெழுத்து வரிசைகளே வரும். பிற மெய்கள் வாரா. காக்கை, பச்சை, பத்து, உப்பு.

• ட், ற் என்னும் மெய்களுக்குப் பிறகு அவ்வெழுத்து வரிசைகளும் க, ச, ப என்னும் வரிசைகளுமே வரும். பாட்டு, வெட்கம், காட்சி, திட்பம், காற்று, கற்க, கற்சிலை, கற்பவை

- ட, ற என்னும் எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் வாரா, டமாரம், றப்பர் - தமிழ் இல்லை.
- ஆய்த எழுத்து சொல்லின் இடையில் மட்டுமே வரும். தனிச்சொல்லாயின் மூவெழுத்தாகவும், தனிக்குறிலை அடுத்தும் வரும் (அஃது, எஃகு, கஃசு).
- மெல்லின எழுத்துகளில் ண, ன சொல்லின் தொடக்கமாக வாரா.
- தனிச்சொல்லின் இடையில் வல்லினத்துக்குமுன் அவ்வல்லினமெய்யோ அவற்றின் இனமெல்லினமெய்யோ வரும். பிற மெய்கள் வருவதில்லை (தக்கை, தங்கை, பச்சை, இஞ்சி, பண்டு, பட்டம், பத்து, பந்து, தப்பு, பாம்பு, கற்று, கன்று).
- ய், ர், ல், ழ், ள் என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் வியங்கோள்வினைமுற்று / கள் விகுதி / வல்லினத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் வரும்போது இயல்பாய் நிற்கும் (தேய்க, நாய்கள், தாய்சேய், ஊர்க, ஊர்கள், ஊர்சூழ், செல்க, கால்கள், செல்கணம், வாழ்க, வாழ்தல், தோள்கள்).
- ணகர ஒற்றினை அடுத்து றகரமும் னகர ஒற்றினை அடுத்து டகரமும் வருவதில்லை. (கண்டு என்று வரும், கண்டு என்று வருவதில்லை. மன்றம் என்று வரும் மன்றம் என்று வருவதில்லை.)
- ஞ், ன், வ் என்னும் எழுத்துகளில் முடியக்கூடிய சொற்கள் அரிதாக உள்ளன (உரிஞ், வெரிந், பொருந், தெவ்).
- ய, ர, ழ ஒற்றுகள் மட்டுமே ஈரொற்றாய் வரும். மற்றவை அளபெடுத்தால் மட்டுமே வரும் (பாய்ச்சு, பார்க்கும், வாழ்க்கை).
- தனிக்குறிலை அடுத்து ரகர, முகர ஒற்றுகள் வாரா.
- தனிக்குறிலையடுத்து ரகர ஒற்று வரின் அதனைத் தமிழ் இயல்புக்கேற்பத் திருத்தி

எழுதவேண்டும். (நிர்வாகம் - நிருவாகம்; கர்மம் - கருமம், கன்மம்)

- ரகரத்தை அடுத்து ரகர வரிசை எழுத்துகளும், முகரத்தை அடுத்து முகர வரிசை எழுத்துகளும் வாரா.
- உயிர் வரின் ஒரு, இரு முறையே ஓர், ஈர் என்று மாறும்.
- உயிர் வரின் அது, இது, எது முறையே அஃது, இஃது, எஃது என்பதாக மாறும்.

லகர ளகர விதிகள் சில

- வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் ளகரத்தைத் தொடர்ந்து வல்லினம் வரின் ளகரம் றகரமாய்த் திரிவதுண்டு. கல் + சிலை = கற்சிலை, கடல் + கரை = கடற்கரை
- ளகரத்தைத் தொடர்ந்து மெல்லினம் வரின் ளகரம் னகரமாய்த் திரிவதுண்டு. பல் + முகம் = பன்முகம்,
- ளகரத்தைத் தொடர்ந்து வல்லினம் வரின் ளகரம் டகரமாய்த் திரிவதுண்டு. மக்கள் + பேறு = மக்கட்பேறு
- ளகரத்தைத் தொடர்ந்து மெல்லினம் வரின் ளகரம் ணகரமாய்த் திரிவதுண்டு. நாள் + மீன் = நாண்மீன்
- வருமொழி தகரமாயின் ளகரம் றகரமாக மாறுவதோடு தகரமும் றகரமாக மாறும். சொல் + துணை = சொற்றுணை
- வருமொழி நகரமாயின் ளகரம் னகரமாக மாறுவதோடு நகரமும் னகரமாக மாறும். பல் + நூல் = பன்னூல்
- அல்வழியில், தனிக்குறிலடுத்த ளகரம் தகரம் வரும்போது ஆய்தமாக மாறும். தகரமும் றகரமாகும். அல் + திணை = அஃறிணை; பல் + துளி = பஃறுளி.

இயக்குநர் என்பதே சரி. இயக்குனர் என்று எழுதுவது தவறு. இயக்கு, ஓட்டு, அனுப்பு, பெறு முதலான வினைகள்

பெயரிடைநிலையான ந் என்பதைப் பெற்று (ந்+அர்=நர்), ஓட்டுநர், அனுப்புநர், பெறுநர் என்று பெயர்ச்சொற்களாகின்றன. உறுப்பினர், குழுவினர், ஊரினர் முதலானவை (உறுப்பு, குழு, ஊர்) பெயர்ச்சொற்கள். அதனால், அவை இன்னென்றும் சாரியையைப் பெற்று முடிந்துள்ளன.

சொல் உருவாகும் முறையை அறிந்தும், பொருள் வேறுபாட்டினை உணர்ந்தும் எழுதுகிற போது பிழைகளைத் தவிர்க்கமுடியும்.

அறம்-அரம்; குறை-குரை; வளம்-வலம்; களம்-கலம்; கிளி-கிலி; என்றாள்-என்றால்; போனாள்-போனால்; ஆணை-ஆனை; மழை-மலை முதலிய சொற்களின் பொருள் வேறுபாட்டினைக் கற்றுணர்ந்தல் மாணவர்களின் இன்றியமையாத பணியாகும்.

மயங்கொலி எழுத்துகள் (ண, ந, ன, ல, ழ, ள, ர, ற) அமைந்த சொற்களைத் திரட்டி, பொருள் வேறுபாடு அறிந்து வகுப்பறையில் கலந்துரையாடுக.

கற்பவை கற்றபின்...

பிழை தவிர்க்கக் சில குறிப்புகள்

- எழுத்தினைத் தெளிவாக உச்சரிக்கப் பழக வேண்டும். ந, ண, ன / ல, ள / ழ, ற, ர ஒலிப்பு வேறுபாடு தெரிந்து ஒலிக்க வேண்டும்.
- தமிழில் இவ்வெழுத்துகள் வரும் முறையையும், அவை ஏற்படுத்தும் பொருள் மாற்றத்தையும் அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.
- தொடக்கத்தில் சிலகாலம் வாய்விட்டோ அல்லது மனத்துக்குள் உச்சரித்தபடியோ எழுதப்பழகுவது நல்லது.
- வேகமாக எழுத முயல்வது பிழைக்கு வழிகோலும்.
- கே, கே, கொ, கோ போன்று கொம்புடைய குறில் நெடில் வேறுபாட்டினைப் புரிந்து எழுதவேண்டும்.

இலக்கணத் தேர்ச்சிகொள்

1. பிழையான தொடரைக் கண்டறிக.

- அ) காளைகளைப் பூட்டி வயலை உழுதனர்.
- ஆ) மலைமீது ஏறிக் கல்வெட்டுகளைக் கண்டறிந்தனர்.
- இ) காளையில் பூத்த மல்லிகை மனம் வீசியது.
- ஈ) நெற்பயிர்கள் மழைநீரில் மூழ்கின.

2. பேச்சுத்தமிழில் அமைந்த தொடரைத் தேர்க.

- அ) அவருக்கு நல்லது கெட்டது நல்லாத் தெரியும்.
- ஆ) புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெறுகிறது.
- இ) வறட்சி எல்லா இடங்களையும் பாதித்துள்ளது.
- ஈ) மயில்கள் விறலியரைப் போல் ஆடுகின்றன.

3. முடிந்தால் தரலாம், முடித்தால் தரலாம் – இவ்விரு சொற்றொடர்கள் உணர்த்தும் பொருளை அறிந்து தொடர் அமைக்கவும்.

4. தமிழில் பிழையின்றி எழுதுவதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகள் யாவை?

இனிக்கும் இலக்கணம்

இயற்கை

உ

நால்வகைப் பொருத்தங்கள்

ஒரு மொழியின் எழுத்துகளிலோ சொல்லமைப்பிலோ தொடரமைப்பிலோ சொற்பொருள் அமைப்பிலோ காலப்போக்கில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். தற்காலத் தமிழிலும் இவ்வகையான மாற்றங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இம்மாற்றங்களை எல்லாம் தழுவிக் கொள்கிற வகையில் காலத்திற்கேற்ற இலக்கணம் நமக்குத் தேவை. மொழி வளர்ச்சியும் இலக்கணத்தின் தேவையும் ஒன்றுக்கொன்று மிக நெருக்கமான தொடர்புடையவை.

திணை பால் எண் இடம்

திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவை மொழியின் அடிப்படைப் பண்புகள்; இவை சொற்றொடர் அமைப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் உதவும். தமிழ்மொழியில் பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் திணை, பால், எண் ஆகியவற்றை உணர்த்துகின்றன. எழுவாய் உள்ள தொடர்களில் அதன் வினைமுற்று எழுவாயுடன் திணை, பால், எண், இடம் ஆகிய நால்வகைப் பொருத்தங்கள் உடையதாய் அமைகிறது. பெரும்பாலான தொடர்களில் எழுவாயை வைத்துக்கொண்டே வினைமுற்றின் திணை, பால், எண் ஆகியவற்றைச் சொல்லிவிடலாம்.

முருகன் நூலகம் சென்றான்

இத்தொடரில், முருகன் என்னும் எழுவாய் அதன் திணை, பால், எண் ஆகியவற்றை உணர்த்திவிடுகிறது. மேலும் இந்த எழுவாய் தான் பெற வேண்டிய வினைமுற்றை உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, படர்க்கை எனப் பொருத்தமுடன் அமையுமாறு வேண்டி

நிற்கிறது. இதன்மூலம் எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நெருங்கிய இயைபு இருத்தலை அறியலாம்

திணைப்பாகுபாடு

உலக மொழிகள் அனைத்திலும் பெயர்ச்சொற்களே மிகுதி என்பர். பெயர்ச்சொற்களைத் திணை அடிப்படையில் உயர்திணைப் பெயர், அஃறிணைப் பெயர் என்று இருவகையாகப் பிரிப்பர். இவ்வாறு பாகுபடுத்தும் முறை எல்லா மொழிகளிலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை. தமிழில் பொருட்குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருதிணைப் பாகுபாடு அமைந்துள்ளதை இலக்கண நூல்களால் அறியலாம்.

" உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே "

(தொல். சொல் 1)

எனவரும் தொல்காப்பிய நூற்பா, மக்கள் என்று சுட்டப்படுவோர் உயர்திணை; அவரல்லாத பிற அஃறிணை என்று கூறுகிறது. இவ்வகைப் பாகுபாடு ஆங்கிலம் முதலிய பிற மொழிகளில் இல்லை.

இன்றைய தமிழில் யார்? எது? போன்ற வினாச்சொற்களைப் பயனிலையாக அமைத்துத் திணை வேறுபாடு அறியப்படுகிறது.

அங்கே நடப்பது யார்?

அங்கே நடப்பது எது?

என்னும் தொடர்கள் பொருட்குறிப்பின் அடிப்படையில் யார் என்ற பயனிலை

உயர்திணையையும் எது என்ற பயனிலை அஃறிணையையும் உணர்த்துகின்றன.

குழந்தை, கதிரவன் போன்றவை இருதிணைக்கும் பொதுவாக வரும் பெயர்கள். இப்பெயர்கள் எழுவாயாக அமையும்போது அவற்றின் வினைமுடிபு இருதிணை பெற்றும் வருகின்றது.

குழந்தை சிரித்தான் - குழந்தை சிரித்தது

கதிரவன் உதித்தான் - கதிரவன் உதித்தது

பேச்சு வழக்கில் அஃறிணை முடிபைப் பெற்று வருவதே பெருவழக்காக உள்ளது.

பால் பாகுபாடு

தமிழில் பால்பகுப்பு இலக்கண அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. தன்மை, முன்னிலை இடத்தைத் தவிர, தமிழில் உள்ள பெயர்கள், படர்க்கை இடத்தில் வரும். பயனிலை விசுதிகளான ஆன், ஆள், ஆர், அது, அன் முதலியவை பால்பகுப்பைக் காட்டுகின்றன.

பழந்தமிழில் ஐம்பால்களுள் பலர்பால்சொல் பன்மையிலும் உயர்வு கருதிச் சிலவேளைகளில் ஒருமையிலும் வந்துள்ளன.

மாணவர் வந்தனர்(பன்மை) - ஆசிரியர் வந்தார் (ஒருமை)

இக்காலத் தமிழில் பலர்பாலை உணர்த்தும் சொல் பன்மைப் பொருளை உணர்த்தாமல் ஒருமைப் பொருளை மட்டுமே உணர்த்துகிறது. பன்மைப் பொருள் உணர்த்துவதற்குக் கள் என்னும் விசுதி உதவுகிறது

அவர் வந்தார் (ஒருமை)

அவர்கள் வந்தார்கள் (பன்மை)

தமிழில் உயர்திணையில் ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் உண்டு. இப்பெயர்கள் தொடர்களில்

அமையும்போது வினைமுற்றைப் பொறுத்தே பால் அறியப்படுகிறது.

தங்கமணி பாடினான் -

தங்கமணி பாடினாள்

பால் காட்டும் விசுதிகள் இன்றியும் உயர்திணைப் பெயர்ச்சொற்கள் தத்தம் பால் உணர்த்துகின்றன.

ஆண் - பெண்;

அப்பா-அம்மா;

தம்பி-தங்கை;

தந்தை-தாய்

அஃறிணை எழுவாயில் ஆண் பெண் பகுப்புமுறை மரபில் இருந்தாலும் வினைமுற்றில் அவற்றை வேறுபடுத்தும் பால்காட்டும் விசுதிகள் இல்லை. எனவே ஒருமை, பன்மை அடிப்படையிலேயே ஒன்றன்பால் பலவின்பால் என்பன அறியப்படுகின்றன.

காளை உழுதது

பசு பால் தந்தது

ஆகிய தொடர்களில் காளை ஆண்பாலாகவும் பசு பெண்பாலாகவும் உள்ளன. ஆனால் வினைமுற்று, பால்பாகுபாட்டிற்குரிய விசுதிகளைப் பெறாமல் ஒன்றன்பால் விசுதி பெற்று முடிந்துள்ளது.

தற்காலத்தில் அஃறிணை எழுவாய் மாற்றம் அடைந்துள்ளது. மாட்டினத்தில் பெண்பாலைக் குறிக்க பசுமாடு எனவும் ஆண்பாலைக் குறிக்க காளைமாடு (எருது) எனவும் சொற்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பிற விலங்குகளைக் குறிக்கையில் ஆண்குரங்கு, பெண்குரங்கு எனவும் எழுவாய்ப் பொதுப்பெயருடன் ஆண் பெண் என்னும் பால்பாகுபாட்டுப் பெயர்கள் முன்சேர்த்து வழங்கப்படுகின்றன.

எண் பாகுபாடு

இக்காலத் தமிழில் உயர்திணைப் பன்மைப் பெயர்கள் பன்மை விசுதி பெற்று வருகின்றன.

இரண்டு மனிதர்கள்

அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் பன்மை விசுதி பெறுவது கட்டாயமில்லை.

பத்துத் தேங்காய்

இவற்றைப் பத்துத் தேங்காய்கள் என்று எழுதுவதில்லை.

இக்காலத் தமிழில் அஃறிணைப் பன்மைக்கெனத் தனி வினைமுற்றுக்கள் இல்லை. ஆனால், ஒருமை பன்மை வேறுபாடு எழுவாயிலேயே வெளிப்படுகிறது.

**ஒரு மரம் வீழ்ந்தது -
பத்து மரம் வீழ்ந்தது**

தற்காலத் தமிழில் பேச்சிலும் எழுத்திலும் காணப்படுகிற ஒருமை - பன்மை பற்றிய குழப்பங்களுள் ஒன்று 'ஒவ்வொரு' என்னும் சொல்லைப் பற்றியதாகும்.

ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் நூலகம் உள்ளது

போன்ற தொடர்களைப் பேசவும் எழுதவும் காண்கிறோம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நூலகம் உள்ளது

ஒவ்வொரு பள்ளியும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

என்றே பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். (ஒவ்வொரு - ஒருமை)

இடப்பாகுபாடு

இடம் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவகைப்படும். பெயர்ச்சொற்களில் இடப்பாகுபாடு வெளிப்படாது. அவன், அவள், அவர், அது, அவை முதலான பதிவிடு பெயர்களிலும் வினைமுற்றுக்களிலும் வெளிப்படும். பேசுபவன், முன்னிருந்து கேட்பவன், பேசப்படுபவன் அல்லது பேசப்படும் பொருள் ஆகிய மூன்றும் முறையே

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என அழைக்கப்படும்.

தமிழில் தன்மையிலோ முன்னிலையிலோ ஒருமை பன்மை பாகுபாடு உண்டே தவிர ஆண்பால், பெண்பால் பாகுபாடு இல்லை. சான்றாக, நான் புத்தகம் கொடுத்தேன் என்னும் தொடரில் பேசியவர் ஒருவர் என்று கூற முடியுமே ஒழிய ஆணா பெண்ணா என்று கூற முடியாது. முன்னிலையிலும் இவ்வாறே பால்பாகுபாட்டை அறிய முடியாது

தன்மைப் பன்மையில் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை, உள்படுத்தாத் தன்மைப் பன்மை என இருவகை உண்டு

பேசுபவர் (தன்மை) முன்னிலையாரையும் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு பேசுவது உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை ஆகும்.

நாம் முயற்சி செய்வோம்(உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை)

இத்தொடரில் நாம் என்பது தன்மை முன்னிலையில் உள்ள அனைவரையும் குறிக்கிறது.

பேசுபவர் முன்னிலையாரைத் தவிர்த்துத் தன்மைப் பன்மையில் பேசுவது உள்படுத்தாத் தன்மைப் பன்மை ஆகும்.

நாங்கள் முயற்சி செய்வோம்(உள்படுத்தாத் தன்மைப் பன்மை)

நாம் தமிழ்மொழியைப் பல்வேறு நிலையில் பல்வேறு நோக்கில் பயன்படுத்துகிறோம். பழையனவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கும் புதியனவற்றை ஏற்பதற்கும் நாம் தயங்கியதே இல்லை. கால ஓட்டத்தில் இலக்கணங்களும் இலக்கணக் கூறுகளும் தம்மைத்தாமே புதுப்பித்துக் கொள்கின்றன.

இனிக்கும் இலக்கணம்

பண்பாடு ந

பொருள் மயக்கம்

தமிழ்மொழியை எழுதும்போதும் படிக்கும்போதும் பேசும்போதும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகள் சில உள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றினால் மாணவர்கள் பொருள்மயக்கம் இல்லாமல் மொழிப்புலமை பெறுவர்.

எழுதும்போதோ பேசும்போதோ தேவையான இடங்களில் இடைவெளி விடாததும் தேவையற்ற இடங்களில் இடைவெளி விடுவது படிப்போர்க்கும் கேட்போருக்கும் பொருள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திவிடும்.

இடைவெளியும் பொருள் வேறுபாடும்

எம் மொழி யார்க்கும் எளிது	எம்மொழியார்க்கும் எளிது
அப் பாவின் நலங் காண்க	அப்பாவின் நலங்காண்க
ஐந்து மாடிவீடு	ஐந்துமாடி வீடு
அன்றுமுதல் பாடம் கற்றோம்	அன்று முதல்பாடம் கற்றோம்

இவ்வாறு சொற்களைச் சேர்த்தும் பிரித்தும் எழுதுவதால் பொருள் மாறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

வல்லின மெய்களும் பொருள் வேறுபாடும்

பிட்டுத் தின்றான்	பிட்டு தின்றான்
உள்ளக் கருத்து	உள்ள கருத்து
ஈட்டிக் கொண்டு வந்தான்	ஈட்டி கொண்டு வந்தான்

போன்ற தொடர்களில் வல்லின மெய்களால் ஏற்படும் பொருள் வேறுபாடுகளை அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

காற்புள்ளியும் பொருள் மயக்கமும்

இயல்பாக உரையாடும்போது பொருள்நிலையில் பெரும்பாலும் எந்தக் குழப்பமும் ஏற்படுவதில்லை. குரலில் ஏற்றம் – இறக்கம், சொற்களில் அழுத்தம் – குழைவு, இறுதிச் சொல் மூலம் வினாவா உணர்ச்சியா என்பதையெல்லாம் உணர்ந்து பொருளை நாம் சரியாக விளங்கிக் கொள்கிறோம். ஆனால் எழுதும்போது காற்புள்ளியிடாமல் எழுதினாலோ இடம் மாற்றிக் காற்புள்ளி இட்டாலோ தொடரில் உள்ள சொற்கள், அத்தொடருக்குரிய முழுமையான பொருளைத் தராமல் வேறுபொருளைத் தந்துவிடும்.

அவள், அக்காள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்

இப்படிக் காற்புள்ளியிட்டு எழுதும்போது அந்தப் பெண் தன் அக்காள் வீட்டிற்குச் சென்றாள் எனப் பொருள்படுகிறது.

அவள் அக்காள், வீட்டிற்குச் சென்றாள்

இத்தொடரில் அந்தப் பெண்ணின் அக்காள் தனது வீட்டிற்குச் சென்றாள் எனப் பொருள்வேறுபடுவதை அறியலாம்.

எனவே, நிறுத்தக்குறிகளை உரிய இடங்களில் இட்டும் இடாமலும் எழுதிப் பொருள்மயக்கம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இடைச் சொற்களும் விசுதிகளும் சொல்லுருபுகளும்

தமிழில் உள்ள சில இடைச்சொற்கள், சொல்லுருபுகள், விசுதிகள் ஆகியவற்றைத் தொடர்களில், சொற்களில் சேர்த்தும் பிரித்தும் எழுதுவதால் பொருள் வேறுபாடு தோன்றுகிறது.

விடும்

தன் தவற்றினை உணர்ந்துவிடுவானாயின் நன்று

தன் தவற்றினை உணர்ந்து விடுவானாயின் நன்று

தன்

பாண்டியன்தன் கவிதையைப் படித்தான்
பாண்டியன் தன் கவிதையைப் படித்தான்
தான்

கண்ணன்தான் எழுதுவதாகச் சொன்னான்
கண்ணன் தான் எழுதுவதாகச் சொன்னான்.

பற்றி

சுகன் இராமனைப்பற்றிக் கூறினான்
சுகன் இராமனைப் பற்றிக் கூறினான்
முன்

சில குறைகளை மக்கள் முன்வைத்தனர்
சில குறைகளை மக்கள் முன் வைத்தனர்
முதல்

அன்றுமுதல் அமைச்சர் வந்தார்
அன்று முதல் அமைச்சர் வந்தார்
பால்

அவன்பால் கொண்டு சென்றான்
அவன் பால்கொண்டு சென்றான்
கண்

அவன்கண் பெற்று மகிழ்ந்தான்
அவன் கண் பெற்று மகிழ்ந்தான்
படி

அளக்கும்படி வேண்டினான்
அளக்கும் படி வேண்டினான்
மூலம்

அதன்மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது
அதன் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது
கூட

அவன்கூடக் கொடுத்தான்
அவன் கூடக் கொடுத்தான்

சொல்லுருபுகள்

வீட்டிலிருந்து சென்றான் - வீட்டில் இருந்து சென்றான்

இத்தொடரில் அமைந்துள்ள வீட்டிலிருந்து என்ற சொல்லைச் சேர்த்தும் பிரித்தும் எழுதும்போது இருவேறு பொருள் உணர்த்துவதைக் காணலாம்.

சொற்களை மாற்றி எழுதும்போது ஏற்படும் பொருட்குழப்பம்

தொடர்கள் அமைக்கும்போது தேர்ந்தெடுத்த சொற்களையும் சொற்களுக்குரிய தெளிவான பொருளையும் தொடரமைப்பு மாறாமல் அமைத்தல் வேண்டும்.

"ஆண்டுதோறும் மறைந்த தி.ஜானகிராமன் நினைவாகக் கூட்டம் நடைபெறும்"

இத்தொடரில் உள்ள பொருட்பிழையை அறிய முடிகிறதா? தி. ஜானகிராமன் ஆண்டுதோறும் மறைந்தார் என்னும் தவறான பொருள் அமையும்படி வந்துள்ளது.

"மறைந்த தி.ஜானகிராமன் நினைவாக ஆண்டுதோறும் கூட்டம் நடைபெறும்"

என்றே அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தொடரிலும் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகியவை அமைந்திருக்கும். சில தொடர்களில் எழுவாய் மறைந்து வருவதும் உண்டு. கீழ்க்காணும் இத்தொடர்களைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறதா?

இராமனுடன் இலக்குவனும் காட்டிற்குப் பணிவிடை செய்யப் புறப்பட்டான்.

பணிவிடை செய்ய இராமனுடன் இலக்குவனும் காட்டிற்குப் புறப்பட்டான்.

காட்டில் இராமனுக்குப் பணிவிடை செய்ய இலக்குவனும் புறப்பட்டான்.

இராமனுக்குப் பணிவிடை செய்ய இலக்குவனும் காட்டிற்குப் புறப்பட்டான்

இத்தொடர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளைத் தருகின்றன. நான்காம் தொடர் தவிர்த்துப் பிற தொடர்கள் உணர்த்தும் பொருள் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை.

முதல் தொடர் 'காட்டிற்குப் பணிவிடை செய்ய இராமனுடன் இலக்குவனும்

சென்றான்' என்னும் பொருளையும் இரண்டாம் தொடர் 'யாரோ ஒருவருக்குப் பணிவிடை செய்ய இராமனுடன் இலக்குவனும் சென்றான்' என்னும் பொருளையும் மூன்றாம் தொடர் 'காட்டில் உள்ள இராமனுக்குப் பணிவிடை செய்ய இலக்குவனும் புறப்பட்டான்' என்னும் பொருளையும் தருகின்றன.

நினைவில் கொள்ள வேண்டியவை

1. பண்புத்தொகை, வினைத்தொகையாக வரும் சொற்கள் ஒருசொல் என்னும் தன்மை கொண்டவை. எனவே அவற்றைப் பிரித்து எழுதக் கூடாது.

செங்கடல் (சரி) - செங்கடல் (தவறு)

கத்துகடல் (சரி) - கத்து கடல் (தவறு)

2. பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் நின்று பொருளைத் தெளிவாக உணர்த்தி நிற்கும் இடைச்சொற்களைச் சேர்த்து எழுதவேண்டும்.

அணங்குகொல் (சரி) அணங்கு கொல் (தவறு)

3. இடைச்சொல்லுடன் சொற்களைச் சேர்த்தே எழுத வேண்டும்.

பேசியபடி பணம் கொடுத்தான் (பேசியவாறு)

பேசிய படி பணம் கொடுத்தான் (படியளவு)

4. உடம்படுமெய்கள் அமைந்த சொற்களில் உடம்படுமெய்களைச் சேர்த்துத்தான் எழுதல் வேண்டும்.

மணியடித்துச் சென்றான் (ஒலி எழுப்புதல்)

மணி அடித்துச் சென்றான் (மணி என்பவன் யாரையோ அறைதல்)

5. பன்மையை உணர்த்தும் 'கள்' விசுதி சேர்ந்த சொற்களைப் பிரிக்காமல் எழுதவேண்டும்.

ஈக்கள் மொய்த்தன - ஈக் கள் மொய்த்தன

குரங்குகள் உண்டன - குரங்கு கள் உண்டன

6. இரட்டைக்கிளவிச் சொற்களைச் சேர்த்து எழுதவேண்டும்

படபடவெனச் சிறகை அடித்தது (சரி)

பட பட எனச் சிறகை அடித்தது (தவறு)

7. சொற்புணர்ச்சியில் நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்து மெய்யெழுத்தாகவும் வருமொழி முதலெழுத்து உயிரெழுத்தாகவும் இருந்தால் அவற்றைச் சேர்த்தே எழுதவேண்டும்.

சுடராழி - சுடர் + ஆழி

8. உரிச்சொற்களைப் பெயருடனும் வினையுடனும் பயன்படுத்தும்போது சேர்த்தே எழுதவேண்டும்.

கடிமணம் - கடி மணம்

9. உம்மைத்தொகைச் சொற்களையும் நேரிணைச் சொற்களையும் எதிரிணைச் சொற்களையும் சேர்த்தே எழுதுதல் வேண்டும்.

உற்றாருறவினர் (சரி) - உம்மைத்தொகை

உற்றார் உறவினர் (தவறு)

சீரும்சிறப்பும் (சரி) - நேரிணைச்சொற்கள்

சீரும் சிறப்பும் (தவறு)

மேடுபள்ளம் (சரி) - எதிரிணைச்சொற்கள்

மேடு பள்ளம் (தவறு)

சொற்றொடர்பிழை

திணை, பால், எண், இடம், காலம் முதலிய பிழைகள் ஏற்படாவிடாமல் தொடர் எழுதப் பழகாதல் சாலச்சிறந்தது. கீழுள்ள தொடர்கள் பிழையானவை அல்லவா? சிந்தியுங்கள்.

- கோவலன் மதுரைக்குச் சென்றது.
- பறவைகள் நெல்மணிகளை வேகமாகக் கொத்தித் தின்றது.
- குதிரையும் யானையும் வேகமாக ஓடியது.
- அவன் வெண்மதியிடம் பேசினாய்.
- சென்னையிலிருந்து நேற்று வருகிறான்.

அல்லன், அல்லள், அல்லர், அன்று, அல்ல என்பனவற்றைத் திணை, பால் எண், இடம் அறிந்து ஆளுதல் வேண்டும். (அவன் அல்லன், அவள் அல்லள், அவர் அல்லர், நாய் அன்று, நாய்கள் அல்ல)

அது என்னும் வேற்றுமை உருபு அஃறிணைக்கு உரியது. வரும் சொல் உயர்திணையாயின் அது என்னும் உருபினைப் பயன்படுத்துதல் கூடாது. எனது வீடு, அரசரது மாளிகை என்று எழுதலாம். ஆனால், எனது மனைவி, அரசரது மகன் என்றெழுதுதல் பிழை (மனைவி, மகன் - உயர்திணை).

தொடர் எவ்விதக் குழப்பமும் இல்லாமல் அமைக்கப்படவேண்டும். இரண்டாவது குழந்தையிடம் கேள்வி கேட்டான் / குழந்தையிடம் இரண்டாவது கேள்வி கேட்டான். முதலிரண்டு சொற்கள் இடம் மாறியதால் தொடருக்கான பொருள் மாறுகிறது. அவன் அருகில் இருந்தான் / அவன் அருகாமையில் இருந்தான். அருகில் என்பதற்கு எதிர்ச்சொல் அருகமை. இவ்வேறுபாடு தெரியாவிடின் தொடரின் பொருள் மாறிவிடும்.

பேருந்து மோதி மிதிவண்டியில் சென்றவர் காயம் என்னும் தொடரும் பிழையானது. பேருந்து மோதியா மிதிவண்டியில் சென்றார்? மிதிவண்டியில் சென்றவர் பேருந்து மோதி காயம் என்று எழுதவேண்டும்.

பொதுவான பிழைகள்

சுடுதண்ணீர் என்று எழுதுவதும் பிழையே. தண்ணீர் - குளிர்ந்த நீர். சூடும் குளிர்மாத நீர் எப்படி இருக்கமுடியும்? நடுசென்டரில் நின்றான் - நடு என்பது தமிழ். சென்டர் என்பது ஆங்கிலம். இரண்டிற்கும் ஒரே பொருள். நடுவில் நின்றான் என்று எழுதினாலே போதும்.

ஒரு வரியின் இறுதியிலுள்ள சொல்லைப் பிரித்து எழுதுவதாக இருந்தால் பொருள் கெடாதபடி பிரிக்கவேண்டும். நம்பியார் கூடச் சென்றார் என்பதற்கும், நம்பியார் கூடச் சென்றார் என்பதற்கும் பொருள் வேறுபாடு உண்டு.

வினைத்தொகைச் சொல்லுக்கிடையில் வல்லினம் மிகக்கூடாது.

சரி	தவறு
திருவளர்செல்வன் / செல்வி	திருவளர்ச்செல்வன் / செல்வி
திருநிறைசெல்வன் / செல்வி	திருநிறைச்செல்வன் / செல்வி

பிழை தவிர்க்கச் சில குறிப்புகள்

- ஒருவர் சொல்லச் சொல்லக் கேட்டு எழுதிப் பழகுவதும் உதவும்.
- சொல்லுக்கான பொருளை நினைவில் கொள்ளுதல் சிறந்த பயிற்சியாகும்.
- மரபுச்சொற்களைக் கற்றல் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். (யானை - கன்று; குதிரை - கனைக்கும்)
- இலக்கண விதிகளை மனத்துள் பதித்து வைப்பதும் நமது கடமை.
- எழுதியதை மீளப் படித்துப் பார்த்துப் பிழையிருப்பின் திருத்துதலும் கடமையாகும்.

தொடர்களைப் பொருள் மயக்கமின்றி எழுத வழிகாட்டும் உரைநடை நெறிகளைப் பின்பற்றி ஐந்து தொடர்களை எழுதுக.

கற்பவை கற்றபின்...

இனிக்கும் இலக்கணம்

கல்வி

ச

பா இயற்றப் பழகலாம்

தமிழ்மொழி கவிதைவளம் உடையது. காலத்திற்கு ஏற்ப யாப்பிலக்கணமும் வளர்ச்சி பெறுகிறது. போட்டி போட்டுக்கொண்டு புதுக்கவிதைகள் பெருகினாலும் மரபுக் கவிதைகளும் மிகுதியாக எழுதப்படுகின்றன.

சங்கம் மருவிய காலத்திலிருந்து வெண்பா இலக்கியங்கள் பெருகத் தொடங்கின. நீதி இலக்கியங்கள் வெண்பா வடிவத்திலேயே பெரும்பாலும் தோன்றின. அறங்கள் மனிதர் மனத்தில் நின்று நிலைக்கவேண்டியவை. அறங்களை வெண்பாவில் தந்தால் மறந்துவிடாமல் நினைவில் வைக்க ஏதுவாக இருக்கும். அதனால் அறம் வலியுறுத்தப்பட்ட சங்கம் மருவிய காலத்தில் வெண்பா யாப்பு செல்வாக்குப் பெற்றது.

செ ச ல் லு த லை (செ ப் ப ல்) அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியது வெண்பாவாகும். ஆகவே, இது செப்பலோசை உடையதாயிற்று. இத்தகு சிறப்புகள் கொண்ட வெண்பாக்களைச் செப்பமாக எழுதுவதால் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலைப் பெறமுடியும். இப்பகுதி, வெண்பாவிற்குரிய இலக்கணங்களைக் கூறி மாணவர்கள் எளிமையாகப் பாடல்கள் எழுதுவதற்குரிய பயிற்சிகளையும் தருகிறது.

வெண்பா எழுதும் முறை

வெண்பா எழுதுவதற்கெனப் பொதுவான சில இலக்கணங்கள் உண்டு. செய்யுள் எழுத அடிப்படையாய் விளங்கும் இவ்விதிகளைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏனைய பாக்களைவிட வரையறுத்த இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பு உடையது வெண்பா. இதனாலேயே வெண்பாவை வண்பா என்பார்கள்.

வெண்பாவை இலக்கணக் கட்டுப்பாடு குலையாமல் இயற்றவேண்டும். வெண்பா வெண்டளையால் அமையவேண்டும் என்பது இன்றியமையாத விதி. வெண்பாவிற்கான தளையே வெண்டளை. இத்தளை இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை என இரண்டு வகைப்படும்.

தளைத்தல் என்பதற்குக் கட்டுதல், பிணித்தல் என்று பொருள். நண்பர்கள் கைகோத்தபடி நடப்பதைப் போல, சீர்கள் வெண்டளையால் கட்டுக்குலையாதபடி யாக்கப்படுவது வெண்பா. மா முன் நிரை - விளம் முன் நேர் - காய் முன் நேர் என்பதே வெண்பாவிற்கான எளிய தளை இலக்கணம்.

மா முன் நிரை	இயற்சீர் வெண்டளை
விளம் முன் நேர்	
காய் முன் நேர்	வெண்சீர் வெண்டளை

மா, விளம் என்னும் இரண்டும் ஈரசைச் சீர்கள். காய் மூவசைச்சீர்.

மா	தேமா, புளிமா
விளம்	கூவிளம், கருவிளம்
காய்	தேமாங்காய், புளிமாங்காய் கூவிளங்காய், கருவிளங்காய்

முதற்சீர் மாச்சீர் என்றால் வரும் சீரின் முதல் அசை நிரையாக இருக்கவேண்டும். முதற்சீர் விளச்சீர் அல்லது காய்ச்சீர் என்றால் வரும் சீரின் முதல் அசை நேர் என்பதாக இருக்கவேண்டும். வரும்சீரின் முதல் அசையை மட்டுமே கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடு ஒன்றில் முடியவேண்டும். நாள், மலர் என்பவை ஓரசைச்சீர்கள். காசு, பிறப்பு என்பவை குற்றியலுகர ஓசையோடு முடியும் சீர்கள். ஈற்று அயற்சீர், மாச்சீர், என்றால் மலர்

(அ) பிறப்பு வரும். விளச்சீர், காய்ச்சீர் எனில் நாள் (அ) காசு என்னும் வாய்பாடு வரும்.

முதற்சீர் (அ) நிற்றசீர்	வரும்சீர்
மா	புளிமா, கருவிளம், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், மலர், பிறப்பு
விளம்	தேமா, கூவிளம்,
காய்	தேமாங்காய், கூவிளங்காய், நாள், காசு

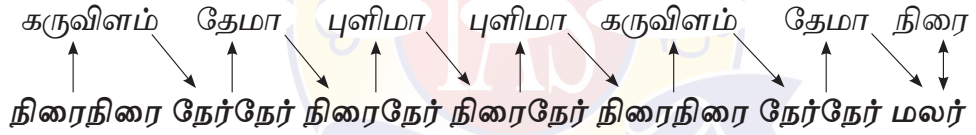
வெண்பா அடிவரையறை

- ◆ இரண்டடி வெண்பா - குறள்வெண்பா
- ◆ மூன்றடி வெண்பா - நேரிசை, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- ◆ நான்கடி வெண்பா - நேரிசை வெண்பாவும் இன்னிசை வெண்பாவும்
- ◆ நான்கடிமுதல் பன்னிரண்டடிவரை - பஃறொடை வெண்பா
- ◆ பதின் மூன்றடி முதல் அதற்கும் மேற்பட்ட அடிகள்வரை - கலிவெண்பா

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விரும்

இந்தக் குறளுக்கான வெண்டளை அமைப்பு முறையினைக் காணலாம்.

நிரைநிரை நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநேர்
நிரைநிரை நேர்நேர் மலர்

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விரும்

வெண்பாவிற்றான இலக்கணம்

1. இயற்சீர் வெண்டளை வெண்சீர் வெண்டளை பிறழாது பா அமையவேண்டும்.
2. ஈற்றடி முச்சீராகவும் ஏனையவை நாற்சீராகவும் இருக்கும்.
3. ஈரசைச்சீர்கள் மாச்சீரும் விளச்சீரும் (தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம்) மூவசைச்சீரில் காய்ச்சீரும் (தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய், கருவிளங்காய்) வரும்.
4. ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு ஆகிய வாய்பாடுகளுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும்.

வெண்பாக்கள் குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, கலிவெண்பா என எழுவகைப்படும்.

நேரிசை வெண்பா - இன்னிசை வெண்பா

நாற்சீர் - முச்சீர் - இடையிலே தனிச்சீர் என்று இதன் இலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். இரண்டு நாற்சீர் முச்சீருக்கு இடையில், இரண்டாவது அடியின் ஈற்றுச்சீராகத்தனியே ஒரு சீர் ஒரு சிறு கோடிட்டு எழுதப்படும். இதனையே தனிச்சீர் என்பர். பாட்டின் முதற்சீருக்குரிய எதுகை இந்தத் தனிச்சீருக்கும் இருக்கும்.

எட்டெடை செம்பில் இரண்டெடை ஈயமிடில்
திட்டமாய் வெண்கலமாம் சேர்ந்துருக்கில் - இட்டமுடன்
ஓரேழு செம்பில் ஒருமூன்று துத்தமிடில்
பாரறியப் பித்தளையாம் பார்.

நான்கு - மூன்று - தனிச்சீர் - நான்கு - மூன்று சீர்கள் என்கிற முறையில் நேரிசை வெண்பா எழுதப்படும்.

கீழ்வரும் பாடலில் நேரிசை வெண்பா இலக்கணம் பொருந்துதலைக் காணலாம்.

"ஆழ வழுக்கி முகக்கினும் மாழ்குடனீர்
நாழி முகவாது நானாழி - தோழி
நிதியுங் கணவனும் நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்"

தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளங்காய்
தேமா புளிமாங்காய் தேமாங்காய் - தேமா
புளிமா கருவிளம் கூவிளங்காய் தேமா
புளிமா புளிமா மலர்

இந்தப் பாட்டில் இரண்டாவது அடியின் முதற்சீர் நாழி; நான்காவது சீர் அதனோடு எதுகையில் ஒன்றிய தோழி; தோழி என்பது தனிச்சீர்.

இந்த வெண்பாவில் முதல் இரண்டடியும் ஒரெதுகையாகவும் பின் இரண்டடியும் ஒரெதுகையாகவும் உள்ளன. இதுவும் நேரிசை வெண்பாவின் இலக்கணங்களில் ஒன்று. நான்கடியும் ஒரெதுகையாகவும் வரும்.

மேலே காட்டிய பாடலில் வெண்டளை பிறழாமல் வந்திருப்பதைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1. ஆழ - தேமா; அமுக்கி - புளிமா = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
2. அமுக்கி - புளிமா; முகக்கினு - கருவிளம் = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
3. முகக்கினும் - கருவிளம்; ஆழ்குடனீர் - கூவிளங்காய் = விளமுன் நேர் வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
4. ஆழ்குடனீர் - கூவிளங்காய்; நாழி - தேமா = காய் முன் நேர் வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.
5. நாழி - தேமா; முகவாது - புளிமாங்காய் = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
6. முகவாது - புளிமாங்காய்; நானாழி - தேமாங்காய் = காய் முன் நேர் வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.
7. நானாழி - தேமாங்காய்; தோழி - தேமா = காய் முன் நேர் வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.
8. தோழி - தேமா; நிதியுங் - புளிமா = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
9. நிதியுங் - புளிமா; கணவனு(ம்) - கருவிளம் = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
10. கணவனு(ம்) - கருவிளம்; நேர்படினுந் - கூவிளங்காய் = விளம் முன் நேர் வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
11. நேர்படினுந் - கூவிளங்காய்; தந்தம் - தேமா = காய் முன் நேர் வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.
12. தந்தம் - தேமா; விதியின் - புளிமா = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
13. விதியின் - புளிமா; பயனே - புளிமா = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.
14. பயனே - புளிமா; பயன் - மலர் = மா முன் நிரை வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.

இன்னிசை வெண்பா

நேரிசை வெண்பாவில் இரண்டாமடியில் தனிச்சீர் வரும். தனிச்சீரில்லாமல் நான்கு சீரோடு அமைக்கப்படுபவை இன்னிசை வெண்பா.

இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை உலகத்தும் யாம்காணேம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து

எ டு த் து க் கா ட் ட ப் ப ட் டு ள் ள
வெண்பாக்கள், வெண்டளை பிறழாமல்
பாடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். முதல்இரண்டு
வெண்பாக்கள் இருவிகற்ப நேரிசை
வெண்பாக்கள். (முதலிரு அடிகளும் ஈற்றிரு
அடிகளும் வேறு வேறான எதுகை) மூன்றாவது
வெண்பா ஒருவிகற்ப இன்னிசை வெண்பா
(நான்கடிகளும் ஒரே எதுகை).

மாணவர்களுக்கான பயிற்சி

நாள், மலர் காசு, பிறப்பு என முடிவன

- நல்லார் புகழும் நலம்பெறலும் அல்லாமல்
பல்லோர் இகழும் பழிபெறலும் – எல்லாம்
வழக்கத்தால் அல்ல வகைபெறும்நம் நட்பாம்
பழக்கத்தால் வாய்ப்பதுதான் பார். (நாள்)
- அல்லும் பகலும் அயரா(து) உழைத்திடின்
நல்ல மதிப்பெண்கள் நாம்பெறலாம் – இல்லை
படியேன் எனத்திரிந்தால் பாக்குமரம் போலே
நெடிதவையில் நிற்பாய் நினை. (மலர்)
- கற்பிப்ப தோடு கலைத்திறனைக் கண்டறிந்து
பொற்புடனே வாழப் புரிந்திருதல் – நற்பெருமை
ஆசான் முதற்கடமை ஆகும்; இமைக்கடமை
கூசாமல் கண்காத்தல் கூறு. (காசு)

- பெற்றோர் மகிழப் பெரியோர்கள் பாராட்டும்
வற்றாத நற்குணங்கள் வாய்ப்பதற்குக் –
குற்றமிலா
வாயால்சொன் னால்நன்மை வாய்க்காது
செய்கையினால்
ஓயாமல் நீயும் உணர்த்து. (பிறப்பு)

உவமையுடன் எழுதுதல்

- கல்வி பயிலுவது கண்ணாகும்; எந்நாளும்
செல்வம் வரும்போகும் செய்கையது; – நல்ல
ஒழுக்கம் உயிராகும்; உவந்து கொடுக்கும்
பழக்கம் உயர்வுதரும் பார்

பயிற்சிப் பகுதி

1. விண்ணின் மழைநீரை வீணாக்கா மல்தேக்கி
----- சிறந்த மரம்நட்டுக் – கண்ணின்
மணிபோல் மொழிகாத்து மாநிலத்து வாழ்வாய்
நினைவெல்லாம் ஈடேறி நீ (மண்ணில்)
2. முன்னாள் புரிவினைகள் முற்றும் தவறாமல்
----- நமைவந்து பீடிக்கும் – அன்று
தினையிட்டால் இன்று தினைவிளையும் அன்றிப்
----- வாய்க்கும் பனை.
(பின்னாள், பனையிட்டால்)
3. உண்ணும் ----- ஒருபோதும் கொட்டாதே
----- பசியால் மடிபவர்கள் – விண்ணின்
கடவுளென உன்னைக் ----- அன்பாய்
இடுவதற் (கு) ஏதுவழி எண்.
(உணவை, மண்ணில், கருதுவர்)
4. வேற்றுயிரால் ----- விளையா திருப்பதற்கு)
ஏற்றவண்ணம் ----- இயற்றாமல் –
ஆற்றலுறும்
----- இனம்வருந்தப் பேரிடர்செய் கின்றாயே
நண்பா! ----- நவில்?
(தொல்லை, காவல், பெண்பால், சரியோ)

இனிக்கும் இலக்கணம்

நாகரிகம்

௫

படிமம்

படிமம் (Image) என்றால் காட்சி என்பது பொருள். விளக்க வந்த ஒரு காட்சியையோ, கருத்தையோ காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிற உத்தி, படிமம். காட்சித்தன்மை கொண்ட ஒன்றை அப்படியே காணும் வகையில் வெளியிடுவதன் மூலம் தெளிவை ஏற்படுத்தலாம்; ஓவிய அனுபவத்தைத் தரலாம்; புதிய முறையில் தோற்றக் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டலாம். கருத்துத் தன்மையுள்ள ஒன்றுக்கு ஒப்பீட்டைக் காட்டிக் காட்சித்தன்மை தரலாம்; கருத்துகளைப் புரிய வைக்கலாம். காட்சிக்குத் தெளிவு தருவதும் கருத்தைக் காட்சிப்படுத்துவதும் படிமத்தின் பணிகள். படிமத்தை உருவாக்க உவமை, உருவகம், சொல்லும்முறை போன்றவை பயன்படுகின்றன.

வெயில் மழைக்குச்
சொரணையற்ற எருமை
குத்திட்ட பாறையாக
நதிநீரில் கிடக்கும்.

(தேவதேவன்)

எருமையின் சுரணையற்ற தன்மையைப் பாறையின் ஒப்பீட்டால் படிமப்படுத்துகிறார் கவிஞர். இது, ஒரு காட்சியைப் படிமப்படுத்திய கவிதை.

கத்தல்களின் நெருக்கடியில்
தத்துவங்கள்
குழந்தைகள் போல்
அடிக்கடி தொலைந்துபோகும்

(ஆ.வே. முனுசாமி)

குழந்தைகள் தொலைந்துபோதல் என்பது காட்சியாக நாம் கண்ட அனுபவம். கூச்சல்களுக்கிடையில் நல்ல தத்துவங்கள் தெரியாமல் போய்விடுகின்றன என்ற கருத்தை உணர்த்துவதற்கு மேற்கண்ட உவமை பயன்படுகிறது. இங்கு உவமை, படிமம் அமைக்க உதவுகிறது. இது ஒரு கருத்தைப் படிமப்படுத்திய கவிதை.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பல உவமைகள் படிமங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

"அலைநீர்த் தாழை அன்னம் பூப்பவும்
தலைநாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்
கடுஞ்சூல் முண்டகம் கதிர்மணி கழாஅலவும்
நெடுங்கால் புன்னை நித்திலம் வைப்பவும்
(சிறுபாண். 146-149)

நல்லியக்கோடன் ஆட்சி செய்த ஓய்மா நாட்டின்கண் உள்ள எயிற்பட்டினமானது அக்காலத்தே சிறப்புற்று விளங்கியது. அவ்வூர்க் கடற்கரையின்கண் தாழை மலர் அன்னம் போன்று மலர்ந்திருக்கும்; காண்பவர் பொன்னோ என்று மருளச் செய்யும் செருந்தி மலர் செறிவாய்த் தோன்றும்; நீலமணியோ எனக் கழிமுள்ளிப்பூ ஒளியுடன் நிறைந்து காணும்; முத்துகள் ஒத்த அரும்புகளை உடைய புன்னை மரங்கள் செழித்து ஒங்கிக் காட்சிதரும்.

இங்குத் தாழைமலர் அன்னம்போலவும் செருந்திமலர் பொன்னைப் போலவும் முள்ளிமலர் நீலமணியைப் போலவும் புன்னை மரத்தில் அரும்புகள் முத்துகளைப் போலவும் இருப்பதாகக் காட்சிப்படுத்துவதால் இப்பாடல் படிமமாகிறது.

இதுபோன்று சங்கப்பாடல்களில் உவமைகள், உள்ளுறை உவமைகள் தோறும் படிமங்களின் மிகுதியைக் காண முடியும்.

படிமம் உவமையிலும் அமையும்; உவமையின்றிப் பிறவற்றாலும் அமையும். உவமை கருத்துத் தன்மையாலும் அமையும். ஆனால் படிமம் காட்சித்தன்மையால் மட்டுமே அமையும். படிமத்தை அழகுபடுத்த மட்டுமே பயன்படுத்துவது கூடாது. கருத்தையோ உணர்ச்சியையோ ஆழப்படுத்தவும் படிமம் பயன்பட வேண்டும்.

"மாந்தோப்பு வளந்தத்தின் பட்டாடை உடுத்தியிருக்கிறது"
(ந.பிச்சமூர்த்தி)

மாந்தோப்பு, பருவகாலத்தின் அழகுதோன்ற இருப்பதை இப்படிமம் உணர்த்துகிறது.

பூக்களும் தளிர்களுமாகப் பட்டாடையை மரம் போர்த்தியிருப்பதாகக் காட்டி அதைப் பெண்ணாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது இக்கவிதை. உவமை உருவகமின்றிப் பட்டாடை உடுத்திய பெண்ணின் தோற்றத்தை, அல்லது பூத்திருக்கும் மரத்தின் தோற்றத்தோடு இணைக்கிறது. உள்ளார்ந்த ஒப்பீடு இதில் இருக்கிறது.

உவமை, உருவகம் போலப் படிமமும் வினை, பயன், மெய் (வடிவம்), உரு (நிறம்) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும் என்பர். எவ்வகையான படிமமாக இருந்தாலும் அது காட்சி வழியே கருத்தினை விளக்கும் ஓர் உத்தியாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வினைப்படிமம்

கட்டில் நிணக்கும் இழிசினன் கையது
போழ்தூண்டு ஊசியின் விரைந்தன்று மாதோ;
ஊர்கொள வந்த பொருநனொரு
ஆற்புனை தெரியல் நெருந்தகை போரே!

(புறம். 82 : 4-7)

"கட்டிலைப் பின்னுகின்ற ஒருவனின் கை ஊசி எவ்வளவு வேகமாக வாரைச் செலுத்துமோ, அவ்வளவு விரைவானது, ஊரைக் கைப்பற்ற எண்ணி வந்த வீரனுடன், இந்நெருந்தகை நடத்திய பெரும்போர்", என வினையைக் காட்சிப்படுத்துகிறது இப்பாடல்.

"காலை இளம் வெயில்
நன்றாக மேய
தும்பறுத்தது
துள்ளிவரும்
புதுவெயில்"

(கல்யாணஜி)

இணைத்துக் கட்டப்பட்ட தும்பிலிருந்து அறுத்துக்கொண்டு கன்று துள்ளிக் குதித்தல்" என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒரு காட்சியாகும். இக்காட்சியைக் கொண்டு காலை இளம் வெயிலின் அழகை, கன்றின் செயலோடு ஒப்பிட்டுப் படிமப்படுத்துகிறது இக்கவிதை.

பயன் படிமம்

நோம்என் நெஞ்சே! நோம்என் நெஞ்சே!
புன்புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்
கட்கின் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்கு
இனிய செய்தநம் காதலர்
இன்னா செய்தல் நோம்என் நெஞ்சே!

(குறந். 202)

இனியசெய்தல், இன்னா செய்தல் என்ற பயன்களை (இனிய) நெருஞ்சிப்பூ, (இன்னா) முள் என்ற காட்சிப்பொருள்களால் படிமப்படுத்தியுள்ளது இக்கவிதை.

மெய்ப்படிமம்

யானைதன் வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை
கன்றுபுகு பாம்பின் தோன்றும்
(அகம். 391 : 11-12)

மதங்கொண்ட யானையானது தன் வாய்க்குள் பெரிய துதிக்கையின் மூலம் உணவை வைக்கிறது. யானையின் வாய் மலைக்குகையின் வாயினைப் போல உள்ளதாகவும், உணவை எடுத்துச்செல்லும் துதிக்கை, மலைக்குகையில் நுழையும் பாம்பினைப் போல உள்ளதாகவும் வடிவத்தைக் காட்சிப்படுத்தியமை இங்குப் படிமமாகிறது.

"கோவைப்பழ மூக்கும்
பாசிமணிக் கண்ணும்
சிவப்புக்கோட்டுக் கழுத்தும்
வேப்பிலை வாலும்"

(நபிச்சமூர்த்தி)

தெரியுமா?

உவமையும் படிமமும்

தொல்காப்பியர் உவமை ஒன்றையே அணியாகக் கூறினார். காட்சி தருகிற உவமைகள், காட்சி தரா வெறும் உவமைகள் என இரு பிரிவாக உவமைகளைப் பிரிக்கலாம். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் உவமைகளின் வழியே சொல்லவந்த கருத்தை மேலும் அழகுபடக் கூறுவர். சங்க இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் காட்சி தரும் உவமைகளையே ஆண்டுள்ளன. படிமம் என்பது உவமையினாலும் அமைவது. படிமம், காட்சி தரும் உத்தி என்பதால் காட்சி தரும் உவமைகளை மட்டுமே அது பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. அந்த வகையில் உவமைக் கோட்பாடு, படிமத்திற்குத் தோற்றுவாயாக இருக்கிறது. படிமச் சிந்தனை, இவ்வகையில் நம்மிடம் இருந்த ஒன்றுதான்; புதியதாக மேலை நாட்டிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதன்று.

இதில் கோவைப்பழம் போன்ற மூக்கும், பாசிமணி போன்ற கண்ணும், சிவப்பு நிறத்தில் வளைந்த கழுத்தும், வேப்பிலை போன்ற வாலும் உள்ளதாக வடிவப்படிமம் அமைந்துள்ளது.

உரு(நிறம்)ப் படிமம்

பொருள்தேடி வரப் பிரிந்த தலைவன் சொல்லிச் சென்ற காலம் வந்தது. தலைவன் வரவில்லை. அந்நிலையில் மாலை வேளையில் தலைவி படும் துன்பமிகுதியைத் தலைமகனுக்குத் தோழி கூறுகிறாள். உலைக்களத்திலே நன்றாக வெந்து, பின் மெல்ல மெல்ல ஆறிக் கொண்டிருக்கும் பொன்னின் நிறம் போல், அந்தி வானம் விளங்கிய காட்சியை

"வெந்தாறு பொன்னின் அந்தி பூப்ப" (அகம். 71 : 6)

என்று இப்பாடல் உருப்படிமமாக அமைத்துள்ளது.

நாம் விரும்பிய (அ) சிந்தித்த ஏதாவது ஒரு கருத்து வடிவத்திற்கு விளக்கம் தருவதற்காகவும் புலன்களின் உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்காகவும் செய்யப்படும் மனத்தின் மொழிபெயர்ப்பே படிமமாகும். படிமங்கள் பொருள் வளம் மிக்கன; கருத்துச் செழிப்புடையன. பாடலின் மொத்தப் பொருளையும் சிறப்புச் செய்வன. இவ்வாறு இலக்கியங்களில் காட்சிகளையும் கருத்துகளையும் உண்மைகளையும் உணர்வுகளையும் வெளிக்கொணரும் கருவியாகப் படிமம் ஆளப்படுகிறது.

கற்பவை கற்றபின்...

1. இரவும் பகலும்

எதிரெதிர் மோதிட

உடைந்த பகலின் துண்டுகள். – இக்கவிதையில் படிம உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டுக.

இலக்கணத் தேர்ச்சிகொள்

1) படிமம் என்பதன் பொருள்

அ) சொல்

ஆ) செயல்

இ) காட்சி

ஈ) ஒலி

2) 'காலை இளம் வெயில் நன்றாக மேய, தும்பறுத்துத் துள்ளிவரும் புதுவெயில்' இக்கவிதையில் _____ பயின்று வந்துள்ளது.

அ) பயன் படிமம்

ஆ) வினைப்படிமம்

இ) மெய்ப்படிமம்

ஈ) உருப்படிமம்

3) கூற்று : உவமை உருவகம் போலப் படிமமும் வினை, பயன், மெய், உரு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும்.

காரணம் : எவ்வகையான படிமமாக இருந்தாலும் அது காட்சி வழியே கருத்தினை விளக்குவதில்லை.

அ) கூற்று சரி, காரணம் தவறு

ஆ) கூற்று தவறு, காரணம் சரி

இ) கூற்றும் சரி, காரணமும் சரி

ஈ) கூற்றும் தவறு, காரணமும் தவறு

4) மெய்ப் படிமத்துக்குரிய பாடலைத் தேர்வு செய்க

அ) நெருஞ்சிக் கட்கின் புதுமலர் முட்பயந் தாங்கு...

ஆ) கட்டில் நிணக்கும் இழிசினன் கையது...

இ) பாசிமணிக் கண்ணும் சிவப்புக் கோட்டுக் கழுத்தும்...

ஈ) வெந்தாறு பொன்னின் அந்தி பூப்ப...

5) "மாந்தோப்பு வசந்தத்தின் பட்டாடை உடுத்தியிருக்கிறது" – இதில் எவ்வகைப் படிமம் வெளிப்படுகிறது?

இனிக்கும் இலக்கணம்

கலை

சு

காப்பிய இலக்கணம்

காப்பியம் என்று சொன்னதும் ஐம்பெருங்காப்பியங்களின் பெயர்களை மடமடவென்று சொல்லிவிடுவீர்கள். காப்பியங்கள் என்பவை நீண்ட கதைப்போக்கு உடையவை என்பதை அறிந்திருப்பீர்கள். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி முதலிய நூல்களைக் கீழ்வகுப்புகளில் படித்தும் கதைகளைக் கேட்டும் இருப்பீர்கள். ஐம்பெருங்காப்பியங்களைப் போலவே ஐஞ்சிறுகாப்பிய வகைகளும் தமிழில் உண்டு என்பதை அறிவீர்களா? எதன் அடிப்படையில் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என வகைப்படுத்தப்படுகிறது?

பெயர்க்காரணமும் சொல்லாட்சியும்

காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் EPIC என்பர். இது EPOS என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. EPOS என்பதற்குச் சொல் அல்லது பாடல் என்பது பொருள். இது வடமொழியில் காவியம் என வழங்கப்படுகிறது. காப்பியம் என்னும் சொல்லை, காப்பு + இயம் எனப் பிரித்து மரபைக் காப்பது, இயம்புவது, வெளிப்படுத்துவது என்றும் மொழியைச் சிதையாது காப்பது என்றும் காரணம் கூறுவர்.

சொல்லாட்சியும் நூல்களும்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்ற வகைமை எப்போது தோன்றியது என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியவில்லை. எனினும், உரைகளிலும் இலக்கிய நூல்களிலும் பஞ்சகாப்பியம், பஞ்சகாவியம் ஆகிய சொற்றொடர்களும் பெருங்காப்பிய நூல் வகைகளும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்னூலுக்கு உரை எழுதிய மயிலைநாதர், தம் உரையில் ஐம்பெருங்காப்பியம் என்னும் சொற்றொடரையும் தமிழ்விடுதாது பாடிய புலவர் அந்நூலில் பஞ்சகாப்பியம் என்னும் சொற்றொடரையும் குறிப்பிடுகின்றனர். 'பொருள்தொகை நிகண்டு', திருத்தணிகை உலா ஆகிய நூல்கள், பெருங்காப்பியம் ஐந்து எனக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் பெயர்களையும்

வழங்கியுள்ளன. சிறுகாப்பியங்கள் ஐந்து என்று வழங்கும் வழக்கம் சி. வை. தாமோதரனார் காலத்திற்கு முன்பே இருந்துள்ளது என்பது அவர் பதிப்பித்த சூளாமணி (1895) பதிப்புரையிலிருந்து அறிய முடிந்தது.

காப்பியத்தைக் குறிக்கும் பிறபெயர்கள்

பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள், கதைச் செய்யுள், அகலக்கவி, தொடர்நடைச் செய்யுள், விருத்தச் செய்யுள், உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், மகாகாவியம்.

காப்பிய அமைப்பு முறை

காப்பியச் சிற்றுறுப்புகளாக காதை, சருக்கம், இலம்பகம், படலம் முதலானவை சிற்றுறுப்புகளாக அமைந்திருக்கின்றன. காண்டம் என்பது பல சிற்றுறுப்புகளின் தொகுதியாக உள்ள பேருறுப்பைக் (பெரும்பிரிவு) குறிக்கும்.

காதை	- சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை
சருக்கம்	- சூளாமணி, பாரதம்
இலம்பகம்	- சீவக சிந்தாமணி
படலம்	- கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம்
காண்டம்	- சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம்

தண்டியலங்காரம் கூறும் காப்பிய

இலக்கணம்

வடமொழியில் 'காவ்யதரிசம்' என்ற நூலைத் தழுவித் தமிழில் எழுதப்பட்ட அணியிலக்கண நூல், 'தண்டியலங்காரமாகும்'. இந்நூலில் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் என்று இருவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் காப்பிய இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

காப்பியங்கள் ஒரேவகைச் செய்யுளாலும் அமையும்; பல்வகைச் செய்யுட்களாலும் அமையும்.

"பாவிசம் என்பது காப்பியப் பண்பே"

(தண்டி. நூற்பா. 89)

பெருங்காப்பியம்

1. வாழ்த்துதல், தெய்வத்தை வணங்குதல், வருபொருள் உரைத்தல் என்ற மூன்றில் ஒன்றினைத் தொடக்கத்தில் பெற்று வரும். அவற்றுள் இரண்டோ மூன்றோ வரலாம்.
2. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் பெருங்காப்பியத்தின் திரண்ட பொருளாக அமைந்திருக்க வேண்டும். எனினும் இவற்றுள் பாவிக்கத்திற்கு ஏற்றவண்ணம் ஒன்றும் பலவும் சிறப்பாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.
3. த ன் னி க ர் இ ல் லா த் த ன் மை உடையவனைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டிருத்தல்வேண்டும்.
4. மலை(1), கடல்(2), நாடு(3), நகர்(4), சிறுபொழுது(5-10), பெரும்பொழுது(11-16), கதிரவன் தோற்றம்(17), சந்திரனின் தோற்றம்(18) ஆகிய பதினெட்டு உறுப்புகளும் இயற்கை வருணனைகளாக அமைதல் வேண்டும்..
5. திருமணம் புரிதல், மக்களைப் பெற்றெடுத்தல், முடிசூடல் முதலான நிகழ்வுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
6. அமைச்சர்களுடன் கலந்துரையாடல், தூது செல்லல், போர்ப் புரிய படைகள் அணிவகுத்தல், போர்நிகழ்ச்சி, வெற்றி பெறுதல் போன்ற நிகழ்வுகளும் இடம்பெறுதல் வேண்டும்.
7. சந்தி எனப்படும் கதைப்போக்கு (தொடக்கம், வளர்ச்சி, விளைவு, முடிவு என்பவை) வரிசைப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும்.
8. அமைப்பு முறையில் பெருங்காப்பிய உட்பிரிவுகளுள் சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் என்ற பெயர்களில் ஒன்றைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.
9. எண்வகைச் சுவையும் மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்புகளும் கேட்போர் விரும்பும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சிலப்பதிகாரம் முதலான ஐம்பெருங்காப்பியங்களும் சிறப்பு வாய்ந்தவையே. எனினும், பெருங்காப்பியத்திற்குரிய நான்குவகை உறுதிப்

பொருள்களும் பிற உறுப்புகளும் முழுமையாக அமையப்பெற்று விளங்கும் காப்பியம் சீவகசிந்தாமணியே என்பர்.

சிறுகாப்பியம்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கனுள் ஒன்றோ இரண்டோ குறைந்து வருவது சிறுகாப்பியம் ஆகும்.

பாவிக்கம்

காப்பியத்தின் பண்பாகப் 'பாவிக்கம்' என்பதைத் தண்டியலங்காரம் குறிக்கின்றது. காப்பியத்தில் கவிஞன் வலியுறுத்த விரும்பும் அடிப்படைக் கருத்தினையே பாவிக்கம் என்பர். "பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப" என்பது கம்பராமாயணத்தின் பாவிக்கம். "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர், ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும்" என்பது சிலப்பதிகாரத்தின் பாவிக்கம்.

ஒரு மொழியின் வளத்தைக் காப்பியங்களே புலப்படுத்தும் என்பர். எளிய நடை, இனியகதை, அழகியல், கற்பனை ஆகியவை ஒருசேர அமைந்த இலக்கிய வடிவமே காப்பியமாகும். காவியமானாலும் ஓவியமானாலும் இன்பம் தந்து வாழ்க்கையை உயர்த்த வேண்டும். இன்றைக்கு மனிதனுடைய எண்ணங்களும் சுவையுணர்ச்சியும் கற்பனை ஆற்றலும் விரிந்திருக்கின்றன. பண்பாட்டிற்கேற்ற மரபைத் தெரிந்துகொண்டு பழமைக்குப் புதிய உருவமும் புதுமைக்குப் பழைய உருவமும் இணைந்த காப்பியங்கள் காலந்தோறும் தோன்றவேண்டும்.

அணிகளின் இலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்களுள் முதன்மையானது தண்டியலங்காரம். இந்நூல் முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலை ஆகிய செய்யுள் வகைகளைக் கூறுகிறது. இந்நான்கனுள் தொடர்நிலை என்னும் வகை, காப்பியத்தைக் குறிப்பதாகும்.

தொடர்நிலை ஒரு பாடலையும் மற்றொரு பாடலையும் சொல்லாலும் பொருளாலும் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் செய்யுள்வகையைக் குறிக்கும். இது பொருள்தொடர்நிலை, சொல்தொடர்நிலை என்று இருவகைப்படும்.

எ.கா. பொருள்தொடர்நிலை – சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம்

சொல்தொடர்நிலை – அந்தாதி இலக்கியங்கள்

✓ விருத்தம் என்னும் ஒரேவகைச் செய்யுளில் அமைந்தவை சீவக சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம்.

✓ பாட்டும் உரைநடையும் கலந்து பல்வகைச் செய்யுள்களில் அமைந்தது சிலப்பதிகாரம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் காப்பிய இலக்கணங்களுள் சிலவற்றைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்டதைக் குறுங்காப்பியம் அல்லது குறுங்காவியம் என்பர். இவற்றுள் சில, பிறமொழித் தழுவலாகவும் மொழிபெயர்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளன.

பாரதியார்	பாஞ்சாலி சபதம் குயில்பாட்டு
பாரதிதாசன்	பாண்டியன் பரிசு, தமிழ்ச்சியின் கத்தி, இருண்ட வீடு, எதிர்பாராத முத்தம், சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், வீரத்தாய், புரட்சிக்கவி
கவிமணி	மருமக்கள் வழி மான்மியம்
கண்ணதாசன்	ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி மாங்கனி, ஏசுகாவியம்
கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்	பாரதசக்தி மகா காவியம்
புலவர் குழந்தை	இராவண காவியம்

கற்பவை கற்றபின்...

1. சிலப்பதிகாரப் பாடப்பகுதியில் அமைந்துள்ள காப்பிய இலக்கணக்கூறுகளைக் கட்டுரையாக எழுதுக.

இலக்கணத் தேர்ச்சி கொள்

1. ஐ ம் பெ ரு ங் கா ப் பி ய ம் எ ன் னு ம்
சொற்றொடரைத் தம் உரையில் குறிப்பிட்டவர்
அ) சிவஞான முனிவர்
ஆ) மயிலைநாதர்
இ) ஆறுமுகநாவலர்
ஈ) இளம்பூரணர்

2. கூற்று 1: காப்பியம் என்னும் சொல் காப்பு
+ இயம் எனப் பிரிந்து மரபைக் காப்பது,
இயம்புவது, வெளிப்படுத்துவது, மொழியைச்
சிதையாமல் காப்பது என்றெல்லாம் பொருள்
தருகிறது.

கூற்று 2: ஐப்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று
நீலகேசி

- அ) கூற்று 1 சரி, கூற்று 2 தவறு
ஆ) கூற்று 2 சரி, கூற்று 1 தவறு
இ) இரண்டும் சரி
ஈ) இரண்டும் தவறு

3. சரியானவற்றைப் பொருத்தித் தேர்க :

- அ) காதை - 1) கந்தபுராணம்
ஆ) சருக்கம் - 2) சீவகசிந்தாமணி
இ) இலம்பகம் - 3) சூளாமணி
ஈ) படலம் - 4) சிலப்பதிகாரம்
அ) 4, 3, 2, 1 ஆ) 3, 4, 1, 2
இ) 3, 4, 2, 1 ஈ) 4, 3, 1, 2

4. தவறான இணையைத் தேர்க

- பாவகை இலக்கியம்
அ) விருத்தப்பா - நாலடியார்
ஆ) ஆசிரியப்பா - அகநானூறு
இ) கலிவெண்பா - தூது
ஈ) குறள்வெண்பா - திருக்குறள்

குறுவினா

5. காப்பியம் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?
6. காப்பியத்தைக் குறிக்கும் பிற பெயர்கள் யாவை?
7. காப்பியச் சிற்றுறுப்புகள் சிலவற்றை எழுதுக?
8. பாவிசம் - விளக்குக.

தொன்மம் (myth) என்றால் பழங்கதை, புராணம் என்றெல்லாம் பொருள் உள்ளது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் வனப்புக்களுள் 'தொன்மை' என்பதுவும் ஒன்றாகும். காலம்காலமாக உருவாக்கப்பட்டு இறுகிவிட்ட கருத்து வடிவங்களும் தொன்மங்களே. தொன்மம் என்னும் சொல் இவை அனைத்தையும் குறிக்கும். ஆனால், கவிதையில் அது பழங்கதையைத் (புராணத்தை) துணையாகக் கொண்டு ஒரு கருத்தை விளக்குவதையே குறிக்கிறது.

கடவுள்கள், தேவர்கள் மக்கள், விலங்குகள் ஆகிய பல்வகை உயிரினங்களையும் ஒருங்கிணைத்து, படித்தால் நம்ப முடியாதது போல் தோன்றுகின்ற செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டு இயங்குகின்ற பழமையான கதைகளையே தொன்மம் என்று கூறுவர்.

நம் அன்றாடப் பேச்சில் மரபுத்தொடர்களாகத் தொன்மங்கள் கலந்துள்ளன. "கிழித்த கோட்டைத் தாண்ட மாட்டான்" என்பது இராமாயணத்தில் பர்ணசாலையைவிட்டு, சீதை வெளியே வந்தால் தீங்கு வரும் என்பதற்காக இலக்குவன் கோடு கிழித்த நிகழ்விலிருந்து உருவான மரபுத் தொடராகும். இதுபோல "இந்தா போறான் சகுனி", "இவன் பெரிய அரிச்சந்திரன்", "கர்ணன் தோற்றான்போ" என்றெல்லாம் தொடர்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். அறத்திற்குத் தருமன், வலிமைக்குப் பீமன், நீதிக்கு மனுநீதிச் சோழன், வள்ளல் தன்மைக்குக் கர்ணன் என்று பலவாறு தொன்மக் கதைமாந்தர்களைப் பண்புக் குறியீடுகளாக மக்கள் புரிந்துகொண்டுள்ளனர்.

தொன்மங்கள் மக்களின் மனத்திலும் பேச்சிலும் இடம்பெற்றிருப்பதால் அவற்றைப் பயன்படுத்திச் சில செய்திகளைச் சுவையாகச் சொல்ல முடிகிறது; விளங்காத கருத்துக்களை எளிதில் விளங்க வைக்கமுடிகிறது. ஆகவே தொன்மம் (myth) இலக்கிய உத்தியாகக் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. காலங்காலமாக மனித மனங்களிடையே உறைந்து கிடக்கும் தொல் கதைகள் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. தொன்மக் கதைகள் உலகெங்கும் காப்பியங்களாகவும் புராணங்களாகவும் காவியங்களாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் உள்ள நிகழ்வுகளையும் கதைமாந்தர்களையும் தொன்மங்களாகப் படைப்பாளர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். மனிதர்களின் மனத்தில் இயல்பாகவே கருத்துப் பொதிந்த கதைகள் படிந்து கிடக்கின்றன. இதன்மூலம் கதைச்சூழலையும் கதைமாந்தர்களின் செயல்பாடுகளையும் விளங்கிக் கொள்வதோடு அவை உணர்த்தும் உட்பொருளையும் படிப்பவர் அறிந்துகொள்வர். தொன்மம் சார்ந்த படைப்புகளையும் அவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வர்.

தொன்மம் – விளக்கம்

சில தொன்மங்கள், சமய நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் வெளிச்சப்படுத்துகின்றன. இன்னும் சில தொன்மங்கள் உவமைக் கதைகளாகவும் மெய்யியல் உருவங்களாகவும் நின்று சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. தொன்மங்களை அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்யவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாது. அவை சமுதாயத்தின் ஆழ்மனத்திலிருந்து வெளிப்படுவனவாக அவற்றினால் ஏற்படும் கூட்டமைப்பின் குறியீடுகளாகவும் விளங்குகின்றன என்று 'வெப்ஸ்டார்ஸ் தேர்டு நியூ இன்டர்நேஷனல் அகராதி' புலப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறாகத் தொன்மத்தை வெளிப்படுத்தும் முதன்மையான கருவியாகக் கவிதை விளங்குகிறது. உலகில் பெரும்பாலான தொன்மங்கள் கவிதைகள் மூலமே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் பல தொன்மங்கள் இவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. காப்பியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் தொன்மங்களை ஆண்டுள்ளனர். திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கதைகள் ஆகியவற்றில் தொன்மக் கதைகளையும் கதை மாந்தர்களையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இராமாயணத்தின் அகலிகை கதையை வைத்துப் புதுமைப்பித்தன் சாபவிமோசனம், அகலிகை ஆகிய கதைகளை எழுதியதைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். திருவிளையாடற்புராணத்துச் சிவன், நக்கீரனைக் கொண்டு அழகிரிசாமி 'விட்டகுறை', 'வெந்தழலால் வேகாது' என்னும் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். தொன்மங்களைக் கொண்டு ஜெயமோகன் (பத்மவியூகம்), எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் (அரவாணன்) முதலானோர் புதினங்களை எழுதியுள்ளனர்.

தொன்மை (தொன்மம்) – தொல்காப்பியர் கூற்று

"தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையோடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே"
– தொல்காப்பியர். செய்யுளியல் (228)

இளம்பூரணர் உரை

தொன்மையாவது உரையொடு பொருந்திப் போந்த பழமைத்தாகிய பொருள் மேல் வருவன. அவை இராம சரிதமும் பாண்டவசரிதமும் முதலாகியவற்றின் மேல்வருஞ் செய்யுள்.

பேராசிரியர் உரை

'தொன்மை என்பது உரைவிராஅய்ப் பழமையனவாகிய கதைபொருளாகச் செய்யப் படுவது. அவை பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை போல்வன.'

படைப்பாளர்கள் தாம் கூற விரும்பும் கருத்துகள் தொன்மம் மூலம் வெளிப்படுத்தும்போது அவை மிக விரைவாகவும் ஆழமாகவும் படிப்பவரால் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

வெல்வேல் கவரியர் தொன்முதுகோடி
முழங்கிரும் பௌவம் இரங்கும் முன்றுறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக் கவித்த
பல்வீழ் ஆலம் போல
ஒலியவிந் தன்றிவ் வழங்கல் ஊரே

(அகம். 70: 13-17)

பல விழுதுகளை உடைய பெரிய ஆல மரத்தடியில் நின்று இராமன், சீதையைச் சிறைமீட்பது குறித்து, தன் உடன் இருந்தோருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அம் மரத்திலிருந்த பறவைகளின் ஒலி இராமனின் பேச்சுக்கு இடையூறாக இருந்தது. அவன் தன் கையை உயர்த்திச் சைகை செய்ததும் பறவைகள் அமைதியாயின. அதுபோலத் தலைவியைத் தலைவன் மணம் செய்துகொண்டவுடன் அலர் தூற்றிய ஊரார் அமைதியாயினர். இது தோழியின் கூற்று. காதல் வெற்றியை வெற்றிகரமாக உணர்த்த இத்தொன்மம் பயன்படுகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் முருகன் பற்றிய கதைப்பகுதிகளும் முருகனுக்கு வெறியாடும் சடங்கு முறைகளும் தொன்மங்களாக ஆளப்பட்டுள்ளன. முருகனை அழகுக்கும் ஆற்றலுக்கும் வீரத்துக்கும் உவமையாக்கிப் பல தொன்மங்கள் உள்ளன. யானை சினங்கொண்டு பேராற்றலுடன் போர்செய்த சிறப்பினை, முருகனின் வீரத்தோடு இணைத்துக் கூறியிருக்கிறது சங்க இலக்கியப் பாடல். இதை,

"முருகு உறழ் முன்பொடு
கடுஞ்சினம் செருக்கிப் பொருத யானை
(நற்றிணை, 225 : 1 – 2)

என்னும் பாடலடி வெளிப்படுத்துகிறது.

தொன்மங்களுக்குக் கூறப்பட்ட சமயப்பொருள் காலப்போக்கில் இலக்கிய உத்தியாக, பொதுவானதாக ஆகியிருக்கிறது. பறவைகள் அடங்குவதிலும் பாற்கடலில் அமுதமும் ஆலகாலமும் வருவதிலும் நமக்கு நம்பிக்கையிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பொருள் புலப்பாட்டிற்குத் தொன்மமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

தொன்மங்கள் முரண்பட்டவை ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற சூழலை விளக்கப் பயன்படுகின்றன. அப்துல்ரகுமான்

உன்மனம் ஒரு பாற்கடல்

அதைக் கடைந்தால்

அமுதம் மட்டுமல்ல

ஆலகாலமும் வெளிப்படும் என்பதை

நீ அறிவாய் அல்லவா?

என்று தொன்மத்தைக் கொண்டு முரண்பாட்டை விளக்குகிறார். இங்குப் பாற்கடல், அமுதம், ஆலகாலம் ஆகியன தொன்மங்கள்.

தமிழில், கண்ணகி கதை தொன்மை நோக்கிய வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. இக்காலப் பெண்ணியத்திற்கான

தொன்மமாகக் கண்ணகியும் பெண்ணியப் போராட்டத்திற்கான தொன்மமாக மதுரையை எரித்த நிகழ்வும் பின்வரும் புதுக்கவிதையில் அமைந்துள்ளவிதத்தை அறியலாம்.

மதுரை எரிக்கக் கண்ணகியாயும்

மீண்டும் எழுந்திடச் சீதையாயும்

எப்பவும் எரிதழல் மடிசுமப்பது இனி

எங்கள் வேலையல்ல

என்பதன் மூலம் இன்றைய பெண்கள் எம்முறை வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

தொன்மம் எங்கும் எப்போதும் எல்லா இடத்திலும் எல்லாக் காலத்திலும் வழக்கில் இருக்கும் ஒன்றாகும். அது காலத்தைக் கடந்து நிற்பது; இக்காலத்தோடு கடந்த காலத்தை இணைப்பது. சங்க இலக்கியங்கள் தொட்டு இன்றைய இலக்கியங்கள்வரை சொல்லவந்த கருத்தை விளக்குவதற்குத் தொன்மங்கள் எடுத்துக்காட்டாகவும் விளக்கமாகவும் குறியீடாகவும் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தொன்மங்கள் கருத்தினை மேலும் ஆழமாக விளக்கும் உத்தியாகவே ஆளப்படுகின்றன.

இந்திய, கிரேக்கத் தொன்ம ஒப்புமைகள்

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் தொன்மங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்குள் ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. ஓரிடத்திலிருந்து மனித இனம் பிரிந்து வேறு இடத்தில் சென்று வாழ்வதை இவை உணர்த்துகின்றன. கிரேக்கத் தொன்மங்களுக்கும் இந்தியத் தொன்மங்களுக்கும் நிறைய ஒப்புமைகள் உள்ளன. இந்திரன் – சீயஸ்பிடர், வருணன் – ஊரனாஸ், பலராமன் – டயானிசிஸ், கார்த்திகேயன் – மார்ஸ், சூரியன் – சோல், சந்திரன் – லூனஸ், விஸ்வகர்மன் – வன்கன், கணேசன் – ஜோனஸ், தூர்க்கை – ஜீனோ, சரஸ்வதி – மினர்வா, காமன் – இராஸ் என்று பல ஒப்புமைகள் உள்ளன. இவை இன மரபுகளை ஆய்வதற்கும் உதவக் கூடியவை.

தொன்மம் என்னும் உத்தியைப் பயன்படுத்திப் புதுக்கவிதையொன்றை எழுதுக.

கற்பவை கற்றபின்...

இனிக்கும் இலக்கணம்

ஆளுமை

அ

குறியீடு

கவிதைத் துறையில் மிகுதியும் வழங்கிவரும் 'குறியீடு' என்ற உத்தி, ஆங்கிலத்தில் symbol என ஆளப்படுகிறது. சிம்பல் என்பதற்கு ஒன்று சேர் என்பது பொருள். ஏதேனும் ஒரு வகையில் இரண்டு பொருள்களுக்கிடையே உறவு இருக்கும். அது உருவ ஒற்றுமையாக இருக்கலாம். அருவமான பண்பு ஒற்றுமையாக இருக்கலாம். பெண்ணை, விளக்கு என்று அழைப்பதற்கு, பண்பு காரணமாக இருக்கிறது. பறவையான வெண்புறா, சமாதானத்தின் குறியீடாக இருக்கிறது. கருவியான தராக நீதியின் குறியீடாக இருக்கிறது. விலங்கான சிங்கம் வீரத்தின் குறியீடாக இருக்கிறது. இவ்வாறு மற்றொன்றைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் பொருள் அல்லது சொல் 'குறியீடு' எனப்படுகிறது. குறியீட்டால் பொருளை உணர்த்துவது குறியீட்டியம் (symbolism) எனப்படுகிறது.

குறியீடு, பல துறைகளில் பயன்படுகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் 'குறியீட்டியம்' ஓர் இலக்கியக் கோட்பாடாக உருப்பெற்றது. பொதலேர், ரைம்போ, வெர்லேன், மல்லார்மே முதலானவர்கள் இக்கோட்பாட்டை விளக்கி வளர்த்தார்கள். குறியீடு பற்றிய கொள்கை 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றினாலும் அனைத்து மொழி இலக்கியங்களிலும் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம், முன்பிருந்தே உள்ளது. தமிழைப் பொறுத்தவரை, தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இப்பயன்பாட்டை அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில், அகத்திணை மாந்தர்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் குறியீடுகள், 'உள்ளுறை உவமம்' என்ற முதிர்ந்த குறிப்புப் பொருள் உத்தியில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழின் செல்வாக்கினாலேயே வடமொழியில் குறிப்புப் பொருள் கோட்பாடு உருவானது என்று ஹார்ட் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தக் குறியீட்டு மரபு இன்றைய புதுக்கவிதைகளில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது.

உவமேயத்தைக் கேட்போர் ஊகித்துக்கொள்ளுமாறு விட்டு உவமையை மட்டும் கூறுவது உள்ளுறை உவமத்தின் அடிப்படை. இதுவே குறியீட்டின் அடிப்படையுமாகும்.

"உறுபுலி உருஎய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக் கறுவு கொண்டு, அதன் முதல் குத்திய மதயானை நீடு இரு விடர் அகம் சிலம்பக் கூய்த் தன் கோடு புய்க்கல்லாது, உழக்கும் நாட! கேள்" கபிலர் (கலித்தொகை - 38 : 6 - 9)

"வேங்கை மரம் பூத்திருந்தது. அது புலிபோல் தோன்றியது. அதன் மீது சினம் கொண்டு மதயானை வேங்கையின் அடிமரத்தைத் தந்தத்தால் குத்தியது. ஆழப்பதிந்த தந்தத்தை அதனால் எடுக்க முடியவில்லை. மலையின் குகைகளில் எதிரொலி கேட்கும்படி அது முழங்கியது. இப்படியான முழங்கிடும் நாட்டை உடையவனே! கேள்!" இப்பாடலில் யானை, தலைவனுக்குக் குறியீடாக இடம்பெறுகிறது.

தலைவியுடனான திருமணத்தைத் தோழி வலியுறுத்தியதை விரும்பாத தலைவன் அக்கூற்றை மறுத்ததற்கு, யானை வேங்கை மரத்தை குத்தியது குறியீடாகிறது. அவள் கூற்றை வேண்டாததாகக் கருதித் தலைவன் வருந்துதலுக்கு, தந்தத்தை எடுக்க இயலாது யானை தவிப்பது குறியீடாகிறது.

"கோழிலை வாழைக் கோள்முதிர் பெருங்குலை ஊழுறு தீங்கனி, உண்ணுநர்த் தருத்த சாரற் பலவின் சுளையொடு ஊழ்பருபு பாறை நெடுஞ்சுனை, விளைந்த தேறல் அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது கறிவளர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது நறுவீ அருக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும் குறியா இன்பம், எளிதின் நின்மலைப் பல்வேறு விலங்கும் எய்தும் நாட! "

கபிலர் (அகநானூறு 2: 1-9)

"தாமாகவே முதிர்ந்து பழுத்த இனிமையான வாழைக்கனிகள், உண்ணத் திகட்டும் இனிய பலாச்சுளைகள், நன்கு விளைந்த நறுந்தேன் ஆகிய மூன்றும் பாறைக்கண் அமைந்த பெரிய சுனைநீரில் விழுந்து, தேறலாக (மயக்கம் தரும் கள்) மாறியுள்ளன. அச்சுனை நீரை அறியாது உண்ட ஓர் ஆண்குரங்கு மயங்கியது. பிறகு பக்கத்தில் இருந்த, மிளகுக் கொடிகள் படர்ந்துள்ள சந்தன மரத்தில் தாவி ஏறுவதற்கு முடியாமல், கீழே விழுந்துகிடந்த நறுமணமிக்க பூக்களாகிய படுக்கையில் விழுந்து களிப்புடன் படுத்து உறங்குகிறது. இவ்வாறு, தாம் எதிர்பாராத வகையில் இன்பத்தை நின் மலையகத்துப் பல்வேறு விலங்கினங்களும் எளிதாய்ப் பெற்று மகிழும் வளமுடைய மலைநாட்டுத்தலைவனே!" என்று தோழி கூற்றாகக் கபிலர் பாடுகிறார்.

"கடுவனின் அறியாமை போன்றே, நீயும் களவிலே கூடி, திருமணம் செய்து கொள்ளாமல், இன்பத்திலேயே மயங்கிக் கிடக்கிறாய்" என்று தலைவனின் செயலைத் தோழி குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள்.

இதில் ஆண்குரங்கின் செயல் தலைவனின் செயலுக்கும், சுனைநீர்த் தேறல் தலைவன் கொண்டுள்ள இன்பந்தரும் மயக்கத்திற்கும், சந்தன மரத்தில் ஏறுவதற்கு முடியாமல் பூக்களாகிய படுக்கையில் குரங்கு விழுந்து கிடக்கும் செயல், திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் இன்பத்தை மட்டும் நுகர நினைக்கும் தலைவனது செயலுக்கும் குறியீடாக அமைந்துள்ளதை அறியலாம்.

புதுக்கவிதைகளில் தொன்மங்கள் குறியீடாக அமைந்து கருத்தை, அழுத்தமாக உணர்த்த உதவுகின்றன.

வியர்வை

இந்த

ஆதிரைப் பருக்கைகள்

வீழ்ந்ததும்

பூமிப்பாத்திரம்

அமுதசுரபி - (பால்வீதி, அத்துல் ரகுமான்)

ஆதிரையிட்ட பருக்கையினால் அமுதசுரபியில் உணவு வளர்ந்துகொண்டே இருந்தது போல் உழைப்பால் உலகம் செழித்து வளர்கிறது என்ற கருத்து புலப்படுத்தப்படுகிறது.

வியர்வைத்துளிக்கு ஆதிரைப் பருக்கை குறியீடாகிறது. செழிப்புக்கு அமுதசுரபி குறியீடாகிறது.

திட்டம்

வரங்கள்

சாபங்கள்

ஆகுமன்றால் இங்கே

தவங்கள் எற்காக? - (அத்துல் ரகுமான்)

திட்டங்கள் தீட்டினாலும் அவை நாட்டு நலனுக்குப் பயன்படாமல், எதிராகப் போய்விடுவதை இக்கவிதை உணர்த்துகிறது. வரம் திட்டத்திற்குக் குறியீடாகிறது. சாபம் அதன் பயனற்ற விளைவுக்குக் குறியீடாகிறது.

இவ்வாறு சொல்ல வந்ததை நேரடியாகச் சொல்லாமல் இன்னொன்றைக் கூறிக் குறிப்பால் உணர்த்துவது குறியீடு. இது புதிர் போல அமைந்து இன்பமளிக்கிறது; உணர்வளிக்கிறது; புரிதலை அளிக்கிறது. மறைத்துச் சொல்லவும், மிகுத்துச் சொல்லவும் அழுத்திச் சொல்லவும் குறியீடு பயன்படுகிறது.

குறியீடு எனும் இவ்வுத்தியின் அடிப்படை இலக்கணங்களாவன:

- சுட்டிய பொருளுக்கும் குறியீட்டுப் பொருளுக்கும் ஏதேனும் ஒரு தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும்
- சுட்டும் பொருள் என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும்
- இத்தொடர்பின் வாயிலாகக் குறியீட்டுப்பொருள் நுண்ணிய முறையில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

குறியீடு என்பது ஒரு புதிய வடிவம் அன்று. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வரும் உள்ளுறை உவமம் என்னும் இலக்கிய உத்தியும் இன்றைக்குக் குறியீடு என்று நாம் குறிப்பிடும் உத்தியும் ஒன்றுதான். சங்ககாலந்தொட்டே தமிழர்க்குக் குறியீட்டுச் சிந்தனை இருந்ததை நம்மால் அறியமுடிகிறது. உள்ளுறை உவமம் அக இலக்கியங்களில் உரைக்க முடியாதவை, மறைக்கவேண்டுபவை ஆகியவற்றைக் குறிப்பாக உணர்த்தப் பயன்பட்டது. குறியீடு என்பது அகம், புறம் என எல்லா வகைக் கவிதைகளிலும் குறிப்பாக உணர்த்தப் பயன்படும் இலக்கிய உத்தியாகும்

சிறப்புத்தமிழ்

**மேல்நிலை
முதலாமாண்டு
இலக்கணம்**

**இயல்
நான்கு**

இலக்கண வரலாறு

இலக்கணத்தின் இன்றியமையாமை

ஒரு மொழிக்கு ஒழுங்கையும் சீர்மையையும் தருவது இலக்கணம். அஃது, ஒரு மொழியின் பல்வேறு கூறுகளை எடுத்துரைக்கிறது; மொழியின் இயக்கத்தைப் பல விதிகளாகப் பாகுபடுத்திக்காட்டுகிறது.

இலக்கணம், பழங்காலந்தொட்டே நம் தமிழ்மொழியின் அமைப்பையும் இலக்கிய மரபையும் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளது. அதுமட்டுமின்றி, காலந்தோறும் மொழியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை உள்வாங்கவும் அவற்றை எதிர்கொள்ளவும் செய்வதில் இலக்கணத்தின் பங்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

நாம், தமிழில் திருத்தமாகப் பேசுவதற்கும் படிப்பதற்கும் பிழையின்றி எழுதுவதற்கும் அதன் இலக்கணத்தை நன்கு கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆழ்ந்த இலக்கண அறிவு பெற்றிருந்தால்தான், இலக்கியத்தின் பல நுட்பமான கருத்துகளைக் கூர்ந்து, உணர்ந்து சுவைக்க முடியும். ஆகவே, இலக்கணம் என்பது, ஒரு மொழியின் கண்ணாகும்.

இலக்கண நூல்களின் தோற்றம்

இலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை பெருகத் தொடங்கியபோது, மொழியின் பொதுத்தன்மைகளைத் தொகுத்துப் பிறருக்கு உணர்த்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இலக்கண நூல் எழுதி விழைந்தவர்கள், தாம் வாழ்ந்த காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் உள்ள மொழி வழக்கு அனைத்தையும் அறிந்து, வகைப்படுத்திக்கூற முயற்சி மேற்கொண்டனர். இஃது, இலக்கணத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில், முந்து நூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணி எனக்

கூறப்பட்டுள்ளமையும் நூலினுள் என்ப, என்மனார் புலவர், மொழிப, மொழிமனார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் தொல்காப்பியத்திற்குமுன் இலக்கண நூல்கள் இருந்தன என்பதை உறுதி செய்கின்றன. எனவே, பல நூல்கள் எழுதப்பட்ட பின்னர், நூல்களின் பண்பு நுவலும் இலக்கணங்களும் எழுதப்பட்டன. இலக்கணத் தோற்றம், இலக்கியத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், வழக்குமொழியின் வாழ்வையும் வளத்தையும் போற்றுவதாகவும் அமைந்தது. இதனால்தான், தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம், 'வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடித் தொல்காப்பியம் தொகுக்கப் பெற்றது' என எடுத்துரைக்கின்றது. இலக்கியங்கள் தோன்றிய பின்பே இலக்கணங்கள் தோன்றுகின்றன என்பதனை உணர்த்தும்வகையில்,

எள்ளினின் றெண்ணெய் எடுபடுவது போல
இலக்கியத் தினின்றும் எடுபடுவது இலக்கணம்
என்னும் பழைய வழக்குத்தொடரும் உள்ளது.

இலக்கண நூல்களின் வளர்ச்சி

தமிழில் இலக்கணநூல்கள் செய்யுள் வடிவத்தையும் உரைநடை வடிவத்தையும் கொண்டுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பெற்ற நூல். தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றிப் பல நூல்கள் செய்யுள் வடிவில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை, தொல்காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள இயல்களை அடியொற்றித் தனித்தனிப் பகுதி இலக்கணநூலாகத் தோன்றியுள்ளன.

தொல்காப்பிய எழுத்து, சொல் ஆகிய அதிகாரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, நன்னூல், நேமிநாதம் ஆகிய இலக்கண நூல்கள்

தோன்றின. சொல்லதிகாரம் மட்டும் அமைந்த இலக்கண நூல்கள் பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து என்பனவாகும்.

பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இயல்களுள் அகத்திணையியல் சார்ந்து இறையனாரகப்பொருள், நம்பியகப்பொருள், களவியல் காரிகை, மாறன் அகப்பொருள் முதலிய இலக்கண நூல்கள் தோன்றின.

தொல்காப்பியப்புறத்திணையியல்சார்ந்து, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பன்னிரு படலம் ஆகிய இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. செய்யுளியல் சார்ந்து யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலிய யாப்பிலக்கண நூல்களும் உவமவியல் சார்ந்து தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் முதலிய அணியிலக்கண நூல்களும் எழுதப்பட்டன. இவற்றுள் சில இலக்கண நூல்கள், தொல்காப்பிய மரபை மட்டுமல்லாமல், வடமொழி இலக்கண மரபுகளைத் தமிழுக்குள் கொண்டுவரவும் முயன்றுள்ளன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர், உரைநடை வடிவில் இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கணச் சுருக்க வினாவிடை முதலான நூல்கள் உரைவடிவில் அமைந்தவை. கால்டுவெல்லின் 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என்னும் நூல், தமிழின் தனிச்சிறப்புகளைத் தமிழறியாத மேனாட்டினருக்கும் எடுத்துக்காட்டி, விளக்கியுள்ளது.

இனி, இவ்விலக்கண நூல்கள்பற்றித் தனித்தனியாகச் சில குறிப்புகளைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம், ஐந்திலக்கணம் கொண்டு விளங்குகிறது. எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரமும் ஒன்பது இயலாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல், எழுத்துகளாலும் சொற்களாலும் உருவாக்கப்படும் செய்யுளுக்கும் அதில் இடம்பெறும் பொருளுக்கும் இலக்கண வரையறைகளைத் தந்துள்ளது.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், பழந்தமிழரின் நாகரிகத்தையும் அவர்தம் வாழ்வியல் நடைமுறைகளையும் எடுத்தியம்புகிறது. இவ்வதிகாரத்தில் அமைந்துள்ள இயல்களிலிருந்து இயற்கை, சுற்றுப்புறச்சூழல், அக்கால மக்களின் அகவுணர்வுகள், பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. போர் நெறிகள் குறித்த செய்திகளைப் புறப்பொருள் பற்றிய இயலிலும் அன்பின் ஐந்திணை அவற்றின் முதல், கரு, உரிப்பொருள் ஆகியவற்றை அகப்பொருள் பற்றிய இயல்களிலும் அறியமுடிகிறது.

இந்நூலுக்கு இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் முதலானோர் உரை எழுதியுள்ளனர்.

தொல்காப்பியம்			
வ.எண்	எழுத்ததிகாரம்	சொல்லதிகாரம்	பொருளதிகாரம்
1.	நூல் மரபு	கிளவியாக்கம்	அகத்திணையியல்
2.	மொழி மரபு	வேற்றுமையியல்	புறத்திணையியல்
3.	பிறப்பியல்	வேற்றுமை மயங்கியல்	களவியல்
4.	புணரியல்	விளிமரபு	கற்பியல்
5.	தொகைமரபு	பெயரியல்	பொருளியல்
6.	உருபியல்	வினையியல்	மெய்ப்பாட்டியல்
7.	உயிர்மயங்கியல்	இடையியல்	உவமவியல்
8.	புள்ளி மயங்கியல்	உரியியல்	செய்யுளியல்
9.	குற்றியலுகரப்புணரியல்	எச்சவியல்	மரபியல்

இறையனார் அகப்பொருள்

இறையனார் என்பவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படும் இந்நூல், அகப்பொருள் சார்ந்தது; களவியல் என்ற பெயராலும் வழங்கப்படுகிறது. இறையனார் அகப்பொருள், அகம் என்பதனைக் களவு, கற்பு என்று இரண்டாகப் பிரிக்கிறது. இந்நூலுக்கான மூலம், நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; எனினும், நூலுக்குரிய முழுமையான உரைப்பகுதி கிடைத்துள்ளது. இறையனாராகப் பொருள் உரையே தமிழில் தோன்றிய முதல் உரை நூல் என்பர்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

புறப்பொருளைப்பற்றி வெண்பா யாப்பில் கூறும் நூல் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை. இது புறப்பொருளுக்குரிய இலக்கணத்தையும் இலக்கியத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இதனை இயற்றியவர் ஐயனாரிதனார். போர் பற்றிய செய்திகளை இந்நூலில் அறியமுடிகிறது.

வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி,

தொல்காப்பியம், புறத்திணைகளின் எண்ணிக்கையை 7 எனக் குறிப்பிட, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 12 எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் அடிப்படையிலேயே புறநானூற்றுக்குத் திணை, துறை வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகிய பன்னிரு திணைகளின் இலக்கணத்தைத் துறைவகையோடு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை விளக்குகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

யாப்பிலக்கணம் கற்பாருக்கு உறுதுணையாக அமைவது யாப்பருங்கலக்காரிகை. காரிகை என்பதற்குப் பெண் எனவும் பொருள் உண்டு. இந்நூலை அமிர்தசாகரர் இயற்றினார். இந்நூலுள் உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் என்னும் இயல்கள் அமைந்துள்ளன.

'காரிகை கற்றுக் கவிபாடுவதிலும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது மேல்' என்னும் கூற்று,

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை குறிப்பிடும் திணைகள்

திணை	பொருள் விளக்கம்	திணை	பொருள் விளக்கம்
வெட்சி	பகைவரது ஆநிறை கவர்தல்	தும்பை	பகை மன்னர் இருவரும் போரிடுதல்
கரந்தை	பகைவர் கவர்ந்த ஆநிறை மீட்டல்	வாகை	போரில் வெற்றி பெற்ற மன்னரைப் புகழ்தல்
வஞ்சி	பகை நாட்டின்மீது போர் தொடுத்தல்	பாடாண்	ஒருவனுடைய கல்வி, புகழ், வீரம், செல்வம் முதலியவற்றைப் போற்றுதல்
காஞ்சி	பகைவரை எதிர்த்துப் போரிடுதல்	பொதுவியல்	வெட்சிமுதல் பாடாண்வரை உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் அவற்றுள் கூறப்படாதவற்றையும் கூறுதல்
நொச்சி	பகைவரிடமிருந்து மதிலைக் காத்தல்	கைக்கிளை	ஒருதலைக் காமம்
உழிஞை	பகைவர், மதிலைச் சுற்றி வளைத்தல்	பெருந்திணை	பொருந்தாக் காமம்

யாப்பருங்கலக் காரிகையின் பெருமையையும் அதன் யாப்பைக் கற்பதின் கடினத்தையும் உணர்த்தும். இந்நூலாசிரியர், யாப்பருங்கலம் என்னும் மற்றொரு இலக்கண நூலையும் படைத்துள்ளார். இந்நூலுக்கு உரை எழுதியவர் குணசாகரர்.

வீரசோழியம்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர், ஐந்திலக்கண அமைப்பிலமைந்த நூல், வீரசோழியம். இந்நூல், ஐந்து அதிகாரத்தையும் பத்துப் படலத்தையும் கொண்டுள்ளது. அதன் ஆசிரியர் புத்தமித்திரர். இந்நூல் வடமொழி, தமிழ்மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் இலக்கணம் கூற முற்படுகிறது.

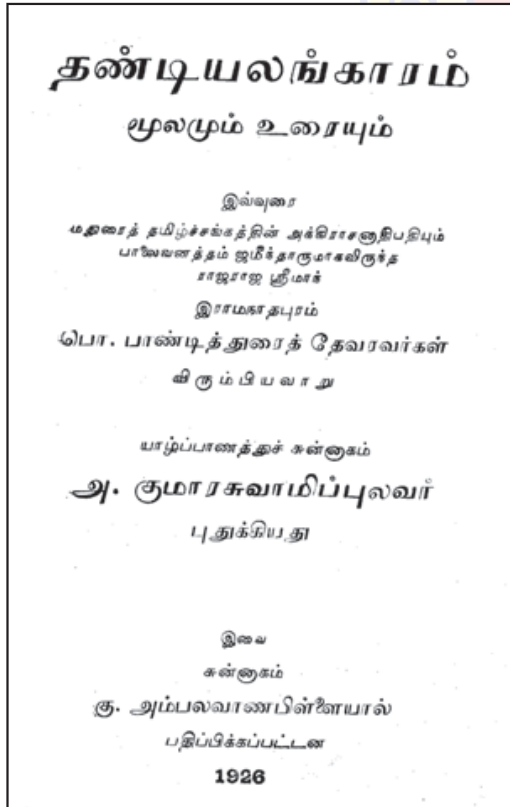
தண்டியலங்காரம்

தமிழில் அணியிலக்கணம் கூறும் நூல்களுள் தண்டியலங்காரம் முதல் நூலாகும். தண்டி என்பவரால் வடமொழியிலுள்ள காவ்யதர்சம் என்னும் நூலைத்தழுவி, இந்நூல்

எழுதப்பெற்றது. இந்நூல் பொதுவணியியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என்னும் இயல்களையும், 125 நூற்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. பொதுவணியியலில் செய்யுள் வகை, அதன் இலக்கணம் ஆகியவை சொல்லப்பட்டுள்ளன. பொருளணியியலில், தன்மையணி முதல் பாவி க வணி வரை 35 அணிகளின் இலக்கணமும் கூறப்பட்டுள்ளன. சொல்லணியியலில் மடக்கின் வகைகள், அவற்றின் இலக்கணம், சித்திரகவிகளின் இலக்கணம், வழி, வழுவமைதி ஆகியவை சொல்லப்பட்டுள்ளன. பெருங்காப்பியத்தின் இலக்கணமும் இந்நூலுள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்குப் பின்னர், சந்திராலோகம், குவலாயனந்தம், மாறனலங்காரம் போன்ற அணியிலக்கண நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.

நேமிநாதம்

எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் இலக்கணம் கூறும் மற்றொரு நூல் நேமிநாதம். இந்நூல், தொல்காப்பிய எழுத்திலக்கணத்தையும் சொல்லிலக்கணத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறுவதனால் 'சின்னூல்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. வெண்பாவால் அமைந்த நேமிநாதம் நூலைக் கற்றபின்னரே, தொல்காப்பியத்தைக் கற்கும் நடைமுறை இருந்தமை இந்நூலின் சிறப்பைப்பலப்படுத்தும்.

அறிவோம் தெளிவோம்

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

- அவன், இவன், உவன் என்பனவற்றுள் **உவன்** என்னும் சுட்டுப்பெயர் இன்று வழக்கில் இல்லை.
- நறுமணம் என்னும் பொருளைக் குறித்த 'நாற்றம்' என்னும் சொல், இன்று விரும்பத் தகாத மணத்தைக் குறிக்கிறது.
- தமிழில் மொழிமுதல் வாரா எழுத்துகளுள் **ல**, **ர** ஆகியன இன்று பலருடைய பெயர்களின் முதலெழுத்துகளாய் உள்ளன

இதனை எழுதியவர் குணவீரபண்டிதர் ஆவார். இவர், 'வச்சணந்தி மாலை' என்றழைக்கப்படும் வெண்பாப் பாட்டியல் நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

நன்னூல்

தொல்காப்பியத்திற்கு அடுத்ததாக மிகுதியாகப் பயன்பாட்டிலிருக்கும் இலக்கண நூல், நன்னூல். தொல்காப்பியம், தெளிவும் எளிமையும் கொண்டு விளங்க, நன்னூல் செறிவும் சுருக்கமும்கொண்டு விளங்குகிறது. நன்னூலில் எழுத்ததிசாரமும், சொல்லதிசாரமும் உள்ளன. இந்நூலுள் அமைந்துள்ள பொதுப் பாயிரம் (முகவுரை) நல்ல நூலுக்குரிய இலக்கணம், பத்து அழகு, பத்துக்குற்றம், நல்லாசிரியர், ஆசிரியர் ஆகாதவர் ஆகியோரது இலக்கணம், நல்ல மாணாக்கர், மாணாக்கர் ஆகாதவரின் இயல்புகள், பாடங்கற்பிக்கும் முறை, கற்கும் முறை ஆகியன குறித்து விரிவாகக் கூறியுள்ளது. தொல்காப்பியத்தின் பாயிர உரை மேற்கோள்கள், இந்நூலில் இலக்கணச் சூத்திரங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்னூலின் எழுத்ததிசாரத்திலுள்ள பதவியல், தொல்காப்பியத்தின் வளர்நிலையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வியல், சொற்களின்

அறிவோம் தெளிவோம்

தமிழில் சொற்கள் அல்லது தொடர்களை இணைக்க உம் என்னும் இடைச்சொல் வரும். ஆனால், ஆங்கில மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் and என்னும் சொல்லாட்சிக்கேற்ப, 'மற்றும்' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

(எ.கா.)

'பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர்'.

இவ்வாறு கூறுவது, ஆங்கிலமொழியின் தாக்கமே. இத்தொடரைப் 'பேரறிஞர் அண்ணா, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றவர்'. என எழுதுவதே ஏற்புடையது.

கட்டமைப்பைத் தெளிவாக விளக்குகிறது; பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகாரம் எனச் சொற்களைப் பகுத்து விளக்குகிறது.

இந்நூலின் சொல்லதிசாரத்தில் இறுதியாக இடம்பெற்றுள்ள,

'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

வழுவல கால வகையி னானே'

என்னும் நூற்பா, வழக்கிழந்த இலக்கணக் கருத்துகளை நீக்குவதும் புதிய வழக்குகள் சிலவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதும் தவறல்ல; காலந்தோறும் ஏற்படும் மாற்றத்திற்குட்பட்டதே இலக்கணம் எனக்கூறி அமைகிறது. இந்நூலுக்கு மயிலைநாதர், சங்கர நமச்சிவாயர், சிவஞான முனிவர், ஆறுமுக நாவலர் முதலானோர் உரை கண்டுள்ளனர்.

நம்பியகப்பொருள்

நம்பி என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற இந்நூல் அகப்பொருள் சார்ந்தது. இந்நூல் அகத்திணையியல், களவியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என ஐந்தியலாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம், அகப்பொருள் இலக்கணத்தைத் கதை மாந்தர்களின் கூற்றுவகையாகக் கூற, நம்பியகப்பொருள் அகப்பொருள் இலக்கணத்தைத் துறைவகையாக விளக்கிக் கூறுகிறது. அகஇலக்கிய நூல்களுக்கு இதன் அடிப்படையிலேயே துறைவகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கண விளக்கம்

இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூவதிகாரமாகப் பகுக்கப்பட்டு, ஐந்திலக்கணமும் கூறுகிறது. தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலைக் 'குட்டித்தொல்காப்பியம்' என்றும் அழைப்பர். இந்நூலை இயற்றியவர் வைத்தியநாத தேசிகர் ஆவார்.

தொன்னூல் விளக்கம்

இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த வீரமாமுனிவரால் தமிழில் எழுதப்பட்ட இலக்கணநூல் தொன்னூல் விளக்கம். இந்நூல்

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தை உடையதாகும். இந்நூலாசிரியர், தம்நூலில் நன்னூல் கருத்துகளையே பெரும்பான்மையாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

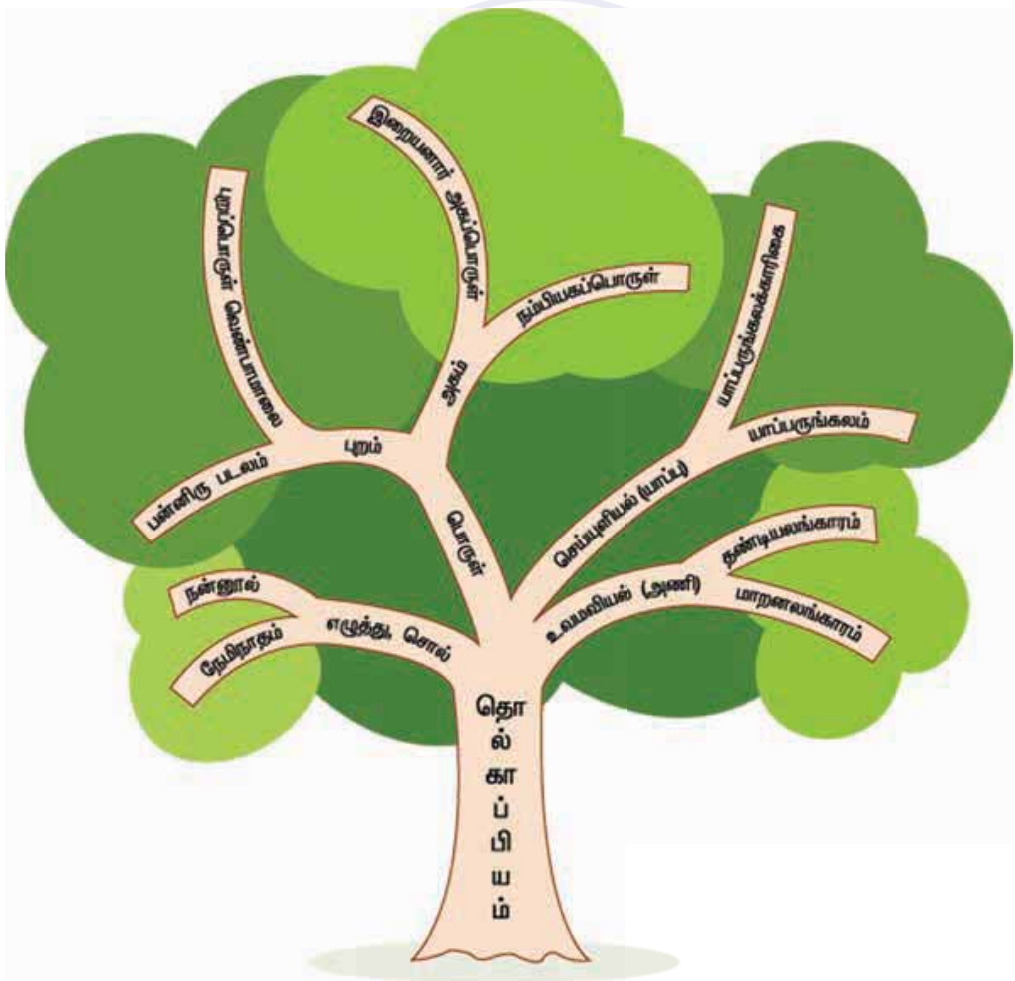
பாட்டியல் நூல்கள்

சிற்றிலக்கியங்களின் அமைப்பு முதலானவற்றை விளக்க, பாட்டியல் நூல்கள் தோன்றின. பாட்டியல் நூல்களுள் முதன்மையானதாகக்கருதப்பெறுவது 'பன்னிரு பாட்டியல்'. இஃது எழுத்தியல், சொல்லியல், இனவியல் என மூவியலாக அமைந்துள்ளது. 'வச்சணந்தி மாலை' என்னும் வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், சிதம்பரப்

பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் என்பன, பாட்டியல் நூல்களுள் சிலவாகும்.

மொழிவளம் காக்கும் இலக்கணங்கள்

இற்றைக்காலத்தில் செய்யுள் வடிவில் இலக்கண நூல்கள் இயற்றப்பெறவில்லையாயினும் உரைநடை வடிவில் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. காலந்தோறும் இலக்கியங்கள் புதுப்புது வடிவங்களில் மாற்றம் பெறும்போது, அவற்றிற்கான இலக்கணங்களும் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளன. ஆகவே, இலக்கணத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து, தமிழ்மொழியை வளம்பெறச் செய்வது நம் கடமையாகும்.

தொல்காப்பியத்திலிருந்து தோன்றிய சில இலக்கண நூல்கள்

கட்டுரை

தொடரியல்

தொடரியல் – ஓர் அறிமுகம்

சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவது தொடர். தொடரமைப்பு, அதன் பயன்பாடு ஆகியவற்றை ஆராய்வது தொடரியல். தொடரியலின் சிறப்பு, ஒரு மொழியின் வளத்தைக் காண உதவுகிறது. ஒரு மொழியில் சொற்களும் அவற்றின் பொருள்களும் காலந்தோறும் சிறிது வேறுபடக் காணலாம். ஆனால், சொற்றொடர் அமைப்பில் பெரும் மாறுதல் ஏற்படுவதில்லை. அவ்வாறு மாறுதல் ஏற்படினும், அம்மொழியின் அடிப்படை இயல்புக்கு மாறாக அமைவதில்லை. ஆதலால், சொற்றொடர் அமைப்பு ஒன்றே அம்மொழியின் தனிச்சிறப்புகளை உணர்த்த வல்லதாய் உள்ளது.

தொல்காப்பியம் காட்டும் தொடரமைப்புகள்

நாம் பிறரிடம் பேசும்போது, தொடர்களாகத்தான் பேசுகிறோம். நாம் பயன்படுத்தும் தொடர்களில் இயல்பாகவே இலக்கணக்கூறுகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றைத் தொல்காப்பியம் சில நூற்பாக்களில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. அத்தகைய தொடரமைப்புகள், பின்வரும் தலைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை விளக்குவதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள், இலக்கியத்திலிருந்தும் நடைமுறை வழக்கிலிருந்தும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

- தொடரில் சொற்கள் அமைந்துவரும் நிலை
- திணை-பால்-எண்-தொடர்ப்பொருத்தம்

- ஒரு சொல் அல்லது தொடர் அடுக்கி வருதல்
- ஒரு தொடரை அடிப்படையாகக்கொண்டு செருகலும் விரித்தலும்
- தொடரில் முன் பின் மாற்றம்
- ஒரு தொடரை இரு வகையாக விளக்குதல்
- இலக்கணக்கூறு நோக்கில் மாற்றம் – தோன்றா எழுவாய்
- தொடரமைப்பில் ஆகுபெயர்

தொடரில் சொற்கள் அமைந்துவரும் நிலை

கண்ணன் வந்தான்; அவன் கடிதம் கொண்டு வந்தான்.

இங்குக் கண்ணன் என்பது, இயற்பெயர்; அவன் என்பது, சுட்டுப்பெயர். இவ்வாறு இயற்பெயரையுடைய ஒரு தொடரும், அதற்குரிய சுட்டுப்பெயரையுடைய மற்றொரு தொடரும் வரும்போது, அவை, அடுத்தடுத்து வருதல் வேண்டுமெனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

திணை – பால் – எண் – தொடர்ப்பொருத்தம்

ஒரு தொடரிலுள்ள எழுவாய், அதன் பயனிலையோடு திணை, பால், எண் ஆகியவற்றில் ஒத்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வருவது, தொடர்ப்பொருத்தம் ஆகும். இதனைக் கீழ்க்காணும் பட்டியல்வழிப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

தொடர்கள்	திணை	பால்	எண்
மாறன் சிரித்தான்	உயர்திணை	ஆண்பால்	ஒருமை
மணிமொழி பாடினாள்	உயர்திணை	பெண்பால்	ஒருமை
மக்கள் மகிழ்ந்தனர்	உயர்திணை	பலர்பால்	பன்மை
மான் துள்ளியோடியது	அஃறிணை	ஒன்றன்பால்	ஒருமை
மலர்கள் மலர்ந்தன	அஃறிணை	பலவின்பால்	பன்மை

மேற்கண்ட தொடர்களில், எழுவாய்ப் பெயரின்திணை-பால், வினைமுற்றின் திணை-பால் ஆகியன ஒத்திருக்கின்றன. இவைபோன்று தொடர்கள் அமைதல் வேண்டும். தம் மரபில் மயங்கி வருதல் கூடாது. இதனை,

'வினையில் தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரில் தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே'

(தொல். சொல். கிளவி. 11)

எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

சில தொடர்களில், இருதிணைக்குரிய எழுவாய்விரவிவரும்போது, அத்தொடருக்குரிய பயனிலை எத்திணைக்குரிய முடிவு பெறும் என்பதில் தடுமாற்றம் ஏற்படலாம். கீழ்க்காணும் தொடரைக் காணுங்கள். சரியான வினைமுற்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

மன்னனும் நால்வகைப் படைகளும்
விரைவாக முன்னேறிச் -----

(சென்றார்கள் / சென்றன)

விடை காண முடிந்ததா? இத்தொடரில், உயர்திணை எழுவாயும் அஃறிணை எழுவாயும் கலந்து வந்து ஒரு முடிவினைக் கொள்ளும்போது, அவைசிறப்பைநோக்கினால் உயர்திணையிலும், இழிவை நோக்கினால் அஃறிணையிலும் முடியும். ஆகவே, இத்தொடர் சிறப்பு நோக்கி மன்னனும் நால்வகைப்

படைகளும் விரைவாக முன்னேறிச் சென்றார்கள் என உயர்திணை முடிவு பெறும். மேலும் சில தொடர்கள்:

மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா.
(இழிவு நோக்கி அஃறிணை முடிவு)

இடையனும் ஆடுகளும் மாடுகளும்
கோழிகளும் சென்றன. (அஃறிணை எழுவாய் மிகுதி)

ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர்கள், கல்வி அலுவலர், தலைமையாசிரியர், நூல்கள் இப்பள்ளியில் இருக்கிறார்கள். (உயர்திணை எழுவாய் மிகுதி)

எனவேதான், திணை - பால் - எண் ஆகியவற்றிற்கேற்பத் தொடர்ப் பொருத்தம் அமைவது மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது.

வழுநிலை

ஒரு தொடரில் திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று மாறுபட்டு, முன்நின்ற சொல்லுக்கு ஏற்றவாறு அமையாமல் இலக்கணக் குற்றம் தோன்ற வருவது வழுநிலை. வினா, விடை, மரபு ஆகியன இடம்பெறும் தொடரிலும் வழு தோன்றும். எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகியன இடம்பெறும் தொடரில் வழு வருமிடங்களும் உள்ளன.

வழு - குற்றம் / பிழை

வழுநிலை	
அவன் வந்தது	(திணை வழு)
கண்மணி வந்தான்	(பால் வழு)
பறவைகள் பறந்தது	(எண் வழு)
நான் உண்டாய்	(இட வழு)
நாளை வருகிறேன்	(கால வழு)
இந்தச் சேவல் எத்தனை முட்டை போடும்?	(வினா வழு)
"உன் பெயர் என்ன" எனக் கேட்டால், "உடல்நலம் இல்லை" என விடையளிப்பது	(விடை வழு)
மயில் கூவும்	(மரபு வழு)

வழாநிலை	
அவன் வந்தான்	(திணை வழாநிலை)
கண்மணி வந்தாள்	(பால் வழாநிலை)
பறவைகள் பறந்தன	(எண் வழாநிலை)
நான் உண்டேன்	(இட வழாநிலை)
நாளை வருவேன்	(கால வழாநிலை)
இந்தக் கோழி எத்தனை முட்டை போடும்?	(வினா வழாநிலை)
உன் பெயர் என்ன?	
என் பெயர் மாசிலாமணி	(விடை வழாநிலை)
மயில் அகவும்	(மரபு வழாநிலை)

வழாநிலை

மணிமாலாபாடினாள் என்னும்தொடரில் இலக்கணக் குற்றமில்லை. இது வழாநிலைத் தொடராகும். 'மணிமாலா' என்னும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர், 'ஆடினாள்' என்னும் உயர்திணைப் பெண்பாற் விசுதியைப் பெற்று முடிந்துள்ளது. ஆகவே, நம் முன்னோர் எச்சொல்லை எப்பொருளால் குறித்தனரோ, அச்சொல்லை அப்பொருளிலேயே தொன்றுதொட்டு வழு இல்லாமல் கூறுவதே வழாநிலை. (இலக்கணக் குற்றமில்லாத நிலை)

வழுவமைதி

பசுவைப் பார்த்து, "என் அம்மை வந்தாள்" எனக் கூறுவது உண்டு. பசு என்பது, அஃறிணையாயினும், அன்பு மிகுதியால் உயர்திணைக்குரிய பெயரைப் பெற்றுள்ளது. இத்தொடர், இலக்கணக் குற்றமுடையதாயினும் சான்றோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றமையால் வழுவமைதி ஆயிற்று. இலட்சுமி எனப்பசுவைப் பெயரிட்டு அழைப்பது, ஆண் குழந்தையைப் பெண் குழந்தையைக் குறிக்கும் சொல்லாலும் (வாடி கண்ணே) பெண் குழந்தையை ஆண் குழந்தையைக் குறிக்கும் சொல்லாலும் (வாடா செல்லம்) கூறுவனவெல்லாம் வழுவமைதிகளே. இன்றைய நடைமுறைப் பேச்சில், இளைஞர்களும் இளம்பெண்களும்

தங்களுக்குள் எதிர்பாலினரைக் குறிக்கும் சொற்களைப்பயன்படுத்துவதனைக்காணலாம். ஆகவே மொழி என்பது, இலக்கண வரம்புக்கு உட்பட்டதாயினும் சிலபோது விதிமீறல், வரம்பு மீறல் ஆகியன ஏற்படுகின்றன. அவை ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இலக்கண நூலார் வகுத்ததே வழுவமைதியாம். காவிரி பொங்கி வருகிறாள் - இத்தொடர் வழுவமைதியா? காரணம் கூறுக.

வழு வருமிடங்கள்

எழுத்து வழு - திருகுறள் (ஒற்று மிகுத்து எழுதாமை.)

சொல் வழு - நான் சிரித்தான் (நான் சிரித்தேன் என எழுதாமை)

பொருள் வழு - கடற்கரையை உடைய வெற்பனே (நெய்தல் நிலத்திற்குரிய தலைவனைக் குறிக்காமல், குறிஞ்சி நிலத் தலைவனைக் குறித்தது).

யாப்பு வழு - 'வரிவளைக்கைத் திருந்துலாள்...' (வெண்பாவில் கவித்தளை மயங்குதல் காய்முன் நிரை)

அணி வழு - 'இலங்கு வளை அன்ன நலங்கேழ் ஆம்பல்...' (வெள்ளாம்பல்

வழுவமைதி	வழுவமைதி வகை
மரம் போல்வர் மக்கட் பண்பு இல்லாதவர்	திணை வழுவமைதி (உயர்திணையை அஃறிணையாக்குதல்) ஏன்? சிந்திக்க.
நரியார் வந்தார், கிளியார் பேசினார்	திணை வழுவமைதி (அஃறிணையை உயர்திணையாக்குதல்)
சிறுமியாக இருந்தபோது, நான் மணல் வீடு கட்டுவது இந்தக் கடற்கரைதான்.	கால வழுவமைதி (இறந்தகாலத்திற்கு எதிர்காலம் வருதல்)
வேல்விழி நினைத்தால், ஓட்டப்போட்டியில் முதற்பரிசுதான்.	இட வழுவமைதி (வேல்விழி என்னும் பெண், நான் நினைத்தால் எனத் தன்மையில் கூறாமல் படர்க்கையில் கூறுதல்.)
இவ்வழி அவ்வருக்குப் போகும்	மரபு வழுவமைதி (இயங்காத பொருளை இயங்குவதாய்க் கூறுதல்.) வழி - நடந்து செல்லும் பாதை

பூவைச் சங்குக்கு உவமையாகக் கூறுதல் பொருத்தமில்லாதது.)

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் அடுக்கி வரும் முறை

அடுக்கு என்பது, மீண்டும் மீண்டும் வருவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது சொல் நிலையிலும் தொடர் நிலையிலும் அமைந்து வரும்.

1. சொல் நிலையில் அடுக்குமுறை

ஒரு சொல் அடுக்கி வருவதற்கு எடுத்துக்காட்டாக,

ஏ ஏ இஃதொத்தன் - இசைநிறை

என்ன என்ன - அசைநிலை

வருக வருக - பொருளொடு புணர்தல் ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

இசைநிறை, செய்யுளில் வரும் எனக் குறிப்பிட்டாலும், பேச்சு வழக்கிலும் வருமென்பதை மறுத்தல் இயலாது.

எ.கா. போ, போ என் கண்முன் நில்லாதே,

இசைநிறை அசைநிலை பொருளொடு புணர்தலை(று)

அவைமூன்று என்ப ஒருசொல் அடுக்கே' (தொல். சொல். எச்சம். 411)

என்னும் நூற்பாவின்வழி, சொல் அடுக்கி வருவதை அறியலாம்.

2. தொடர் நிலையில் அடுக்குமுறை

தொடர் நிலையில், வினையெச்சங்கள், வினைமுற்றுக்கள், வேற்றுமையுருபுகள் ஆகியன அடுக்கி வரும்.

அ) வினையெச்சங்கள் அடுக்கி வருதல்

ஒரு தொடரில் பல வினையெச்சங்கள் அடுக்கி வருவதும் உண்டு.

எ.கா. நான் ஊருக்குச் சென்று, பெற்றோரைப் பார்த்து, அவர்களுடன் உரையாடி, அறுசுவை உணவு உண்டு, எனது கல்லூரி விடுதிக்குத் திரும்பி வந்தேன்.

'பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியாது அடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே'

(தொல். சொல். வினை. 233)

ஆ) வினைமுற்றுக்கள் அடுக்கி வருதல்

ஒரு தொடரில் பல வினைமுற்றுக்கள் அடுக்கி வந்தாலும் அவை ஒரு பெயரைக்கொண்டு முடிதல் வேண்டுமெனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

எ.கா. வந்தாள், பார்த்தாள், மகிழ்ந்தாள் மலர்க்கொடி.

'அவைதாம்

தத்தம் கிளவி அடுக்குந வரினும்

எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே'

(தொல். சொல். எச்சம். 429)

இ) வேற்றுமையுருபுகள் அடுக்கி வருதல்

ஒரு தொடரில் பல உருபுகள் அடுக்கி வந்தாலும், பொருள் உணர்த்தும்வகையில், முடிக்கும் சொல்லால் அமையும்.

எ.கா. பூனைக்குக் கிண்ணத்தில் பாலை ஊற்றி வைத்தான்.

இத்தொடரில் முறையே நான்காம், ஏழாம், இரண்டாம் வேற்றுமையுருபுகள் வந்துள்ளன.

ஈ) அடை, சினை, முதல் அடுக்கி வருதல் - வண்ணச் சினைச் சொல்

செங்கால் நாரை இத்தொடர், செம்மை + கால் + நாரை எனப் பிரியும். இத்தொடரில், அடையைக் (பண்பைக்) குறிக்கும் செம்மை என்னும் சொல் முதலிலும், சினையைக் (உறுப்பைக்) குறிக்கும் சொல் இரண்டாவதாகவும், முதலைக் (எழுவாயைக்) குறிக்கும் சொல் மூன்றாவதாகவும் வந்துள்ளன. கரிகால் வளவன், செங்கண் செழியன், மைவிழி மாதவி எனப்பெயர்கள் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். பேச்சுவழக்கில் அழுமுஞ்சிப்பாப்பா, சுருட்டைத்தலப் பையன் என வருவனவும் வண்ணச் சினைச் சொற்களே. இவ்வாறு அடை, சினை, முதல் ஆகியன மயங்காது முறையாக அடுக்கி வருவதனை,

'அடைசியை முதலென முறைமூன்றும் மயங்காமை
நடைபெற்ற நியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்'
(தொல். சொல்.கிளவி. 26)

'தத்தம் எச்சமொடு சிவனும் குறிப்பின்
எச்சொல் ஆயினும் இடைநிலை வரையார்'
(தொல். சொல்.வினை. 237)

எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

(சிவனும் - பொருந்தும், வரையார் - நீக்கார்.)

ஒரு தொடரை அடிப்படையாகக்கொண்டு இடைச்செருகலும் விரித்தலும்

ஒரு தொடரில் பெயரெச்ச, வினையெச்சங்கள், தாம் முடிக்கும் சொல்லுக்குமுன் இடையில் வேறு சொற்களும் வரலாம். இவ்வாறு வரும் சொல்லை இடைநிலை எனத் தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார். மொழியியலார், இடைச்செருகல் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

'அறத்தை அரசன் விரும்பினான்' எனவும் 'உண்டது பசித்த யானை' எனவும் வரும் தொடர்களில், முறையே வேற்றுமையுருபும் முற்றுவினையும் அமைந்துள்ளன. அரசன், பசித்த என்னும் பிற சொற்கள் அவற்றோடு பொருந்தி வந்துள்ளன. இவ்வாறு பிற சொற்கள் நின்றலை 'இடைப்பிறவரல்' என்பர். இதனை,

'உருபு முற்று ஈரெச்சம் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலுமாம் ஏற்பன்'
என நன்னூல் குறிப்பிடுகிறது.

1. பெயரெச்சத் தொடரில் இடைநிலையாக (செருகலாக) வரும் சொல்

ஆடிய மயில் - ஆடிய அழகான மயில் (அழகான என்பது இடைச்செருகல்)

கிடைத்த நூல் - கிடைத்த அரிய நூல் (அரிய என்பது இடைச்செருகல்)

2. வினையெச்சத் தொடரில் இடைநிலையாக (செருகலாக) வரும் சொல்

படித்துக் கூறினான். - படித்துப் பொருள் கூறினான். (பொருள் என்பது இடைச்செருகல்)

உழுது வந்தான். - உழுது ஏரோடு வந்தான். (ஏரோடு என்பது இடைச்செருகல்)

இக்கருத்தைப் பின்வரும் நூற்பா குறிப்பிடுகிறது.

இடைச்செருகலாக வந்த சொற்கள், பின்னாளில் பெயரடை, வினையடைகளாகத் தொடர்களில் அமைந்தன. சிலபோது, அடைகளாகப்பொருந்திவரும் சில தொடர்களில், பொருள் மயக்கம் ஏற்படவும் வாய்ப்புள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகப் புதிய மாணாக்கர் விடுதி என்னும் தொடரில், மாணாக்கர் என்னும் சொல் இடைச்செருகலாக வரும்போது, மாணாக்கர் புதியவரா, விடுதி புதியதா என்பதில் பொருள் மயக்கம் ஏற்படுகிறது.

புதிய மாணாக்கர் எனப் பொருள் கொள்ளும்போது, மாணாக்கர்தாம் புதியவர். புதிய என்னும் அடைமொழி, மாணாக்கருக்குத் தாம் பொருந்தியுள்ளது. புதிய விடுதி எனப் பொருள் கொள்ளும்போது, விடுதிதான் புதியது.

அறிவோம் தெளிவோம்

தொகைநிலையும் தொகா நிலையும்

சொற்கள் தொடர்ந்துநின்று, பொருள் தருவது தொடர். இருசொல்லுக்கு இடையே ஏதேனும் ஓர் உருபு மறைந்து வருவது, தொகைநிலைத் தொடர். வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை, அன்மொழி என அறுவகைத் தொகைகள் உள்ளன. (தொகை - தொக்கி வருதல்/ மறைந்து வருதல்)

தொகைநிலைக்கு எதிர்மறை தொகாநிலை. இரு சொல்லுக்கிடையே உருபு/ சொல் மறையாது வருவது. தொகாநிலைத் தொடர்கள் ஒன்பது உள்ளன. அவை: எழுவாய்த்தொடர், வினைமுற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத் தொடர், வினையெச்சத் தொடர், விளித்தொடர், வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர், இடைச்சொல் தொடர், உரிச்சொல் தொடர், அடுக்குத் தொடர் என்பன.

புதிய என்னும் அடைமொழி, விடுதிக்குத்தான் பொருந்தியுள்ளது. ஆகவே, இவ்வாறு வரும் தொடர்களைக் கண்டறிந்து, பொருள் மயக்கமின்றி எழுதுதல் வேண்டும்.

பெயரடையும் வினையடையும் அமைந்த தொடர்கள்

பெயரைச் சிறப்பித்து வருவது, பெயரடை. வினையைச் சிறப்பித்து வருவது, வினையடை.

நாம் பேசும்போது, இவைபோன்ற தொடர்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகிறோம். ஒரு நாள் முழுவதும், நீங்கள் பேசிய தொடர்களில் இடம்பெற்ற பெயரடை, வினையடைகளைப் பட்டியலிட்டுப் பாருங்கள். நாம் இத்தனை சொற்களைப் பயன்படுத்தினோமா! என வியப்படைவீர்கள்.

ஒரு தொடரை இருவகையாக விளக்குதல்

குறிப்பிட்ட ஒரு தொடரை இருவகையாக விளக்குவது குறித்தும் தொல்காப்பியர், சில நூற்பாக்களில் கூறியுள்ளார்.

(எ.கா.) புலி கொல் யானை. இத்தொடர் இருவகையில் பொருள் மாற்றமுடையதாக அமையும். புலியைக் கொன்ற யானை எனவும்

புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை எனவும் இரு மாறுபட்ட பொருளைத் தருகின்றது. இங்கு வினைமுதல் மாறுவதற்கேற்ப, வினை வடிவம் மாறுகிறது. இதனைத்,

'தருமாறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டும் மூன்றும் கடிநிலை இலவே பொருள்வயி னான' -

(தொல். சொல். வேற். மயங்கியல் 95)

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது. ஆகவே, தொடரில் பொருள் மயக்கம் தோன்றாத வகையில் ஏற்புடைய வேற்றுமையுருபுகளைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.

தொடரில் முன் பின் மாற்றம்

ஒரு தொடரில் வேற்றுமையுருபு முன் பின்னாக வரும். அதாவது, தொடரின் இடையிலும் வரும், இறுதியிலும் வரும்.

எ.கா. உழுதான் வயலை (தொடரின் இறுதியில் ஐ உருபு வந்தது)

கணினியை இயக்கினான் (தொடரின் இடையில் ஐ உருபு வந்தது)

தமிழில் தொடரியலைவிட உருபனியல் கட்டமைப்புடன் விளங்குகிறது. தொடரியல் அமைப்பு, நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டுள்ளது.

பெயரடையும் வினையடையும் அமைந்த தொடர்கள்

குதிரை ஓடியது

= பெயர் + வினை

வெள்ளைக் குதிரை

= பெயரடை + பெயர்

வெள்ளைக் குதிரை ஓடியது

= பெயரடை + பெயர் + வினை

வெள்ளைக் குதிரை விரைவாக ஓடியது

= பெயரடை + பெயர் + வினையடை + வினை

எடுத்துக்காட்டாக,

வைகறைச்செல்வி பாடம் படித்தாள்
என்னும் தொடரைக் காண்போம்.

வைகறைச்செல்வி படித்தாள் பாடம்

படித்தாள் வைகறைச்செல்வி பாடம்

படித்தாள் பாடம் வைகறைச்செல்வி

பாடம் வைகறைச்செல்வி படித்தாள்

பாடம் படித்தாள் வைகறைச்செல்வி

மேற்கண்ட தொடர் நெகிழ்வுத் தன்மைகொண்டுள்ளதனை அறியலாம். இதுபோலச் சில தொடர்களில் எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை ஆகியவற்றை இடம் மாற்றியமைத்தாலும் பொருள் மயக்கம் ஏற்படாது.

ஆங்கிலத்தில் தொடரியல் அமைப்பு, நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதன்று. அம்மொழியில், ஒரு தொடரிலுள்ள எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகியவற்றை இடம் மாற்றினால், பொருளும் மாறுபடும். (எ.கா.) The cat killed the rat.

தமிழில், உருபனியல் அமைப்புடைய தொடரில், சொற்கள் இடம் மாறினால், பொருள் மயக்கம் ஏற்படும். எடுத்துக்காட்டாக,

பொன்மணிபாடலைப்பாடினாள் என்னும் தொடரைக் காண்போம்.

பொன்மணி ஐ பாடல் பாடினாள்

(வேற்றுமையுருபு ஐ இடம் மாறியுள்ளது)

என்று மாற்றியமைத்தால், பொருள்

மயக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தொடரியல்

அமைப்பைவிட உருபனியல் அமைப்பு,

கட்டமைப்பு உடையது என உணரலாம்.

இலக்கணக்கூறு நோக்கில் மாற்றம் - தோன்றா எழுவாய்

இலக்கணக்கூற்றின் அடிப்படையிலும் தொடரில் மாற்றம் ஏற்படும். எடுத்துக்காட்டாகத் திண்ணை மெழுகிற்று என்னும் தொடரைக்

ஒலியனியல்

குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியில் உள்ள பேச்சு ஒலிகளைக் குறிப்பது ஒலியனியல். ஒரு மொழியில் பொருள் வேறுபாட்டை உணர்த்தக்கூடிய மிகச்சிறிய ஒலிக்கூறே ஒலியன். எ.கா. பட்டம் - சட்டம் இச்சொற்களில் முதலில் அமைந்துள்ள பகரமும் சகரமும் (ப், ச்) பொருளை வேறுபடுத்துகின்றன. இவை ஒலியன்கள்.

உருபனியல்

ஒரு மொழியில் பொருள் உணர்த்தும் மிகச்சிறிய கூறு உருபன். இதனைப் பகுக்க முடியாது. ஒலியனை அடையாளம் காண்பதற்கு இரு ஒலிகள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடும் தன்மை மட்டும் போதுமானது. உருபன்களை அடையாளம் காண வேண்டுமானால், அதன் வடிவமும் அதுஉணர்த்தும் பொருளும் தேவை.

கூறலாம். இத்தொடரில் எழுவாய் இல்லை. ஆயினும், இத்தொடரிலுள்ள செயப்படுபொருளே (திண்ணை) எழுவாயாக வந்துள்ளது.

உண்மையில், நான் திண்ணையை மெழுகினேன் என்பதே சொல்லப்பட வேண்டிய தொடர். ஆனால், திண்ணை மெழுகிற்று எனக் கூறும்போது, நான் என்னும் எழுவாய் வெளிப்படையாக இல்லை. எழுவாய் மறைந்து வருவதனால், அதனைத் தோன்றா எழுவாய் எனக் குறிப்பர்.

மேலும், திண்ணை மெழுகப்பட்டது எனச் செயப்பாட்டு வினைத்தொடராக அமையும்போது, திண்ணை என்பது, எழுவாயாக அமைகிறது. ஆகவே, செயப்பாட்டு வினை இல்லாமலே செயப்படுபொருள், எழுவாயாக வரும் என்பதைத் திண்ணை மெழுகிற்று என்னும் தொடர் விளக்குகிறது.

மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு:

முள் குத்திற்று, வாள் வெட்டிற்று, எழுதுகோல் எழுதிற்று, கல் தடுக்கிற்று ஆகியனவற்றைக் கூறலாம். இக்கருத்தைச்

'செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே'
(தொல். சொல். வினை 246)

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது. இதன் வாயிலாகத் தொல்காப்பியர், தொடரில் ஏற்படும் மாற்றங்களை இலக்கணக் கூற்றின் அடிப்படையில் விளக்க முடியும் என்று கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கிலத்தில் இதுபோலத் தொடர் வருவதுண்டு.

Peter opened the door. (With Subject)

The door was opened. (Without Subject)

தோன்றாச் செயப்படுபொருள்

ஒரு தொடரில் செயப்படுபொருள் வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அவ்வாறு மறைந்து வருவது தோன்றாச் செயப்படுபொருள். நான் படித்தேன் என்னும் தொடரில், பாடம் என்னும் செயப்படுபொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றவில்லை. நான் ஆடினேன் என்னும் தொடரிலும் நடனம் என்னும் செயப்படுபொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றவில்லை. இத்தொடர்களில் படித்தேன், ஆடினேன் என்னும் வினைமுற்றுக்களே செயப்படுபொருளை உணர்த்திவிடுகின்றன.

உருபனியலை அடையாளங்காணல்

முருகனுக்குத் தந்தான், பசித்தவர்க்கு உணவளித்தான் என்னும் தொடர்களில் கு என்னும் வேற்றுமையுருபுகொடைப்பொருளையே குறிக்கிறது. இவ்வுருபை மேலும் பகுக்க முடியாது. கு என்னும் உருபை முருகன், பசித்தவர் ஆகிய சொற்களிலிருந்து பிரித்தாலும், பெயர்ச்சொற்கள் பொருளைத் தருகின்றன. ஆனால், கொக்கு, சுக்கு ஆகிய சொற்களிலுள்ள கு என்பதைப் பிரிக்க முடியாது. பிரித்தால் கொக், சுக் என்பன பொருள் தரா. ஆகவே,

முருகனுக்கு – கு என்பது ஓர் உருபன்.

கொக்கு – கு என்பது உருபன் அன்று. அது சொல்லின் உறுப்பே.

தோன்றாப் பயனிலை

ஒருதொடரில் பயனிலை வெளிப்படையாக வரவில்லையெனில், அதனைத் தோன்றாப் பயனிலை என்பர்.

எனக்குப் பசி (இருக்கிறது)

எங்கள் வீட்டிற்கு அருகில் ஒரு கோவில் (இருக்கிறது)

என்னும் தொடர்களில், இருக்கிறது என்னும் பயனிலை வெளிப்படையாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வினைமுற்று, தோன்றாப் பயனிலையாகும்.

முக்காலத்துக்கும் பொருத்தமுடைய வினைமுற்று

முக்காலத்தும் இருக்கும் ஒரு பொருளை விளக்கும்போது, அத்தொடரின் வினைமுற்று, செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டில் அமைதல் வேண்டும் என வினையியலில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக,

நீர் குளிரும்

மலை நிற்கும்

ஞாயிறு தோன்றும்

ஐப்பசி மாதத்தில் அடைமழை பெய்யும்

நூலகம் காலை ஒன்பது மணிக்குத் திறக்கும்

ஆகிய தொடர்களைக் கூறலாம். இவையனைத்தும் செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டால் அமைந்துள்ளன. இதுபோல் ஆங்கிலத்திலும் உண்டு. (எ.கா.) The Sun rises in the east.

முந்நிலைக் காலமும் தோன்றும் இயற்கை

எம்முறைச் சொல்லு நிகழும் காலத்து

மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொல் கிளத்தல் வேண்டும்

(தொல்.வினை. 240)

தெரிநிலை வினைமுற்று

வினைமுற்றுச் சொற்கள் தெரிநிலை, குறிப்பு என இருவகைப்படும். ஒரு செயலைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கும் வினை, தெரிநிலை

வினைமுற்று. இவ்வினைமுற்றின் விசுவாசமானது திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றையும் உணர்த்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நடந்தான் என்னும் வினைமுற்றில் உயர்திணை(திணை), ஆண் பால் (பால்), ஒருமை (எண்), படர்க்கை(இடம்) ஆகியன உள்ளன. இஃது, இறந்தகாலத்தையும் குறிக்கிறது; செய்பவன், கருவி, காலம், நிலம், செயல், செய்பொருள் ஆகிய ஆறனையும் வெளிப்படையாக உணர்த்துகிறது.

எழுதினாள் – இவ்வினைமுற்று மேற்கூறிய ஆறனையும் வெளிப்படுத்துகிறதா? கண்டறிக.

குறிப்பு வினைமுற்று

செயல் செய்பவரை வெளிப்படையாகக் காட்டிச் செயலையும் காலத்தையும் குறிப்பாகத் தெரிவித்து நிற்கும் வினைச்சொல்லே குறிப்பு வினைமுற்று. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய அறுவகைப் பெயரின் அடியாகக் குறிப்புவினை தோன்றும். இவன் பொன்னன் என்பது, பொன்னை உடையவனாக இருந்தான், இருக்கிறான், இருப்பான் எனப் பொருளுணர்த்திச் செயலையும் காலத்தையும் குறிப்பாகவும் செயல் செய்பவரை வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறது.

தொடரமைப்பில் ஆகுபெயர்

நாம் பேசும்போது, இயல்பாகவே நம்மையறியாமல் இலக்கணக்கூறுகளைப் பயன்படுத்திப் பேசுகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக ஆகுபெயரைக் கூறலாம். கீழ்க்காணும் உரையாடல்களைப் படித்துப்பாருங்கள். அவற்றுள் ஆகுபெயர் இடம்பெற்றுள்ளதனை அறிந்துகொள்வீர்கள்.

(வீட்டில்...)

அம்மா: கண்ணா, பள்ளிக்கு நேரமாகவில்லையா?

கண்ணன்: அம்மா, இன்று பள்ளிக்கு விடுமுறை.

(பேருந்து நிறுத்தத்தில்...)

ஒருவர்: ஐயா, 47 சென்றுவிட்டதா?

மற்றொருவர்: இன்னும் வரவில்லை.

(பேருந்தில்...)

நடத்துநர்: காந்தி மண்டபம் யாரு? இறங்குங்க.

(அலுவலகத்தில்...)

மேலாளர்: அந்த நீலச்சட்டை இன்னும் வரவில்லையா?

(பள்ளியில்...)

முகிலன்: மதி, பாரதியாரைப் படித்துவிட்டாயா?

மதியழகன்: ஓ! படித்துவிட்டேனே!

மேற்கண்ட உரையாடல்களில், பள்ளிக்கு விடுமுறை என்பது, பள்ளியைக் குறிக்காமல், அங்குப் படிக்கும் மாணாக்கருக்கு விடுமுறை என்பதனைக் குறிக்கிறது. இஃது, இடவாக்குபெயர். இதுபோலவே மற்ற தொடர்களிலுள்ள ஆகுபெயர்களையும் கண்டறியுங்கள்.

ஆகுபெயர் என்பது, ஒரு பொருளின் இயற்பெயர், அதனைக் குறிக்காமல் அதனொடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவதாகும். ஆகுபெயர் குறித்தும் அதன் வகைகள் குறித்தும் ஏற்கெனவே படித்திருக்கிறீர்கள். அவற்றை நினைவு கூருங்கள்.

தமிழில் ஆகுபெயர், தொடரியல் இலக்கணத்துடன் தொடர்புடையதாக உள்ளது. பெயர்கள் தொடரிலிருந்து வருவிக்கப்படுவதனால், அவற்றை வேற்றுமை மயங்கியலில் தொல்காப்பியர்-அமைத்துள்ளார்.

பலவகைத் தொடர்கள்

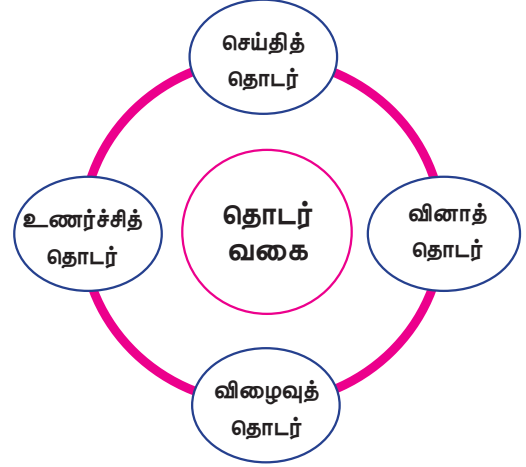
இன்றைய வழக்கில், நாம் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பலவகைத் தொடர்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். செய்தித்தொடர், வினாத்தொடர், கட்டளைத்தொடர், உணர்ச்சித் தொடர் ஆகியன நாம் படிக்கும் நாளிதழ், வார, மாத இதழ்கள், விளம்பரம், அறிவிப்பு ஆகியவற்றிலும் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றைப் படித்துப் பார்ப்பதுடன்

இருந்துவிடாமல், அவற்றின் தொடரமைப்பை அறிந்துகொள்ளவும், பிழை கண்டறிந்து திருத்தவும் தெரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

தொடர் வகையும் தொடரமைப்பும்

தொடர்கள், கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நால்வகையாக அமைந்து வருவதனை ஏற்கெனவே படித்திருப்பீர்கள். அவற்றை மீண்டும் நினைவுகூர்வோமா?

தொடர் வகைகளுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

தொடர்வகை	தொடர்
செய்தித்தொடர்	என் தந்தை தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.
வினாத்தொடர்	'ஆனந்தயாழை மீட்டுகிறாய்' என்னும் பாடலைப் பாடிய கவிஞர் யார்?
விழைவுத்தொடர்	மழை வருவதற்குமுன் வீட்டுக்குச் செல்க. (கட்டளை) நீடுழி வாழ்வாயாக! (வாழ்த்துதல்) வாய்மையையும் நேர்மையையும் பின்பற்றாதவர்கள் ஒழிக. (வைதல்) வயிறார உணவிடுக. (வேண்டுகல்)
உணர்ச்சித்தொடர்	ஐ! எவ்வளவு பெரிய யானை! (வியப்பு) அந்தோ! தாவரங்கள் நீரின்றி வாடுகின்றனவே! (துன்பம்/அவலம்) தலைவா, வருக! வருக! உன் வரவு நல்வரவாகுக! (மகிழ்ச்சி)

தொடரமைப்புகள்

தொடரமைப்புகளுள் சிலவற்றைத் தனிநிலை, தொடர்நிலை, கலவைத் தொடர்கள் என ஆங்கில இலக்கண அமைப்பையொற்றிக் கூறுகின்றனர். அத்தகைய அமைப்புடைய தொடர்கள், பெரும்பான்மையாகக் கதை, கட்டுரைகளில் இடம்பெறுகின்றன.

தனிநிலைத் தொடர்

கண்மணி நாளிதழ் படிக்கிறாள்.

(ஓர் எழுவாய், ஒரு பயனிலை)

கண்மணி நாளிதழையும், வளவன் வார இதழையும், முருகன் மாத இதழையும் படிக்கின்றனர்.

(பல எழுவாய்கள், ஒரே பயனிலை)

தொடர்நிலைத் தொடர்

நான் நன்றாகப் பொருளுணர்ந்து படித்தேன்; அதனால், தேர்வில் முதலிடம் பெற்றேன். (ஒரே எழுவாய், பல பயனிலைகள்)

நான் என்பது எழுவாய். படித்தேன், பெற்றேன் என்பன பயனிலைகள். அதனால் என்பது, இணைப்புச்சொல்.

இவ்வாறு, ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தொடர்கள், அதனால், ஆகையால், ஏனெனில், ஏனென்றால் முதலான இணைப்புச்சொற்களால் இணைக்கப்பட்டு வருவதும், ஓர் எழுவாய், பல பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிவதும் தொடர்நிலைத் தொடர்களாகும்.

கலவைத்தொடர்

தமிழில் பிழையின்றி எழுத வேண்டுமெனில், நல்ல தமிழ்நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்னும் தொடரில், நல்ல தமிழ்நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்பது, முதன்மைத் தொடர். தமிழில் பிழையின்றி எழுத வேண்டுமெனில் என்பது, சார்புத் தொடர். இவ்வாறு, பல தொடர்கள் கலந்து ஒரே தொடராக வருவது கலவைத் தொடராகும்.

ஒரு தொடரை மற்றொரு தொடராக மாற்றுதல்

ஒரு தொடரை மற்றொரு தொடராக மாற்றும் பயிற்சியைக் கீழ்வகுப்புகளிலேயே மேற்கொண்டுள்ளோம். அவ்வாறு மாற்றம் பெறும் தொடர்களை வினை மாற்றம், கூற்று மாற்றம், ஒரு தொடரைப் பல்வகையாக மாற்றுதல் எனப் பகுத்துக் காணலாம்.

வினை மாற்றம்

ஒரு தொடரை மற்றொரு தொடராக மாற்றும்போது, பெயர்ச்சொற்கள் மாற்றம் அடைவதில்லை. வினைச்சொற்களே மாற்றம் அடைகின்றன.

- செய்வினை - செயப்பாட்டு வினை

பூங்குழலி யாழ் மீட்டினாள் - செய்வினைத்தொடர்

யாழ் பூங்குழலியால் மீட்டப்பட்டது - செயப்பாட்டு வினைத் தொடர்

தன்வினை - பிறவினை

தமிழ்முகன் கல்வி கற்றான் - தன்வினை

தமிழ்முகன் கல்வி கற்பித்தான் - பிறவினை

உடன்பாட்டு வினை- எதிர்மறை வினை

கலைச்செல்வி நேற்று வந்தாள் - உடன்பாட்டு வினை

கலைச்செல்வி நேற்று வந்திலள் - எதிர்மறை வினை

இன்றைய வழக்கில், இறந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் தொடர்களில் எதிர்மறைப்

பொருளை உணர்த்த இல்லை என்னும் சொல் பயன்படுகிறது. எதிர்காலத்தில் எதிர்மறைப்பொருளை உணர்த்த ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையுடன் சேர்ந்த மாட்டா (மாட்டு + ஆ) மாட்டாள் என்னும் சொல் வருகிறது.

இளமுருகன் நேற்று வரவில்லை (இறந்தகாலம்)

விண்ணரசி இன்று வரவில்லை (நிகழ்காலம்)

இனியன் நாளை வரமாட்டான் (எதிர்காலம்)

அல்ல என்னும் சொல்லும் ஐம் பால் மூ விட த்துக்கு முக்காலத்திஎதிர்மறைப் பொருளில் வருகிறது.

நான் அல்ல, நீ அல்ல, நாங்கள் அல்ல, நீங்கள் அல்ல.

அவன் அல்ல, அவள் அல்ல, அவர் அல்ல, அது அல்ல, அவை அல்ல.

(நான் அல்லேன்; நீ அல்லை; நாங்கள் அல்லேம் என்பன இலக்கண வழக்கு.)

கூற்று மாற்றம்

ஒருவர் கூறியதனையே கூற்று என்கிறோம்.

- நேர்க்கூற்று - அயற்கூற்று

ஒருவர் பேசுவது, நேர்க்கூற்று எனவும், அவர் பேசியதனைப் பிறர் வாங்கி (எடுத்து)க் கூறுவது அயற்கூற்று எனவும் கூறுவர்.

"தேன்மொழி, நூலைக் கொடு" என்று, வளவன் கேட்டான். - நேர்க்கூற்று

நூலைத் தனக்குக் கொடுக்குமாறு தேன்மொழியை வளவன் கேட்டான். - அயற்கூற்று

ஒரு தொடரைப் பல்வகைத் தொடர்களாக மாற்றுதல்

ஒரு தொடரைப் பல்வகையாகவும் மாற்றலாம். எடுத்துக்காட்டாக, கதிரவன்

ஓவியம் வரைந்தான் என்னும் தொடரை வெவ்வேறு தொடராக மாற்றிப் பார்ப்போம்.

கதிரவன் ஓவியம் வரைந்தான் - செய்தித்தொடர் (உடன்பாடு)

கதிரவன் ஓவியம் வரைந்திலன் - செய்தித்தொடர் (எதிர்மறை)

கதிரவன் ஓவியம் வரைந்தானா - வினாத்தொடர்

கதிரவா, ஓவியம் வரை - கட்டளைத்தொடர்

கதிரவா, என்னே! உன் ஓவியத்தின் அழகு! - உணர்ச்சித்தொடர்

என மாற்றியமைக்கலாம். மேலும், அத்தொடரை ஓவியம் கதிரவனால் வரையப்பட்டது எனச் செயப்பாட்டு வினைத்தொடராகவும், கதிரவன் ஓவியம் வரைவித்தான் எனப் பிறவினைத் தொடராகவும் மாற்றலாம்.

மொழிநடை

கற்போர் உள்ளம் கவரும்வகையில் எழுதுவதே மொழிநடையாகும். மொழிநடை என்பது, தொடர்களில் உள்ள அமைப்பொழுங்கைக் குறிப்பது எனலாம். கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் படைக்கும் படைப்பாளர்கள், தமக்கெனக் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழிநடையைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவர்களின் படைப்புகளில், தொடர்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றன.

இனிய நடை, எளிய நடை, தனித்தமிழ் நடை, இலக்கிய நடை, மணிப்பிரவாள நடை, அடுக்குமொழி நடை, வினாவிடை நடை என்பன சில மொழிநடைகளாகும்.

வினாவிடை நடை

கைபுனைந்தியற்றா ஓரழகே அழியா அழகெனப்படும். கைபுனைந்தியற்றும் அழகு அழியுந்தன்மையது. கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு என்றார் நக்கீரனாரும். கையால் செய்யப்படுவது செயற்கை. கையால் செய்யப்படாதது இயற்கை. மலையும் ஆறும் காடும் கடலும் எவர் கையால் ஆக்கப்பட்டன? அவை எக்கருவிகளால் செய்யப்பட்டன? ஞாயிறும் திங்களும் விண்மீன்களும் எவரால் செய்யப்பட்டன? புனலுக்குத் தண்மை ஈந்தவர் எவர்? நெருப்புக்கு வெம்மையூட்டினவர் எவர்? இயல்பாக அரும்பிய இவற்றின் அழகே கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பாகும். மற்றையது போலி. -முருகன் அல்லது அழகு, திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார்

இவ்வுரைப்பகுதியில் வினா கேட்டு, அதற்கு விடை கூறுவது போன்ற தொடர்கள் அமைந்துள்ளன. பண்டைய இலக்கண உரைநூல்களில், இவ்வினா விடை நடையைப் பெரிதும் காணலாம். இதற்குத் தடைவிடை நடை என்றும் பெயர். (தாமே தடைகளை எழுப்பி, விடை கூறும் நடை). இவ்வுரைப்பகுதியின் மொழிநடைச் சிறப்பைப் பட்டியலிடுவோமா!

- சிறுசிறு தொடர்களாக அமைந்துள்ளன.
- வினாத்தொடர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தெரியுமா?

ஒரு வேர்ச்சொல்லிலிருந்து, எண்ணற்ற சொல் வடிவங்களை/சொல்லாக்கங்களை உருவாக்க இயலும்.

எ.கா. படி என்னும் வேர்ச்சொல்லிலிருந்து . . .

படித்த	படித்து	படித்தல்
படிக்கிறேன்	படித்தேன்	படிப்பேன்
படிக்கிறோம்	படித்தோம்	படிப்போம்
படிக்கிறாய்	படித்தாய்	படிப்பாய் . . .

மேலும், பல சொல் வடிவங்களைக் காண இந்த வலைத்தளத்தைப் பார்வையிடுங்கள்.

www.tamilvu.org (தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்)

• அழகு, கவின், வனப்பு என ஒரு பொருள் தரும் பல சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

• இயற்கை - செயற்கை, புனல் - நெருப்பு, ஞாயிறு - திங்கள், தண்மை - வெம்மை என எதிர்ச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

• காரிருள் நீழல், தேன் பூங்கா வனம், வான் பரந்த பொழில், கான் பரந்த தூறு என அடைமொழிகள் வந்துள்ளன.

• மலையும் ஆறும் காடும் கடலும், ஞாயிறும் திங்களும் விண்மீன்களும் என எண்ணும்மைகள் அமைந்துள்ளன.

• 'கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு' என்னும் அழகிய தொடர் உள்ளது.

இவ்வாறு, இவ்வுரைப்பகுதியின் நடைச்சிறப்பை உய்த்துணரலாம். ஆகவே, நாம் பலவகை மொழிநடைகளையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அறிஞர் பலர் எழுதியுள்ள பல நூல்களையும் படித்தல் வேண்டும்.

தொடரியலுக்கு வளஞ்சேர்க்கும் விகுதிகள்

தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பின்னர், காலந்தோறும் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தொடர்களிலும் இடம்பெறத் தொடங்கின. எடுத்துக்காட்டாகச் சங்கம் மருவிய காலத்தில் ஆளர், காரர் ஆகிய ஆக்கப்பெயர் விகுதிகள் சேர்ந்து, புதிய சொற்கள் உருவாகின.

மணிப்பிரவாள நடை

மணியும் பவளமும் கலந்தது போல் வடசொற்களையும் தமிழ்ச்சொற்களையும் கலந்து எழுதும் நடை. இடைக்காலத்தில் இந்நடை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பல்லவர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஸூப்பிராணம், சத்திய சிந்தாமணி முதலிய நூல்கள் இந்நடையில் அமைந்திருந்தன.

(காவலாளர் - மணிமேகலை), (கஞ்சக்காரர் - சிலம்பு).

பல்லவர், சோழர், நாயக்கர் காலங்களிலும் மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நாயக்கர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட காரன், காரி, சாலி ஆகிய ஆக்கப்பெயர் விகுதிகள், இக்காலத் தொடர்களிலும் மிகுதியாகப் பயன்படுகின்றன. இவை வடமொழியோடு ஒப்புமையாக்கப்பட்ட விகுதிகளாகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பால்காரன், வீட்டுக்காரி, வண்டிக்காரர், புத்திசாலி, பலசாலி, பொறுமைசாலி, திறமைசாலி, மேலாளர், விற்பனையாளர், உரிமையாளர், கல்வியாளர், சிந்தனையாளர் ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

தொடர்களையும் அவற்றிற்குரிய இலக்கண விதிகளையும் அறிந்துகொள்வது மட்டுமன்றிப் பலவகைத் தொடர்களைப் பயன்படுத்திப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் செய்வோம். மொழியின் தொடரியல் அமைப்பைப் போற்றுவோம்.

படிப்போம் சுவைப்போம்

திருக்குறளில் தொடரமைப்புக் கூறுகள்

தோன்றா எழுவாய்	தோன்றாச் செயப்படுபொருள்	தோன்றாப் பயனிலை
இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு' குறள். 352	சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரிஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு' குறள். 422	கெடுப்பதூஉம் கெட்டர்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை' குறள். 15
எது இன்பம் பயக்கும்? என்னும் வினாவுக்கு, மாசறு காட்சியவர்க்கு அக்காட்சி இன்பம் பயக்கும். இங்குக் காட்சி என்பது, தோன்றா எழுவாய்.	எதை உய்ப்பது அறிவு? என்னும் வினாவுக்கு, மனத்தை உய்ப்பது அறிவு என விடை வரும். இங்கு, மனம் என்பது, தோன்றாச் செயப்படுபொருள்.	கெடுக்க வல்லதும் மழை, காக்க வல்லதும் மழை. இங்கு வல்லது என்பது, தோன்றாப் பயனிலை. நாம்தான் அச்சொல்லை வருவித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

உரையாடல்

அகராதிக்க கலை

கற்பனை உரையாடல்

இடம்: சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்

உரையாடுவோர்: அமுதா, அந்தோணி, அப்துல்லா இவர்களுடன் அகராதி

அகராதி: மாணாக்கர்களே! என்ன தேடுகிறீர்கள்?

அமுதா: எங்கிருந்து வருகிறது குரல்? (அமுதா, அந்தோணி, அப்துல்லா ஆகிய மூவரும் சுற்றும்முற்றும் பார்க்கின்றனர்).

அகராதி: நான்தான் அகராதி பேசுகிறேன். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?

அந்தோணி: ஓ! பேசும் அகராதியா, மிக்க மகிழ்ச்சி. எங்களுக்குக் 'குவலயம்' என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் வேண்டும்.

அகராதி: குவலயம் என்றால் உலகம். வையம், ஞாலம், புவி, புவனம், அகிலம், அண்டம், பார், தரணி, பூமி ஆகிய சொற்களும் உலகம் என்னும் பொருளைத்தான் குறிக்கின்றன.

அப்துல்லா: அப்படியா! வியப்பாக உள்ளதே! உலகம் என்பதற்கு இத்தனை சொற்கள் இருக்கின்றனவா! அகராதியே! உன்னைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஆவலாக உள்ளோம். உன் தோற்றம் குறித்துச் சொல்வாயா?

அகராதி: ஓ! சொல்வேனே! அகரம், ஆதி என்னும் இரு சொற்களின் சேர்க்கையே நான். ஆதி என்பதற்கு முதல் என்னும் பொருளும் உண்டு. ஒரு மொழியிலுள்ள எல்லாச் சொற்களையும் அகர வரிசையில் அமையும்படி தொகுத்து விளக்கும் நூல்தான் நான். என்னை அகரமுதலி எனவும் கூறுவர்.

அமுதா: அகராதியே! அயல்நாட்டவர்தாம் உன்னைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தனரா?

அகராதி: இல்லை! இல்லை! தமிழில் சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் விளக்கம் செய்யும்முறை தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது. தொல்காப்பியர், உரியயலில் பல சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அந்தோணி: அப்படியா! எங்களுக்குத் தெரியாதே. சரி, இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டைச் சொல்லேன்.

அகராதி: மாணாக்கர்களே! தொல்காப்பியர்,

'செழுமை வளனும் கொழுப்பும ஆகும்'

என்ற நூற்பா மூலம் எளிதாகப் பொருள் விளக்கம் தருகிறார். அஃதாவது, செழுமை என்பது, வளமையையும் கொழுப்பு என்னும் பண்பையும் குறித்து வரும். மற்றோர் எடுத்துக்காட்டும் கூறுகிறேன். கேளுங்கள். 'ஐ வியப்பாகும்' என்பது ஒரு நூற்பா.

குழந்தைகள் வியப்பிற்குரிய பொருளைக் கண்டால் 'ஐ'யென ஒலி எழுப்புவது இயற்கையல்லவா? இந்த உரிச்சொல்லுக்குத்தான் தொல்காப்பியர் பொருள் விளக்கம் தருகிறார்.

அப்துல்லா: ஓ! அப்படியென்றால், தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே சொல்லுக்குப்

பொருள் காணும்செயல்பாடு தொடங்கிவிட்டது. சரி, அகராதி என்ற சொல் தமிழில் எப்பொழுது பயன்பாட்டிற்கு வந்தது?

அகராதி: தமிழில் முதன்முதலாக அகராதி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய நூல், 1594இல் எழுதப்பட்ட 'அகராதி நிகண்டு' என்னும் நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த இரேவணச்சித்தர் ஆவார்.

அமுதா: அப்படியா! ஆனால், 'நிகண்டு' என்று கூறினாயே? அந்தச் சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன?

அகராதி: சொல்கிறேன். 'நிகண்டு' என்பது, வடசொல். இச்சொல்லுக்குத் தமிழில் சொற்றொகை, தொகுப்பு அகராதி, தொகையகராதி, தமிழ்ப்பா அகராதி, தொகுதி, கூட்டம் எனப் பல பொருள்களுள்ளன. நிகண்டுகள், தமிழிலுள்ள சொற்களைப் பல்வேறு பகுப்புகளுக்குப் படுத்தி, அவற்றிற்குரிய பொருளைப் பாடல் வடிவில் தந்தன. முதலில் தோன்றிய நிகண்டு சேந்தன் திவாகரம். நிகண்டு நூல்களுள் சிறந்ததாகச் சூடாமணி நிகண்டைக் கூறுவர்.

அமுதா: நிகண்டு என்றால் என்னவென்று

புரிந்துகொண்டோம். ஆனால், எனக்கோர் ஐயம். தமிழிலுள்ள சொற்களைப் பல்வேறு பகுப்புகளுக்கு உட்படுத்துதல் என்று கூறினாயே, அப்படி என்றால் என்ன?

அகராதி: சொல்கிறேன். தெய்வம், மக்கள், விலங்கு, மரம், இடம் முதலான பன்னிரு பெயர்த்தொகுதியில், தமிழிலுள்ள சொற்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாகச் சூடாமணி நிகண்டில், விலங்குகளின் இளமைப்பெயரை அறிய விரும்பினால், முதலில் விலங்கின் பெயர்த்தொகுதியைக் காண வேண்டும். பின்னர், விலங்கின் பிள்ளைமரபு என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் பல்வேறு விலங்குகளுக்குரிய இளமைப்பெயர்களைக் காணலாம். பறழ், பிள்ளை, குட்டி, குழவி, பார்ப்பு, குருளை, கன்று, மறி, போதகம் என்பனவெல்லாம் விலங்கின் இளமைப்பெயர்களே. அதுமட்டுமன்று, அப்பெயர்களுக்குரிய விலங்குகள் எவையெவை என்பதும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

அந்தோணி: அடடே! இதுபோன்று ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பெயரையும் அறிந்துகொண்டால், எங்கள் பேச்சிலும்

 அறிவோம் தெளிவோம்

அகராதி வகைகள்	
சிறுவர்க்கான அகராதிகள்	வணிகச் சொல் அகராதிகள்
எதுகை மோனை அகராதிகள்	கணினிச் சொல் அகராதிகள்
மரபுத்தொடர் அகராதிகள்	மருத்துவச் சொல் அகராதிகள்
வட்டாரவழக்கு அகராதிகள்	அலுவலகப் பயன்பாட்டுச் சொல் அகராதிகள்
கலைச்சொல் அகராதிகள்	ஆட்சிமொழி அகராதிகள்
பழமொழி அகராதிகள்	இணைய அகராதிகள்
மேற்கோள் அகராதிகள்	பொறியியற் சொற்சார்ந்த அகராதிகள்
ஒரு பொருட் பன்மொழி அகராதிகள்	தத்துவம்சார் அகராதிகள்
எதிர்ச்சொல் அகராதிகள்	சமயக் கருத்துசார்ந்த அகராதிகள்
ஒலிக்குறிப்பு அகராதிகள்	இலக்கியவியல் சார்ந்த அகராதிகள்
ஒலிப்பு அகராதிகள்	அயற்சொல் அகராதிகள்

எழுத்திலும் பல சொற்களைப் பயன்படுத்துவோம், அல்லவா?

அகராதி: உண்மைதான். சரியாகச் சொன்னீர்கள். உங்கள் சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள இதுவே சிறந்த வழி.

அப்துல்லா: அப்படியே செய்வோம். அண்மையில் பள்ளி சார்பாக எங்களைப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்குச் சதுரகராதி என்னும் பெயருடைய ஒரு நூலைப் பார்த்தோம். அதுவும் அகராதிதானோ?

அகராதி: ஆம். இந்தச் சதுரகராதியை உருவாக்கியவர் வீரமாமுனிவர். இவர், இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டின ஜோசப் பெஸ்கி. இவர் சதுரகராதியை 1732ஆம் ஆண்டு தொகுத்தார். 'சதுர்' என்பதற்கு நான்கு என்பது பொருள். இந்நூலுள் பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் வரிசைமுறையில் நான்காகப் பகுத்துச் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளார்.

வீரமாமுனிவர்

அமுதா: வீரமாமுனிவரைப் போல அயல்நாட்டவர் வேறு யாரேனும் இப்பணியில் ஈடுபட்டனரா?

அகராதி: ஆம். வீரமாமுனிவரைப் பின்பற்றி ஐரோப்பியர்பலர் தமிழ் அகராதிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். அவர்களுள் பெப்ரீசியஸ், இராட்டர், வின்கலோ, பெர்சிவல், ஜியூ. போப் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

அந்தோணி: இவர்கள் மட்டும்தான் அகராதியை உருவாக்கினார்களா?

அகராதி: இல்லை, இல்லை. நான் அப்படிக்கூறவில்லை. அயல்நாட்டவர் மட்டுமல்ல, தமிழர்களும் அகராதிகளைத் தொகுத்துள்ளனர். சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற தமிழ்ப்பேரகராதி (தமிழ் லெக்ஸிகன்) குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகராதியில், சொல்லுக்கான விளக்கங்கள் ஏழு கூறுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அப்துல்லா: அப்படியா? அவை என்னென்ன?

அகராதி: சொல்கிறேன். அவை, 1. சொல் 2. சொல்லின் ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பு 3. இலக்கணப் பாகுபாடு 4. சொல்லின் தோற்றம் 5. இனச்சொற்கள் 6. தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சொல்லுக்குரிய பொருள் 7. சொற்பொருளுக்கேற்ற இலக்கிய மேற்கோள்கள் என அமைந்திருக்கும். ஏழாவதாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மேற்கோள் வாயிலாக, அந்தச் சொல் எந்தெந்த இலக்கியத்தில் என்னென்ன பொருள்களில் வந்துள்ளது என அறிந்துகொள்ளச் செய்வதும் இவ்வகராதியின் சிறப்பு.

அந்தோணி: ஒரே சமயத்தில் பல விவரங்களை அறிந்துகொள்ளலாம் போலிருக்கிறதே! அந்த அகராதியைப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

அகராதி: இந்த நூல்கத்திலும் காணலாம். இது, ஆறு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

அப்துல்லா: அகராதிகளையும் நிகண்டுகளையும் தெரிந்துகொண்டோம். இவையன்றி நாங்கள் பயன்படுத்துவதற்கு வேறு பார்வை நூல்கள் உள்ளனவா?

தெரியுமா?

அகராதிகள்

சதுரகராதி – வீரமாமுனிவர்
தமிழ் – ஆங்கில அகராதி – பெப்ரீஷியஸ்
பட அகராதி – இராமநாதன்
தமிழ்ச்சொற்பிறப்பியல் ஒப்பியல்
அகராதி – ஞானப்பிரகாச அடிகள்
திராவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகராதி –
பரோ, எமினோ
பழமொழி அகராதி – பெர்சிவல்

நிகண்டுகள்

திவாகரம் – திவாகரர்
பிங்கல நிகண்டு – பிங்கலர்
சூடாமணி நிகண்டு – மண்டல புருடர்
அகராதி நிகண்டு – சிதம்பர ரேவண சித்தர்
கயாதர நிகண்டு – கயாதரர்
உரிச்சொல் நிகண்டு – காங்கேயர்

அகராதி: ஏன் இல்லை? கலைக் களஞ்சியங்கள் உள்ளனவே.

அமுதா: கலைக்களஞ்சியங்களா? அப்படி என்றால் என்ன?

அகராதி: 'செய்திகளைத் தொகுத்துத் தரும் பார்வை நூல்களைத்தான் கலைக்களஞ்சியம்' என்கிறோம். அறிஞர்கள், புலவர்கள், தலைவர்கள் ஆகியோர்தம் வரலாறுகள், தாவரங்கள், விலங்குகள் பற்றிய செய்திகள், புகழ்பெற்ற இடங்கள், பொருள்கள், நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான விவரங்கள் ஆகிய அனைத்துச் செய்திகளையும் உங்களுக்குத் தொகுத்துத் தரக்கூடிய நூல்கள் கலைக்களஞ்சியங்களே.

அமுதா: எங்கள் அறிவியல் ஆசிரியர், அறிவியல் கலைக்களஞ்சியம் என்ற நூலைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

அகராதி: ஆம். நான் ஏற்கெனவே கூறியதுபோல அறிவியல் தொடர்பான செய்திகளையெல்லாம் அந்தக் கலைக்களஞ்சியத்தில் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். தமிழிலும் 'அபிதான சிந்தாமணி' என்ற கலைக்களஞ்சியம் உள்ளதே, உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்நூலில் புலவர்கள், பழம்பெரு இலக்கியங்கள், இலக்கியக் கதைமாந்தர்கள், கோவில்கள் ஆகியன பற்றிய விவரங்களும் செய்திகளும் நிறைந்துள்ளன.

அமுதா: தற்காலத்தில் கணினி பல துறைகளிலும் தடம் பதித்துள்ளது. அந்த வகையில் கணினித் துறையில் அகராதியின் பங்கு குறித்து அறிய விரும்புகிறோம்.

அகராதி: தமிழில் இன்று வெளிவந்துள்ள கணிப்பொறி மென்பொருள்கள் தம்முள் அகராதியினையும் கொண்டுள்ளன. கணினியில் தட்டச்சு செய்யும்போது, சரியான சொற்களுக்கான பரிந்துரைகளை இத்தகு அகராதிகள் தருகின்றன.

அமுதா: அகராதியே! இக்கால மக்களும் பண்டைய இலக்கிய இலக்கணங்களின் சொல்வளம், பொருளாமும் போன்றவற்றைத் தெளிவாக அறிந்து, சுவைத்து, மகிழ்த் துணை செய்வன அகரமுதலிகளே என்பதனை நன்கு உணர்ந்து கொண்டோம்.

அறிவியல் வளர்ச்சி எத்துணை விரைவாக இருந்தாலும் ஒரு மொழியின் உயிர், அதனைப் பேசும் மக்களிடத்தில்தான் உள்ளது என்பதையும் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டோம்.

மேலும், தாய்மொழியில் நிறைய சொற்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்போர்க்குக் கல்விப்பயிற்சி மிகவும் எளிமையானதாக அமையும் என்பதையும் புரிந்து கொண்டோம்.

அந்தோணி: அதுமட்டுமா? ஒரு மொழியின் சொல்வளங்காட்டும் கண்ணாடியே அகராதி என்பதையும் உணர்ந்துகொண்டோம்.

அப்துல்லா: நாங்கள் ஒரு சொல்லுக்கான பொருளைத்தான் தேடி வந்தோம். ஆனால், ஒரு கட்டுரை எழுதுவதற்குரிய முழுமையான செய்திகளைப் பெற்றுள்ளோம். அகராதியே! உன்னுடன் கலந்துரையாடியதை எண்ணி, நாங்கள் மிகவும் மகிழ்கிறோம். நன்றி வணக்கம்.

அகராதி: நானும் மகிழ்கிறேன். நன்றி. மீண்டும் சந்திப்போம்.

உரையாடல்

மொழிபெயர்ப்புக் கலை

வானொலி ஒலிபரப்பு

கல்வி நிகழ்ச்சி - நேர்காணல்

பங்கேற்பாளர்கள் : நேர்காணல் நிகழ்த்துபவர், ஆசிரியர் கவினம்லர், மாணாக்கர்

நேர்காணல் நிகழ்த்துபவர்: வணக்கம், அம்மா. வானொலிக் கல்வி நிகழ்ச்சிக்காக வருகைதரும் உங்களைப் பள்ளிமாணாக்கர்கள் சார்பில் வரவேற்கிறோம். பத்துறையிலும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்ற மொழிபெயர்ப்புக் கலையைப் பற்றி இன்று உரையாட உள்ளோம். உங்களுடன் மாணாக்கர்களும் தொடர்புகொண்டு பேசுவர்.

ஆசிரியர்: அனைவருக்கும் வணக்கம். இந்நிகழ்ச்சி வாயிலாக, உங்களையெல்லாம் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. 'பிறமொழிச் சாத்திரங்களைத் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்னும் பாரதியாரின் பாடலுடன் இந்நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கலாமா? மொழிபெயர்ப்பு என்பது, ஓர் அரிய கலை. அதன் நுட்பங்களை உணர்ந்து மொழிபெயர்ப்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நே. கா. நி: மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன? விளக்கமாகக் கூறுங்கள்.

ஆசிரியர்: ஒரு மொழியில் இருக்கின்ற செய்தியை வேறு மொழிக்கு மாற்றுவது மொழிபெயர்ப்பு. அவ்வாறு மொழிபெயர்க்கும்போது, முதல்மொழிக்கு நிகரான செய்தி, இரண்டாவது மொழியிலும் இடம்பெற வேண்டும்.

நே. கா. நி: முதல் மொழி என்று எதனைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

ஆசிரியர்: சொல்கிறேன். ஒரு பாடலை மொழிபெயர்க்க வேண்டுமெனில்,

அப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ள மொழிதான் முதல்மொழி. அதனை மூலமொழியெனவும் தருமொழியெனவும் கூறலாம். அந்தப்பாடலை எந்த மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப் போகிறோமோ அஃது இரண்டாவது மொழி. இதனைப் பெறுமொழியெனவும் இலக்கு மொழியெனவும் சொல்லலாம்.

நே. கா. நி: நிகரான செய்தி என்று சொன்னீர்களே, கொஞ்சம் விளக்குங்கள்.

ஆசிரியர்: நிகர் என்பதற்கு நேரான அல்லது ஒப்பான என்று பொருள். நிகரான செய்தி என்பது, தருமொழியில் இருக்கின்ற சொல் அல்லது தொடருக்கு ஒப்பாகப் பெறுமொழியில் இருக்கின்ற சொல் அல்லது தொடர் என்று பொருள்.

நே. கா. நி: அப்படியா, ஓர் எடுத்துக் காட்டுடன் விளக்குங்கள்.

ஆசிரியர்: தமிழ் தெரிந்த ஒருவரை நோக்கி, "ஐயா, உட்காருங்கள்" என்று சொன்னால் உட்காருவார். ஆனால், ஆங்கிலம் மட்டும் தெரிந்தவர் பொருள் புரியாமல் விழிப்பார். அவருக்கு அருகிலிருப்பவர், 'please take your seat' என்று மொழிபெயர்த்துச் சொன்னால் புரிந்துகொள்வார்.

உட்காருங்கள் என்று சொல்வதும் 'please take your seat' என்று சொல்வதும் ஒரே பயனைத்தான் கொடுக்கும். அதனால், இவ்விரு தொடரும் ஒன்றுக்கொன்று நிகர் (Equivalent).

நே. கா. நி: மாணாக்கர்களுக்குப்புரியும்படி விளக்கினீர்கள். இதோ, மாணாக்கர் ஒருவர் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வருகிறார்.

மாணாக்கர்: வணக்கம் அம்மா. என் பெயர் நான். நான், அரசுப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறேன். 'Translation' என்னும் சொல் எந்த மொழியிலிருந்து வந்தது?

ஆசிரியர் : 'Translatio' என்னும் சொல், இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து வந்தது. அதற்குக் 'கொண்டு சொல்லுதல்' என்று பொருள். தருமொழியில் இருக்கின்ற பொருளை அதற்கு இணையான பெறுமொழியில் உரைப்பது என்றும் சொல்லலாம். அவ்வாறு செய்யும்போது, செய்தியைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ கூடாது. பொருள் மாறாமல் இருக்கவேண்டும். மொழிபெயர்க்கும் செயலில் தழுவல், சுருக்கம், மொழியாக்கம், நேர் மொழிபெயர்ப்பு என நான்கு வகையுண்டு.

நே. கா. நி: அவற்றைப்பற்றி விளக்கமாகக் கூறுங்கள்.

ஆசிரியர் : தழுவல் என்பது, நேரடியாக மொழிபெயர்க்காமல், மூலமொழிச் செய்தியைப் புரிந்துகொண்டு தழுவி எழுதுவதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, வால்மீகி இராமாயணத்தைத் தழுவித் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றாற்போல்

கம்பர் எழுதிய இராமாயணத்தைச் சொல்லலாம். சுருக்கம் என்பது, படைப்பைச் சுருக்கி அறிமுகப்படுத்தும் நிலை. இதில் பொருத்தப்பாடு, கருத்துச்சிதையாமை, கோவை ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு, கொஞ்சம் கட்டுப்பாடின்றி எழுதலாம். ஒரு கவிதையைக் கவிதையாகவும் உரைநடையாகவும் மொழிபெயர்ப்பது மொழியாக்கம். மூலமொழிச் செய்தியிலிருந்து சிறிதும் வழுவாமல் மொழிபெயர்ப்பது, நேரடி மொழிபெயர்ப்பு.

நே. கா. நி: தமிழில் மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றிய குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

ஆசிரியர் : உண்டு. பழந்தமிழ் நூலான தொல்காப்பியம், மொழிபெயர்ப்புபற்றி விளக்கியுள்ளது. இதில் தொல்காப்பியர், மரபுநிலையறிந்து, அந்த மொழிவழக்குக்கு ஏற்றாற்போல் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நே. கா. நி: தொல்காப்பியர், எந்த மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்க விதி கூறியுள்ளார்?

ஆசிரியர் : வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் பயன்படுத்த வேண்டிய சூழலில், வடமொழியிலிருக்கின்ற சிறப்பெழுத்துகளை நீக்கிவிட்டுத் தமிழ் எழுத்திலேயே எழுதவேண்டுமென்றும், வடசொல்லின் வடிவம் சிதைந்தாலும் வடமொழிச் சொல்லாகவே கருத வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, 'வருஷம்' என்பது, வடமொழிச்சொல். இதற்கு நேரடியான தமிழ்ச்சொல் 'ஆண்டு'. ஆனால், அந்த வடசொல்லையே தமிழில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், அந்த மொழியின் சிறப்பெழுத்தான 'ஷ' என்னும் வடமொழி எழுத்தை நீக்கி, 'ட' என்னும் தமிழ் எழுத்தைச் சேர்த்து, வருடம் என எழுதவேண்டுமெனக் கூறுகிறார்.

நே. கா. நி: வட மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்க, மாணாக்கர்க்கு ஒரு சொல் கொடுங்களேன்.

அறிவோம் தெளிவோம்

தொல்காப்பியர் கூறும் மொழிபெயர்ப்பு விதி

தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து
அதர்ப்படை யாத்தலோடு அனைமர பினவே
– தொல். பொருள். மரபு 652

வடசொற் கிளவி வடவெழுத்து ஓரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே
– தொல். சொல். எச்சம் 401

சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார்
– தொல். சொல். எச்சம் 402

ஆசிரியர்: பிரசங்கம், பிரச்சாரம் ஆகிய வடமொழிச் சொல்லுக்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் சொல்லுங்கள்.

நே. கா. நி: அம்மா, மாணாக்கர் விடை தேடுவார்கள். நாம் தொடர்ந்துபேசலாம். மொழிபெயர்ப்பு எப்படி இருக்க வேண்டுமென நினைக்கிறீர்கள்?

ஆசிரியர்: மொழிபெயர்ப்பில் பொருள் பொருத்தப்பாடுதான் முதன்மையானது. அதனால், மூலமொழியின் செய்தியைப் புரிந்துகொண்டுதான் மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

நே. கா. நி: ஓர் எடுத்துக்காட்டு சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: சில இடங்களில் அழகுக்காகப் புற்றரை(புல்தரை)வளர்த்திருப்பார்கள். அங்கு, ஓர் அறிவிப்புப் பலகையும் வைத்திருப்பார்கள். அதில், 'Keep off the Grass' என ஆங்கிலத்திலும், 'புல்தரைமேல் நடக்காதீர்கள்' எனத் தமிழிலும் எழுதப்பட்டு இருக்கும்.

நே. கா. நி: ஆமாம். நான்கூடப் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்: புல்தரைமேல் நடக்காதீர்கள் என்றால், புல்தரைக்கு உள்ளே நடக்க வேண்டுமெனப் பொருளாகிவிடும், அல்லவா? புல்தரையில் நடக்காதீர்கள் என்பதுதான் சரியான மொழிபெயர்ப்பு.

நே. கா. நி: புரிகிறது, அம்மா. இதோ, மீண்டும் மாணாக்கர் ஒருவர் நம்முடன் தொடர்புகொள்ள வருகிறார்.

மாணாக்கர்: வணக்கம், அம்மா. என் பெயர் அமுதன். வடசொற்களுக்குரிய தமிழ்ச்சொற்கள் கேட்டீர்களே, பிரசங்கம் என்பது, சொற்பொழிவு; பிரச்சாரம் என்பது, பரப்புரை. நான் சொன்னது சரியா?

ஆசிரியர்: சரியாகச் சொன்னீர்கள் தம்பி. சரியான புரிதலோட மொழி பெயர்த்திருக்கிறீர்கள். மேலும், இவைபோன்ற வடசொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொற்கள் அறிய, பேராசிரியர் நீலாம்பிகை அம்மையாரின்

தெரியுமா?

மொழி பெயர்ப்பில் மரபின் இன்றியமையாமை

செந்தமிழ் மொழியில் பெருமதிப்புக் கொண்டு, அதனை ஐயந்திரிபறக் கற்று, இலக்கண இலக்கிய நூல்களை ஆக்கியவர் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த வீரமாமுனிவர் ஆவார். அவர் தமிழைக் கற்கத்தொடங்கிய காலத்தில், அதன் மரபு தெரியாது "கோழி தன் குட்டிகளைக் காப்பதுபோல்" என்று தம் சொற்பொழிவில் கூற, கோவில் வழிபாட்டிற்காகக் கூடியிருந்த அத்தனை பேரும் சிரித்தனர். வீரமாமுனிவர், சிரிப்பின் காரணத்தைக் கேட்டறிந்தார். தாம் செய்த பிழையை உணர்ந்தார்; தமிழை நன்கு கற்றார்; தமிழில் புலமை பெற்றார்; தமிழ் மரபைப் போற்றினார். (கோழி தன் குஞ்சுகளைக் காப்பதுபோல் என்பதே மரபு.)

'வடசொல் தமிழ் அகரவரிசைச் சுருக்கம்', என்னும் நூல் உங்களுக்கு மிகவும் பயன்படும்.

நே. கா. நி: மாணாக்கர்களே, நூற்பெயரைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். அம்மா! சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்க்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்களே, ஏன்?

ஆசிரியர்: நல்ல வினா கேட்டீர்கள். எடுத்துக்காட்டுடன் சொன்னால் எளிதாகப் புரியும். 'Fish Seed' என்னும் ஆங்கிலச் சொற்றொடரைத் தமிழில் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தால் என்ன ஆகும் என்று பார்ப்போமா? Fish என்றால் மீன். Seed என்றால் விதை. அதனை மீன் விதை என்று சொல்லலாமா?

நே. கா. நி: நீங்களே சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: மீன் விதையை வாங்கிக் குழிபறித்து நட்பால் மீன் மரமா முளைக்கும்? சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தால் எவ்வளவு இடர்ப்பாடு ஏற்படுகிறது எனப் பார்த்தீர்களா? அதனால், மொழிக்கான மரபைத் தெரிந்துகொண்டு, மொழிபெயர்க்க வேண்டியது இன்றியமையாதது. அந்த ஆங்கிலச் சொற்றொடரைத் தமிழில் 'மீன்குஞ்சு' என்று

மொழிபெயர்ப்புதான் சரியாக இருக்கும். இன்னொரு தொடரைச் சொல்கிறேன்.

நே. கா. நி: சொல்லுங்கம்மா. மொழி பெயர்ப்பதில் கவனம் தேவை என்பதை மாணாக்கர் புரிந்துகொள்வார்கள் .

ஆசிரியர்: 'High court bench' என்றொரு தொடர் இருக்கிறது. அதனை 'high Court' என்றால் உயர்நீதிமன்றம், 'bench' என்றால் இருக்கை எனச் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்து, உயர்நீதிமன்ற இருக்கை எனச் சொல்லலாமா?

நே. கா. நி: இல்லை, 'உயர்நீதிமன்ற அமர்வு' என்றுதான் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். அம்மா, நான் சொன்னது சரிதானே?

ஆசிரியர்: சரியாச் சொன்னீர்கள். அதனால், மொழிபெயர்ப்பாளருக்குத் துறைவாரியான கலைச்சொல் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது புரிகிறதல்லவா?

நே. கா. நி: நன்றாகப் புரிகிறதம்மா. மாணாக்கர்களுக்கு, ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்க ஒரு தொடர் கொடுங்கள்.

ஆசிரியர்: 'Trained staff', 'Training Staff'. இத்தொடர்களை மொழிபெயர்க்கச் சொல்வோம்.

நே. கா. நி: மாணாக்கர் விடை தேட்டும். நாம்தொடர்ந்துபேசலாம். பண்பாடுதொடர்பான சொற்களை மொழிபெயர்ப்பதனைப் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: பண்பாட்டுச் சொற்களை ஒலிபெயர்ப்பு செய்தாலே போதும். தாலி (thali), கோலம் (kolam) முதலான சொற்களைச் சொல்லலாம். இவைபோன்ற சொற்களை மொழிபெயர்ப்புக்குள் விளக்கினால் பொருளோட்டத்துக்குத் தடையாக இருக்கும். அதனால், கதையோட்டத்தில் தனியாக விளக்கவேண்டும்.

நே. கா. நி: அதனைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: ஆங்கிலத்தில் 'Glossary' என்று சொல்வார்கள். தமிழில் 'அருஞ்சொல் அகரமுதலி' என்று சொல்லலாம். 'Kolam' என்னும் சொல்லை ஆங்கிலத்தில்

"kolam – A simple and sometimes elaborate pattern drawn in front of the house with white powder of rice flour – a symbol of auspiciousness". என்று சொல்லவேண்டும்.

நே. கா. நி: மாணாக்கர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனைத் தமிழிலும் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: கோலம் என்பது, தமிழ்ப் பண்பாடு சார்ந்தது. இதனை வீட்டுக்குமுன் வாசலில் அழகுக்காக வரைவர். இது சிக்கல் கோலமா, பூக்கோலமா என்பதை நாம்தான் விளக்கவேண்டும். அரிசிமாவில் வரைவதாகவும் ஏறும்புமாதிரியான உயிரினங்களுக்கு உணவு தருவதாகவும் விளக்கலாம்.

நே. கா. நி: ஓ! அப்படியா! நன்கு புரியும்படி சொன்னீர்கள். இதோ, மாணாக்கர் ஒருவர் தொடர்புகொள்ள வருகிறார்.

மாணாக்கர்: வணக்கம், அம்மா. என் பெயர் இளம்பிறை. நீங்கள் மொழிபெயர்க்கச் சொன்ன சொற்களைச் சொல்கிறேன். 'Trained Staff' என்றால் பயிற்சி பெற்ற அலுவலர். 'Training Staff' என்றால் பயிற்சி தரும் அலுவலர். நான் சொன்னது சரியா எனச் சொல்லுங்கள்.

ஆசிரியர்: சரியாகத்தான் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். வாழ்த்துகள்.

தெரியுமா?

மொழிபெயர்ப்பு வகைகள்

பத்திரிகை மொழிபெயர்ப்பு

விளம்பர மொழிபெயர்ப்பு

வானொலி மொழிபெயர்ப்பு

கணிப்பொறி மொழிபெயர்ப்பு

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு

அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு

அறிவோம் தெளிவோம்

புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கணியன் பூங்குன்றனாரின் பாடலும் அதற்குரிய மொழிபெயர்ப்பு உரையும்

'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்,
தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா,
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோ ரன்ன,
சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே முனிவின்
இன்னாது என்றலும் இலமே; மின்னொடு
வானம் தண்துளி தலைஇ ஆனாது
கல்பொருது இரங்கும் மல்லல்பேர் யாற்று
நீர்வழிப் பூஉம் புணைபோல் ஆருயிர்
முறை வழிப் பூஉம் என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம், ஆதலின் மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே'

– கணியன் பூங்குன்றனார், புறம். 192

To us all towns are one, all men are our kin.

Life's good comes not from others gift, nor ill, likewise.

Pains and relief from pains are one's own.

Death's no new thing, nor our bosoms thrill when joyous
life seems like a Luxion's draught nor in hate condemn
it ill.

We seem this precious life of ours a ferry raft, borne
on the waters of a mighty mountain stream and fight
the boulders, mourning in vain, as laws ordain floating
serves the raft.

Thus have we seen in vision of the wise we wonder not
at greatness of the Great, still less despise us men of
low state.

– Rao Saheb K. Kothandapani,

Controller of Emigration (Rtd.,)Madras.

நே. கா. நி: அம்மா, நாம் தொடர்ந்து பேசலாம். உறவுமுறைச் சொற்களை மொழிபெயர்க்கும்போது உண்டாகும் சிக்கலைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: நம் தாயுடன் பிறந்த ஆணைத் 'தாய்மாமன்' எனவும், தந்தையுடன் பிறந்த ஆணைச் 'சித்தப்பா', 'பெரியப்பா' எனவும் சொல்கிறோம். உறவுநிலையைச் சொல்ல, தமிழில் இவைபோன்று பல சொற்கள் உள்ளன. ஆனால், இச்சொற்களையெல்லாம் குறிக்க, ஆங்கிலத்தில் 'Uncle' என்று ஒரு சொல் மட்டுந்தான் இருக்கிறது. அதனால், உறவுமுறைச் சொல்லை மொழிபெயர்க்கும்போது கவனம் தேவை.

நே. கா. நி: ஒருவருடைய பெயரை மொழிபெயர்க்கலாமா?

ஆசிரியர்: சொல்கிறேன். எடுத்துக் காட்டாக, 'Sir.Francis Day' என்னும் பெயரைச் 'சர். பிரான்சிஸ் நாள்' என மொழிபெயர்க்கக் கூடாது. ஒலிபெயர்ப்பு செய்யவேண்டும்.

'Ramdeo sing' என்னும் பெயரை 'ராம்த்யோசிங்' என மொழிபெயர்க்காமல் 'ராம்தேவ்சிங்' என மொழிபெயர்க்க வேண்டும். கம்பர்கூட 'லக்ஷ்மன்' என்ற பெயரை 'இலக்குவன்' என்று ஒலிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார்.

நே. கா. நி: ஒலிபெயர்ப்பு என்று சொல்கிறீர்களே, அதனைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: ஊர்ப் பெயர், கண்டுபிடிப்பு, உறவுச் சொற்கள் முதலியவற்றையெல்லாம் ஒலிபெயர்ப்புத்தான் செய்யவேண்டும். புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கும் அறிவியல் கருவிகளையும் சொற்களையும் உடனுக்குடன் மொழிபெயர்க்க முடியாதபோது, ஒலிபெயர்ப்பு செய்யலாம்.

நே. கா. நி: மாணாக்கர்களே! குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அம்மா, திருவள்ளூர் பற்றி மொழிபெயர்க்க ஒரு தொடர் கொடுங்களேன்.

ஆசிரியர்: 'திருவள்ளூர் சிறந்த கவிஞர். அவர் எழுதிய திருக்குறள் மிகவும்

புகழ்பெற்றது'. இந்த வரிகளை ஆங்கிலத்துக்கு மாற்றச் சொல்வோம்.

நே. கா. நி: மொழிபெயர்ப்பில் கலைச்சொல்லாக்கச் சிக்கலைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

ஆசிரியர்: கிரேக்க மொழியில் அரிஸ்டாட்டில் எழுதிய நூல் 'POETICS'. இதனைத் தமிழில், 'கவிதையியல்' எனப் பேராசிரியர் அ.அ. மணவாளன் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவர், கிரேக்கக் கலைச்சொற்கள் மிகவும் பழையனவாக இருந்தாலும், மிகவும் ஆழமானவை எனவும் அதற்கு ஏற்ற வடிவம் தமிழில் இல்லை எனவும் கூறியுள்ளார். கிரேக்கத்தில் கதை மாந்தர்களையும் அவர்களின் பண்புகளையும் 'Ethos' என்ற ஒரு சொல்லே குறிக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் 'Character' என்னும் ஒரு சொல், இரண்டையும் குறிக்கிறது. ஆனால், தமிழில் கதைமாந்தர் வேறு; கதைமாந்தர்களின் பண்புகள் வேறு. இதில் எந்தத் தடுமாற்றமும் வரக் கூடாது.

மாணாக்கர்: வணக்கம், அம்மா. என் பெயர் கவி. திருவள்ளுவரைப்பற்றிக் கேட்டீர்கள் அல்லவா? அதற்கான மொழிபெயர்ப்பு இதோ, 'Thirukural, written by the great poet thiruvalluvar, is very famous.

ஆசிரியர்: நன்றாகச் சொன்னீர்கள். திருக்குறள், உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஜி.யூ. போப், ஆங்கிலத்தில் திருக்குறளை மொழிபெயர்த்தது போல, பலர்

மொழிபெயர்த்துள்ளனர். மத்திய செம்மொழி நிறுவனம் சார்பில், பதினெட்டுப்பேர் ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். செல்பேசியில் கூட ஆங்கிலத்தில் திருக்குறளைப் படிக்கும் வகையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் கார்ல் கிரெளல் என்பார், திருக்குறளைச் செருமானிய மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். திருக்குறளை மாண்டரின் (சீன) மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதற்குத் தைவானைச் சேர்ந்த கவிஞர் யூஸி என்பவருக்கு, 77.4 இலட்சத்தைத் தமிழக அரசு வழங்கியுள்ளது.

நே.கா.நி: மரபுத்தொடர் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

ஆசிரியர்: 'கம்பி நீட்டினான்' என்பது, தமிழில் வழங்கும் ஒரு மரபுத்தொடர். இதனை மொழிபெயர்க்கும்போது, 'Lengthened the rod' என்று மொழிபெயர்த்தால், ஆங்கிலத்தில் படிப்பவர்களுக்குப் புரியாது. இதனை 'He boted away' என்றுதான் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். 'Smell a rat' என்னும் ஆங்கில மரபுத்தொடரை 'எலியை மோந்து பார்' என எழுதக்கூடாது. அதன் பொருள், 'ஐயமுற்றான்' என்பதுதான். அதனால், அந்தந்த மொழியில் மரபுத்தொடர் உணர்த்தும் பொருளைப் புரிந்துகொண்டு மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

நே.கா.நி: மரபுத்தொடரை எப்படி மொழிபெயர்ப்பது என்று சொன்னீர்கள். பழமொழிகளை மொழிபெயர்ப்பதுபற்றியும் சொல்லுங்களேன்.

தெரியுமா?

உமர்கய்யாம் பாடல்கள் பாரசீகப் புலவரால் எழுதப்பட்டவை. அவற்றை எட்வர்டு பிற்செரால் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவற்றைக் கவிமணி, தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சுந்தர ராமசாமி தமிழில் எழுதிய 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' என்னும் நாவலை Black went worth என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சூத்திரகரின் 'மிருட்ச கடிகம்' என்ற வடமொழி நாடக நூலை 'மண்ணியல் சிறுதேர்' எனப் பண்டிதமணி மு.கதிரேசனார் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

ஆசிரியர்: பழமொழியை மொழி பெயர்க்கும்போது, மொழிபெயர்க்கும் மொழியிலிருக்கின்ற ஒத்த வடிவத்தைத் தேடி எடுக்கவேண்டும். 'பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்' என்ற பழமொழியை நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் 'The same leg will be repeatedly injured' என்று தவறான பொருளைத் தந்துவிடும். அதனால், தமிழில் என்ன பொருளைத் தருகிறதோ, அதே பொருளில் ஆங்கிலத்திலும் 'sorrows never come in single' என மொழிபெயர்க்கலாம்.

நே. கா. நி: அப்படியென்றால், நேரடியாக மொழிபெயர்ப்பதுபோலப் பழமொழி இல்லையா?

ஆசிரியர்: இருக்கிறது. 'எரிகிற கொள்ளியில் எண்ணெய் ஊற்றினாற்போல' என்பதற்கு நேரடிப் பொருளாக 'Adding fuel to the fire' என்று எழுதலாம்.

நே. கா. நி: பழமொழியை மொழி பெயர்க்கும்போது, எதிர்கொள்ளக்கூடிய சிக்கலைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

ஆசிரியர்: பொதுமக்கள், வழக்கத்தில் பயன்படுத்துகின்ற சொல்லாக இருக்க வேண்டும். படித்தவுடன் எளிதாகப் பொருள் புரிதல் வேண்டும். முதலில் மொழிபெயர்த்த சொல், பொருந்தவில்லையெனில், திரும்பத் திரும்பச் சொற்களை மாற்ற வேண்டியதாக இருக்கும்.

நே. கா. நி: மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல் என எவற்றையெல்லாம் சொல்லலாம்?

ஆசிரியர்: மொழியின் தனித் தன்மை, தொடரமைப்பு மாறுபாடு, பண்பாட்டு இடைவெளி, உறவுமுறைச் சிக்கல், மரியாதை வழக்கு, இடக்கரடக்கல், மொழியியல் சிக்கல்கள், ஒருபொருட் பன்மொழி, பொருள் மயக்கம் இவையெல்லாம் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கலுக்குக் காரணமாக அமையும்.

நே. கா. நி: தமிழில் கியங்களை வேற்றுமொழி இலக்கியத்தோடு ஒப்பிட்டு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்களா?

ஆசிரியர்: இலக்கியங்கள் வாயிலாக அவற்றைப் படைத்த கவிஞர்களைக்கூட ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கம்பனுடன் மில்லையும், பாரதிதாசனுடன் வோர்ட்ஸ்வொர்த்தையும் பேராசிரியர் அ. அ. மணவாளன் ஒப்பிட்டுள்ளார். அவை Epic Heroism in Milton and kambar, The Exordium of Ramayanam and Milton's Paradise, Wordsworth and Bharathidasan என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன. 'பாரதிதாசன் - கார்ல்சாண்ட்பர்க் ஓர் ஒப்பாய்வு' என்ற நூலை முனைவர் சண்முக. செல்வகணபதி எழுதியுள்ளார்.

பண்டைய தமிழ்ப் பாடல்களைக் கிரேக்கம் உட்பட பல்வேறு நாட்டு வீர உணர்ச்சிக் கவிதைகளுடன் ஒப்பிட்டு அறிஞர் க. கைலாசபதி 'Tamil Heroic Poetry' என்ற ஆய்வுநூலை எழுதியுள்ளார். இதனை கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன் 'தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை' என மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

நே. கா. நி: அறிவியல் செய்திகளை எப்படி மொழிபெயர்க்கலாம்?

ஆசிரியர்: உலக அளவில், அறிவியல் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதில் பொதுத்தன்மைகள் உள்ளன. அறிவியலில் ஒவ்வொரு தனிமத்தையும் அதனுடைய இலத்தீன் பெயரின் முதலெழுத்து அல்லது முதலெழுத்துடன் அடுத்துவரும் எழுத்தையும்கொண்டு எழுதவேண்டும். Hydrogen என்பதை H என்று குறிப்பிட வேண்டும். கணிதத்தில் π என்ற குறியீட்டை அப்படியே குறிப்பிட வேண்டும். வேதிச்

தெரியுமா?

தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக்களை வெளிவரும் இதழ், திசை எட்டும் அதன் ஆசிரியர் குறிஞ்சி வேலன்.

இணைய இதழ் www.thinnai.com தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய ஆறு மொழிகளில் வெளிவருகிறது.

சமன்பாடுகளைக் குறிப்பிட SO_2 , H_2O முதலான வாய்பாடுகள், ரோமன் எழுத்தில் எப்படி உள்ளதோ, அப்படியே தமிழிலும் பயன்படுத்த வேண்டும். தமிழில், புதிய சொல்லாக்க முயற்சியில் முன்னொட்டு, பின்னொட்டுகளை இணைத்துக் கலைச்சொல் உருவாக்குவது நடைமுறையில் உள்ளது. Meter என்பதை 'மானி' என மொழிபெயர்த்துப் பின்னொட்டாக வைத்து 'Electrometer – மின்மானி', 'Lactometer – பால்மானி', 'Thermometer – வெப்பமானி' எனப் புதியகலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

நே. கா. நி: மொழி வளர்ச்சிக்கு இந்த மொழிபெயர்ப்பு எப்படிப் பயன்படுகிறது எனச் சொல்லுங்கள்.

ஆசிரியர்: வேற்றுமொழியில் காணப்படும் கருத்துவளர்ச்சி, நம் மொழியிலும் ஏற்படும். ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நம் இலக்கியத்தைப் பிறநாட்டு இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராயலாம். வணிக வளர்ச்சிக்கும் பெருந்துணையாக இருக்கும். ஒரு நாட்டில் கண்டுபிடித்த அறிவியல் செய்தி, மற்ற நாட்டுக்கும் பரவும். புகழ்பெற்ற நூல்களைப்பற்றியும், நூலாசிரியர்களைப்பற்றியும் தெரிந்துகொண்டு, பிறமொழி இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப்படிக்கவிரும்பலாம். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குக்கூட மொழிபெயர்ப்பு உதவுகிறது.

நே. கா. நி: மொழிபெயர்ப்பினால் இவ்வளவு நன்மைகளா? வியப்பாக உள்ளது. இன்று பலதுறைகளிலும் கணினியின் பயன்பாட்டைக் காண்கிறோம். மொழிபெயர்ப்பில், கணினியின் பங்கு என்ன?

ஆசிரியர்: பக்காளவு மிகுந்த நூல்களை மொழிபெயர்க்க, நமக்குப் பல நாட்கள் ஆகின்றன. ஆனால், கணினி மிக விரைவாக மொழிபெயர்த்துவிடுகிறது. ஆயினும், அஃது ஓரளவு சிறிய அல்லது சில பிழைகளுடன் மொழிபெயர்க்கிறது. அங்கு, மொழிபெயர்ப்பாளரின் பங்கு தேவைப்படுகிறது. தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் கணினிவழி மொழிபெயர்ப்பு செய்கிறார்கள். இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு (machine translation),

மாந்தர் – கணினி உரையாடல் ஆகியவற்றைத் தமிழில் நிகழ்த்தமுடியும். 'இயற்கைமொழிப் பகுப்பாய்வு' (Natural Language Processing) என்னும் தொழில்நுட்பம் செயல்படும்போது, கணினியே மூளையாக இருந்து செயல்படும்.

நே. கா. நி: திறன்பேசியில் பயன்படும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் செயலியைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்.

ஆசிரியர்: நாம் பேசுகின்ற பேச்சைக் கணினிக்குப் புரியும்படி உள்ளீடாக மாற்றிக் கூகுளில் இணையவழி மொழிபெயர்ப்பு செய்யும்முறை உள்ளது. திறன்பேசியில்கூட மொழிபெயர்க்கும்முறை வந்துவிட்டது. மைக்ரோ சாப்ட் நிறுவனத்தினர், தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் செயலி ஒன்றை உருவாக்கி உள்ளனர். இது, வேற்றுமொழியில் பேசுபவர்களின் பேச்சைத் தமிழ் எழுத்துகளில் தரும். தொடரைத் தந்தால், அதற்குரிய தமிழ்ச்சொல்லைக் கொடுக்கும். இந்தச்செயலி, அறுபது மொழிகளுக்கு இத்தகைய வாய்ப்பை வழங்குகிறது. குறிப்பிட்ட தொடரைப் பதிவு செய்து, எந்த மொழியில் மாற்றவேண்டுமென்ப பதிவு செய்கிறோமோ அந்த மொழிக்கு மாற்றித் தரும். தற்போது, மிகளரிய சிறுவரியை மட்டுமே மொழிபெயர்க்கிறது. காரணம், தமிழின் இலக்கண அமைப்பும் சொற்களஞ்சியமும் தான். இந்த மென்பொருளைத் திறன்பேசியிலும், கணினியிலும் நிறுவலாம்.

நே. கா. நி: மொழிபெயர்ப்புபற்றி அரிய பல செய்திகளை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் சொன்னீர்கள், அம்மா. இந்நிகழ்ச்சி, மாணாக்கர்க்கு நல்ல பயனைத் தரும் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். எங்களுடன் கருத்துகளைப் பகிர்ந்துகொண்ட உங்களுக்கும் நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்ட மாணாக்கர்க்கும் எங்கள் வானவில் பண்பலையின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஆசிரியர்: இந்நிகழ்ச்சியில் நானும் பங்கேற்றதைக் குறித்து மகிழ்கிறேன்.

மிக்க நன்றி.

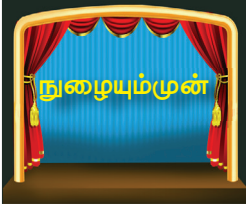
சிறப்புத்தமிழ்

**மேல்நிலை
இரண்டாமாண்டு
இலக்கணம்**

**இயல்
நான்கு**

இலக்கணவியல்

மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக விளங்கும் ஒரு கருவியே இலக்கணம். அக்கருவியானது, நம் அறிவையும் திறனையும் வளர்த்தெடுப்பதோடு, ஆர்வத்தையும் ஊட்டுதல் வேண்டும். அவற்றிற்கேற்ப, இவ்வியல் அமைந்துள்ளது; புதிய நோக்கில், பல்வேறு புதிய சிந்தனைகளைத் தூண்டி, இலக்கண ஆய்வுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. இவ்வியலில் மொழியியல், ஒப்பியல், திறனாய்வியல் ஆகிய களங்களில் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

தமிழ், ஆங்கில மொழிகளின் தொடரமைப்புக் கூறுகள், சொற்பொருள் மாற்றம் குறித்த சுவையான செய்திகள், சொற்களுக்குரிய வேர்மூலங்கள், இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் துணைசெய்யும் திறனாய்வுக்கலை ஆகிய கட்டுரைகள், எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் இவ்வியலில் விளக்கப்படுகின்றன.

கற்றல் நோக்கங்கள்

- தமிழ், ஆங்கில மொழிகளின் தொடரமைப்புக்கூறுகளை ஒப்பிடும் திறன் பெறுதல்.
- ஒரு சொல், சூழலுக்கேற்பப் பொருள் கொள்ளும் முறை குறித்து அறிந்துகொள்ளுதல்.
- மொழியியல் ஆய்வில், வேர்ச்சொல் ஆய்வின் இன்றியமையாமையைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்
- திறனாய்வு வகைகள், அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்
- பாடல்கள், புனைகதைகள் போன்றவற்றைத் திறனாய்வு செய்யும் திறன் பெறுதல்.

பாடப் பகுதி

■ தமிழ், ஆங்கிலம் – தொடரமைப்பு ஒப்பீடு ■ பொருண்மையும் சொற்பொருள் மாற்றமும்	■ வேர்ச்சொல் ஆய்வு – ஓர் அறிமுகம் ■ திறனாய்வு

**இயல்
நான்கு**

தமிழ், ஆங்கிலம் – தொடரமைப்பு ஒப்பீடு

அறிமுகம்

ஒரு மொழியின் பல்வேறு நிலைகளை அறியவும் அதனோடு தொடர்புடைய பல மொழிகளின் இயல்புகளை அறியவும் ஒப்பீடு தேவைப்படுகிறது. மொழிகளை ஒப்பிடுதல், அவற்றிற்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளைக் காணல், அத்தொடர்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மொழிகளைத் தனிக் குடும்பமாகப் பிரித்தல், அவற்றை ஒப்பிடுதல், ஒரு மொழிக்குடும்பத்தில் அமையும் கிளைமொழிகளுக்கு இடையேயுள்ள தொடர்பை விளக்குதல் ஆகிய செயல்கள் யாவும் ஒப்பீட்டுமுறை ஆய்வாலேயே நிகழ்கின்றன.

இப் பாடப்பகுதி தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளின் சிலதொடரமைப்புக் கூறுகளை ஒப்பிட்டுக்காட்டுகிறது. ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகப் படிக்கும் மாணாக்கர்களுக்கு இவ் ஒப்பீடு, அதன் தொடரமைப்புக் கூறுகளை எளிமையாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில் தமிழ்

திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில், இருபத்து மூன்றிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன.

அவற்றுள் ஒன்றாகிய தமிழ்மொழி, மற்ற திராவிட மொழிகளுக்கெல்லாம் தாயாக விளங்குகிறது.

"வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து..."

என்னும் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத்தில், பனம்பாரனார் தமிழ்மொழி வழங்கும் நிலப்பரப்பு குறித்துக் கூறியுள்ளார். வடக்கில் வேங்கடமலை, தெற்கில் குமரியாறு ஆகியவற்றை எல்லையாகக் கொண்டு, தமிழ்மொழி பேசப்பட்டு வந்துள்ளதாக அறியமுடிகிறது.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில், இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இலங்கை, மியான்மர், மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா முதலிய உலக நாடுகளிலும் தமிழ்மொழி பேசப்படுகின்றது.

"திராவிட மொழிகள் மிகப்பழமையான மொழிகள் என்பதும் மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே இந்திய நாட்டில் வழக்கிலிருந்து வந்துள்ளன என்பதும் மொழியியலார்களின் கொள்கை. இந்தோ – ஆரிய மொழியாகிய இன்றைய சமற்கிருதம், இந்நாட்டில் நுழைவதற்கு

அறிவோம் தெளிவோம்

**தமிழின் சிறப்பைப் பற்றி
மேலைநாட்டினர் கருத்துகள்**

தமிழே மிகவும் பண்பட்ட மொழி; தனக்கே உரிய வளம் வாழ்ந்த இலக்கியச் செல்வங்களைப் பெற்றிருக்கும் மொழி – **மாக்கஸ்முல்லர்**

ஆற்றல் மிக்கதாகவும் சில சொற்களால் கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகவும் விளங்குவதில் தமிழ்மொழியை எம்மொழியாலும் விஞ்சமுடியாது;

உள்ளத்தின் பெற்றியை உள்ளவாறு எடுத்துக்காட்டுவதில் தமிழ்மொழிக்கு ஈடாக எம்மொழியும் இயைந்ததாக இல்லை – **பெர்சிவல்**

வடமொழி, எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மூன்று இலக்கிய மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் கலந்திருக்கின்றன – **ரைஸ்டேவிஸ்**

இப்போது வழங்கும் எல்லா மொழிகளிலும் தமிழே மிகப்பழமையானது – **ஈராஸ் பாதிரியார்**

முன்னாலேயே திராவிடமொழிகள் வழக்கில் இருந்துள்ளன" என்று, மொழியியல் அறிஞர் ச. அகத்தியலிங்கம் கூறியிருப்பது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

வட மொழியின் முதற்காவியம், வால்மீகியின் இராமாயணம் என்று கூறுவர். இதில், தமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. வியாச முனிவரும் மகாபாரதத்தில், தமிழ்நாட்டின் சிறப்பையும் பாண்டிய அரசின் சிறப்பையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவையாவும் தமிழின் தொன்மைச் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்தோ – ஐரோப்பியமொழிக் குடும்பத்தில் ஆங்கிலம்

இந்தோ – ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தில், ஏறக்குறைய நானூறு கோடி மக்களால் பேசப்படும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன. இந்தப் பெருமொழிக்குடும்பத்தில் ஆங்கிலம், ஸ்பானிஷ், பிரெஞ்சு, போர்த்துகீசியம், ஜெர்மனி, இத்தாலி, இரஷ்யா, பார்சி, இந்தி, உருது முதலான மொழிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் உலகெங்கும் பேசப்படும் பன்னாட்டு

மொழியாகவும் இணைப்புமொழியாகவும் ஆங்கிலமொழி விளங்குகிறது. ஐக்கிய நாடுகள், ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஆசுதிரேலியா, அயர்லாந்து, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளின் முதன்மைமொழியாக ஆங்கிலம் உள்ளது.

உலகில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் மொழிகளின் வரிசையில், முதலில் மாண்டரின் சீனமொழியும் இரண்டாவதாக ஸ்பானிய மொழியும் மூன்றாவதாக ஆங்கிலமும் உள்ளன. உலக மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் ஆங்கிலம் பேசுபவர்களாக உள்ளனர். அறுபத்தேழு நாடுகளில், அரச அலுவல் மொழியாக ஆங்கிலம் பயன்படுகிறது.

ஆங்கிலம் (English) என்பதன் மூலச்சொல், ஏங்கில்ஸ் (Angles) என்னும் பெயரிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த ஆங்கிலோ-சாக்ஸன் என்ற சிறு குழுவினரால் பேசப்பட்ட ஆங்கிலம், இன்று உலகம் முழுவதும் பேசப்படுகிறது.

ஆங்கில மொழியிலுள்ள பெரும்பான்மையான சொற்கள், இலத்தின் மொழியிலிருந்தும் கிரேக்க மொழியிலிருந்தும்

தெரியுமா?

மொழிநிலைகள்

சொல்லமைப்பின் அடிப்படையில், மொழிநிலைகள் மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தனிநிலை, உட்பிணைப்புநிலை, ஒட்டுநிலை என்பன.

தனிநிலை (Isolative language)

சொற்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒட்டாமல், தனித்தனியாக நின்று பொருள் உணர்த்துவது, தனிநிலை அமைப்பு. சீனம், சயாம், பர்மியம், திபெத்து ஆகிய மொழிகள் தனிநிலை அமைப்புடையவை.

எ.கா. சீன மொழியில், மின் என்னும் சொல் மக்களைக் குறிக்கும். லிக் என்னும் சொல், வலிமையைக் குறிக்கும். இரண்டும் சேரும்போது, மின்லிக் (மக்கள் வலிமை), மின் சிலிக் (மக்களுடைய வலிமை) என்பதைக் குறிக்கும். சி என்பது அம்மொழியில் வெறுஞ்சொல்.

உட்பிணைப்புநிலை (Inflectional language)

அடிச்சொற்கள் இரண்டு சேரும்போது, இரண்டும் சிதைந்து ஒன்றுபட்டு நிற்பது, உட்பிணைப்புநிலை அமைப்பு. ஐரோப்பிய மொழிகள் உட்பிணைப்புநிலையைச் சார்ந்தவை.

எ. கா. 'Such', 'Which' என்னும் ஆங்கிலச் சொற்கள், So-like, Who-like என்பனவற்றின் உட்பிணைப்பு.

ஒட்டுநிலை (Agglutinative language)

அடிச்சொற்கள் இரண்டு சேரும்போது, ஒன்று சிதைந்தும் மற்றொன்று சிதையாமலும் நிற்பது, ஒட்டுநிலை அமைப்பு. உலகிலுள்ள பெரும்பான்மையான மொழிகள் இவ்வகையின. திராவிட மொழி, சித்திய மொழி, ஜப்பானிய மொழி, கொரிய மொழி, பின்னிஷ் மொழி, பாஸ்க் மொழி, ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடி மக்களின் பண்டு மொழி, மலேசிய பாலினேஷியன் மொழி முதலான பல மொழிகளும் ஒட்டுநிலையைச் சார்ந்தவை.

எ.கா. பார் என்னும் அடிச்சொல்லோடு இடைநிலை, விசுதி போன்ற இடைச்சொற்கள் ஒட்டி வருகின்றன. பார் + த் + த் + ஆன்

உருவானவை. இன்றைய பயன்பாட்டில் இருக்கும் நவீன ஆங்கிலம், பல்வேறு மொழிகளிலுள்ள வழக்குச்சொற்களைக் கொண்டுள்ளது. தொலைதொடர்பு, அறிவியல், செய்தித் தொழில்நுட்பம், வணிகம், மருத்துவம், அரசியல், கணினியியல் முதலிய பல்வேறு துறைகளில் ஆளுமைமிக்க மொழியாகவும் ஆங்கிலம் விளங்குகிறது.

வா னொ லி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், வரைகலை, இணையம் போன்ற பல்வேறு ஊடகத் தொழில்நுட்பங்களில் ஆங்கிலம் இன்றியமையாததாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இணையம் இயங்கும் பல்வேறு நெறிமுறைகள் (Protocols), வலைத்தளங்கள் கட்டமைக்கப்படும் குறியீட்டு மொழிகள் (Markup Languages), நிரல் மொழிகள் (Programming Languages) ஆகியவை ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளன.

பயிற்றுமொழிகள் – தமிழ், ஆங்கிலம்

தமிழகப் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தாய்மொழி, முதல்மொழியாகவும் ஆங்கிலம் இரண்டாம் மொழியாகவும் (Second Language) பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பல பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தாய்மொழியும் ஆங்கிலமும் பயிற்றுமொழிகளாக (Medium) உள்ளன.

பெரும்பான்மையாகப் பொறியியல், மருத்துவம்சார்ந்த படிப்புகளில் ஆங்கிலமே பயிற்றுமொழியாக உள்ளது.

ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், புதிதாக மற்றொரு மொழியைக் கற்கும்போது, தம் தாய்மொழியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இயல்பு. ஆங்கிலம் ஒரு மொழியாக மட்டுமன்றிப் பாடமாகவும் கற்பிக்கப்படுவதால் தமிழோடு ஆங்கில ஒப்பீடு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

மாணாக்கர், ஆங்கிலப்பாடத்தைக் கற்கும்போது, அதன் மொழிக் கட்டமைப்புகளையும் இலக்கணக்கூறுகளையும் தமிழோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றனர்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலத்தில் Active Voice, Passive Voice தொடர்களைப் படிக்கும் மாணாக்கர், தமிழின் செய்வினை, செயப்பாட்டுவினைத் தொடர்களை நினைவுகூர்வர்.

ஆங்கிலத்தில் Adjective, Adverb பற்றிப் படிக்கும்போது, தமிழின் பெயரடையும் வினையடையும் நினைவுக்கு வரும். (பதினோராம் வகுப்பில் படித்ததும் நினைவுக்கு வரும்.)

தெரியுமா?

ஆங்கிலம், 146 மொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்கியுள்ளதென ஒரு கணக்கெடுப்பின்படி அறியமுடிகிறது. தமிழிலிருந்து ஆங்கிலம் பெற்றுக்கொண்ட சில சொற்கள் பின்வருமாறு:

தமிழ்	English	தமிழ்	ஆங்கிலம்
அணைக்கட்டு	Anicut	தேக்கு	Teak
காசு	Cash	ஓலை	Olla
கட்டுமரம்	Catamaram	மிளகுத் தண்ணீர்	Mulligatanney
கறி	Curry	கூலி	Coolie
மாங்காய்	Mango	பச்சிலை	Patchouli
தோப்பு	Tope	பலகணி	Balcony
பப்படம்	Poppadam	சந்தனம்	Sandal

தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளைப்பற்றிய ஒப்பீடு என்பது, மிகப்பெரிய களமாக விளங்குகிறது. அதனைச் சில பக்கங்களுக்குள் அடக்க முடியாது. ஆகவே, இவ்விரு மொழிகளிலுமுள்ள சில தொடரமைப்புக்கூறுகள் மட்டும் ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவையாவும் எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் இப்பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றன.

தமிழ், ஆங்கிலம் – தொடரமைப்பு ஒப்பீடு

சொற்கள் முறைப்படி அமைந்து, பொருளைத் தரும்போது, அது சொற்றொடராகிறது. அச்சொற்றொடர், மரபுநிலை பிறழாதவாறும் அதனைப் பேசுவோர், கேட்போர் ஆகியோரின் மனநிலைக்கு ஏற்றவாறும் அமையும்போது, கருத்துப் பரிமாற்றம் எளிதாகிறது.

இம்மரபு, எல்லா மொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. ஏனெனில், மொழிக்குமொழி மரபுநிலை மாறுபடுவது இயல்பே. எடுத்துக்காட்டாக வினைமுற்றுக்கள், ஆங்கிலத்தில் தொடரின் இடையிலும், தமிழில் தொடரின் இறுதியிலும் நிற்கின்றன.

எ.கா.

செல்விபடம் வரைந்தாள் (த) - (வினைமுற்று, தொடரின் இறுதியில் நின்றது.)

Selvi drew a picture (ஆங்.) - (வினைமுற்று, தொடரின் இடையில் நின்றது.)

அதேபோல், திராவிட மொழிகளில் வினையடிகள், இடைநிலைகள் போன்றவை ஒட்டுநிலையில் நிற்க, சீனம் முதலான மொழிகளில் தனிநிலையாக நிற்கின்றன. தொடரமைப்பு நிலையில் காணும்போது திராவிட மொழிகள், இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து பலவகையிலும் வேறுபடுகின்றன. இவற்றைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் இனிக் காணலாம்.

1. தொடரமைப்பில் சொற்களின் நிலை
2. தொடரமைப்பில் இயைபு

1. தொடரமைப்பில் சொற்களின் நிலை

சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவதனைத் தொடர் என அறிந்துள்ளோம். ஒரு தொடரில், சொற்களின் வரிசை முன்பின்னாக மாறி வந்தாலும் அத்தொடரின் பொருண்மை மாறாது இருக்குமானால், அதனை அமைப்பு மாற்றம் என மொழியியலார் குறிப்பிடுகின்றனர். இது, பொதுவான விளக்கமாகும்.

தமிழில், முற்றுத்தொடர்களில் எழுவாய் முதலிலும், செயப்படுபொருள் இடையிலும், பயனிலை இறுதியிலும் இடம்பெறுகின்றன. ஆனால், ஆங்கிலத்தில் செயப்படுபொருள் தொடரின் இறுதியில் அமைகின்றது.

எ.கா.

நான் கடிதம் எழுதினேன் (த)

I wrote a letter (E)

தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பாகச் செய்யுள், கவிதை ஆகியவற்றில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் இடம் மாறியும் அமைவதுண்டு. இவை, கவிஞர்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டால் அமைவன.

எ.கா. 'கண்டனன் கற்பினுக் கணியை கண்களால் . . .' என்னும் கம்பராமாயணப் பாடலடியில், 'கண்டனன்' என்னும் வினைமுற்று, தொடரின் முதலில் வந்துள்ளது. இக் காலத்தில் உரைநடைகளிலும் செய்தித்தாள்கள் முதலான ஊடகங்களிலும் இதுபோன்ற தொடர்கள் பெரும்பான்மையாகப் பயின்று வருகின்றன. இவ்வகைத் தொடர்கள், பேச்சுத்தமிழில் இயல்பாகவே இடம்பெறுகின்றன. ஆனால், ஆங்கிலத்தில் மாறிவருதல் இயல்பில்லை.

இனி, தொடர்நிலையில் பெயரடை, வினையடை; பெயரெச்சம், வினையெச்சம்; முன்னொட்டு, பின்னொட்டு; உருபன்உறவு, இலக்கணஉறவு ஆகியவை அமையும் நிலை குறித்துக் காண்போம்.

பெயரடையும் வினையடையும்

தொடரில் இடம்பெறும் பெயரைச் சிறப்பிக்க பெயரடையும், வினையைச் சிறப்பிக்க

வினையடையும் வருகின்றன. தமிழில் இவை, பெயருக்கு முன்பும் வினைக்கு முன்பும் பயின்று வரும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 'அழகான மலர்' என்னும் தொடரில், 'அழகான' என்பது, பெயரடை. 'விரைவாக ஓடியது' என்னும் தொடரில், 'விரைவாக' என்பது வினையடை.

ஆங்கிலத்திலும் பெயரடை பெயருக்குமுன் வருகிறது. எ.கா. beautiful flower. இங்கு beautiful என்பது, பெயரடை. தமிழில் வினைக்குமுன் இடம்பெறும் வினையடை, ஆங்கிலத்தில் மட்டும் வினைக்குப்பின் பயின்று வருகிறது. எ.கா. ran fastly. இங்கு fastly என்பது, வினையடை.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்

தமிழில், ஒரு தொடரில் எத்தனை எச்சங்கள் இருக்கின்றன எனக் கணக்கிட்டால், அத்தனை தனித்தனித் தொடர்கள் இணைந்துள்ளன என்பதை அறியலாம். எடுத்துக்காட்டாக,

அவன் வந்தான்

அவன் பார்த்தான்

அவன் சென்றான்

என்னும் மூன்று முற்றுத்தொடர்களையும் அவன் வந்து பார்த்துச் சென்றான் என (வினை) எச்சங்களால் ஆன முற்றுத்தொடராக்கலாம்.

ஆங்கிலத்திலும் இவை பல முற்றுத்தொடர்களைப் பெற்ற தொடராகக் கொள்ளும் பண்டு உண்டு.

He came. He saw. He went.

He came, saw and went.

தமிழில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடிப்படைத் தொடர்களை இணைத்து, ஒரே தொடராக மாற்றுவதற்கு எச்சங்கள் பயன்படுகின்றன. ஆனால், இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் இவ்விடத்தில் இணைப்பு இடப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆங்கில மொழியில் இரு தொடர்களை இணைக்க, இணைப்பு இடப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படும் இடங்களிலெல்லாம் தமிழில்

பெயரெச்சங்களையோ வினையாலணையும் பெயர்களையோ பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக, I read a book, which was given by you என்னும் தொடரில், Which (Relative Pronoun) என்பது, இணைப்பு இடப்பெயராகும். இதே தொடரைத் தமிழில், 'நீ கொடுத்த புத்தகத்தை நான் படித்துவிட்டேன்' எனக்கூறும்போது, 'கொடுத்த புத்தகம்' என்பது பெயரெச்சம் ஆகும்.

இவ்வாறே தொடரில் வினையெச்சமும் பயின்று வருவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, Kannan came. Kannan went. என்னும் இரு தொடர்கள் Kannan came and went என்று ஒரே தொடராக அமையலாம். ஆனால் தமிழில், கண்ணன் வந்தான்; கண்ணன் சென்றான் என்னும் இரு தொடர்கள், கண்ணன் வந்தானும் சென்றானும் என்று 'உம்'சேர்த்து எழுதப்படுவதில்லை. மாறாக, கண்ணன் வந்து சென்றான் என்று வினையெச்சத்தைப் பயன்படுத்தி எழுதப்படுகிறது.

உருபங்கள் - முன்னொட்டும் பின்னொட்டும்

தமிழ்மொழி ஒட்டுநிலை மொழியாக, குறிப்பாகப் பின்னொட்டினை ஏற்கும் மொழியாக உள்ளது. ஆங்கில மொழியில் முன்னொட்டுகள் (Prepositions) அமையும் இடங்களிலெல்லாம் தமிழில் பின்னொட்டுகளே (Postpositions) அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

தமிழ்	ஆங்கிலம்
மேசையின் மேல்	On the table
மேசையின்கீழ்	Under the table

இதே போன்றுதான் வேற்றுமை உருபுகள் பின்னொட்டுகளாக உள்ளன. எ.கா. மரம் + கு = (மரம் + அத்து + கு) = மரத்துக்கு எனக் 'கு' உருபின்னொட்டாக அமைகிறது. ஆங்கிலத்தில் அது முன்னொட்டாகப் பயின்று வருகின்றது. எ.கா. to the tree. இங்கு 'to' என்பது, முன்னொட்டு.

உருபன்உறவும் இலக்கணஉறவும்

ஆங்கிலத் தொடர்களில் சொற்களுக்கு இடையேயுள்ள உறவுகள், இலக்கணஉறவுகளாக

(Grammatical Relation) அமைகின்றன. ஆனால், தமிழில் அவ்வுறவு, உருபங்களைச் சார்ந்து (Morphological Relation) அமைகின்றது. சொல்லமைப்பு திட்டமாக அமைந்த தமிழ்மொழி, ஒட்டுநிலை அமைப்பு உடையது. எனவேதான், தமிழில் சொற்களின் அமைப்புமுறை, நெகிழ்ச்சி உடையதாக உள்ளது. தொடரமைப்பு திட்டமாக உள்ள ஆங்கிலமொழியில், சொற்களின் அமைப்புமுறை நெகிழ்ச்சியற்றதாக உள்ளது. அதனால்தான், ஆங்கிலத்தில் ஒரு தொடரிலுள்ள சொற்களை இடம் மாற்றினால் பொருளும் மாறிவிடுகின்றது.

எ.கா.

வளவன் எழிலரசியை அழைத்தான் >
எழிலரசியை வளவன் அழைத்தான்

(பொருள் மாறவில்லை.)

Valavan called Ezhilarasi >

Ezhilarasi called Valavan

(பொருள் மாறுகிறது.)

2. தொடரமைப்பில் இயைபு

தொடரமைப்பில் இயைபு என்பது, ஒரு தொடரில் அமைந்துள்ள சொற்களுக்கு

இடையே காணப்படும் தொடர்பாகும். 'கண்ணன் வந்தான்' என்னும் தொடரில், 'கண்ணன்' என்னும் எழுவாய்க்கேற்ப 'வந்தான்' என்னும் வினைமுற்று (பயனிலை) வந்துள்ளது. இஃது, எழுவாய்க்கேற்ற இயைபாகும். இதுபோல் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றிற்கிடையே ஓர் இயைபு காணப்படுகிறது.

திணை, எண், பால், இடம் - இயைபு

சொற்களுக்கிடையே ஏற்படும் பொருத்தப்பாடே இயைபு. ஆங்கில மொழியில் She is a girl என்பதும், They are girls என்பதும் சரியான பொருத்தப்பாடுடைய தொடர்களாகும். இவற்றை வினை இயைபு (Agreement of the verb) என்பர். She are girl என்றோ They is girls என்றோ பேசுவதும் எழுதுவதும் இல்லை. ஏனெனில், அவை தவறான தொடர்கள் மட்டுமன்றி, இயைபின்றியும் அமைவன. (She - Singular Noun, is - singular verb; They - Plural Noun, are - plural verb)

❖ தமிழில் பெயரடைக்கும் அதனை அடுத்து வரும் பெயருக்கும் இடையே எண், பால் ஆகியவற்றில் இயைபு இல்லை. நல்ல பையன், நல்ல பெண் என்ற தொடர்களில் 'நல்ல' என்னும்

அறிவோம் தெளிவோம்

இரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஏழாம் வேற்றுமைவரை உள்ள உருபுகள் முறையே ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்பன. இவை, பின்னொட்டுகளாக வருவதனை அறிந்துள்ளீர்கள். இவை மட்டுமின்றி, வேறு சில உருபுகளும் உள்ளன. இவற்றை வேற்றுமைச்சொல் பின்னொட்டு அல்லது பின்னொருபு (Postpositions) என்கிறோம். இலக்கணநூலார், சொல்லொருபுகள் என்று கூறுகின்றனர். பின்னொருபுகள் அல்லது சொல்லொருபுகளுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் பின்வருமாறு:

பின்னொட்டாக வரும் வேற்றுமை உருபுகள்

ஐ	-	மரத்தை	கு	-	மரத்துக்கு	அது	-	மரத்தினது
ஆல்	-	மரத்தால்	இன்	-	மரத்தின்	கண்	-	மரத்தின்கண்

பின்னொட்டாக வரும் சொல்லொருபுகள்

பற்றி	-	மரத்தைப்பற்றி	தவிர	-	மரத்தைத் தவிர
விட	-	மரத்தைவிட	கொண்டு	-	மரத்தைக்கொண்டு
போல	-	மரத்தைப்போல	வைத்து	-	மரத்தை வைத்து

பெயரடை, பெயர்களோடு இயைபு இன்றியே வருகின்றது. ஆங்கிலத்திலும் இவ்வாறே அமைகின்றது.

எ.கா.

He is a good boy

She is a good girl

❖ தமிழில் முற்றுத்தொடர்களின் இறுதியில் அமையும் வினைமுற்று வடிவங்கள், எழுவாயோடு எண் இயைபு கொண்டுள்ளன. எ.கா.

சொற்றொடர்	எண்	இடம்
நான் வந்தேன்	ஒருமை	தன்மை
நாம் வந்தோம்	பன்மை	
நீ வந்தாய்	ஒருமை	முன்னிலை
நீர் வந்தீர்	பன்மை	
நீங்கள் வந்தீர்கள்	மரியாதைப் பன்மை	

❖ படர்க்கை மூவிடப்பெயரின் வினைமுற்றுகள் எழுவாயோடு திணை, பால், எண், இடம் ஆகிய நிலைகளில் இயைபு கொண்டுள்ளன. இவற்றைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளால் அறியலாம்.

சொற்றொடர்	திணை	பால்	எண்	இடம்
அவன் வந்தான்	உயர்திணை	ஆண்பால்	ஒருமை	படர்க்கை
அவள் வந்தாள்		பெண்பால்	ஒருமை	
அவர் வந்தார்		பலர்பால்	பன்மை	
அது வந்தது	அஃறிணை	ஒன்றன்பால்	ஒருமை	படர்க்கை
அவை வந்தன		பலவின்பால்	பன்மை	

ஆங்கிலமொழியில், வினைமுற்றுகளில் பாலறி கிளவிகள் இணையும் மரபு இல்லாததால் வினைமுற்றுகள் திணை, பால் வேறுபாட்டைக் காட்டுவதில்லை. ஆனால், தமிழின் வினைமுற்று விகுதிகள் திணை, பால் வேறுபாட்டை உணர்த்துகின்றன. எ.கா.

நான் வந்தேன்	- I came
நீ வந்தாய்	- you came
அவன் வந்தான்	- He came
அவள் வந்தாள்	- She came
அவர்கள் வந்தார்கள்	- They came
அது வந்தது	- It came

ஆங்கிலத்தில் came என்ற வினைமுற்றே இரு திணை, ஐம்பால், மூவிடத்திற்கும் பொதுவாக வருவதைக் காணலாம்.

எழுவாய், பயனிலை – இயைபு

❖ தமிழில் தோன்றா எழுவாய் கொண்ட தொடர்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

வீட்டுக்குப் போனேன்

பாடம் படித்தாய்

நாளை வருவார்

போன்ற தொடர்களில் எழுவாய் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் எழுவாய், கட்டாயம் தோன்ற வேண்டும். இந்த விதிமுறையின் காரணமாக, எழுவாய் ஏற்காத வினைகளைக் கொண்ட ஆங்கிலத் தொடர்களில், She, He, it, they போன்ற பதிலிகள் எழுவாய் நிலையில் தோன்றுகின்றன.

எ.கா. He came, She came, It came, They came.

அறிவோம் தெளிவோம்

வினைமுற்று	எழுவாய்	திணை	பால்	எண்	இடம்	காலம்
விளையாடுவான்	அவன்	உயர்திணை	ஆண்பால்	ஒருமை	படர்க்கை	எதிர்காலம்
பாடுகின்றேன்	நான்	உயர்திணை	-	ஒருமை	தன்மை	நிகழ்காலம்
பேசினார்கள்	அவர்கள்	உயர்திணை	பலர்பால்	பன்மை	படர்க்கை	இறந்தகாலம்
வந்தது	அது	அஃறிணை	ஒன்றன்பால்	ஒருமை	படர்க்கை	இறந்தகாலம்
கொடுப்பாய்	நீ	உயர்திணை	-	ஒருமை	முன்னிலை	எதிர்காலம்
மேய்கின்றன	அவை	அஃறிணை	பலவின்பால்	பன்மை	படர்க்கை	நிகழ்காலம்
செய்வீர்கள்	நீங்கள்	உயர்திணை	பலர்பால்	பன்மை	முன்னிலை	எதிர்காலம்
gave	-	-	-	-	-	past tense
speaks	-	-	-	-	-	Present tense

ஆகவேதான், தமிழ் முதலான திராவிட மொழிகளில் 'தோன்றா எழுவாயும்', ஆங்கிலம் முதலான இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளின் தொடரமைப்பில் 'பதிலி எழுவாய் இடுதல்' என்ற பண்பும் காணப்படுகின்றன.

❖ தமிழில் வினைச்சொற்கள் இல்லாமலும் தொடர்கள் அமைகின்றன. இத்தகைய தொடர்களில் பெயர்கள் பயனிலையாக வருவதுண்டு. இவை போன்ற தொடர்களுக்கு இணையாக ஆங்கில மொழியில் is, are போன்ற இணைப்பு வினைகள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

எ.கா. அவன் இராமன் - He is Raman

ஆங்கிலம், தமிழ் - தொடர்களை மொழிபெயர்க்கும்போது நேரும் தவறுகள்

தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் கற்கும் மாணாக்கர், தொடரமைப்புகளில் தம்மையறியாமல் சில தவறுகளைச் செய்கின்றனர். இஃது ஒரு மொழியின் தாக்கம், மற்றொரு மொழியின் மீது ஏற்படுவதனால் நேர்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஆங்கிலத்தில், Niraimathi, Kavitha and Kumaran went to school என்னும் தொடரைத் தமிழில் நிறைமதி, கவிதா மற்றும் குமரன் பள்ளிக்குச் சென்றனர் என்று பேச்சிலும் எழுத்திலும் மாற்றுகின்றனர். 'and' என்னும் இணைப்புச்சொல்லுக்கு மாற்றாக, 'மற்றும்' என்னும் இணைப்புச்சொல்லைத் தமிழில் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால், தமிழ்த் தொடரமைப்பில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பெயர்கள்

இடம்பெறும்போது, அவையாவும் 'உம்' என்ற இடைச்சொல்லாலேயே இணைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, மேற்கூறிய தொடரை நிறைமதியும் கவிதாவும் குமரனும் பள்ளிக்குச் சென்றனர் எனப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பயன்படுத்தவேண்டும்.

இதுபோன்று, ஆங்கிலத்தின் தாக்கத்தால் தமிழ்த்தொடரமைப்புகளில் ஏற்படும் தவறுகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றைச் சரியான அமைப்பில் மாற்றுவதற்கு அறிதல் வேண்டும்.

நிறைவுரை

திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில் தமிழின் சிறப்புகளைப்பற்றியும்இந்தோஐரோப்பியமொழிக் குடும்பத்தில் ஆங்கிலத்தின் சிறப்புகளைப்பற்றியும் இப்பாடப்பகுதி சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறுகிறது. தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தொடரமைப்பில் காணப்படும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைச் சில எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குகிறது.

இப்பாடப்பகுதியின் வாயிலாக, ஒருமொழியுடன் மற்றொரு மொழியை ஒப்பிடுவதால் அவற்றின் அமைப்பு, செயல்முறை, மொழிக்கூறுகள், கட்டமைப்புகள், இலக்கணக் கூறுகள், மொழியின் பொதுமைப் பண்புகள் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதமட்டுமன்றி, மொழியைப்படைத்த மனிதனின் கூறிய அறிவுத்திறத்தைக் கண்டு, நமக்கு வியப்பும் பெருமிதமும் ஏற்படுகிறது. மொழிக்கட்டமைப்பின் மீது மனிதன் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் நன்கு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பொருண்மையும் சொற்பொருள் மாற்றமும்

அறிமுகம்

மொழியியல் துறையில் ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல் போன்று பொருண்மையிலும் ஒன்று. பொருண்மையியல் என்பது, சொற்களின் பொருளை விளக்குகின்ற ஓர் இயல். மொழியில் சொற்கள் தனித்து நின்று, தொடரில் அமைந்தும் பொருளை விளக்குகின்றன. அவ்வாறு வரும் சொற்கள், அனைத்து இடங்களிலும் ஒரே பொருளைத் தருவதில்லை; தனித்துச் சொல்லும்போது ஒரு பொருளும் தொடரில் வரும்போது வேறு பொருளையும் தருகின்றன. சூழலுக்கேற்பவும் சொற்பொருளில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது.

ஆகவே, பொருண்மையியலானது, சொற்கள் வெளிப்படுத்தும் வெவ்வேறான பொருள்களைப் பற்றி விளக்குவதாக அமைகின்றது.

பொருண்மையியல் – விளக்கம்

நாம் பேசும்போது, பல சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால், அச்சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளின் தன்மையை உணர்ந்து பயன்படுத்துகிறோமா என்று உணர்வதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சொல், ஒவ்வொரு தொடரிலும் வெவ்வேறு பொருள் தருவதனை எப்போதாவது அறிந்திருக்கிறோமா? கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளைக் கவனியுங்கள்.

தொடர்கள்

- 'கை வலிக்கிறது'.
- 'கையூட்டு கொடுப்பதும் வாங்குவதும் குற்றம்'.
- 'தன் கையே தனக்கு உதவி'.
- 'கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை'.
- கள்வனைக் கையும்களவுமாகப் பிடித்தனர்
- முருகன், வள்ளியைக் கைபிடித்தான்
- கண்ணனை ஒரு கை பார்த்துவிடவேண்டும்
- ஆட்டத்தில் ஒரு கை குறைகிறது

உணர்த்தும் பொருள்

- உடலின் ஓர் உறுப்பு
- உழைப்பின்றி வரும் பணம்
- உழைப்பின் மேன்மை
- அருகில் என்னும் பொருள்
- ஒரு செயலை நேரடியாகப் பார்த்தல்
- திருமணம் புரிதல்
- சரியான பாடம் கற்பித்தல்
- ஓர் ஆள் (எண்ணிக்கை) தேவை

படித்தீர்களா? எத்தனை கைகள்? என்னென்ன பொருள் தருகின்றன? மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு தொடரிலும் 'கை' என்னும் சொல், ஒவ்வொரு பொருள் தருவதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். இதே சொல்லைப் பயன்படுத்தி உங்களாலும் வேறு சில தொடர்களை உருவாக்கமுடியும் அல்லவா!

'கை' என்பதன் அகராதிப் பொருள், மனித உடலின் ஓர் உறுப்பு. 'கை' என்பது, அடிப்படையில்

ஒரு பெயர்ச்சொல். இதே சொல், உணர்வுப் பொருளாகவும் பயன்பாட்டுப் பொருளாகவும் சூழலுக்கேற்பப் பொருள்மாறுகின்றது.

ஆகவே, மொழிக்கூறுகள் பெற்றுள்ள பொருண்மைத் தன்மையை அகராதிப்பொருள், இலக்கணப் பொருள், உணர்வுப் பொருள், பயன்பாட்டுப் பொருள், சூழற்பொருள் என வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

பொருண்மைக் கோட்பாடுகள்

பழந்தமிழ் இலக்கணநூலான தொல்காப்பியம், 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' என்று சொல்லின் தன்மையைக் குறிப்பிடுகிறது.

மேலும், "பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும் சொல்லினாகும்" என்றும் கூறுகிறது. ஆகவே, ஒரு சொல், சொல்லாகிய தன்மையும் குறிக்கும்; தான் குறிப்பிடும் வேறு பொருள்களையும் குறிக்கும். அச்சொல், சூழல் அடிப்படையில் பலவகையான பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் விளக்கி நிற்கும் என்பது, தொல்காப்பியர் உணர்த்தும் பொருண்மைக் கோட்பாடு.

மொழியியல் அறிஞர்கள், பொருண்மையியலைப் பல கோட்பாடுகளால் விளக்குகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாகச் சூர் என்பவர், சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான உறவு இயற்கையானதன்று என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். அவர், சொல்லைக் குறிப்பான் எனவும், சொல் குறிப்பிடும் பொருளைக் குறிப்பீடு எனவும் வேறுபடுத்தியுள்ளார்.

ஃபுளும் பீல்டு என்பவர், தூண்டல் செய்கைக்கு எதிர்வினையாக அல்லது துலங்கலாக மொழி வெளிப்படுகிறது எனக் கூறியுள்ளார். மாலினோவ்ஸ்கியும் பிர்த்தும், ஒரு சொல்லின் சூழலை அறிந்துகொள்ளாமல், அச்சொல்லின் பொருளை அறிதல் இயலாது என்று கூறினர்.

இதனடிப்படையில் உணர்வுக் கோட்பாடு, மரபுக்கோட்பாடு, சூழல்கோட்பாடு, பயன்பாட்டுக் கோட்பாடு எனப் பல்வேறு கோட்பாடுகளை மொழியியல் அறிஞர்கள் உருவாக்கினர். இவ்வாறு, பல்வேறு கோட்பாடுகள் இருப்பினும் அவையாவும் ஒரு சொல்லானது, தனித்துநின்று ஒரு பொருளையும் தொடரில் வரும்போது பல பொருளையும் சூழலுக்கேற்ப உணர்த்தும் என்பதையே எடுத்துக்கூறுகின்றன. இனிச் சூழல்கோட்பாட்டின்வழிப் பொருள்கொள்ளும் முறைகுறித்துக் காண்போம்.

சூழல் கோட்பாடு – (Contextual Theory)

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள், தொடர்கள் ஆகியன சமுதாயச் சூழல்களைத் தழுவி யே பொருண்மைகளை உணர்த்துகின்றன. சூழல்கோட்பாடு என்பது, ஒலிச் சூழல், உருபன் இணைப்புச் சூழல், இலக்கணச் சூழல், சொல் இணைப்புச் சூழல், பேச்சுச் சூழல் என ஐவகைப்படும். அவற்றை எடுத்துக்காட்டுகள்வழிக் காண்போம்.

அ) ஒலிச் சூழல்

பலகை - பலகை

பலகை என்னும் சொல், ஒரு சொல்லாகத் தனித்து ஒலிக்கும்போது, மரப்பலகை என்னும் பொருளையும், பல சொல்லாகத் தொடர்ந்து ஒலிக்கும்போது, பலகைகள் என்னும் பொருளையும் தருகின்றது. இவ்வாறு வரும் சொற்களைப் பொதுமொழி எனப் படித்திருப்பீர்கள்.

ஆ) உருபன் இணைப்புச் சூழல்

ஆறு - ஆற்றை (ஆறு + ற் + ஐ)

ஆறை (ஆறு+ஐ)

ஆறு என்னும் சொல்லுடன் ஐ என்னும் உருபன் சேரும்போது, சூழலுக்கேற்பப் பொருள் மாற்றம் பெறுகிறது. ஆறு + கடந்தான் எனக் கூறும்போது, ஐ உருபனுடன் ஒற்று இரட்டித்து, ஆற்றைக் கடந்தான் எனவும், ஐந்துடன் ஆறு என்ற எண்ணைக் கூட்டு என வரும்போது, ஐ உருபன் மட்டுமே இணைந்து ஆறைக் கூட்டு எனவும் பொருள் தருகிறது.

இ) இலக்கணச் சூழல்

ஆடு - ஆடு

ஆடு என்னும் சொல், பெயர்ச்சொல்லாகவும் வரும். வினைச்சொல்லாகவும் வரும். வயலில் ஆடு மேய்கிறது எனச் சொல்லும்போது, ஆடு என்பது, ஒரு விலங்கின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல். இசைக்கேற்ப நடனம் ஆடு எனச் சொல்லும்போது, ஆடு என்பது ஆடுதல் என்னும் தொழிலைக் குறிக்கும் வினைச்சொல்.

ஈ) சொல் இணைப்புச் சூழல்

சவுக்கு - சவுக்கு மரம் - சவுக்கடி

சவுக்கு என்னும் சொல்லுடன் வெவ்வேறு சொற்கள் இணையும்போது, வெவ்வேறு பொருளைத் தருகின்றன. சவுக்குமரம் என்று கூறும்போது, ஒரு வகை மரத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. சவுக்கடி கிடைத்தது என்று கூறும்போது, சவுக்கால் அடித்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

உ) பேச்சுச் சூழல்

இது, பொருள் மயக்கம் கொண்ட மொழிக்கூறுகளைச் சார்ந்தது. அதனால், அதனதன் பொருள்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பொருள் உணரவேண்டும். இதனைப் பேச்சுநடை, வட்டாரவழக்கு, கதைநடை, கவிதைநடை போன்ற பல்வேறு மொழிக்கூறுகளில் உணரலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக,

நான் மதுரை

என்னும் தொடர் பொருள் தெளிவில்லாமல்,

1. நான் மதுரையைச் சார்ந்தவன்
2. நான் மதுரைக்குப் போகிறவன்
3. நான் மதுரையிலிருந்து வருபவன்

எனப் பல பொருள்களைத் தரக்கூடிய வகையில் உள்ளது. இப் பொருள் மயக்கங்கள் பேச்சுச் சூழலினால் தெளிவுபடும். அதாவது நடத்துநரிடம், பயணி தான் போகவேண்டிய இடத்தைக் குறிப்பிடும்போதும், தான் எங்கிருந்து வருகிறேன் என்பதைக் குறிப்பிடும்போதும், தன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவரிடம் தன் சொந்த ஊர் இன்னதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும் எனப் பல நிலைகளில் "நான் மதுரை" என்னும் தொடர் பயன்படுகிறது.

இவ்வாறு பொருண்மை சுட்டல், வெளிப்படையாகவும் அமையலாம். குறிப்பாகவும் அமையலாம். குறிப்பாக அமையும்போது, அது சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு வழிவகை செய்கிறது.

சொற்பொருள் மாற்றம்

பொருளை உணர்த்துவதற்குச் சொற்கள் கருவிகளாக உள்ளன. அவை, பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்துகின்றன. அனைவருக்கும் தெரிந்த சொற்களால் அறியப்படும் பொருள்கள் வெளிப்படையாக உணரப்படுவன. சூழ்நிலை அறிந்து நுட்பமாக அறியப்படும் பொருள்கள் குறிப்பாக உணரப்படுவன. ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, சிலேடை, உருவகம், குழுஉக்குறி, மங்கலம், இடக்கரடக்கல் முதலியவை குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துகின்றன என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

சொற்பொருள் மாற்றத்திற்குப் புறஉலகு, அதன் நிகழ்வுகள், சமுதாயம், பண்பாடு, பேசுபவரின் உணர்வு, மனநிலை, பேச்சுச்சூழல் முதலிய பல காரணங்கள் உள்ளன. இவற்றோடு பிறமொழிகளின் தாக்கங்களும் காரணங்களாக அமைகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையிலேயே மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள், தொடர்கள் ஆகியவற்றின் பொருளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இனி, சொற்பொருள் எவ்வாறெல்லாம் மாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் காண்போம்.

ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள்

பேச்சுமொழியில் ஒரு சொல், ஒரு பொருளை உணர்த்தும். சிலபோது, வேறொரு பொருளையும் உணர்த்தும். அவ்வாறு உணர்த்தும்போது, ஒரு பொருள் நிலைபெற்றும் மற்றொரு பொருள் வழக்கிழந்தும் போகலாம்.

எடுத்துக்காட்டாகக் 'கவலை' என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டாகப் பிரியும் இடம் என ஒரு பொருளும் மனவருத்தம் என மற்றொரு பொருளும் உள்ளன. இப்போது, 'கவலை' என்பது, மனவருத்தம் என்ற ஒரு பொருளை மட்டுமே குறிக்கிறது.

நீங்களும் இத்தகைய சொற்களைத் தொகுத்துப் பட்டியல் உருவாக்கலாம்.

ஒரு பொருளுக்கு ஒரு சொல்

ஒரு பொருளை உணர்த்த, ஒரு சொல்லே போதுமானது. அவ்வாறின்றி ஒரு பொருளைக் குறிக்க, இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் இருக்குமானால், ஒன்று நிலைபெற மற்றவை வழக்கியுக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, 'வீடு', 'இல்', 'மனை' போன்ற சொற்கள் 'இல்லம்' (வீடு) என்னும் ஒரே பொருளைக் குறித்தன. இப்போதைய வழக்கில் 'இல்' என்னும் சொல்லை, இலக்கியத்தில் மட்டுமே காணமுடிகிறது. 'மனை' என்னும் சொல்லோ, 'வீடு கட்டுவதற்குரிய இடம்' என்னும் பொருளைத் தருகிறது. பேச்சுவழக்கில், ஒருவர் 'நான் மனை வாங்கியுள்ளேன்' என்று கூறினால், அவர் வீடு வாங்கியுள்ளதாகப் பொருளன்று. வீடு கட்ட இடம் வாங்கியுள்ளார் என்பதையே உணர்த்துகிறது.

உயர்பொருட்பேறு

இழிந்த பொருளில் வழங்கி வந்த சொற்கள், காலப்போக்கில் உயர்ந்த பொருள்களைத் தருவதாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவனவற்றை 'உயர்பொருட்பேறு' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். முன்பு, கள்ளுண்டு களித்தல் என்பதைக் 'களிப்பு' என்றனர். இன்று, 'களிப்பு' என்பது, 'மனமகிழ்ச்சி' என்னும் உயர்பொருளில் வழங்குகிறது. மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு, 'பிள்ளை' என்னும் சொல், முன்பு அணிநிபிள்ளையைக் குறித்துப் பின்னர், மக்களின் குழந்தைகளைக் குறித்து, அதன்பின் மகனையும் மகளையும் உணர்த்தத் தொடங்கிவிட்டது.

இழிபொருட்பேறு

முன்பு, உயர்ந்த பொருளில் வழங்கிவந்த சொல், காலப்போக்கில் இழிந்த பொருளைத் தருவதும் உண்டு. அவ்வாறு வருவனவற்றை 'இழிபொருட்பேறு' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, 'நாற்றம்' என்னும் சொல், முன்பு 'நறுமணம்' என்னும் பொருளைத் தந்தது. இப்போது, 'துர்நாற்றம்' (விரும்பத்தகாத வாசனை) என்னும் இழிந்த பொருளைத் தருகிறது. முன்னர், பொருள்கள் குவியலாகக் குவித்து வைத்திருப்பதனைக் 'குப்பை' என்றனர்.

இப்போதோ உதவாத, தேவையற்ற பொருள்கள் குவிந்திருப்பதனைக் 'குப்பை' என்கின்றனர்.

சிறப்புப் பொருட்பேறு

பழந்தமிழில், 'பொன்' என்னும் சொல் செம்பு, தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பதற்குப் பொதுவான பெயராக வழங்கியது. செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன் என்றே வழக்கில் இருந்தன. இப்போது, தங்கத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. ஆகவே, முன்னர்ப் பலவற்றிற்கும் பொதுவாக வழங்கிய சொற்கள், அவற்றுள் ஒன்றை மட்டுமே குறிப்பதாக வருவனவற்றைச் சிறப்புப் பொருட்பேறு என்கிறோம். மேலும், சில எடுத்துக்காட்டுகள். எள்ளின் நெய், பாலின் நெய் என்பனவற்றைக் குறித்த 'நெய்' என்னும் சொல், இப்போது, பாலின் நெய்யை மட்டும் குறிக்கிறது. விலங்குகளைப் பொதுவாகக் குறித்த 'மான்' என்னும் சொல் இப்போது, மான் என்னும் ஒரு விலங்கினத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. பழையமையானவற்றை எல்லாம் குறித்த 'பழமை' என்னும் சொல், இப்போது, பழைய சோற்றை மட்டும் குறிக்கிறது.

பொதுப்பொருட்பேறு

முன்பு, ஒரு வகைப் பெயருக்கு வழங்கிவந்த பெயர், பின்னர் அதனைப்போன்ற பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராக வழங்குவதைப் பொதுப்பொருட்பேறு என்கிறோம்.

எடுத்துக்காட்டாக, மரத்தினால் செய்யப்பட்ட முகத்தல் அளவையை 'மரக்கால்' எனக் கூறினர். இன்று இரும்பு போன்ற பொருள்களால் செய்யப்பட்டவற்றையும் மரக்கால் என்றே கூறுகின்றனர்.

மேலும், எள்ளினின்று எடுக்கப்பட்டதனை, 'எண்ணெய்' என்றனர். இன்றோ தேங்காய் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், விளக்கெண்ணெய் எனப் பொதுப்பெயராக வழங்குகின்றனர். தண்மை (குளிர்ச்சி) பொருந்திய நீரே 'தண்ணீர்' எனப்பட்டது. இப்போது கஞ்சித்தண்ணீர், சீரகத்தண்ணீர், மிளகுத்தண்ணீர், காப்பித்தண்ணீர் (Coffee) எனப் பொதுவாகக் கூறுகின்றனர். இவை போன்ற சொற்களையும் உங்களால் தொகுக்கமுடியும் அல்லவா!

தகுதி வழக்கில் இடம்பெறும் சொற்பொருள் மாற்றம்

இலக்கணப்பகுதியில் தகுதி, இயல்பு என இரு வழக்குகளைப் படித்திருப்பீர்கள். அவற்றுள் தகுதி வழக்கில் இடம்பெற்றுள்ள இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி என்பன சொற்பொருள் மாற்றம் பெறுகின்றன.

இடக்கரடக்கல்

பலர் நிறைந்த அவையினிலே சொல்லக்கூடாத சொற்களை மறைத்து, வேறு சொற்களால் கூறுவதே இடக்கரடக்கல். சொல்லக்கூடாத சொற்கள் என்பதனை நாகரிகமற்ற சொற்கள் என்றும் கூறுவர். தொல்காப்பியம், இவ்வகைச் சொல்லை 'அவையல் கிளவி' என்று கூறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகக் கண்கழீஇ வருதும், கால்சுழீஇ வருதும் போன்ற தொடர்களைக் கூறலாம். பண்பாட்டின் தாக்கத்தால் இவ்வாறு மாற்றம் ஏற்படுகிறது.

மங்கலம்

மங்கலம் அல்லாதவற்றைக் கூறும்போது, மங்கலமான வேறு சொற்களால் கூறுவதனை 'மங்கலம்' என்பர். அவ்வாறு கூறுவதனால், பொருள் வேறுபடவும் வாய்ப்புண்டு. இறந்தவரைத் 'துஞ்சினார்', 'விண்ணுலகம் எய்தினார்', இறைவனடி சேர்ந்தார் எனவும் கூறுவர். (துஞ்சுதல் என்பது, தூங்குதல் என்னும் பொருளையும் குறிக்கும்) மேலும், சில எடுத்துக்காட்டுகள்: 'விளக்கை அணை' எனக் கூறாமல், 'விளக்கைக் குளிரவை' எனக் கூறுதல். சுடுகாடு, இடுகாடு எனக் கூறாமல், 'நன்காடு' எனக் கூறுதல். கடுமையான விடம் உடைய பாம்பை 'நல்ல பாம்பு' எனக் கூறுதல்.

அறிவோம் தெளிவோம்

கோட்டை விடுதல்: மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் அரசர்களிடையே நடக்கும் போர்களில் பெருந்தோல்வி என்பது, தாங்கள் குடியிருக்கும் கோட்டையினை இழப்பதே ஆகும். இதனைத்தான் கோட்டை விடுதல் என்றனர். இன்று, அச்சொல்லினைப் பெருந்தோல்விக்குரியதாகப் பயன்படுத்துகிறோம்.

குழுஉக்குறி

ஒரு குழுவுக்குள் ஏதேனும் ஒரு காரணம் பற்றி, அக்குழுவினருக்கு மட்டும் புரியும் வகையில், பொருள் தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதனைக் குழுஉக்குறி என்பர். குழுஉக்குறி என்பது, குறுமொழியாகும். பொற்கொல்லர், பொண்ணைப் 'பறி' எனக் கூறுவதும், வேடர் கள்ளைச் 'சொல் விளம்பி' எனக் கூறுவதும் குழுஉக்குறிக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இளம்தலைமுறையினரிடம் இச்சொல் வழக்கு, இப்போது பெருவழக்காக உள்ளது. அவர்கள், தத்தமது குழுவினருக்குப் புரியும்வகையில், பழைய சொற்களை விட்டுவிட்டுப் புதிய சொற்களால் கூறுவதை, மொழிவிளையாட்டாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆகுபெயரில் சொற்பொருள் மாற்றம்

ஒரு பொருளின் பெயர், அதனொடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகி வருவது, 'ஆகுபெயர்' எனப் படித்திருக்கிறீர்கள். பதினாறு வகை ஆகுபெயர்களும் சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு உட்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஊர் சிரித்தது என்னும் இடவாகுபெயர், ஊரைக் குறிக்காமல், ஊரில் வாழும் மக்களைக் குறிக்கிறது.

சொற்பொருள் மாற்றத்தால் ஏற்படும் பயன்கள்

சொற்பொருள் மாற்றம் பற்றிய ஆய்வு, தமிழில் சொற்களின் நிலை, பொருண்மை அடிப்படையில் அவை எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என அறிந்துகொள்ள வழிவகுக்கும். பலவகைப்பட்ட அகராதிகளை உருவாக்குவதற்குத் துணைபுரியும். ஒருபொருள் பன்மொழி அகராதிகளில் சொற்களைப் பகுக்க உதவும். ஆக்கமுறை மாற்றிலக்கணத்திற்கு அகராதி உருவாக்கவும் பயன்படும். மொழிபெயர்ப்புக்கான அடிப்படைக் கூறுகளை அறிந்துகொள்ள வகைசெய்யும். தொடரியல் பண்புக் கூறுகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புள்ளதுதான், இவ்ஆய்வு தொடரியல் செயல்பாட்டை அறிந்துகொள்ளவும் வழிசெய்யும்.

வேர்ச்சொல் ஆய்வு – ஓர் அறிமுகம்

அறிமுகம்

உலகில், ஆறாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன. இம்மொழிகளின் வரலாற்றினை, மொழியாய்வு அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். மொழியாராய்ச்சியில் வேர்ச்சொல் ஆய்வு, முதன்மையாக விளங்குகிறது. உலக மொழிகளில் முதன்மையான மொழிகளை, மொழியறிஞர்கள் செம்மொழிகள் என்பர். தமிழ், அச்செம்மொழி வரிசையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மக்கள் வழக்கிலுள்ள பெரும்பாலான மொழிகளுக்கு, அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கிய வழக்கும் செல்வாக்கும் மிக்க மொழிகளுக்கு, அகராதிகள் மட்டுமன்றி வேர்ச்சொல் அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

வேர்ச்சொல் ஆய்வு – முன்னுரை

வேர்ச்சொல் ஆய்வு என்னும் இத்தலைப்பு, வேர்ச்சொல் ஆய்வு என்றால் என்ன என்பது பற்றியும் தமிழில் வேர்ச்சொல் ஆய்வு எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது என்பது பற்றியும் முதலில் விளக்குகிறது; அதனைத் தொடர்ந்து, தமிழ் - திராவிடமொழிகள் வேர்ச்சொல் உறவினையும் தமிழ் - இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகள்

வேர்ச்சொல் உறவினையும், வேர்ச்சொற் கோட்பாட்டையும் விளக்குகிறது.

அகராதி – வேர்ச்சொல் அகராதி

அகராதிகளில், சொற்களுக்குரிய சரியான வடிவங்களும் பொருள்களும் தரப்பட்டிருக்கும். வேர்ச்சொல் அகராதிகளில் இவற்றிற்கு அப்பால், மொழியின் சொற்கள் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும். இதனால், ஒரு மொழியை நுட்பமாக அறிவதற்கு இயல்பான அகராதியைவிட, வேர்ச்சொல் அகராதி துணை புரியும்.

ஆங்கிலத்தில், வேர்ச்சொல் ஆய்வினை Etymological Studies என்பர். 'Etyma' என்ற சொல்லிற்கு உண்மைப்பொருள் (Real meaning) என்பது பொருள். மேற்கூலகத்தில் வேர்ச்சொல் ஆய்வினை, 'Philology' என்று கூறினர். Philology என்பதற்கு 'விருப்பமான ஆய்வு' என்பது பொருள். சொல்லாய்வு ஒரு விருப்பமான கலையாக இருந்ததை இதன்வழி நாம் அறிகிறோம்.

அகராதியும் வேர்ச்சொல் அகராதியும்

'உவரி' என்னும் ஒரு தமிழ்ச்சொல்லினை, அகராதியும் வேர்ச்சொல் அகராதியும் இருவேறு வகையில் விளக்கப்படுத்தும்.

உவரி = உப்பு, கடல். இவ்விளக்கத்தினை அகராதியில் காணலாம். ஆயின், வேர்ச்சொல் அகராதி 'உவர்' என்னும் உப்பினைக்கொண்டிருப்பதால் கடல், 'உவரி' எனப்பட்டது.

'உ' என்னும் உயர்வுப்பொருள் சுட்டடியாக உ - உக - உகர்ப்பு - உவர் - உவரி என இச்சொல் பிறந்தது. மகன் - மவன் போல் ககரம் வகரமாகி, 'உகர்', 'உவர்' ஆனது.

'உகப்பே உயர்வு' என்பது, தொல்காப்பியம். இவ்வாறெல்லாம் வேர்ச்சொல் அகராதியில் விளக்கம் விரியும்.

அறிவோம் தெளிவோம்

விள்ளல், விண்டல், விழைதல் ஆகிய சொற்களின் அடிப்பகுதி 'விள்' என்பது. 'விள்' என்ற அடிச்சொல்லிற்கு 'விருப்பம்' என்பது பொருள். 'விள்' என்னும் அடிப்பகுதிதான் வங்கம் - பங்கம்; வண்டி - பண்டி; வெற்றிலை - Betel போல் 'வகர பகர' மாற்றத்தில் மேலை இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளில் விள் - Phil எனத் திரிந்தது. 'விருப்ப ஆய்வு' என்பதன் வழியாகவே, 'வேர்ச்சொல் ஆய்வு' 'Philology' ஆனது என்பார் பாவாணர்.

கடல்நீரைப் பாத்திகளில் தேக்கி, அந்நீரைக் கதிரவன் வெப்பத்தால் வறளச் செய்து, உருவாக்குவதே உப்பாகும். கடல்நீர் காய்ந்ததும் கடல்நீரிலிருந்த ஒரு வெண்பொருள் உப்பிக்கொண்டு, நிலத்தின் மேல் எழும். இதனால், இவ்வெண்பொருள் 'உப்பு' என்னும் பெயர் பெற்றது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. மேல் எழுதல் என்னும் பொருளில் உருவான 'உவர்' என்னும் இச்சொல், உவரி என உப்பினையும் கடலையும் குறித்ததற்கு அப்பால் மிகுதியானது என்ற பொருளிலும் பிறகு பொருள் நீண்டது. மிகுதியானது என்ற உவரியே பிறகு, உபரி எனப் பேச்சுவழக்கில் திரிந்தது. இவ்வாறான கூடுதல் விளக்கங்களையும் வேர்ச்சொல் அகராதி கொண்டிருக்கும்.

இயல்பான அகராதியைவிட வேர்ச்சொல் அகராதி, ஒரு மொழியைப்பற்றி அறிவதற்குக் கூடுதல் விளக்கம் தந்து உதவுகிறது. இதனை 'உவரி' சொல்லிற்குக் காட்டிய விளக்கத்தின்வழி அறிந்தோம்.

வேர் என்பதன் விளக்கம்

தொல்காப்பியர், 'வியலென் கிளவி அகலப் பொருட்டே' என ஒரு நூற்பா செய்தார். இந்நூற்பாவின்வழி 'வியல்' சொல், அகலப் பொருள் உடையது என்பதை அறிகிறோம். அகன்ற, பெரிய உலகம் - வியனூலகம்

அறிவோம் தெளிவோம்

உவர் - Over

உப்பி மேலெழுந்தது உப்பு. உகப்பி மேலெழுந்தது உக - உகர் - உவர். இவ் 'உவர்' மேலெழுதல் பொருளிலும் கூடுதல் பொருளிலும் இந்நோ ஐரோப்பியத்தில் உபர் - உபரியானது. கீழை இந்நோ ஐரோப்பியமாகிய சமற்கிருதத்தின் உபரியே மேலை இந்நோ ஐரோப்பிய மொழிகளில், Over என்பதற்கு வேர் என்பார் ஆங்கில வேர்ச்சொல் அகராதி அறிஞர் கீற்று. (The Concise Dictionary of ENGLISH ETYMOLOGY - Walter W. Skeat)

என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் பழந்தமிழ் மரபில் இவ் உண்மையைக் காணலாம்.

நிலத்திற்கு அடியில் மரம், செடி, கொடிகளைத் தாங்கி நிற்கும் ஓர் உறுப்பு, வேர். நிலத்தில் ஊன்றும்போது, சிறிதாக இருந்த இவ் உறுப்பு மெல்ல மெல்ல வியலித்து வளர்கிறது. அதன் அடிப்படையிலேயே வியல் - வியர் - வேர் என இச்சொல் உருவானது. பெயர் - பேர் என்பதுபோல், வியர் - வேர் ஆனது.

மரம், செடி, கொடிகளைத் தாங்கி, வியலித்து வளர்ந்து நிற்கின்ற நிலைத்திணை (தாவரங்கள்) களின் வேர்கள் போலவே, மொழியின் சொற்கள் பலவற்றையும் தாங்கி நிற்கின்ற மூலச்சொற்களை நாம் வேர்ச்சொற்கள் என்கிறோம். ஆங்கிலத்திலும் இவ்விரண்டின் வேரினையும் Root என்ற ஒரு சொல்லால் வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் வேர்ச்சொல் ஆய்வின் தோற்றம்

தமிழின் முழுமுதல் இலக்கணநூல், தொல்காப்பியம். இந்நூலில், வேர்ச்சொல் ஆய்வுக்கான பல தரவுகள் உள்ளன. தொல்காப்பிய உரியியல் பகுதிகள் பலவும் இச்செய்திகள் கொண்டவை.

'அமர்தல் மேவல்' என்பது, ஓர் உரியியல் நூற்பா. அமர்தல் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருந்துதல் என்பது பொருள். அமர்தல் சொல்லின் அடிப்பகுதி, 'அம்' என்பதாகும். இதன் அடிப்படையிலேயே ஒன்றோடொன்று பொருந்தி வளரும் மூங்கில் அம் - அமை எனப்பட்டது. 'ஆடமை புரையும் வனப்பில் பணைத்தோள்' என்ற குறுந்தொகைப் (131) பாடலில் ஆடுகின்ற மூங்கில், (ஆடு + அமை) ஆடமை எனப்பட்டது.

சோற்று உருண்டையைக் குறிக்கும் ஒரு தமிழ்ச்சொல், 'அமலை'. இச்சொல்லும் அம் - அமல் - அமலை எனப் பல சோற்றுப் பருக்கைகள் பொருந்தியதால் தோன்றிய பெயரேயாகும். இரு நாட்டுப் படைவீரர்கள் திரண்டு நின்று போர் செய்தலை 'அமர்' எனவும், போர் நிகழும் இடம் - அமர்க்களம் எனவும் அழைக்கப்படும். இங்கு வந்த 'அமர்' சொல்லும்

'அம்' என்னும் கூட்டப்பொருள் வேரிலிருந்து உருவானவையே. புளி, மிளகாய் போன்ற பொருள்களை வைத்து, நெருக்கி அரைக்கும் கல், அம்மிக்கல். இவ்வாறெல்லாம் 'அம்' ஆகிய பொருந்துதற் பொருள் வேர், பொருந்தற் பொருளில் இணைந்திருப்பதைத் தேவநேயப் பாவாணர் நிரல்பட விளக்குவார்.

தமிழும் திராவிட மொழிகளும்

தமிழையும் தமிழுடன் மிக நெருக்கமான உறவுடைய தென்னக மொழிகளையும் முதற்கண் இணைத்து ஆய்வு செய்தவர், கால்டுவெல். தென்னக மொழிகளில் தமிழே மூத்தது, முதன்மையானது என்பதைக் கால்டுவெல் நிறுவினார். பாவாணர், தமிழைத் 'திரவிடத் தாய்' என்றே குறித்துத் தனிநூலும் எழுதினார். தமிழுக்கு மிக நெருக்கமான திராவிட மொழிகளின் வரலாற்றையும் அவற்றின் சொற்களையும் மூலமொழியாகிய தமிழுடன் உறவுபடுத்தி ஆய்வதனால் மட்டுமே நல்விளக்கம் பெறமுடியும்.

சேரல் - கேரல் - கேரலன் - கேரளன்

சங்க இலக்கியத்தில் மலைநாடு, 'சாரல்நாடு' எனச் சொல்லப்படுகிறது. சாரல் என்னும் இச்சொல், 'சேரல்' எனத் திரிந்து, மலைநாட்டு அரசர்களைக் குறித்துள்ளது. களங்காய்க் கண்ணிநார்முடிச் சேரல், குடக்கோ இளஞ்சேரல் போலச் சங்க காலத்திலேயே அரசர்கள் பெயரில் இச்சொல் வழக்கு பெற்றுள்ளது. சேரல் என்னும் இச்சொல், பிறகு 'சேரலன்' எனத் திரிந்தது. சீர்த்தி - கீர்த்தி; செம்பு - கெம்பு போல் சகர, ககர மாற்றத்தில் 'சேரலன்' பிறகு, 'கேரலன்' ஆனது. மங்கலம் - மங்களம்; மெல்ல - மெள்ள போல - ள போலிமரபில் கேரலம் - கேரளம் ஆனது. இக் கேரளம் சொல்லே இன்று 'கேரளா' (KERALA) எனப்படுகிறது.

புழை என்பது, 'துளையை'க் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். நீர் ஓடும் துளையுள்ள இடமே புழைக்கடை. பேச்சுவழக்கில், இப் புழைக்கடை, புழக்கடை எனப்படும். உள்துளையுடைய காய், 'புழல்காய்'. அதுவே, பிறகு 'புல்காய்' ஆனது. நாழி + உரி = நாடுரி எனத் திரியுமென்பார் தொல்காப்பியர். முகரம் - டகரமாகத் திரிந்த

அதே போக்கில்தான் புழல்காய், தமிழில் புல்காய் ஆனது. இப் புல்காய், புலல்காய் - பொடலங்காய் - பொள்ளங்காய் எனவும் மக்கள் வழக்கில் பல திரிபுகளில் வழங்குகிறது.

'புல்' என்னும் ஒரு வேர்ச்சொல்லுக்குத் துளை என்பது பொருள். தொல்காப்பியர், நிலைத்திணைகளைப் புல், மரம் என இரண்டாகப் பிரித்தார். உள்துளை நிலைத்திணைகளே புல்வகை என்றானது. இப் 'புல்' சொல், புல் + து = புற்று எனவும், புல் - பொல் - பொல் + து - பொற்று - பொற்றல் - பொத்தல் எனவும் புல் - புள் - புளு - புளுகு எனவும் புல் - புள் - புளு - புழு - புழை எனவும் எல்லாம் பலப்பல துளை என்னும் பொருள்தரும் சொற்களை அதன்போக்கில் ஈன்றுள்ளது. மலையாளமொழி, புடல் - புடலை - புடலங்காய் என்னும் தமிழ் வழக்கினைப் 'புடோல்' எனக் கூறுகிறது.

மலையாளத்தில் மட்டுமல்லாமல், பிற திராவிடமொழிகளிலுள்ள சொற்களுக்கும் உரிய முழுப்பொருளையும் வேர்ப்பொருளையும் அறிய, தமிழே பெருந்துணையாக உள்ளது. இதன் உண்மைத்தன்மையைப் பரரோ, எமினோ ஆகிய மேல்நாட்டு மொழியியல் அறிஞர்கள் ஆய்ந்து தொகுத்துரைத்த 'திராவிட மொழிகளில் ஒப்பிலக்கண வேர்ச்சொல் அகராதி' (Dravidian Etymological Dictionaries - Burrow & Emeneau) நூல்வழி காணலாம்.

தமிழின் செவ்வாம்பல், 'கெம்பாவல்' எனவும், செவ்வாழை - 'கெம்புபாளே' எனவும், பாம்பு - 'ஹாவு' எனவும், பல்லி - 'ஹல்லி' எனவும் கன்னடத்தில் திரிந்துள்ளன. இக் கன்னட வழக்குகளின் உண்மைப்பொருளைத் தமிழுடன் உறவுபடுத்தித்தான் அறியமுடியும்.

தம்முன், தம்பி என்பன தமிழ்ச்சொற்கள். தன்முன் பிறந்தவன் - தம்முன்; தன்பின் பிறந்தவன் - தம்பி. தெலுங்கு, தம்பியைத் 'தம்முடு' என்கின்றது. குதித்தோடும் குதிரையை அதே தெலுங்கு, 'குர்ரமு' என்கிறது. ஊசல் - ஊஞ்சல் என்பன நல்ல தமிழ்ச்சொற்கள். தமிழின் ஊஞ்சலைத் துளு, 'உஜ்ஜாலு' என்றுரைக்கும்.

இந்தோ ஐரோப்பிய வேர் நானூற்று அறுபத்தொன்று

உலகின் மிகப்பெரிய மொழிக்கும்பம், இந்தோ – ஐரோப்பியம். எழுநூற்று எழுபது கோடிக்கும் மேற்பட்ட உலகமக்கள் தொகையில், நானூறு கோடிக்கும் மேற்பட்டோர் இந்தோ ஐரோப்பியம் பேசுவோர். இக்குடும்பமொழிகள், நூற்றுக்கும் மேற்பட்டனவாக உலகில் உள்ளன. இம்மொழிகள் யாவற்றிலும் வழங்கும் சொற்கள் கோடிக்கணக்கில் இருக்கும். ஆயின், இக்கோடிக்கணக்கான இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளின் சொற்களுக்கும் நானூற்று அறுபத்தொன்றே வேர்ச்சொற்களாக உள்ளன என்பார், ஆங்கில வேர்ச்சொல் அகராதி அறிஞர் மாமேதை கீற்று (Walter Skeat). இதன்வழி, வேர்ச்சொற்கள் நிலையான எண்ணிக்கை உடையன என்பதையும் அவற்றிலிருந்தே சொற்கள் காலந்தோறும் பெருகிப் பெருகி உருவாகின்றன என்பதையும் நம்மால் அறியமுடிகிறது.

உலக மொழிகள் பலவற்றையும் வேர்ச்சொல் ஆய்வின்மூலம் மொழியறிஞர்கள் இன்று ஒன்றாக்கிக் காண்கின்றனர். அவ்வகை ஆய்வின் முடிவாக, உலகமொழிக்கும்பங்களை ஒரு பெருங்குடும்பத்தில் அவர்கள் அடக்கிவிடுகின்றனர்.

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகள் அனைத்திற்கும் உரியனவாகக் காட்டப்பட்டுள்ள வேர்ச்சொற்கள், பல்வேறு குடும்ப மொழிகளுக்கும் உரியனவாகப் பொருந்தியுள்ளன. திராவிடமொழிக்கும்பங்களுக்குரிய வேர்ச்சொற்கள் எனப்படுவன பலவும், இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளின் வேர்களுடனும்

பொருந்தியிருப்பதைக் காட்டுவெல் முதலான அறிஞர்கள் உறவுபடுத்தி ஆய்ந்துள்ளனர்.

வேர்ச்சொல் ஆய்வுக் கோட்பாடு

இன்றைய உலக மாந்தர் அனைவரும், 'மதிமாந்தர்' (Homo sapiens) எனப்படுவர். இவர்களின் மூலஇடம் இன்றைய ஆப்பிரிக்கா. ஒன்றரை இலக்கம் ஆண்டுகளுக்குமுன், இவர்கள் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு, உலகம் முழுவதும் பரவினர். எழுபதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர்கள் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்துவிட்டனர். இதன்காரணமாகவே தென்னிந்தியா, மாந்தர்தம் மூலமொழி தோன்றிய இடமாக இருக்கலாம் என வேர்ச்சொல் ஆய்வறிஞர்கள் இன்று கருதுகின்றனர். மொழி தோன்றிய காலம் 60 – 70 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்னும் கருத்தினையும் இவ்விடத்தில் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

வேர்ச்சொல் ஆய்வறிஞர்கள், மூலமொழி எது என்பதை இருகோட்பாட்டின் மூலம் ஆய்வுசெய்துவருகின்றனர். ஒன்று, ஆசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் பேசப்படுகின்ற மொழிகள் யாவற்றிற்கும் உரிய மூலமொழியைக் கண்டறிவது. இரண்டு, உலகம் முழுவதும் பேசப்படுகின்ற மொழிகளுக்கு உரிய மூலமொழியைக் கண்டறிவது. முதலாவதை 'நாசுதிராதி' (Nostratic Studies) ஆய்வு என்றும் இரண்டாவதைத் 'தாய்மொழி' (Mother Tongue studies) ஆய்வு என்றும் கூறுகின்றனர்.

Mother Tongue accepted Article.

Nostratic As seen from South India (Article)

– Stephan Hillyer Levitt, G. Arasendiran and P. Ramanathan

நிறைவுரை

தமிழின் வேர்ச்சொற்கள் தமிழை வளர்த்ததுடன் மட்டுமல்லாமல், உலக மொழிகளின் வேர்ச்சொற்களுடனும் ஒன்றுள் ஒன்றாகிக் கலந்திருக்கின்றன. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பதற்கேற்பத் தமிழ் வேர்ச்சொல் ஆய்வு, உலக மக்களை உறவினராக ஆக்கிக்காட்டுகிறது; உலக ஒற்றுமைக்கும் பெருந்துணை புரிகிறது.

அறிவோம் தெளிவோம்

கூழாங்கல்: மலைமேலிருந்து ஆற்றிலும் அருவியிலும் அடித்து வரப்படும் கூரான கற்கள், பல இடங்களிலும் மோதி மோதிக் குழைவாகிவிடுகிறது. இக்குழைவான கல்லே கூழ் + ஆம் + கல் = கூழாங்கல் என்றானது.

திறனாய்வு

அறிமுகம்

திறனாய்வும் இலக்கியம்போல ஒரு கலை எனவும் வாசிக்கப்பட்ட பனுவல்களில் மறைந்திருக்கும் உண்மைகளைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்லும் அறிவுத்துறை எனவும் இரண்டு கருத்துகள் உள்ளன. இலக்கியவளம் நிறைந்த எல்லா மொழிகளிலும் திறனாய்வும் குறிப்பிடத்தக்க பணியைச் செய்கிறது. இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் திறனாய்வு பெரிதும் துணை செய்கின்றது. தமிழில் தொல்காப்பியர் காலம் தொடங்கி, இடைக்கால உரையாசிரியர்கள் வழியாகத் திறனாய்வுமுறை செயல்பட்டு வருகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில், தனித் துறையாக உருவெடுத்துள்ள திறனாய்வு, மொழிக்கல்வியில் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகிறது. ஆகவே, மொழியின் இலக்கணத்தையும் இலக்கியத்தையும் கற்க விரும்பும் மாணவர்கள், திறனாய்வு பற்றியும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திறனாய்வு – விளக்கம்

'திறனாய்வு' என்னும் சொல், நன்கு அறிமுகமான சொல்தான். ஏதேனும் ஒரு பாடல் அல்லது கவிதை குறித்து நயம் பாராட்டியிருப்பீர்கள், துணைப்பாடக்கதைகளைப் பற்றி, உங்கள் கருத்துகளைக் கூறியிருப்பீர்கள். நீங்கள் செய்த இந்தச் செயல்பாடுகள் எல்லாம் திறனாய்வில்தான் அடங்கும். ஒரு திரைப்படம் பார்க்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் படம் எப்படி இருந்தது என்று யாரேனும் உங்களிடம் கேட்டால் என்ன சொல்வீர்கள்? திரைப்படத்தின் கதைமையம், நடிகர்களின் நடப்பு, இசையின் தன்மை, பாடல்கள் போன்ற பல செய்திகளை உங்களை அறியாமலேயே ஆராய்ந்து கூறுவீர்கள் அல்லவா? நீங்கள் செய்த ஆய்வுதான், திறனாய்வு. இன்னும்

எளிதாகக் கூறவேண்டுமானால், உங்கள் நண்பரைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று யாரிடமாவது கேட்டுப் பாருங்களேன். உடனே அவர்களைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் அலசி ஆராய்ந்து கூறிவிடுவார்கள்.

ஒரு பாடலைப் பற்றி இலக்கியநயம் பாராட்டுவதும் ஒரு நூலைப் பற்றி மதிப்புரை எழுதுவதும் திறனாய்வுகளே. இலக்கியப் பரப்பில் 'திறனாய்வு' என்ற சொல்லும் நாளிதழ் போன்ற ஊடகங்களில் 'விமர்சனம்' என்ற (வடமொழி) சொல்லும் வழக்கிலுள்ளன. திறனாய்வு என்பதைப் பற்றி அறிஞர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கலாம்.

திறனாய்வு – சில வரையறைகள்

விக்டர் யூகோ : "இலக்கியம் சிறந்ததா அல்லது குறையுடையதா என்பதைக் காண்பதே திறனாய்வாகும்".

ஸ்பிங்கான் : "கலைஞன் எதைக் கூற முயல்கிறான்? அதில் எங்ஙனம் அவன் வெற்றி பெறுகிறான்? அவன் கூறுவது தகுதியுடையதுதானா? இவ்வினாக்களுக்கு விடை காண்பது திறனாய்வாகும்".

மேத்யூ ஆர்னால்டு : "உலகில் சிறந்ததென்று உணர்ந்து சிந்திக்கப் பெறுவதைத் தன்னலமற்ற முறையில் அறிந்து பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்வது திறனாய்வாகும்".

எலியட் : திறனாய்வென்பது, ஒரு பொதுமை முயற்சியாகத் திறனாய்வாளனைக் காட்டுவதாக இல்லாமல் கலைப்படைப்பைக் காட்டுவதாக, சமூகத்தின் கலைச்சுவையைச் சரியான நெறியில் உருவாக்கி வளர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும்".

அ. ச. ஞானசம்பந்தம் : " திறனாய்வு என்று கூறினால், 'முடிவு கூறல்' அதனுள் அடங்கியிருத்தல் கண்கூடு".

இனி, திறனாய்வின் வகைகள், கோட்பாடுகள், திறனாய்வாளர்கள், அவர்களுக்குரிய தகுதிகள், திறனாய்வினால் விளையும் பயன்கள் ஆகியன குறித்துச் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

திறனாய்வுக்குரிய களம் – இலக்கியம்

தற்காலத்தில் திறனாய்வு என்ற சொல்லிற்குப் பரந்து விரிந்த பொருளுண்டு. மொழியியல், உளவியல், மானிடவியல், சமூகவியல், வரலாறு, அறிவியல் முதலிய பல துறைகளின் தாக்கத்தை இன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வியலில் காணலாம் எனினும், திறனாய்வு என்னும் சொல் தனித்தியங்கும் ஓர் இலக்கியப்பிரிவையே குறிக்கிறது என அறிஞர் க. கைலாசபதி கூறுகிறார்.

இலக்கியம் – அச்சிடப்பெற்றவையும் அச்சில் இடம்பெறாதவையும்

ஓர் இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு செய்வதற்குமுன், அஃது இலக்கியம்தானா என அறிந்துகொள்ள வேண்டுமல்லவா! அப்படியானால் எது இலக்கியம்? எழுதப்பட்டதெல்லாம் இலக்கியமா? அல்லது அச்சிடப்பெற்றவையெல்லாம் இலக்கியமா?

எடுத்துக்காட்டாக விண்ணப்பம், தேர்வு, பஞ்சாங்கம், நாட்குறிப்பு, அறிவிப்பு, விளம்பரம், கடிதம் போன்றவையெல்லாம் எழுதப்படுகின்றன. அவ்வாறெனில் இவற்றை இலக்கியம் எனக்கூறுவதில்லை. அச்சிடப்பெற்று நாள்தோறும் வெளியாகும் செய்தித்தாள்களை இலக்கியம் என வகைப்படுத்துவதில்லை. ஏன் தெரியுமா? இவை செய்திகளைத் தெரிவிக்க மட்டுமே பயன்படுகின்றன. இவற்றைப் படிப்பதால் உங்களுக்கு எந்தவொரு கற்பனையோ உணர்ச்சியோ எழுவதில்லை. அறிவியல் உண்மைகளும் கணக்கு முதலான புள்ளியியல் விவரங்களும் கூட அறிவூட்டவும் ஆர்வத்தைத் தூண்டவும் செய்கின்றன. ஆனால், அவையும் இலக்கியம் ஆகா.

அப்படியென்றால் எது இலக்கியம்? ஒரு நூலைப் படிக்கும்போது நம் மகிழ்ச்சியை மிகுவிப்பதாக அமைவதே இலக்கியம். அது கவிதையாக, செய்யுளாக, கதையாக, நாடகமாக,

உரைநடையாக, கட்டுரையாக எனப் பல வடிவங்களில் அமையலாம். அவையாவும் அறிவையொட்டி மட்டும் அமைவதல்ல; கற்பனை மிகுந்த உணர்ச்சியையொட்டியும் அமைவனவாகும். மனிதனின் மொழியோடு தொடர்புகொண்டு அவனது சிந்தனைக்கோ, கற்பனைக்கோ, உணர்ச்சிக்கோ விருந்தாக அமைவன எல்லாம் இலக்கியங்களே. இவை அச்சிடப்பெற்று இலக்கிய எழுத்துகளாய் மிளர்கின்றன என்றாலும், அச்சிடப்பெறாத சிலவற்றைக்கூட நாம் இலக்கியங்கள் எனக் கூறுகிறோம்.

ஒரு மொழியில் பேச்சும் உண்டு, எழுத்தும் உண்டு. எழுத்து வடிவம் பெறாது, பேச்சில் வழங்கப்படும் நாட்டுப்பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள், ஆகியவற்றைத்தாம் நாம் இங்கே அச்சிடப்பெறாத இலக்கியங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறோம். இவையும் இலக்கிய வரம்புக்குள்ள்தாம் அமைகின்றன. நாம் ஏன் இவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்? இலக்கியத்திறனாய்வு செய்ய வேண்டுமென்றால் இலக்கியங்களைப் பற்றியும் அவற்றின் வடிவம், கருத்து, தன்மை ஆகியவற்றைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும்

திறனாய்வுக்குரிய களத்தையும் எவை இலக்கியம் என்பதையும் அறிந்துகொண்ட நிலையில், உலக அளவில் இலக்கியங்களின் பொது இயல்புகளைக் குறித்துப் பேசும் அடிப்படைக் கலைச்சொற்கள் சிலவற்றை அறிந்துகொண்டு, திறனாய்வுக்குள் நுழையலாம். இலக்கிய வடிவங்கள் எல்லாவற்றிலும் இருக்கும் தன்மைகளைக் கொண்டு இலக்கியங்கள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை:

1. செவ்வியம்
2. புனைவியம்
3. இயற்பண்பியம்
4. நடப்பியம்
5. நடப்பியம் அல்லாதன

இவ்வென்று வகைப்பாடுகளைச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

செவ்வியம் (Classicism):

தொன்மையும் குறிப்பிட்ட இலக்கிய வரையறைகளைப் பின்பற்றுவதும் செவ்விய இலக்கியங்களின் அடையாளமாக இருக்கின்றன. தமிழின் செவ்விய இலக்கியங்களான அக, புறப்பாடல்கள் தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கிய வரையறைகளைப் பின்பற்றியுள்ளன என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டால் செவ்வியல் தன்மை என்பது புரியலாம்.

புனைவியம் (Romanticism):

கற்பனையின் அளவும் கதைமாந்தர்களின் பண்புகளும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட தன்மையில் இருக்கும் இலக்கியங்கள், புனைவிய இலக்கியங்களின் அடையாளங்கள். தமிழில் எழுதப்பெற்ற காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் போன்றன புனைவியக்கூறுகள் கொண்டவை.

இயற்பண்பியம் (Naturalism)

கற்பனையின் அளவைக் கைவிட்டுவிட்டு, நடப்பதை அப்படியே எழுதிக்காட்டும் போக்கும், அதில் வெளிப்படும் திறனாய்வுப்பார்வையும் இயற்பண்பிய இலக்கியங்களின் அடையாளமாகக் கொள்ளத்தக்கன.

தமிழில் எழுதப்பெற்ற பள்ள இலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள் தொடங்கிப் புனைகதைகள் பலவற்றில் இயற்பண்பியக் கூறுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

நடப்பியம் (Realism)

இயற்பண்பியத்தின் மறுதலையாக உருவானதே நடப்பியம். நடந்த எல்லாவற்றையும் காலம், இடம் என்ற அளவில் முழுமையாக எழுத முடியாது.

ஆகவே, நடந்தனவற்றில் உண்மையின் பக்கமாக, எது சரியானது எனச் சுட்டிக்காட்டும் போக்கே இலக்கிய உருவாக்கத்தின் அடிப்படையாக அமையவேண்டும் என்று, வலியுறுத்தியவர்கள் உருவாக்கிய இலக்கியப் போக்கே நடப்பியம். அதிலும் மனித நேய நடப்பியம், விவரண நடப்பியம், ஆவண நடப்பியம், சமத்துவ நடப்பியம், மிகை நடப்பியம் எனப் பல வகைகள் உண்டு.

நடப்பியம் அல்லாதன (Non-realism)

நடப்பிய இலக்கியத்தை மேலும் சிறப்பானதாக ஆக்கும் முயற்சியில் அதன்மீது பலவகையான விமரிசனங்கள் எழுப்பப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான இலக்கியப் போக்குகளாக ஐரோப்பியத் திறனாய்வாளர்களால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. குறியீட்டியம், அபத்தவியம், வெளிப்பாட்டியம், மனப்பதிவியம் எனப் பலவகை உண்டு. அவற்றை மேல் வகுப்புகளில் விரிவாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

திறனாய்வாளர்கள்

இலக்கியம் எவ்வளவு பழைமையானதோ, அவ்வளவு பழைமையானது அதனைப் பற்றிய திறனாய்வும் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். யாராவது ஒருவர் ஒரு பாடலையோ, ஓர் உரைநடையையோ எழுதியிருப்பார். அதனைப் படிப்பவர், ஆஹா, நன்றாக உள்ளது அல்லது மட்டமாக உள்ளது என்று கூறும்போதே திறனாய்வாளராகவும் அவர் மாறிவிடுகிறார். அதே வேளையில் படிப்பவர் எல்லாரும் திறனாய்வாளராக மாறுவதில்லை.

திறனாய்வாளர், படைப்பவருக்கும் படிப்பவருக்கும் இடையே ஒரு பாலமாக விளங்குகிறார். ஏன் தெரியுமா? ஓரிலக்கியம் படைக்கப்பட்டவுடன் படிக்கப்படலாம் அல்லது பல ஆண்டுக்குப் பின்னரும் படிக்கப்படலாம். அவ்விலக்கியம் உருவான காலச்சூழல், பின்னணி ஆகியவற்றைத் தெள்ளத் தெளிவாகத் திறனாய்வாளர்தாம் வெளிப்படுத்தியிருப்பார். இல்லையெனில், அவ்விலக்கியத்தைப் படிப்பவருக்குக் குழப்பம் ஏற்படும்.

எடுத்துக்காட்டாகப் பாரதியார் பாடல்கள் தோன்றியதன் பின்னணி, விடுதலை உணர்வை வேண்டி நின்ற காலமாக இருந்தது. இக்காலத்தில் அத்தகைய சூழல் இல்லை. எனவே, படைப்புகளை அக்காலத்திய சூழலோடு பொருத்தி, ஆய்வுசெய்பவர்தாம் திறனாய்வாளர். அவர், படைப்பாளிக்கும் படிப்பவருக்கும் இடையேயுள்ள தலைமுறை இடைவெளிகளையும் காலவேறுபாடுகளையும் குறைக்கிறார்.

மற்றோர் எடுத்துக்காட்டு. எழுத்தாளர் புதுமைப்பித்தன், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய கதைகளில், அந்த மாவட்டத்து வட்டாரச் சொற்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மொழிநடைகள் இடம்பெற்றிருக்கும். வேறு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அக்கதைகளைப் படிக்கும்போது, அவர்களுக்குச் சில சொற்களுக்குப் பொருள் தெரியாமல் இருக்கலாம் அல்லது கடினமாகத் தோன்றலாம். இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் திறனாய்வாளரே நீக்குகிறார்.

அதனால்தான் அவர், படைப்பாளரையும் படிப்பவரையும் இணைப்பதற்குப் பாலமாகச் செயல்படுகிறார். ஆகவே, ஓர் இலக்கியத்தைப் படைப்பவர், அதனைப் படிப்பவர், அதனைத் திறனாய்வு செய்பவர் ஆகிய மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். ஒரு முக்கோணத்தின் மூன்று பக்கங்களாக இவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

அடுத்ததாகத் திறனாய்வு செய்வதற்கு என்னென்ன தகுதிகள் வேண்டும் என்பது பார்ப்போமா?

திறனாய்வாளர்க்குரிய தகுதிகள்

ஓர் இலக்கியத்தைப் படைப்பது எவ்வளவு கடினமானதோ, அவ்வளவு கடினமானது திறனாய்வு. ஏன்? திறனாய்வு செய்வதற்குரிய தகுதி இல்லாதவர்கள், இலக்கியத்தை மதிப்பீடு செய்தால், அந்தத் திறனாய்வு தரமிழந்து போகும். அதனால்தான் திறனாய்வாளர்கள், சில அடிப்படைத்தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்; சில விதிமுறைகளுக்குப்பட்டு நடக்கவேண்டும்.

1. நூல் புலமை: திறனாய்வாளர், தாம் திறனாய்வு செய்யும் இலக்கியத்தோடு பிற இலக்கியங்களையும் ஒப்பிட்டுக் கூறவேண்டியிருப்பதால், அவருக்குப் பல நூல்களைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புலமை வேண்டும்.

2. விரிந்த சிந்தனை: இலக்கியத்தைப் பன்முறையிலும் ஊடுருவிப் பார்ப்பதற்குத் திறனாய்வாளரின் சிந்தனைப் பரப்பு விரிதல் வேண்டும். இலக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட

கருத்துகளை, அது சொல்லப்பட்ட முறையிலேயே புரிந்துகொள்ள இச்சிந்தனை உதவும்.

3. பரந்த அறிவு: இலக்கியக் கூறுகளைத் தொடர்புபடுத்தி அறிய, பரந்த அறிவு தேவை. திறனாய்வாளர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் கவிதை, புதினம், சிறுகதை, நாடகம் என எதுவாக இருந்தாலும், அப் பொருள் தொடர்பான பல நூல்களையும் கற்று, புலமை பெற்றவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

4. இலக்கியப் பயிற்சி: எந்த ஒரு நூலிலும் உயிர்ப்புடைய பகுதிகளும் பொதுவான பகுதிகளும் இருக்கும். அந்நூலைப் பன்முறைப் படித்தால்தான், அவ்விரு பகுதியையும் பிரித்தறிய இயலும். ஆகையால், திறனாய்வு செய்பவர், குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தில் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாதது.

5. நடுவுநிலைமை: திறனாய்வாளர், தம் விருப்புவெறுப்புக்கு இடமளிக்காதவாறு திறனாய்வு செய்தல் வேண்டும். தம்முடைய நோக்கத்தை இலக்கியத்தில் புகுத்தாமல், படைப்பாளியின் நோக்கத்தைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு திறனாய்வு செய்யவேண்டும். உள்ளது உள்ளபடி, நிறைகுறைகளையும் சேர்த்தே மதிப்பிட வேண்டும். வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்பச் சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் இருத்தல் வேண்டும். அதே வேளையில் நூலின் குணம், குற்றம் ஆகிய இரண்டையும் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் எது மிகுதியாக உள்ளதோ, அதனை எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட தகுதிகளோடு, படைப்பாளியின் தனித்திறனை வெளிப்படுத்துதல், பொதுமக்களை இலக்கியத்தின் மீது ஆர்வம் கொள்ளச் செய்தல், இலக்கியம் ஆக்க விரும்புவோர்க்குத் தரமுள்ள படைப்புகளை உருவாக்க உதவுதல் போன்றவற்றையும் திறனாய்வாளர்க்குரிய தகுதிகளாகக் கூறலாம்.

தமிழில் திறனாய்வு தொடக்கம்

தமிழில், பழங்காலத்திலேயே திறனாய்வின் தொடக்கநிலைக் கூறுகள் இருந்தன. தொல்காப்பியம் இலக்கியம்

எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகிறது என்பதைப் பேசுகிறது. திறனாய்வு என்பது, இலக்கியம் பற்றிய கருத்துகளைப் புலப்படுத்தச் செய்கிறது என்றால், 'உரை' என்பது அத்தகைய பணியைச் செய்துள்ளது எனலாம் எனத் திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இருவகை உரைகள்

எவ்வகையான நூல்கள் என்பதன் அடிப்படையில், உரைகளை இரண்டாகக் கொள்ளலாம். ஒன்று, இலக்கண உரைகள். மற்றொன்று, இலக்கிய உரைகள். இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உரை எழுதியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவு.

நச்சினார்க்கினியர், தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார். அதே வேளையில், பத்துப்பாட்டு என்னும் சங்க இலக்கிய நூலுக்கும் சீவக சிந்தாமணி என்னும் காப்பியத்திற்கும் உரை தந்துள்ளார்.

இலக்கண, இலக்கிய நூல்களின் உரையாசிரியர்கள், அந்நூல்களைப் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துரைத்ததுடன், ஆய்வுநோக்கிலும் திறனாய்ந்து, தமது கருத்துகளைப் புலப்படுத்தியுள்ளனர்.

திறனாய்வு வகைகள்

மனத்தாலும் அறிவாலும் அறியப்படும் ஒரு பொருளை, அழகுற உணர்த்தும் படைப்பாக்கம் அல்லது கலைத்திறன் என்பது இலக்கியம் எனப்படுகிறது. இது நோக்கம், தேவை முதலியவற்றின் கருவியாக உள்ளது. இத்தகைய இலக்கியம் தன்னகத்தே பல பண்புகளையும், பல வழிமுறைகளையும், பல கருத்துநிலைகளையும் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை ஆராயவும் விளக்கவும் திறனாய்வு உருவாகிறது.

இத்திறனாய்வு பல அணுகுமுறைகளையும் வகைகளையும் கொண்டுள்ளது. இவற்றைக் கண்டறிவது, திறனாய்வின் ஆழமான பண்புகளையும் பரந்துபட்ட நெறிகளையும் அறிவதற்குத் துணை செய்யும். ஏனெனில், திறனாய்வு என்பது, ஒற்றைப் போக்குக் கொண்டதன்று; பன்முகமான பண்புகளும்

வழிமுறைகளும் கொண்டது. எனவே, திறனாய்வின் வகைகளை இங்கு அறிவது மிகவும் தேவையாகிறது.

திறனாய்வு செய்வதற்குரிய வழிமுறைகளின் அடிப்படையில், திறனாய்வு வகைகள் அமைகின்றன. பல இலக்கியங்களிலிருந்து அவற்றின் இன்றியமையாத பண்புகள் சிலவற்றை மட்டும் அடையாளங்காட்டுவது, ஒருவகை. குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கை அல்லது பண்புநிலையை அளவுகோலாகக் கொண்டு, அதனைப் பல இலக்கியங்களோடு பொருத்திப் பார்ப்பது, இன்னொருவகை. அதாவது, திறனாய்வு செய்வதற்குரிய வழிமுறை அல்லது செய்முறையைப் பேசுவது, திறனாய்வின் வகை என்று அறியப்படுகிறது.

திறனாய்வு வகைகள் பலவாக இருந்தாலும், அவற்றுள் மிக அடிப்படையானவை எனப் பேராசிரியர் தி.சு.நடராசன் தமது, 'திறனாய்வுக் கலை' என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவை, பின்வருமாறு:

1. பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு
2. முடிபுமுறைத் திறனாய்வு
3. விதிமுறைத் திறனாய்வு
4. செலுத்துநிலை அல்லது படைப்பு வழித் திறனாய்வு
5. விளக்கமுறைத் திறனாய்வு
6. மதிப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு
7. ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு
8. பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு

பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வு (Appreciative Criticism)

ஓர் இலக்கியத்தில் குறை காணாமல் அதன் நிறைகளை மட்டும் எடுத்துக்கூறுதல். எடுத்துக்காட்டாகக் கம்பராமாயணத்தைக் கூறலாம். இதனைப் பாராட்டிப் பல திறனாய்வு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

முடிபுமுறைத் திறனாய்வு (Judicial Criticism)

சில வரையறைகளையும் விதிகளையும் அளவுகோலாகக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட இலக்கியம் பற்றிய முடிபுகளைக் கூறுதல். எடுத்துக்காட்டாகத் தண்டியலங்காரம் குறிப்பிடும் காப்பியப் பண்புகளை விதிகளாகக்கொண்டு, மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் அமைப்பையும் பண்பையும் மதிப்பிட்டு, முடிவு கூறுதல்.

விதிமுறைத் திறனாய்வு (Prescriptive Criticism)

சில விதிகளைத் தாம் திறனாய்வு மேற்கொள்ளும் இலக்கியத்தில் அப்படியே பொருத்திக் காணல்.

அன்பின் ஐந்திணையில், 'தலைவனோ தலைவியோ சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொள்பு பெறாஅர்' என்பது, தொல்காப்பிய விதி. இவ்விதியை நெடுநல்வாடையில் பொருத்திக் காண்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். அந்நூலில், தலைவன் பெயர் சுட்டப்பெறவில்லைதான். ஆனால், 'வேம்பு தலையாத்த நோன்காழ் எஃகமொடு..' என்ற பாடலடியில், 'வேம்பு' என்பது, பாண்டிய மன்னர்களுக்குரிய அடையாள மாலை என வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், இஃது அகநூல் அன்று, புறநூல். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனே என்று நச்சினார்க்கினியர் உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

செலுத்துநிலை அல்லது படைப்பு வழித் திறனாய்வு (Inductive Criticism)

எந்தப் படைப்பைத் திறனாய்வு செய்கிறோமோ, அந்தப் படைப்பின் வழியாகவே அதற்குரிய விதிகளை அமைத்துக்கொள்ளல்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சிலப்பதிகாரத்தின் அடிப்படை அமைப்பையும் தனிச்சிறப்பையும் உற்றுநோக்கி, அப்படைப்புக்குரிய விதிகளை வருவித்தல். இது, செலுத்துநிலை அல்லது படைப்பு வழித் திறனாய்வாகும்.

விளக்கமுறைத் திறனாய்வு (Descriptive Criticism)

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியையும், அவர் படைத்த இலக்கியத்தின் பல்வேறு கூறுகளையும் விளக்கமாக ஆய்வுசெய்தல்.

எடுத்துக்காட்டாகத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தைப் பற்றிய திறனாய்வு அதன் அமைப்பு, இயல்தோறும் பொருள் வைப்புமுறை, களவு, கற்பு ஆகியவற்றின் தனித்தன்மை, தமிழ் மரபுக்கேற்ற அமைப்பு ஆகியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைத்தல்.

மதிப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு (Evaluative Criticism)

குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் தரம், தகுதி, சிறப்பு, சீர்மை என்பனவற்றைப் பேசுவதோடு, அவ்விலக்கியத்தில் அமைந்திருக்கும் கூறுகளும், பண்புகளும், உண்மைகளும் இலக்கிய மதிப்பு உடையவை என ஆராய்ந்து கூறுதல்.

எடுத்துக்காட்டாகப் பாரதியாரின் 'குயில்பாட்டு' அவரைச் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராகக் கருதச்செய்கிறது எனில், அதற்கான காரணங்களைச் சான்றுடன் காட்டுதல்.

ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு (Comparative Criticism)

இருவேறுபட்ட இலக்கியங்களை எடுத்துக்கொண்டு, ஒப்பியல் முறையில் ஆய்வு செய்தல். அவ்வாறு ஒப்பிடும்போது, அவ்விரு இலக்கியங்களுக்குமிடையே ஓரளவாவது பொதுத்தன்மை இருத்தல் வேண்டும். ஒப்பீட்டுத் தளங்கள் பின்வருமாறு அமையலாம்.

- ஒரு நாட்டு இலக்கியத்துடன் பிற நாட்டு இலக்கியம்
- ஒரே படைப்பாளியின் வெவ்வேறு இலக்கியங்கள்
- ஒரே நாட்டிலுள்ள வெவ்வேறு மொழி இலக்கியங்கள்
- இலக்கிய நூலுடன் இலக்கிய நூல், இலக்கண நூலுடன் இலக்கண நூல். (இலக்கியத்துடன் இலக்கண நூலை

ஒப்பிடுதல் கூடாது.)

- வழிநூல் அல்லது மொழிபெயர்ப்பு நூலுடன் மூலநூல்.

பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு (Analytical Criticism)

குறிப்பிட்ட இலக்கியத்தின் பண்புகளையும் கூறுகளையும் ஏதேனும் ஓர் அளவுகோல் அல்லது நோக்கம்கொண்டு பகுத்துக் காணல்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சி. சு. செல்லப்பாவின் 'மௌனியின் மனக்கோலம்' என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரை, எழுத்தாளர் மௌனியின் சிறுகதை உத்திகளையும் உண்மை நிலைகளையும் வேறுபடுத்தி விவரிக்கின்றது. இதன்மூலமாகத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பண்புகளும் சிறப்புகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இதுவரை, திறனாய்வின் வகைகளைப் பார்த்தீர்கள். இனி, அதன் அணுகுமுறைகளைக் காண்போம்.

திறனாய்வு அணுகுமுறைகள்

ஓர் இலக்கியத்தைப் படித்துச் சுவைப்பது என்பது வேறு, அவ் இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு செய்வது என்பது வேறு. சுவைப்பதற்கு அணுகுமுறை தேவையில்லை. ஆனால்,

அறிவோம் தெளிவோம்

திறனாய்வு குறித்து, டாக்டர் ஜான்சன் என்பாரின் கூற்று

'திறனாய்வு' என்பவள் முயற்சி, உண்மை என்ற இருவருக்கும் தோன்றிய முதல்மகள். பிறந்தவுடன் இப்பெண், 'நடுவுநிலைமை' என்னும் செவிலித்தாயால், 'மெய்யறிவு' என்னும் அரண்மனையில் வளர்க்கப்பட்டாள். இளமையிலேயே இவளிடம் காணப்பெற்ற சிறப்பியல்புகள் காரணமாக, இவள் 'கற்பனை' என்பவனுக்குத் துணைவியாக அமைந்தாள்.

— இலக்கியக்கலை,

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்.

திறனாய்வு செய்வதற்கு அணுகுமுறை இன்றியமையாததாக உள்ளது.

திறனாய்வு அணுகுமுறை – விளக்கம்

ஒருவர் மற்றவரைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும், அவருடன் நன்கு பேசுவதற்கும், அவர் மூலமாகச் செயல்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கும் சில வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவர். அவற்றையே அணுகுமுறை என்கிறோம்.

அதுபோல, குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியம் அல்லது இலக்கியங்களைக் கண்டு, நெருங்கி, அவற்றை எடுத்துச் சொல்வதற்கு, ஒரு வழிமுறை தேவைப்படுகிறது. அவ்வழிமுறைக்கு அணுகுமுறை என்று பெயர். (அணுகும் + முறை = முறையாக நெருங்கும் முறை)

திறனாய்வு அணுகுமுறையின் நோக்கம்

திறனாய்வு என்னும் கடலைக் கடக்க உதவும் மரக்கலம் போன்றது அணுகுமுறை. ஓரிலக்கியத்தின் செய்ந்நேர்த்தி, சிறப்பு, கலையழகு என எல்லாவற்றையும் அவ்விலக்கியத்தின் வழியே சென்று காண்பது, திறனாய்வு அணுகுமுறையின் நோக்கமாகும்.

சரியான வழி, சரியான இலக்கைநோக்கிச் செல்ல உதவும். அதுபோல, ஒரு கொள்கையோடு கூடிய சரியான அணுகுமுறை, சரியான திறனாய்வுக்கு உதவும். சில வேளைகளில், அணுகுமுறை தவறாக இருந்தால், திறனாய்வும் தவறாக அமையும்.

திறனாய்வு அணுகுமுறை வகைகள்

ஓர் இலக்கியத்தைத் திறனாயும்போது, ஆய்வுப்பொருளுக்கு ஏற்றவாறு அணுகுமுறை மாறும். எடுத்துக்காட்டாகத் திருக்குறளில் நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுப்பொருள்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றின் ஆய்வுக்கு ஏற்ப அணுகுமுறை மாறுவதைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

'திருக்குறளில் உவமை நலன்' என்னும் ஆய்வுக்கு, மொழியியல் அணுகுமுறையும் 'திருக்குறளில் அறிவியல் கருத்துகள்' என்னும் ஆய்வுக்கு, அறிவியல் அணுகுமுறையும்

'திருக்குறளும் நாலடியாரும்' என்னும் ஆய்வுக்கு, ஒப்பியல் அணுகுமுறையும் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே, ஆய்வுப்பொருளுக்கு ஏற்றவாறு அணுகுமுறைகளும் மாறுகின்றன. அவ்வகையில், பல திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் உள்ளன. அணுகுமுறைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் மிகச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்வோம்.

1. அறநெறி அணுகுமுறை (Moralisticism)

மனித சமூகத்தில் தொன்றுதொட்டு மரபுவழியாக வந்தவை அறங்கள். இவற்றை மையமாகக்கொண்டு, இலக்கியங்களை அணுகுவது, அறநெறி அணுகுமுறை.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், பெரும்பாலான நூல்கள் அறம் உரைப்பனவாக உள்ளன. "அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூறியனே" என்று இலக்கணம் கூறுகிறது. "தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க", "மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்" எனத் திருக்குறள் சமயஞ்சாரா அறத்தைக் கூறுகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் மூன்று உண்மைகள் உணர்த்தப்படுகின்றன. அவை, அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பன. இவை மூன்றும் சிலம்பின் மையக்கருத்துகள். இந்நூலின் நிகழ்ச்சிப் புனைவுகள் யாவும் இம் மையக்கருத்துகளைச் சுற்றியே அமைகின்றன. மனித சமுதாயத்தில் இவை மதிப்பு வாய்ந்த அறங்களாக உள்ளன. இத்தகைய அறக்கோட்பாடுகள், இலக்கியங்களை அளவிட உதவுகின்றன.

ஆகவே அறவியல் அணுகுமுறை, இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் ஒழுக்கமுறையை ஆராய்வதோடு, இலக்கியத்தைத் தரம் பிரித்தும் கூறுகிறது.

2. சமுதாயவியல் அணுகுமுறை (Sociologism)

சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளே, இலக்கியங்களின் கருப்பொருளாக அமைகின்றன. அதனால்தான் இலக்கியம் என்பது, 'வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை எதிரொளிக்கும்

அறிவோம் தெளிவோம்

திறனாய்வுக்கு இணையான ஆங்கிலச் சொல், 'criticism'. இச்சொல், 'கிரிட்டிகோஸ்' என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் ஆக்கமாகும். இதன் பொருள், பிரித்துப் பார்ப்பதும் தீர்ப்புச் சொல்வதும் ஆகும். 'கிரிட்டிசிஸம்' என்பதை, ஒரு கலைச்சொல்லாக முதலில் பயன்படுத்தியவர் ஜான் டிரைடன் (John Dryden) (18 ஆம் நூற்றாண்டு) என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞர் ஆவார். அதற்கு முன்னால் Critic என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியவர், சிந்தனையாளர் பிரான்சிஸ் பேக்கன் (Francis Bacon) (1605).

தமிழில் criticism என்ற சொல்லுக்கு இணையாக விமர்சனம் என்ற சொல்லை முதலில் பயன்படுத்தியவர், பேரா. ஆ. முத்துசிவன் (1944). 'விமரிசை' என்ற வடமொழி வழக்கிலிருந்துவந்த இச்சொல்லுக்குப் பாராட்டுதல், விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் சொல்லுதல் என்று பொருள். தமிழில், இச்சொல்லுக்கு இணையாகத் 'திறனாய்வு' என்ற சொல்லை வழக்கத்தில் விட்டவர், பேரா. அ. ச. ஞானசம்பந்தன். (1953).

– திறனாய்வுக்கலை,
பேராசிரியர் தி. ச. நடராசன்

காலக்கண்ணாடி' எனவும் 'சமுதாயத்தின் புலப்பாடு' எனவும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகவே, இலக்கியத்தில் பதிவாகும் மக்களின் சமுதாயக்கூறுகளை ஆராய்ந்து தொகுப்பதே, சமுதாயவியல் அணுகுமுறை.

சமுதாயப்பின்னணி அல்லது களம், சமுதாய நிறுவனங்கள், குடும்பம் அதன் வகைகள், சமூக உறவுகள், கிராம நகர வாழ்க்கை, இனம், ஊர், நம்பிக்கைகள், சமூக மதிப்புகள், ஒழுக்கம் முதலான நற்பழக்கங்கள், நீக்கவேண்டிய தீய பழக்கங்கள், சமுதாயச்சிக்கல்கள், சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் முதலியன சமுதாயவியல் அணுகுமுறை சார்ந்து ஆராயப்படுகின்றன.

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றுக்குக் குறிப்பாகப் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தை அறிந்துகொள்ள, சமுதாயவியல் அணுகுமுறைகள் உதவுகின்றன. இவ் அணுகுமுறைகள்

பழையமையானவையாகவும் அதே வேளையில் பரவலாகச் செய்யப்படுவனவாகவும் உள்ளன; இலக்கியத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் இடையேயுள்ள நெருக்கத்தை, அதன் இயங்குதிறனாய்க்கொண்டு, இவை அமைகின்றன. எனவே, இவை பலகோணங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

சமுதாய அணுகுமுறைகள் குறிப்பாகச் சமுதாயப் பின்புலம் காணாதல், குறிப்பிட்ட இலக்கியம் தோன்றுவதற்குக் குறிப்பிட்ட பின்புலமே காரணமாதல் என்ற முறையில் ஆராய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தொடக்க காலத்தில் விதவையர் துன்பம், குழந்தைத் திருமணத்தின் கொடுமை முதலியன மிகுதியாகவே இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அதே வேளையில், அண்மைக்காலச் சூழலில் அத்தகைய கருப்பொருளைக் காண்பது அரிது. ஏனெனில், திருமணம் ஆகாத முதிர்கன்னியர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளே, இப்போதைய புதினங்களில் இடம்பெறுகின்றன. அதுமட்டுமன்றிப் பெண்கள் எழுச்சி, பெண்ணியச் சிந்தனைகள் முதலியனவும் பெருகி வருகின்றன.

3. உளவியல் அணுகுமுறை (Psychoanalyticism)

மனித மனம் சார்ந்த பல்வேறு கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்து, இலக்கியத்தை அணுகித்திறனாய்வது, உளவியல் அணுகுமுறை. சிக்மண்ட் ஃபிராய்டு என்பவர் உருவாக்கிய உள்பகுப்பாய்வுக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், இவ் அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உளவியல் அணுகுமுறையானது, இலக்கியத்தில் சித்திரிக்கப்படும் கதைமாந்தர்களின் மனங்களையும் நடத்தைகளையும் அறியவும் படைப்பாளியின் மனவெளிப்பாடுகளை அறியவும் அவ் இலக்கியத்தைப் படிப்பவர்தம் மனவுணர்வுகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைகிற கூறுகளை அறியவும் என முன்று அடிப்படைகளில் செயல்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, மு. வரதராசனாரின் சில புதினங்களில் காணாமல் போவதாக ஒரு

கதைப்பாத்திரம் இடம்பெற்றிருக்கும். காரணம், மு. வ. குழந்தைப்பருவத்தில் காணாமல் போய், பிறகு கண்டுபிடிக்கப்பட்டார் என்பதுதான்.

சிலப்பதிகாரத்தில், கண்ணகி காணும் 'தீக்கனவு', அவளுடைய குழப்பமான மனநிலையின் வெளிப்பாடேயாகும். இவ் உளவியல் அணுகுமுறை, இலக்கியக் கதைமாந்தர்களின் மனநிலை தொடர்பான பல கூறுகளிலும் கவனம் செலுத்துகிறது.

ஆகவே, உளவியல் அணுகுமுறையானது, இலக்கியத்தின் புரியாத இடங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், உட்பொருள்களைக் குறிப்பிட்ட ஒரு கோணத்தில் விளங்கிக்கொள்ளவும் பெரிதும் உதவுகிறது.

4. மார்க்சிய அணுகுமுறை (Marxism)

பொருளையும் அதன் இயக்கத்தையும் முதன்மையாகவும் மூலமாகவும் கொண்டு, உலகத்தையும் அதன் வாழ்வியல் உத்திகளையும் விளக்குவது மார்க்சியம். இக்கோட்பாடு, அடிப்படையில் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்யும் அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய, தத்துவமே ஆகும். இக்கோட்பாட்டைக் கார்ல் மார்க்ஸ் என்பவர் உருவாக்கினார். அவர், சமூகம் வர்க்கமாகப் பிளவுபட்டிருப்பதை இனங்கண்டார். சமுதாய ஏற்றஇறக்கங்களுக்குப் பொருளே அடிப்படைக் காரணம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

பிற தத்துவங்கள் உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க, மார்க்சியம் பொருள் முதல் என்பதை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. மக்களிடமிருந்து தோன்றும் இலக்கியம், மக்களை நோக்கியே செயல்படுகின்றது. இதுதான் அதன் பொருண்மை. அதாவது, இலக்கியத்தை மக்களோடு நெருங்கச் செய்வதே மார்க்சிய திறனாய்வு அணுகுமுறையின் அடிப்படைப் பண்பாகும்.

திறனாய்வு குறித்துப் பல செய்திகளைப் புரிந்துகொண்ட நாம், இக்கட்டுரையின் நிறைவாகத் திறனாய்வின் பயன்களையும் அறிந்துகொள்வோம்.

5. அமைப்பியல் அணுகுமுறை (Structuralism)

ஓர் அமைப்பு என்பது, பல பகுதிகளை உடையது. அவை ஒவ்வொன்றும் ஆற்றலும் திறனும் உடையன. அமைப்பின் உறுப்புகள் சிதையுமானால், கட்டமைப்பும் சிதைந்துவிடும். இக்கருத்தின் அடிப்படையில், இலக்கியத்தை அணுகுவது, அமைப்பியல் அணுகுமுறை.

இலக்கியத்தை ஆய்வுக்கொள்ள எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அதனைத் தனக்குள் பல உறுப்புகள் கொண்ட குறிப்பிட்ட ஓர் ஒழுங்கமைவுடன் கூடிய ஓர் அமைப்பாக அமைப்பியல் காண்கிறது. குறிப்பிட்ட அமைப்பின் பண்புகளை அல்லது கூறுகளை அமைப்பிற்கு வெளியிலிருந்து ஆராயக்கூடாது. அவ் அமைப்பிற்குள்ளே இருந்துதான் ஆராய்தல் வேண்டும் என்பதை, அமைப்பியல் அணுகுமுறை வலியுறுத்துகிறது.

அமைப்பியல் அணுகுமுறை, இலக்கியங்களில் எவ்வாறு ஆராயப்படுகிறது என இனிக் காண்போம். இலக்கியங்களுள் கதைவடிவமும் ஒன்று. இக்கதைவடிவங்களில் வினைநிகழ்வுகளின் கட்டுக்கோப்பும், கதைப்பின்னலும் ஆராயப்படுகின்றன. கதையமைப்பைத் தீர்மானிப்பதில், கதைப்பின்னல் ஆற்றலுடையதாக விளங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, நாஞ்சில் நாடனின் 'மிதவை' நாவலைக் குறிப்பிடலாம். படித்த இளைஞன் ஒருவன், சரியான வேலை கிடைக்காமல், தமிழ்நாட்டிலிருந்து நெருக்கடி மிகுந்த மும்பைக்குச் செல்கிறான். அங்கே காலூன்ற முடியாமல், வெறும் மிதவையாய் அலைந்து

அறிவோம் தெளிவோம்

ஆங்கிலத்தில் விமர்சனத்திற்கென்றே தனிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. **Saturday Review Of Literature** என்ற விமர்சனப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் புத்தக விமர்சனங்களைப் படித்தால், ஒரு நூலைப்பற்றி வாசகன் என்ன தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமோ, அத்தனையையும் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலக்கிய விமர்சனம், ரகுநாதன்.

அவதியுறுகிறான். இஃது அந்த புதினத்தின் கதைப்பின்னலாக விளங்குகிறது.

இக்கதையின் பாத்திரப்படைப்பே குறிப்பிடத்தக்க வினைநிகழ்த்துவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, வினைநிகழ்த்துகிற பாத்திரங்களின் வைப்புமுறையும் அவற்றை இடம் நகர்த்தும் முறையும் அமைப்பியல் விளக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகும்.

ஆகவே, இலக்கியத்தின் பண்புநிலைகளை அவற்றிற்கு வெளியே போகாமல், உள்ளேயே நின்று, அவற்றின் கட்டுமானங்களை மையமாகக்கொண்டு பேசுவதே அமைப்பியல் அணுகுமுறையாகும்.

திறனாய்வினால் விளையும் பயன்கள்

- இலக்கியங்களைச் சுவைத்துப் பாராட்டவும் சிறந்த கருத்துகளைத் தேர்ந்து அறியவும் திறனாய்வு பயன்படுகிறது.
- மூலநூல்களைக் கற்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது.
- புதிய நூல் வெளியீடுகளை உணர்த்துவதுடன், சிறந்த நூலாசிரியர்களையும் அறிமுகப்படுத்துகிறது.
- இலக்கியம் பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்யப்படுவதால், நூலாசிரியனின் ஆளுமை புலப்படுகிறது. எனவே திறனாய்வாளன், நூலாசிரியனைப்போல வாழ்க்கை பற்றிய விளக்கத்தைத் தர முடிகிறது.
- குறுகிய காலத்தில் சிறந்த நூல்கள் அனைத்தையும் படிப்பதற்குத் திறனாய்வு உதவுகிறது. தாய்மொழி இலக்கியங்களை மட்டுமன்றிப் பிறமொழி இலக்கியங்களையும் அறிந்துகொள்ள ஓரளவு துணை செய்கிறது.
- இலக்கியத்தின் சுவையான பகுதிகளை அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. விளக்கம் பெறவேண்டிய கருத்துகளையும் தெளிவாக்குகிறது.
- சிறந்த இலக்கியங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்வதுடன், சிறப்பில்லாதனவற்றை இனங்காணவும் வழிகாட்டுகிறது.

ஆட்சித்தமிழில்
சேருங்கள்;
அரசுப் பணியாளராக
மாறுங்கள்!

ஆட்சித்தமிழ்
ஐ.ஏ.எஸ் அகாடெமி

142, ஜி.எஸ்.டி. ரோடு, குரோம்பேட்டை, சென்னை-44.
தொடர்புக்கு: 7550151584, 9176392791, 9943946464
www.aatchithamizhiasacademy.com